

สำนักงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐
วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐
วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

- ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

ซึ่งคณะกรรมการยกย่องร่างรัฐธรรมนูญจัดทำเสร็จแล้ว

๒

ผู้อภิปราย

- นายวิทยา ศษเชื้อน

๓, ๑๒๔, ๒๒๓, ๒๒๔

- นายอัครพร จารุจินดา

๔, ๑๑, ๑๒, ๓๕, ๔๑, ๔๔,

๗๔, ๑๕๓, ๑๕๕, ๑๕๖,

๑๖๘, ๑๙๔, ๒๐๐, ๒๘๐,

๒๘๗, ๒๙๑

หน้า

- นายการุณ ไสงาม

๕, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๙, ๒๐,
๒๑, ๒๕, ๓๒, ๓๔, ๓๕,
๓๗, ๓๘, ๔๔, ๔๖, ๔๗,
๔๙, ๕๔, ๕๖, ๕๗, ๕๘,
๕๙, ๖๐, ๖๒, ๖๓, ๖๗,
๖๘, ๑๑๓, ๑๒๑, ๑๒๒,
๑๔๔, ๑๕๐, ๑๕๒, ๑๖๔,
๑๖๘, ๑๗๐, ๑๘๑, ๑๘๕,
๑๙๔, ๑๙๖, ๒๐๖, ๒๑๕,
๒๒๐, ๒๒๙, ๒๕๐, ๒๖๓,
๒๖๔, ๒๗๗, ๒๗๘, ๒๗๙,
๒๘๓, ๒๘๘

- นายสมชัย ฤชุพันธุ์

๗, ๑๕, ๒๓๕, ๒๓๖,
๒๓๗

- นางสาวอลิสา พันธุศักดิ์

๗, ๙

- นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร์

๑๒, ๑๕

- รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย

๑๔

- นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ

๑๖, ๒๘, ๓๐, ๓๒, ๑๓๔,
๒๐๘, ๒๒๐, ๒๖๑, ๒๖๒,
๒๖๔

- นายจรัญ ภัคดีธนากุล

๑๘, ๒๐, ๓๐, ๕๑, ๕๕,
๕๖, ๖๖, ๘๑, ๒๑๒, ๒๕๙,
๒๖๐, ๒๖๓, ๒๖๔

หน้า

- รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๒๑, ๒๓, ๔๒, ๔๓, ๕๖,
๕๗, ๖๓, ๖๔, ๑๑๐, ๑๑๑,
๑๑๘, ๑๓๓, ๑๓๖, ๑๔๓,
๑๔๕, ๑๔๘, ๑๕๑, ๑๕๙,
๑๖๐, ๑๖๓, ๑๖๖, ๑๗๐,
๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๗, ๑๗๙,
๑๘๒, ๑๘๓, ๑๙๐, ๑๙๕,
๒๕๒, ๒๕๖, ๒๕๘

- ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ

๒๔, ๕๐, ๘๒, ๑๒๐, ๑๒๑,
๑๒๗, ๑๓๒, ๑๓๕, ๑๔๐,
๑๔๒, ๑๕๖, ๑๖๓, ๑๗๖,
๑๘๐, ๒๐๒, ๒๒๕, ๒๓๕,
๒๓๖, ๒๓๗, ๒๔๕

- นายไพบูรณ์ วราหะไพฑูรย์

๒๖, ๔๓, ๔๔, ๔๗, ๕๙,
๖๔, ๑๐๗, ๑๑๖, ๑๔๔,
๑๔๘, ๑๘๘, ๑๙๓, ๑๙๗,
๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๔, ๒๐๗,
๒๙๐

- รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร

๔๐, ๖๒

- นายไพโรจน์ พรหมสาส์น

๔๐, ๒๙๖

- นายสุพจน์ ไข่มุกด์

๗๐, ๗๓, ๗๖

- นายคมสัน โพธิ์คง

๗๐, ๗๑, ๗๔, ๗๖, ๗๘,
๘๔, ๒๗๐, ๒๗๒, ๒๗๔,
๒๘๔, ๒๘๖

หน้า

- ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	๗๑, ๘๙, ๙๐
- นายศักดิ์ชัย ชุ่มจิตติกุล	๗๑, ๗๒, ๗๓, ๙๔, ๙๕
- นายสมเกียรติ รอดเจริญ	๗๗, ๙๒
- นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล	๘๐, ๘๒, ๘๓
- พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ	๘๒
- นายวัชรมา หงส์ประภัศร	๘๙, ๑๒๖, ๑๒๘, ๑๓๐, ๑๓๙, ๑๔๓, ๑๕๑, ๑๖๒, ๑๖๘, ๑๗๘, ๑๘๖, ๑๙๐, ๑๙๖, ๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๒, ๒๐๔, ๒๑๑, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๔๓, ๒๕๘, ๒๖๑, ๒๗๙, ๒๘๙, ๒๙๐, ๒๙๑
- นายเกียรติชัย พงษ์พานิชย์	๙๒
- นายชูชัย ศุภวงศ์	๙๙
- ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม	๑๐๑, ๑๐๔
- นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์	๑๐๕, ๑๒๙, ๑๗๑, ๒๖๕, ๒๖๗, ๒๙๓, ๒๙๔
- นายสวิง ตันอุดม	๑๐๕, ๑๒๑, ๑๒๒
- รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์	๑๐๗, ๑๓๑
- นายหลักชัย กิตติพล	๑๐๘
- นายสุนทร จันทรวงศ์	๑๐๘, ๑๒๕
- นายเศวต ทินกุล	๑๑๒
- นายศิวะ แสงมณี	๑๒๓, ๑๖๑
- นายปริญญา ศิริสารการ	๑๒๘

หน้า

- นายวิชัย รูปขำดี	๑๓๓
- นายวิทยา งานทวี	๑๓๔
- นางสาวอภา อรรถบุญวงศ์	๑๓๕
- พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร	๑๔๐, ๑๔๕, ๒๔๓, ๒๕๒
- นายนุรักษ์ มาประณีต	๑๔๓
- พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล	๑๕๐, ๑๕๑
- นายสุรพล พงษ์ศักดิ์วิกุล	๑๕๒, ๑๖๑
- นายกล้าณรงค์ จันทิก	๑๕๕, ๑๕๖, ๑๙๑
- นายจตุรินทร์ ภิรมย์ภักดี	๑๖๐
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย	๑๗๑
- นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์	๑๘๔, ๒๙๕
- นายสว่าง ภูพัฒน์ วิบูลย์	๑๗๓, ๑๗๕
- นายปกรณ์ ปรียากร	๑๗๙
- ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	๑๘๓, ๑๘๕
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย แสงวิเชียร	๑๘๘
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๒๐๙, ๒๒๑, ๒๒๘
- นายมานิจ สุขสมจิตร	๒๒๙
- นายอุทิศ ชูช่วย	๒๓๑, ๒๓๙
- นายสวัสดิ์ ไชติพานิช	๒๓๒, ๒๓๗, ๒๓๙, ๒๔๒, ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๖๒, ๒๖๓
- นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย	๒๖๕, ๒๖๖, ๒๖๙
- นางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์	๒๗๒

รายชื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่มา ลา ขาด ในการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก โตสุรัตน์	✓		
๒.	นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร	✓		
๓.	นายกฤษฎา ให้อวัฒนากุล	✓		
๔.	นายก้านรงค์ จันทิก	✓		
๕.	นายการุณ ไสงาม	✓		
๖.	รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์	✓		
๗.	ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒนเสรีธรรม	✓		
๘.	นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์	✓		
๙.	นายคมสัน โพธิ์คง	✓		
๑๐.	นายจรัญ ภัคดีธนากุล	✓		
๑๑.	ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	✓		
๑๒.	นายจตุรินทร์ ภิรมย์ภักดี	✓		
๑๓.	ศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ โจนฤทธิพิเชษฐ์	✓		
๑๔.	รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓		
๑๕.	นายช.ชัยนาท ศรีเสมาเมือง	✓		
๑๖.	นายชนินทร์ บัวประเสริฐ	✓		
๑๗.	นายชวลิต หมั่นนุช	✓		
๑๘.	นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์	✓		
๑๙.	นายชาติชาย แสงสุข	✓		
๒๐.	นายชาติ กางอิม	✓		
๒๑.	นายชำนาญ ภูวิลัย	✓		
๒๒.	นายชูชัย ศุภวงศ์	✓		
๒๓.	นายโชคชัย อักษรนันท์	✓		
๒๔.	ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ	✓		
๒๕.	รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส	✓		
๒๖.	นายเดโช สนวนานนท์	✓		
๒๗.	นายธนพิชัญ มุลพฤษ์	✓		
๒๘.	พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนึละบุตร	✓		
๒๙.	นายธวัช บวรวิชัยกุล		✓	

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๓๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติพันธ์ เชื้อบุญชัย	✓		
๓๑.	นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง	✓		
๓๒.	รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์	✓		
๓๓.	นายธนิต เศรษฐบุตร	✓		
๓๔.	นายนิตย์ วังวิวัฒน์	✓		
๓๕.	นายนิมิตร ชัยจิระธิกุล	✓		
๓๖.	นายนุรักษ์ มาประณีต	✓		
๓๗.	นายปกรณ์ ปรียากร	✓		
๓๘.	นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม	✓		
๓๙.	นายประพันธ์ นัยโกวิท	✓		
๔๐.	นายประวิทย์ อัครชิโนเรศ	✓		
๔๑.	นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า	✓		
๔๒.	นายปริญญา ศิริสารการ	✓		
๔๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย แสงวิเชียร	✓		
๔๔.	นางสาวพวงเพชร สารคุณ	✓		
๔๕.	นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ	✓		
๔๖.	นายพิสิฐ ลีอาธรรม	✓		
๔๗.	พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล	✓		
๔๘.	นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์	✓		
๔๙.	นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	✓		
๕๐.	นายมนตรี เพชรขุ้ม	✓		
๕๑.	นางมณฑุศรี โชติเทวัญ	✓		
๕๒.	นายมานิจ สุขสมจิตร	✓		
๕๓.	พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ	✓		
๕๔.	นายรัฐ ชุกกลิน	✓		
๕๕.	รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร	✓		
๕๖.	นายโอรส วงษ์สิทธิ์	✓		
๕๗.	นายวัชรา หงส์ประภาศร	✓		
๕๘.	นายวิชัย รูปขำดี		✓	
๕๙.	นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ	✓		
๖๐.	นายวิชัย ศรีขวัญ	✓		
๖๑.	ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	✓		
๖๒.	นายวิฑธยา บริบูรณ์ทรัพย์	✓		
๖๓.	นายวิทยา คชเชื่อน	✓		

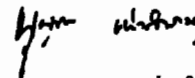
ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๖๔.	นายวิทยา งานทวี	✓		
๖๕.	นายวิทวัส บุญญสถิตย์	✓		
๖๖.	นายวินัส ม่านมุงศิลป์	✓		
๖๗.	นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร	✓		
๖๘.	รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย	✓		
๖๙.	รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช	✓		
๗๐.	นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล	✓		
๗๑.	นายศักดิ์นรินทร์ เขื่อนอัน	✓		
๗๒.	นายศิวะ แสงมณี	✓		
๗๓.	นายเศวต ทินกุล	✓		
๗๔.	นางสดศรี สัตยธรรม	✓		
๗๕.	นายสนั่น อินทรประเสริฐ	✓		
๗๖.	นายสมเกียรติ รอดเจริญ	✓		
๗๗.	ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	✓		
๗๘.	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	✓		
๗๙.	นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย	✓		
๘๐.	นายสวัสดิ์ โชติพานิช	✓		
๘๑.	นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	✓		
๘๒.	นายสวิง ตันอุด	✓		
๘๓.	นายสามขวัญ พนมขวัญ	✓		
๘๔.	นายสุนทร จันทร์รังสี	✓		
๘๕.	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓		
๘๖.	นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล	✓		
๘๗.	นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	✓		
๘๘.	นายเสรี นิมะยุ	✓		
๘๙.	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓		
๙๐.	นายหลักชัย กิตติพล	✓		
๙๑.	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	✓		
๙๒.	นายอภิชาติ ดำดี	✓		
๙๓.	นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์	✓		
๙๔.	นายอรัญ ธรรมโน	✓		
๙๕.	นางสาวอลิสรา พันธุ์ศักดิ์	✓		
๙๖.	นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์	✓		
๙๗.	นางอังคณา นีละไพจิตร	✓		

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๙๘.	นางสาวอาภา อรรถบุรณังค์	✓		
๙๙.	นายอุทิศ ชูช่วย	✓		
๑๐๐.	นายโอกาส เตพละกุล	✓		
	รวม ๑๐๐ คน	๙๘	๒	-

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)

บุคลากร ๖

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๘ คน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกที่
เคารพครับ ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการ
ประชุม เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม รับรองรายงานการประชุม
สภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

และ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ) วันอังคารที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐

รายงานการประชุมเหล่านี้ได้วางให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วก่อนที่จะเสนอ
ให้สภารับรอง ปราบกฏว่าไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใด ท่านสมาชิกครับ
ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๔ ครั้ง
ดังที่กล่าวมานะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีนะครับ
ถือว่าที่ประชุมรับรอง

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ซึ่งคณะกรรมการยกร่าง
รัฐธรรมนูญจัดทำเสร็จแล้ว

ผมขออนุญาตเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิก
ที่เคารพครับ ระหว่างที่คณะกรรมการเข้าประจำที่ ผมขออนุญาตหาหรือท่านอีกนิดหนึ่ง
นะครับ เนื่องจากว่าในการประชุมนี้ะครับ วันนี้เข้าเป็นสัปดาห์ที่ ๓ และสัปดาห์สุดท้าย
เรามีเวลาประชุม ถ้าเสร็จได้ในวันศุกร์นี้เราจะมีเวลา ๕ วัน แต่ว่าในวันพุธนี้ะครับ
เราจะใช้ช่วงเช้า แล้วช่วงบ่ายจะมีการประชุมสภานิติบัญญัติกันครับ ก็เข้านี้เราใช้ได้แน่
ภาคค่ำเราจะใช้ได้ไหม ก็ต้องรอดูก่อน แล้วก็เราเตรียมห้องรับรองของเราไว้ แต่เรียนท่าน
สมาชิกว่าเราคงจะต้องเร่งรัด เพราะเวลาถ้าท่านดูไปนี่ถึงวันที่ ๖ ท่านอาจจะนึกว่าเรามี
เวลามาก ที่จริงคณะกรรมการยกร่างต้องการเวลา ๓ วัน ไปขีดเกลาอะไรให้เรียบร้อย
แล้วถ้ามีประเด็นที่ต้องเสนอเราจะต้องประชุมกัน ซึ่งอาจจะใช้เวลาอีกประมาณ ๒ วัน
แล้วเราก็มีวันที่จะต้องตัดสินใจกันครับ รับในวาระสาม ซึ่งเวลาก็ต้องไม่น้อยกว่า ๖ วัน ---

เพราะฉะนั้นอยากจะให้จบเร็ว ก็เรียนท่านสมาชิกนิดเดียวว่า ที่เคยให้เวลาไว้ เวลาท่านอภิปรายให้เวลาไว้ ๑๐ นาที นะครับ แล้วก็ ๕ นาที จะมีเสียงออกดั่งขึ้น แล้วท่านก็จะพูดไปอีกประมาณ ๕ นาที อยากจะขอรับรองว่า ถ้าเรื่องที่ทั่ว ๆ ไปก็อยากจะให้ใช้เวลาประมาณ ๕ นาที ส่วนเรื่องใดที่สำคัญก็จะขอตอบเป็นพิเศษเป็นกรณีบางมาตราไป ไม่อย่างนั้นเราจะมีปัญหา นะครับ ก็จะขอเร่งรัด ตอนเช้านี้ท่านก็สดขึ้น นะครับ ท่านอาจจะพูดกันยาวหน่อย ก็ต้องขอความกรุณาจะตัด เพราะพอถึงตอนเย็นท่านก็เหนื่อย นะครับ แล้วที่นี้ท่านเหนื่อยเราก็ทำอะไรไม่ค่อยได้ แล้วเราอาจจะเลิกเร็ว เวลาที่เรากำหนดไว้วันละ ๑๐ ชั่วโมง ก็อาจจะไม่ครบ นะครับ ก็ขอความร่วมมือ นะครับท่านครับ ก็ขอความร่วมมือนี้ท่านคงไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ระยะเวลาที่ท่านกรรมาธิการยกร่างอยู่ ก็ขออนุญาตหารือท่านประธานนิดหนึ่ง นะครับ เรื่องแรก นั้นเป็นเรื่องของการถ่ายถอด นะครับ เนื่องจากเมื่อวานขึ้นนี้มีทางต่างจังหวัดโทรเข้ามาบอกว่าการถ่ายถอดนี้ไม่สม่าเสมอ นะครับ ก็อยากจะขอเรียนท่านว่า ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะให้สลับกัน อาจจะเป็นช่อง ๑๑ หรือ อสมท. หรือช่องอื่น นะครับ ขอให้เป็นการสลับกัน ก็เขายังไหว นะครับ แต่ว่าขอให้เป็นการถ่ายถอดตลอด นะครับ เรื่องที่ ๒ การพิจารณาต่อจากนี้ไปจะเป็นหมวดที่ว่ากันด้วยศาล นะครับ คนที่เสนอแปรญัตติก็น้อย เพราะฉะนั้นก็จะผ่านไปเร็ว นะครับ ผมขอกราบเรียนว่า อยากจะให้ทางกรรมาธิการยกร่างได้อธิบายในส่วนที่อาจจะไม่เข้าใจ หรืออาจจะมีคำถามขึ้นมานะครับ อย่างเมื่อวานนี้ก็ขอกราบขอบพระคุณฝ่ายยกร่างที่ให้คำตอบชัดเจน นะครับ ว่าบางมาตรานี้มันจะเกี่ยวข้องกับมาตราอื่น ซึ่งจะต้องขอความกรุณาชัดเจน นะครับ แล้วเรื่องที่ ๓ เรื่องที่ ๓ นี้เป็นเรื่องการทำงานของสื่อ นะครับ หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงเมื่อเช้านี้ว่า หน้าหนึ่งลงเรื่องของการสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญ การลงมติ แต่เปิดไปอีกหน้าหนึ่งปรากฏว่าเห็นค้าน นะครับ ต่อต้านรัฐธรรมนูญ ก็ไม่ทราบจะเอาอย่างไรกันแน่ นะครับ ก็อยากจะให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องของสื่อด้วยว่า การไปลง การไปรับเงิน หน้าหนึ่งมาลงอีกอย่างหนึ่ง หน้าหนึ่งมาลงอีกอย่างหนึ่ง มันก็เป็นความขัดแย้ง พี่น้องประชาชนก็จะเกิดความไม่เข้าใจครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผมยังไม่เห็นสื่อที่เขาหลงก็คงเข้าใจว่าเป็นหน้าโฆษณาอะไรมังครับ เดี่ยวก็ดู นะครับท่าน ขอเข้าวาระ นะครับ ท่านกรรมาธิการพร้อมแล้วนะครับ ก่อนที่จะขอประชุมต่อจากเมื่อวาน ที่นี้ก่อนจะประชุมมาตราต่อจากเมื่อวาน ทางกรรมาธิการอยากให้คุณมาตรา ๙๗ ที่แขวนไว้ ไซ้ใหม่ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ มาตรา ๙๗ นั้น เดิมนั้นมีค้างอยู่ คือร่างเดิมของคณะกรรมาธิการนั้นใช้ว่า การส่งสมาชิกเข้าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งใด จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ไม่เกินจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น ซึ่งหมายความว่า ถึงแม้จะกำหนดเป็น ๓ คน ต่อ ๑ เขต แต่การสมัครรับเลือกตั้งก็อาจจะส่งสมัครคนเดียวได้ ก็ได้รับการหักท้วงจากท่านสมาชิก หลายท่านว่า ควรจะใช้ข้อความลักษณะเดียวกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ซึ่งใช้ระบบ เขตใหญ่เหมือนกันนะครับว่า การส่งสมาชิกนั้นต้องบังคับให้ส่งครบตามจำนวนที่จะพึงมี ในเขตนั้น เขตใดมี ๓ คน พรรคการเมืองนั้นก็ต้องส่ง ๓ คน เขตใดมี ๒ คน ก็ต้องส่งครบ ทั้ง ๒ คน ก็เลยปรับถ้อยคำในมาตรา ๙๗ ซึ่งเข้าใจว่าทางเจ้าหน้าที่ได้นำเสนอ ท่านสมาชิกแล้วครับ โดยใช้ข้อความว่า พรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้าเป็นผู้สมัคร รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ต้องส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งให้ครบ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น และจะส่งเกินจำนวน ดังกล่าวมิได้ คือส่งได้แค่ ๓ คน ส่งเกินเป็น ๔ คน ก็ไม่ได้นะครับ อันนั้นคือข้อความ ที่ขออนุญาตปรับปรุงใหม่ -----

เสร็จแล้วมีสมาชิกเสนอให้นำมาตรา ๙๘ มารวมกับมาตรา ๙๗ ด้วย คณะกรรมาธิการก็เลยนำข้อความในมาตรา ๙๘ เดิม มารวมกับมาตรา ๙๗ รวมทั้งเพิ่มข้อความในวรรคสุดท้ายเพื่อรองรับว่า เมื่อมีการส่งสมาชิกครบจำนวนแล้ว ถ้าหลังจากนั้นมีจำนวนขาดลง ส่ง ๓ คน แต่ก่อนวันเลือกตั้งเหลือ ๒ คน ก็ถือว่าส่งสมาชิกครบนะครับ ไม่ถือว่าขาดต่อวรรคหนึ่ง ทีนี้เมื่อแก้ไข ๙๗ เป็นลักษณะการส่งสมาชิกในระบบเขตเลือกตั้งแล้ว ในวรรคสองเดิมที่มีรอยขีดฆ่า นั่น ซึ่งเป็นการส่งสมาชิกแบบสัดส่วน จึงบัญญัติไม่รับกันกับมาตรานี้ จึงขออนุญาตย้ายข้อความในวรรคสองเดิมทั้งข้อความนั้นไปอยู่ในมาตรา ๙๒/๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการส่งสมาชิกแบบสัดส่วนนะครับ จะได้อยู่ในที่ทางเดียวกันครับ จึงขออนุญาตกราบเรียนมา

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกที่เกี่ยวข้องเข้าใจว่า ๙๗ ๙๘ นี่ท่านการุณเขาแก้แล้ว ถ้าใช้ได้ก็รับเลยนะครับ ไม่ต้องอภิปรายแล้ว ได้ไหมครับท่าน เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ผมยังไม่เห็นว่า ๙๒/๑ ที่แก้ไขจะเป็นอย่างไรนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ๙๘ ท่านรับนะ เหลือแต่ ๙๒ ที่จะย้ายไปใช้ไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : คุณก่อนนะครับ มาตรา ๙๗ ที่ผมเสนอไปให้แก้ไขนะครับ ว่าตอนนั้นกรรมาธิการใช้ถ้อยคำเดิมที่เป็นถ้อยคำของการเลือกตั้งแบบเขตละ ๑ คน ซึ่งมันผิด และผมเสนอให้ใช้คำนี้ เพราะว่าป้องกันการฮั้วกันในการเลือกตั้ง สำหรับ ๙๗ วรรคหนึ่งนั้นได้ครับ ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่วรรคสองนั้นทางกรรมาธิการได้ย้ายไปอยู่ ๙๒/๑ จะไปอย่างไรครับ อันที่ ๑ นะครับ ข้อความเดิมเข้าใจครับ แต่ว่าไปแล้วมันจะสอดคล้องกับเนื้อหาของข้อความที่ย้ายไปหรือไม่ นี่ข้อที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ ครับ ผมเสนอว่าให้มาตรา ๙๘ นะครับ ให้ตัดมาตรา ๙๘ ออก แต่ใช้ข้อความของมาตรา ๙๘ นี้ เป็นวรรควรรคหนึ่งของมาตรา ๙๗ เสีย ซึ่งทางกรรมาธิการได้เห็นชอบแล้วก็ได้เพิ่มเติมถ้อยคำมาอีก ก็ชัดเจนยิ่งขึ้น

แล้วกรรมวิธีการได้เพิ่มเติมวรรคสามขึ้นมาอีกหนึ่งวรรคนะครับ ผมคิดว่าวรรคสามนี้ ถ้าให้สอดคล้องกับเนื้อความของมาตรา ๙๗ แล้ว ควรจะเอาวรรคสามขึ้นไปเป็นวรรคสอง น่าจะดีกว่า เหตุผลครับ เพราะว่าวรรคสามที่ว่านี่นะครับ ควรจะไปเป็นวรรคสองต่อเนื่อง จากวรรคหนึ่งด้วยเหตุที่วรรคหนึ่งนั้นบอกให้ส่งครบจำนวน เพราะฉะนั้นวรรคสอง มาต่อเนื่องว่า เมื่อพรรคการเมืองใดได้ส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งครบจำนวน เห็นไหมครับ ครบจำนวนตามวรรคหนึ่งอย่างไรครับ แม้ภายหลังจะมีจำนวนลดลงจน ไม่ครบจำนวน ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ถือว่าพรรคการเมืองนั้นส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ครบจำนวนแล้ว เอาวรรคนี้ขึ้นไปเป็นวรรคสองเสีย จะได้รับกับถ้อยคำของวรรคหนึ่ง ที่ท่านปรับปรุงแก้ไขเสีย แล้วมาตรา ๙๘ ที่ท่านแก้ไขเป็นวรรคของมาตรา ๙๗ ก็กลายเป็น วรรคสาม เพราะว่าเมื่อกลายเป็นวรรคสามก็คือว่าเมื่อครบจำนวน ครบจำนวนแล้ว นะครับ วรรคสามที่ว่าก็จะกลายเป็นว่า เมื่อพรรคการเมืองใดส่งสมาชิกเข้าสมัคร รับเลือกตั้งแล้ว พรรคการเมืองนั้นหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ของพรรคการเมืองนั้น จะถอนการสมัครรับเลือกตั้งหรือเปลี่ยนแปลงผู้สมัครรับเลือกตั้งมิได้ เหมือนกับเป็นบท วรรคสุดท้ายของมาตรานี้ ปิดหัวปิดหาง สรุปความตอนท้าย ผมคิดว่าถ้าทำอย่างนี้ จะสอดคล้องมากกว่า นี่คือข้อที่ ๒ นะครับ แต่ข้อที่ ๑ ที่ผมถามตอนเบื้องต้นก็คือว่า วรรคสองที่ตัดออกนี้ พอเอาไปเข้าอยู่ที่มาตรา วงเล็บนี่นะครับ บอกว่าเอาไปเข้าอยู่ที่ มาตรา ๙๒/๑ นี้ -----

พอเอาไปดูแล้ว มาตรา ๙๒/๑ นะครับ ท่านจะไปแทรกอยู่ตรงส่วนไหนของวรรค เพราะ ตอนนี่ที่ผม ๙๒/๑ ก็ยังเป็นเหมือนเดิมอยู่ ยังไม่ได้ใส่ไข่ใหม่ครับ ถ้าใส่ ท่านจะไปใส่ อย่างไร ไปอยู่ในช่องไหน ไปอยู่ต่อจากว่ามาตรา ๙๒/๑ ตอนท้าย ซึ่งจะกลายเป็น วรรคที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ กลายเป็นวรรคที่ ๗ ไข่ใหม่ หรือท่านจะแทรกตรงวรรคที่ ๕ กับ วรรคที่ ๖ วรรคนี้กลายเป็นวรรคที่ ๖ แล้ววรรคที่ ๖ ที่เดิมกลายเป็นวรรคที่ ๗ เป็นปิดท้าย แล้วปิดท้ายผมก็ดูไม่ทันท่านประธาน ต้องยอมรับจริง ๆ ว่า ผมเชื่อว่าที่ประชุมนี้ไม่มีใคร ดูทันเหมือนผมนั่นแหละ ไม่เก่งเกินผมหรอกน่า ผมว่าขนาดผมดูไม่ทัน ท่านก็ดูไม่ทัน เหมือนกันแหละ แม้แต่กรรมาธิการบางท่านก็ยังดูไม่ทัน ตามไม่ทันเหมือนกันแหละ ถ้าเอาวรรคสองนี้ไปแทรก จะแทรกตรงไหน แทรกแล้วจะได้ความอย่างไร สอดคล้องกัน หรือไม่ หรือควรจะต้องตั้งมาตราใหม่ หรือควรจะต้องเป็นมาตราใหม่

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมนิดหนึ่งครับ ยกเว้นครับ แล้วมันมีอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ท่านอาจารย์สมชัยท่านค้างเอาไว้ ท่านยัง ไม่ได้ยอมนะ คือเรื่องสัดส่วนชาย หญิง นะครับ ท่านไม่ใส่ ท่านไม่ใส่มา ไปตัดท่านออก ท่านจะยอมหรือ ท่านสมชัยครับ เชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตติมาตรา ๙๗ ซึ่งยังค้างอยู่นะครับ ประเด็นที่ยังค้างอยู่ของผม คือเรื่องของการส่งสมัครรับเลือกตั้งของ สส. ทั้งที่เป็นการเลือกตั้งแบบเขตและแบบ สัดส่วนในเรื่องที่ต้องให้คำนึงถึงชาย หญิง นะครับ อยากจะขอให้คุณอลิส้าได้อภิปราย ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยกเว้น ที่อาจารย์ สมชัยท่านตั้งประเด็นนี้เห็นด้วยหรือเปล่า ถ้าเห็นด้วยเขาจะได้ไม่ต้องอภิปรายนาน ถ้าไม่เห็นด้วย หรือจะแก้ไขอย่างไรก็ต้องบอก เขาจะได้อภิปรายถูก เชิญครับ

นางสาวอลิส้า พันธุ์ศักดิ์ : ค่ะ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน อลิส้า พันธุ์ศักดิ์ สสร. ค่ะ คือในคราวที่แล้วที่ได้แปรญัตติไว้ นะคะ ใน ๙๒/๑ นะคะ ในเรื่องของขอให้ให้มีบัญชีรายชื่อ ขอให้มีส่วนชาย หญิง ใกล้เคียงกัน นะคะ ตรงนั้นนี้ ได้แปรไว้ แต่ว่าตอนแรกนี้ใน ๙๗ ที่ครั้งแรกที่มีร่างออกมา ได้มีเรื่องของพรรคการเมือง

จะต้องส่งสัดส่วนหรือบัญชีรายชื่อณะคะ บัญชีสัดส่วนนี้อยู่ใน ๙๗ ตอนนี้อยู่ใน ๙๗ ร่างสุดท้ายนี้ไม่มีแล้วณะคะ ฉะนั้นขอรีเฟอร์ (Refer) กลับไปถึง ๙๒/๑ นะคะ ในเรื่องของโอกาสของความเท่าเทียมทางเพศที่มีอยู่ใน ข นะคะ ตรงนี้นะคะ ก็คือว่าทางกลุ่มเราขอให้เติมเป็น เปลี่ยนตรง ข เป็นเรื่องของการที่บัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองได้จัดทำขึ้นต้องมีสัดส่วนชาย หญิง หรือหญิง ชาย ก็ได้ณะคะ ใกล้เคียงกันณะคะ เพราะว่าอย่างที่เคยกล่าวมาแล้วณะคะ ในเรื่องของการปฏิรูปการเมืองในครั้งนี้ที่เราอยากจะทำให้มีในเรื่องของบัญชีรายชื่อที่มีแค่ ๘๐ ท่านเท่านั้นณะคะ อยากจะให้มีการปฏิรูปตรงนี้ แล้วก็อาจจะเป็นเรื่องใหม่สำหรับทุกท่าน แต่จริง ๆ แล้วในประเทศหลาย ๆ ประเทศในโลกนี้นะคะ ประมาณร้อยประเทศ ก็เห็นถึงความที่ไม่เท่าเทียมกันในทางโอกาสของหญิงและชาย นะคะ แล้วก็จำเป็นที่จะต้องมีการเสริม มาตรการเสริมณะคะ ในการรับรองปฏิญญาปักกิ่ง และแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี ๒๕๓๘ ที่ประเทศไทยก็รับรอง ก็ได้ขอให้ประเทศต่าง ๆ ในที่มีการรับรองนี่ณะคะ ได้ใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเต็มที่ณะคะ จริง ๆ แล้วทุกท่านก็อาจจะถามว่า จริง ๆ บทบาทของผู้หญิงได้ถูกกำหนดในทางบ้าน ทางเอกชนค่อนข้างเยอะ แต่จริง ๆ แล้วในเรื่องของการเมืองนี้ก็อยากจะทำให้ทุกท่านมองว่าผู้หญิงยังมีโอกาสตรงนี้น้อยมาก แล้วก็ในระดับการตัดสินใจณะคะ ทุกท่านก็บอกว่า เมื่อมีลูกก็จะให้ผู้หญิงสอนการบ้าน แต่ถ้าเมื่อลูกจะเข้าโรงเรียนก็จะบอกว่าให้ผู้ชายตัดสินใจ แต่ว่าทำไมไม่ให้ผู้หญิงร่วมในการตัดสินใจ เพราะว่าลูกนี่จริง ๆ แล้วผู้หญิงได้เลี้ยงดูมาและได้สั่งสอนมา ก็อยากจะทำด้วยว่าลูกควรจะไปทางไหน -----

เพราะฉะนั้นนี่มันเป็นตัวอย่างหนึ่งที่สังคมไทยยังเห็นว่าผู้หญิงมีบทบาทหน้าที่เป็น
 อย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ควรจะเข้ามาอยู่ในการเมือง หรือว่าทางการเมืองไม่รู้สึกรู้ว่าจะขึ้นใน
 การที่จะให้ผู้หญิงเข้ามาอยู่ตรงนี้นะคะ ก็เลยอยากจะทำให้ลองดูว่าถ้ามีผู้หญิงในการเมือง
 แล้วจะมีการตัดสินใจที่เปลี่ยนไปอย่างไรนะคะ มาตราการพิเศษของพรรคการเมืองใน
 ประเทศฝรั่งเศสก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่พรรคการเมืองก็ส่งเสริมให้ผู้หญิงสามารถเข้ามาได้
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์ (Percent) นะคะ ในปี ๒๐๐๐ นะคะ แล้วก็ในสภาท้องถิ่นก็ขอให้หนึ่งใน
 สามนะคะ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ในประเทศเกาหลีก็ตามนะคะ มีการส่งเสริมมาตรการ
 พิเศษให้ผู้หญิงมีการถูกฝึกอบรมให้อยู่ในการเมือง จนตอนนี้เกาหลีก็เป็นประเทศหนึ่งที่มี
 ผู้หญิงอยู่ในสภาสามสิบกว่าเปอร์เซ็นต์นะคะ ฉะนั้นอยากจะให้ทุกท่านลองพิจารณาดูว่า
 ประเทศต่าง ๆ ทำไมถึงต้องสนับสนุน เนื่องจากว่าความเสมอภาคของผู้หญิง ผู้ชาย
 ในการกำหนดบทบาทตั้งแต่ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ นะคะ ก็คือยังมีน้อยในเรื่องของ
 การเมืองหรือในเรื่องของการตัดสินใจ แต่ว่าไม่ได้ส่งผลว่าผู้หญิงไม่มีความสามารถ
 หรือไม่มีคุณภาพในการที่จะอยู่ในระดับตัดสินใจนะคะ เพราะฉะนั้นนี่อยากจะแจ้งให้
 ทุก ๆ ท่านทราบว่า ในร้อยละ ประเทศ ทั่วโลกนี้ มีประเทศที่กำหนดสัดส่วนหญิง ชาย
 ในรัฐสภาไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๑๔ ประเทศนะคะ โดยที่มีหลายประเทศ และใน
 เอเชียและในยุโรปนะคะ โดยมีผู้หญิงในรัฐสภาโดยเฉลี่ยก็ยี่สิบกว่าเปอร์เซ็นต์ขึ้นไปนะคะ
 ประเทศที่กำหนดสัดส่วนหญิง ชาย ในรัฐสภาไว้ในกฎหมายเลือกตั้งก็มี ๓๘ ประเทศ
 นะคะ ที่ยกตัวอย่างไป อย่างที่เห็นได้ชัดที่สุดคือเกาหลีใต้ นะคะ แล้วก็ฝรั่งเศส เบลเยียม
 แล้วก็ผู้หญิงที่อยู่ในรัฐสภาร้อยละ ๒๐ นะคะ ประเทศที่กำหนดสัดส่วนหญิง ชาย
 ในรัฐสภา

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุปแล้ว
 นะครับ เชิญครับ

นางสาวอลิสสา พันธศักดิ์ : ค่ะ ในกฎระเบียบของพรรคการเมืองก็มี
 มากกว่าร้อยละพรรค แล้วก็ก็มีเจ็ดสิบกว่าประเทศที่ใช้แล้วได้ผลนะคะ ก็อยากจะบอกว่าข้อดี
 เมื่อมีผู้หญิงในประเทศสวีเดนและนอร์เวย์ ก็เป็นประเทศที่เห็นได้ชัดว่ามีการบริการ
 ดูแลเด็ก การศึกษาสุขภาพ และการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและการประกอบอาชีพ

แล้วก็ผู้หญิงมีสถานภาพดีขึ้น ลดปัญหาการรุนแรงในครอบครัวและสังคมนะคะ อันนี้ เป็นสิ่งที่สำคัญและก็อยากให้ทุกคนหันมาลองพิจารณาดูอีกครั้งว่าอาจจะเป็นทางออก หรือทางเลือกที่ดี แล้วก็เป็นการทำทนายที่ทุกคนอาจจะเห็นว่าเป็นของใหม่ แต่ที่น่าจะเป็น ทางออกแล้วก็เส้นทางเลือกใหม่ให้สำหรับการเมืองด้วยนะคะ ขอบพระคุณมากคะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ท่านการุณ อันที่ย้ายนี้เดี๋ยวให้เขาไปเขียนแล้วดูได้ไหม ๙๒/๑ ท่านจะพูดอันนี้ใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ ผมจะลองช่วยกรรมาธิการดูนะครับ เมื่อกี้ได้ไปเสนอท่านกรรมาธิการดูแล้วไม่ทราบว่า ท่านจะเห็นด้วยอย่างครบถ้วนหรือไม่ครับ ท่านประธานครับ ท่านดู เอาละ มาตรา ๙๗ ข้อเสนอของผมเป็นยุติอย่างที่ว่านะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายการุณ ไสงาม : สำหรับข้อที่ตัดออก ท่านประธานเห็นวรรคสอง ที่ข้อเสนอใหม่ไหมครับ ให้เอาไปอยู่อย่างนี้ครับท่านประธานครับ วรรคสองที่ตัดออกนั้น ในวงเล็บข้างท้ายบอกมาให้ไปอยู่ที่มาตรา ๙๒/๑ ท่านประธานดูไหมครับ ถ้าเอาวรรคนี้ ขึ้นไปนะครับ ให้ไปอยู่ที่มาตรา ๙๒/๑ เป็นวรรคที่ ๓ ให้เอาไปอยู่ที่มาตรา ๙๒/๑ เป็น วรรคที่ ๓ เพื่อนสมาชิกครับ ช่วยดูนะครับ ทำไมจึงไปอยู่ที่วรรคที่ ๓ ของ ๙๒/๑ เพราะ ๙๒/๑ วรรคแรก ว่าด้วยเรื่องการเลือกตั้งสมาชิก สส. แบบสัดส่วนนะครับ เรื่อยมา พอวรรคที่ ๒ พรรคการเมืองหนึ่งจะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบสัดส่วน แบบเขตเลือกตั้ง หรือจะส่งเพียงบางเขตเลือกตั้งก็ได้ ถ้าเอาวรรคนี้มานะครับ เอาวรรคนี้มา มาอยู่เป็นวรรค ที่ ๓ จะเป็นการปิดท้าย ๙๒/๑ ได้สวยงามพอดี -----

ต่อจากนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อจากนั้นครับ พรรคที่ ๓ ของ ๙๒/๑ เดิม ก็คือ ว่าด้วยเรื่องการกำหนดเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ มี (๑) (๒) แล้วก็การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ มี (๑) (๒) ข้อ (ก) ข้อ (ข) ท่านเห็นใหม่ครับ ในส่วนนี้นั้นนะครับ เป็นกลุ่มเดียวกัน เนื้อหาอย่างเดียวกัน ควรแยกเป็นมาตราใหม่อีกมาตราหนึ่ง โดยให้เป็นมาตรา ๙๒/๒ ต่อจากนั้นครับ ท่านประธานครับ พรรคเดิมนะครับ เนื้อความว่าด้วยเรื่องการคำนวณ ที่นี้ว่าด้วยเรื่องการคำนวณแล้ว การคำนวณสัดส่วนที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ตามบัญชีที่ว่านั้นนะครับ ยาวเพื่อจะไปนะครับ จนไปถึงพรรคท้าย ให้สร้างเป็นมาตราใหม่ ให้เป็นมาตรา ๙๒/๓ ท่านประธานครับ ดูต่อครับ พรรคท้าย พรรคท้ายอ้างอิงนั้น ถ้าเปลี่ยนแปลงปรับปรุงอย่างนี้แล้ว พรรคท้ายอ้างอิงก็ต้องไปปรุงแต่งใหม่ให้สอดคล้องด้วยการแยกมาตรา ให้นำความในตัดคำว่า พรรคสามของ ออก ให้นำความในมาตรา ๙๒/๒ ซึ่งมีข้อ (๑) (๒) แล้วก็พรรคสอง (๑) (๒) (ก) (ข) อะไรนี้นะครับ รวมเสียตรงนี้ มาใช้ในการคิดคำนวณสัดส่วนโดยอนุโลมด้วย ถ้าอย่างนี้จะครบถ้วนสมบูรณ์ จะทำให้เข้าใจง่าย ท่านประธานเข้าใจแล้วนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คือเอาอย่างนี้หมายความว่า ๙๗ ๙๘ ไม่มีปัญหาแล้วนะครับ ตัดไป ส่วน ๙๒ พรรคหนึ่ง ที่ท่านการุณว่านี่ ถ้ายกร่างเขาเห็นด้วยอย่างไร ผมว่าต้องไปทำมา ไม่อย่างนั้นสมาชิกเขาตามไม่ทันหรอก

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานจะให้ทางกรรมาธิการไปทำมาดูก่อนไหม

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ต้องถามยกร่างจะให้ถามยกร่างว่าเขาไปทำข้างนอกดีกว่าไหม

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับท่านการุณ นะครับว่า ที่เสนอเป็นการแยกมาตรา แล้วก็การย้ายจากพรรคสองของมาตรา ๙๗ นั้น ไปไว้ใน ๙๒/๑ ซึ่งจะแยกใหม่ ส่วนรายละเอียดนั้นก็คงจะจัดทำไปในขั้นที่นำมาเสนอร่างเพื่อขอความเห็นชอบ แต่แนวทางจะเป็นอย่างที่ท่านการุณเสนอครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาข้าราชการรัฐธรรมนุญ) : อันนี้แขวนไว้ให้เขาไปทำข้างนอก แล้วเอามาดู

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ไม่ได้แขวนนะครับ ก็รับท่านไป

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานไม่ต้องหอรอกครับ ผมว่าถ้าเราเข้าใจร่วมกันอย่างนี้แล้ว ก็รับแล้ว ทางกรรมาธิการก็ไปทำเสียให้ครบตามข้อมติของเราอย่างนี้ ก็ถือว่าผ่านเลย เท่านั้นเอง ไม่เห็นมียุ่งยาก เพราะถ้อยคำมันไม่ยากแล้วท่านประธาน เนื่องจากเป็นถ้อยคำที่สอดคล้องกันและง่ายแล้ว

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาข้าราชการรัฐธรรมนุญ) : ครับ ที่นี้ยกกว้างก็ต้องถามว่า เวลานี้จะเหลืออีกวรรคหนึ่งนะครับ ท่านสมชัยยังไม่ยอม แล้วกลุ่มท่านอภิปรายไปแล้ว แต่ที่นี้กลุ่มอันนี้มีของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านกรรณิการ์ ไซ้ใหม่ครับ ไซ้ใหม่ อยู่ในกลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์นะ และขอความกรุณาสั้น ๆ หน่อยนะครับ รักษาเวลา ท่านที่ไม่ได้แปรขอความกรุณานะครับ ไม่เกี่ยวข้องกับอันนี้ขอให้ท่านผู้ที่เขาแปรพูด เวลาเราไม่มี

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตตร : กราบขอบพระคุณท่านประธานคะ ดิฉันกรรณิการ์ บรรเทงจิตตร ค่ะ สสร. ขออนุญาตแปรญัตติในส่วนของกลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าด้วยเรื่องของมาตรา ๘๘ นะคะ ซึ่งมาตรา ๘๘ ในส่วนนี้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงระหว่าง ๘๘ กับ ๘๒/๑ เดิมนี้ะคะ ซึ่งมีการโยกกันไป โยกกันมา สรุปก็คือว่า ในส่วนประเด็นในมาตรา ๘๘ นะคะ ในรัฐธรรมนูญถึงแม้ว่าจะพูดถึงเรื่องของศักดิ์ศรีของความ เป็นมนุษย์ เรื่องของสัดส่วนหญิง ชายที่ใกล้เคียงกันแล้วก็ตามนะคะ ตั้งแต่ในมาตรา ๓๐ มาตรา ๘๖ แล้วก็กำลังจะพูดถึงในมาตรา ๘๒/๑ หรือ ๘๘ ก็แล้วแต่ เหล่านี้จะเห็นว่าเจตนารมณ์ก็คือจะพยายามให้ความเท่าเทียมกันของหญิง ชายในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้มากที่สุด แล้วก็ให้เป็นจริง โดยหลักการก็คือว่า จะเป็นการส่งเสริม สนับสนุนผู้หญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เนื่องจากขณะนี้เราพบว่า โครงสร้างทางสังคมในปัจจุบันความได้เปรียบของผู้ชายต่อสังคมทางการเมืองมีมากกว่าผู้หญิง อันนี้เราต้องยอมรับ แล้วที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เปิดโอกาสอย่างสูงให้กับผู้หญิงในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ----- - ๘/๑

แต่จะทำอย่างไรให้เป็นจริง ถึงแม้จะบัญญัติเข้าไปในรัฐธรรมนูญ แต่วิธีปฏิบัติหรือการแปรไปสู่การปฏิบัติจริงนั้น ยังคิดว่าจะต้องมีมาตรการเสริมหรือมาตรการพิเศษนะคะ ซึ่งเมื่อกี้ท่านอลิสได้นำเสนอแล้วส่วนหนึ่ง ดิฉันก็ขอเพิ่มเติมตรงนี้ว่า จะมีมาตรการหรือเร่งรัดเรื่องของการศึกษาหรือเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง เข้ามาสู่ทางการเมือง ก็ต้องมีแต่มีหรือมีการกระตุ้นนะคะ โดยเฉพาะในมาตรา ๙๗ หรือจะเป็นมาตรา ๙๒ ถ้าพอสรุปขณะนี้ก็คือว่า มาตรา ๙๒/๑ นี้ ว่าด้วยเรื่องสัดส่วนของ สส. สส. แบบสัดส่วน ส่วน ๙๗ เป็นเรื่องของการเลือกตั้งนะคะ ซึ่งการเลือกตั้งนั้นเราก็คงเสนอให้พรรคการเมืองนี้มีการส่งผู้หญิง ผู้ชายเข้าเลือกตั้ง ก็แล้วแต่ว่าพรรคการเมือง แต่ให้คำนึงถึง ส่วนในมาตรา ๙๒ ซึ่งต้องขออนุญาตกลับไปกลับมาตรงนี้นิดหนึ่ง เนื่องจากว่ามีความเกี่ยวข้องกัน ในมาตรา ๙๒/๑ นั้น ว่าด้วยเรื่องของ สส. แบบระบบสัดส่วน เพราะฉะนั้นระบบสัดส่วนนั้นเป็นเรื่องของการกระตุ้นเร่งรัดให้พรรคการเมืองให้ความสำคัญในเรื่องนี้ พัฒนานโยบายของพรรคการเมืองโดยให้ความสำคัญกับผู้หญิง ตรงนี้ถ้าหากว่าเราบรรจุในเรื่องของสัดส่วนของผู้หญิงชาย ที่พรรคการเมืองควรจะสนับสนุนให้ผู้หญิงนี้เข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องของระบบสัดส่วนมากขึ้นนี้ จะทำให้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงนี้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองมากยิ่งขึ้น ตัวผู้หญิงเองก็ต้องเร่งรัด แล้วก็กรณีในการพัฒนาตัวเองมากขึ้น เนื่องจากว่ามีช่องทางได้เห็นแสงรำไรที่มาจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่ทำให้เห็นผู้หญิงจะต้องเร่งรัดในการพัฒนาตัวเองมากขึ้น ขณะเดียวกันสังคมภายนอกก็ต่างก็ยอมรับ โดยเฉพาะท่านผู้ชายทั้งหลายก็เปิดโอกาสแล้วก็ยินดีที่จะสนับสนุนผู้หญิงในเรื่องของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น ตรงนั้นก็เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าสังคมเราเริ่มจะปรับอย่างสมดุลมากยิ่งขึ้น ข้อเสนอของดิฉันก็คือว่า ถ้าในหลักการสำคัญก็คือ การที่พรรคการเมืองในมาตรา ๙๒/๑ นะคะ ต้องขออนุญาตกลับตรงนั้น ๙๒/๑ ก็คือ ระบบ สส. แบบสัดส่วน การส่งสมาชิกเป็นผู้สมัคร สส. แบบสัดส่วนนั้น ขอให้พรรคการเมืองนี้ส่งผู้สมัครที่มีผู้หญิง แล้วก็ชายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตรงนี้อาจจะให้ระบุ แต่จะใช้ถ้อยคำอย่างไร เท่าที่เห็นในมาตรา ๙๒ ก็เพียงแต่เขียนแต่ว่า ให้คำนึงถึงโอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งดิฉันมองว่าอาจจะยังไม่เพียงพอ เนื่องจากว่าเป็นการคำนึงถึงเฉย ๆ แต่ว่าที่ได้นำเรียน

ไปเบื้องต้นว่า เราจะมีมาตรการพิเศษอย่างไร ในเมื่อโครงสร้างทางสังคม โครงสร้างทางการเมือง โครงสร้างเชิงอำนาจ ผู้หญิงยังด้อยโอกาสอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะเป็นโอกาสสำคัญที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะได้เปิดทางให้กับผู้หญิง โดยเฉพาะในระบบสัดส่วนนะคะ ในระบบสัดส่วนนะคะ ก็ขอแนะนำตรงนี้จะว่า ในเบื้องต้นอยากจะขอแนะนำเสนอให้ท่านกรรมาธิการได้กรุณาให้โอกาสกับผู้หญิงในเรื่องตรงนี้มากยิ่งขึ้นคะ กราบขอบพระคุณคะ

นายธนิต เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ เชิญท่านอาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย ครับ เนื่องจากยังเข้าเนะครับ กรรมาธิการก็เห็นว่าพอมีอะไรจะปรับได้ก็ปรับเนะครับ แต่ว่าผมเรียนอย่างนี้ครับ ประเด็นที่มีการแปรญัตตินั้นมี ๒ ส่วนเนะครับ ส่วนแรก คือ การขอให้คำนึงถึงสัดส่วนหญิง ชาย ในระบบบัญชีรายชื่อเนะครับ หรือสัดส่วนเนะครับ ซึ่งจริง ๆ กรรมาธิการได้เขียนเอาไว้แล้ว กับส่วนที่ ๒ คือมีการแปรญัตติที่จะขอให้ไปเขียนในการคำนึงถึงในระบบเขตเลือกตั้งเนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในส่วนความเห็นของคณะกรรมาธิการนั้นเห็นว่า ในส่วนที่เป็นการผู้สมัครของเขตเลือกตั้งนี้ จริง ๆ แล้วเป็นอิสระ แล้วก็เป็นที่ปรึกษาของพรรคการเมือง ในการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ทั้งหมดเนะครับ ในการดำเนินการ ดังนั้นการไปเขียนอย่างหนึ่งอย่างใดที่ส่งสัญญาณในเชิงการไปจำกัดสิทธิพรรคการเมือง ก็อาจจะเป็นปัญหาในการเมือง ซึ่งจริง ๆ แล้วการไม่เขียนก็ได้ไม่ได้หมายความว่าตัดโอกาสเนะครับ การไม่เขียนก็คือเปิดโอกาสอยู่แล้ว ซึ่งอันนั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้สมัครเอง หรือตัวแคนดิเดต (Candidate) เองของหญิง ชาย ว่าจะมีความสามารถอย่างไร รวมทั้งนโยบายของพรรคการเมืองเองที่พรรคการเมืองนั้นจะมีนโยบายสนับสนุนผู้หญิง ซึ่งจะทำให้มีผู้สนับสนุนในภาคคนออกเสียงเลือกตั้งมากขึ้นหรือเปล่านะครับ ผมคิดว่าในพัฒนาการอย่างนี้เป็นพัฒนาการทางการเมืองที่เป็นสากลเนะครับว่า พรรคการเมืองต่าง ๆ ก็ต้องไปจับกลุ่มที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละกลุ่มอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง คนชรา คนพิการ ---

ดังนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่า การไปกำหนดเอาไว้ในระบบเขตด้วยนี้อาจจะมีปัญหา
 นะครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ กรรมาธิการก็ยังเห็นความสำคัญในเรื่องนี้นะครับ แล้วก็
 ถือว่าเป็นความก้าวหน้า กรรมาธิการก็ได้กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๙๒/๑ นี่นะครับ
 ในข้อ ๒ แล้วก็ (ข) นี่นะครับ ผมเรียนว่าการกำหนดเรื่องโอกาสความเท่าเทียมกันทางเพศ
 ในระบบสัดส่วนหรือบัญชีรายชื่ออันนี้ต้องถือว่าก้าวหน้ากว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐
 ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดเรื่องบัญชีรายชื่อนี้คำนึงเรื่องเดียวครับคือ การกระจายตัว
 กันของภาคนะครับ แต่คราวนี้มีการกำหนดนะครับ ถึงเรื่องของความแตกต่างกันระหว่าง
 หญิงและชายคือ การเปิดโอกาสสูงขึ้นนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขตบัญชีได้กลงนี้
 นะครับ ตัวแทนที่อยู่ในระดับพื้นที่โอกาสของกลุ่มสนับสนุนที่เป็นสุภาพสตรีทั้งหลายนี้ก็มี
 โอกาสสูงขึ้น อันนี้ถ้ามองในทิศทางการเมืองและบรรยากาศทางการเมืองจะเป็นอย่างนั้น
 แต่อย่างไรก็ตามครับ เพื่อให้การหารือได้กระชับนะครับ คณะกรรมาธิการก็มีความเห็น
 อย่างนี้ครับว่า ๑. คือในเรื่องเขตนี้ยังขอสงวนไว้ว่าไม่ขอเติมนะครับ เนื่องจากเหตุผลที่ผม
 กราบเรียน ในส่วนที่ ๒ ในเรื่องของสัดส่วน ใน (ข) นี่นะครับ คณะกรรมาธิการขอแก้ไข
 ถ้อยคำนะครับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นนะครับ โดยถ้อยคำใหม่จะเป็นอย่างนี้ครับว่า
 คำนึงถึงโอกาส สัดส่วนที่เหมาะสม และความเท่าเทียมกันระหว่างหญิง ชาย นะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ได้ไหมครับ
 ท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ได้หารือผู้มีอำนาจที่แท้จริง เจ้าของผู้แปรญัตติ
 แล้วนะครับ ว่ารับได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอาจารย์
 กรรณิการ์ครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : ค่ะ รับได้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มติก็เป็นอันว่า
 รับได้แล้วนะครับ มาตรา ๙๗ ที่เขาเสนอมาก็เป็นอันว่าตกลงกันได้ทั้งมาตรานะครับ
 เป็นมตินะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ท่านเลขาครับ กลับมาต่อมาตราที่ค้างไว้ เมื่อคืนนี้ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มีผู้สงวนคำแปรแต่ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภา ผ่านได้นะครับ มาตรา ๑๖๘ นะครับ เห็นด้วยตามทีคณะกรรมการธิการนะครับ ไม่มีการแก้ไข เป็นมติผ่านนะครับ เชิญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เช่นเดียวกันนะครับ มาตรา ๑๖๙ นะครับ มีผู้สงวน แต่ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภา ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอผ่านตามที่กรรมาธิการเสนอ ไม่มีการแก้ไขนะครับ ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๐ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๐ ก็เหมือนกันนะครับ เสนอผ่านตามที่กรรมาธิการเสนอนะครับ ท่านพิเชียร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพนะครับ กระผม พิศิเยร อำนางวรประเสริฐ สสร. นะครับ ในมาตรา ๑๗๐ นี้ นะครับ กระผมได้แปรญัตตินะครับ ตัดข้อความใน (๖) ออกทั้งหมดนะครับ ตรงนี้กระผมคิดว่ามีสาระสำคัญที่พึงพิจารณาครับท่านประธาน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวนี้หนึ่ง ถามตกลง (๖) นี้เขาขอตัด กรรมาธิการไม่ได้ให้ตัดใช่ไหมครับในร่างนี้ โอ.เค. (O.K.) เชิญอภิปรายต่อ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ คือใน (๖) ของมาตรา ๑๗๐ นี้ นะครับ เป็นเรื่องของรัฐมนตริต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ นะครับ ก็ไล่เรียงมาตั้งแต่ว่า รัฐมนตริต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด นะครับ แล้วก็ มีอายุ

๑๓

สสว ๓๓/๒๕๕๐

รตนา ๘/๓

ไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ วงเล็บต่าง ๆ นะครับ แล้วก็ (๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีนะครับ อันนี้เราก็ไม่ติดใจ แต่เรามาติดใจใน (๖) ครับท่านประธานครับ (๖) นี้เขียนไว้ว่า ไม่เป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปีนับถึงวันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี นะครับ ตรงนี้ คือหมายถึงว่า ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วสมาชิกภาพเพ็่งสิ้นสุดลง ถ้าไม่เกิน ๑ ปีนี้ก็คือมาเป็นรัฐมนตรีไม่ได้ใช่ไหมครับท่านประธาน -----

- ๘/๑

เราเห็นว่าตรงนี้จะเป็นการจำกัดสิทธิของสมาชิกวุฒิสภาเหล่านั้นหรือไม่คะครับ เพราะว่ามีนัยสำคัญพอสมควร เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาเหล่านั้นก็จะมีในส่วนของปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ นะครับท่านประธาน ซึ่งปี ๒๕๔๙ นี้ก็มีสมาชิกวุฒิสภาอยู่ ๒๐๐ ท่าน ก็จะถูกตัดสิทธินี้ไปทั้งหมดเลย ซึ่งกระผมเองก็ได้มีโอกาสไปรับฟังความคิดเห็นในจังหวัดต่าง ๆ ครับท่านประธาน หลายจังหวัดด้วยกันนะครับ ก็ได้มีโอกาสพบปะกับทางท่านสมาชิกวุฒิสภาต่าง ๆ เหล่านั้นนะครับ เขาก็ได้มาให้ข้อคิดเห็นนะครับว่า เขายังไม่ทันที่จะได้เปิดประชุมครั้งแรกด้วยซ้ำครับท่านประธานครับ แล้วก็ยังไม่ทันที่จะได้ทำงานอะไรเลยนะครับ ก็ปรากฏว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ เมื่อปีที่แล้วนะครับ ในขณะที่เขาไปประชุมปฐมนิเทศกันครั้งแรกที่พัทธานะครับ ก็เลยมองว่าตรงนี้จะมีความชอบธรรมมากน้อยแค่ไหนครับท่านประธาน นี่เป็นประเด็นที่กระผมคิดว่า น่าที่จะเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ได้มีโอกาสอภิปรายแล้วก็พูดคุย เพราะว่าถือเป็นประเด็นที่สำคัญมากประเด็นหนึ่ง นะครับท่านประธาน แล้วก็ท่านสมาชิกวุฒิสภาต่าง ๆ เหล่านั้นก็ได้มาเรียนให้กระผมทราบว่า ไม่น่าจะตัดสิทธิของเขาในส่วนนี้นะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผมในฐานะผู้แปรญัตติของกลุ่ม ๑ นะครับ จึงขอเสนอว่า ให้ตัดวรรคหนึ่งออกไปจากมาตรา ๑๗๐ ครับท่านประธาน แล้วก็ได้ทราบว่า ท่านการุณ ไสงาม ซึ่งเราได้มีการประชุมกันในเรื่องนี้ด้วย ก็มีข้อคิดเห็นในเรื่องนี้ที่น่ารับฟังครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ คือต้องเอาเฉพาะผู้ที่แปรญัตติ ยังไม่มีเวลาเลยครับ ท่านพิเชียรไม่ต้องเสนอให้คนอื่น ขอทางยกวางตอบก่อนครับ และเดี๋ยวค่อยนั้น

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภักดีธนากุล กรรมาธิการครับ เหตุผลที่มีการกำหนดลักษณะต้องห้ามของรัฐมนตรีนี่ว่า จะต้องไม่ใช่วุฒิสมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งมา ยังไม่ครบ ๑ ปีนี้ ก็เนื่องจากต้องการที่จะทำให้สมาชิกวุฒิสภาให้เป็นองค์กรที่เป็นกลาง

ทางการเมืองให้ได้มากที่สุด ให้มีช่องทางอะไรที่จะถูกแทรกแซง ถูกชักนำด้วยความ
มุ่งหวังในตำแหน่งทางการเมือง หลังจากที่พ้นสมาชิกภาพไปแล้วนี้ให้น้อยที่สุด
เพราะฉะนั้นก็จึงเป็นที่มาของลักษณะต้องห้ามตาม (๖) นี้ ส่วนปัญหาว่า ห้ามไว้จนถึง
๑ ปีนี้เหมาะไหม กระผมอยากจะเรียนเปรียบเทียบกับลักษณะต้องห้ามไม่ให้ไปเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราห้ามไว้ ๒ ปีนะครับ แต่ทางตำแหน่งรัฐมนตรีนี้ห้ามไว้ ๑ ปี
ก็เนื่องจากมองว่า การที่สมาชิกวุฒิสภาซึ่งควรจะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ในบ้านเมือง ก็ควรจะให้โอกาสท่านขึ้นไปบริหารประเทศชาติได้ด้วย แต่ขอเว้นวรรคไว้
๑ ปี เพื่อไม่ให้มีการคล้าย ๆ เชื่อมสะพานต่อเนื่องกันเข้ามา ทำให้การทำงานของท่าน
อาจจะไม่เป็นกลางที่แท้จริง ส่วนข้อกังวลว่าสมาชิกวุฒิสภาในปี ๒๕๔๙ นั้น ท่านครับ
พอตั้งรัฐบาลใหม่ก็พ้น ๑ ปีแล้วครับ เพราะท่านพ้นจากตำแหน่งมาตั้งแต่ ๑๙ กันยายน
๒๕๔๙ รัฐบาลใหม่นี้กว่าจะตั้งได้ก็ต้องเกินแน่ครับ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะกระทบครับ
ขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่านการุณ
ครับ ไหวไหมครับ กรรมาธิการยกเว้นเขาว่า

นายการุณ ไสงาม : ผมก็ฟัง พอฟังได้อยู่ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เขาบอกว่าที่ท่าน พี่เขี่ยร่างน่าะ กว่าจะรัฐบาลใหม่ พวกนี้พ้น เลยเวลา ๑ ปีแล้ว เป็นได้แล้ว ท่านว่าไง เขี่ย ร่างน่าะ หน้อย ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานรู้ได้ไงว่าผมสั้น ผมยาว ท่านประธานที่ เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ท่านประธานครับ ของผมนี่นะครับ จะใช้ ถ้อยคำกระชับที่สุด เพราะเชื่อว่าทุกคนฟังแล้วง่าย ต่อไปนี่นะครับ สมาชิกวุฒิสภา ต้อง พุดเรื่องต่อไปนี่เลยนะครับ จะมาทั้งจากการเลือกตั้งและมาทั้งจากการสรรหา ๒ อย่าง นะครับ ท่านพุดแล้วพุดอีก คำว่า ท่านนี่ คือพวกเราทุกคนนะครับ พุดแล้วพุดอีก เหมือนกัน ใช้คำอย่างเดียวกันคือ วุฒิสภาไม่ว่าจะเลือกตั้งก็ตาม สรรหาก็ตาม ต้องเป็น อิศระ เป็นกลาง และไม่สังกัดพรรคการเมือง ๓ ข้อนะตอนนี้ เทียบเคียงที่นี้ เทียบเคียง องค์กรอิสระนี้ ท่าน ปปช. ครับ องค์กรอิสระดูเหมือนไม่มีข้อห้ามอะไรมั่งในการที่จะไป เป็นรัฐมนตรี ทำไมไปอย่างนั้นละครับ ถ้าอย่างนั้น สะพานเชื่อมที่หนักที่สุดนะครับ ถ้าจะ ทำสะพานเชื่อมนะครับ องค์กรอิสระนะครับ เช่น ปปช. โอ ถ้ารัฐบาลทำผิด ซึ่มูลพัวะ ไม่เข้าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ ช่วยรัฐบาลเต็ม ๆ เลย ทำสะพานเชื่อมเอาไว้ รุ่งขึ้นปี ไปเป็นรัฐมนตรี ผมว่าถ้าเป็นอย่างนี้ก็ไมให้ความเป็นธรรมกับ สว. เหมือนกันนะ เพราะฉะนั้นผมว่ากรณีที่เราขอเสนอให้ตัดออกนั้นนะครับ กรณีเรื่อง สว. นั้นก็น่าจะชอบ แล้ว ผมอยากให้เราดูเรื่องการจำกัดสิทธิ มันก็ไม่ควรจะไปจำกัดสิทธิเขามากนัก ถ้าพอเป็นไปได้นะครับ ก็ตัดออกเสียเถอะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยกร่างครับ ถ้าตัดออกไม่ได้ก็ต้องนั้น ท่านอื่นไม่ได้แปรไว้หน้าครับ เอาแต่กลุ่มที่เขาแปร เขี่ยครับ ยกร่างว่าอย่างไรครับ เขี่ยครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กราบเรียนว่า ในการพิจารณาเรื่องนี้ในคณะกรรมาธิการก็เคยมีการเสนอให้ตัดถึง ๕ ปี ที่แรก แล้วก็ร่นลงมาเหลือ ๒ ปี แล้วในที่สุดก็คิดกันว่าเอาให้มันพอเหมาะพอควร เพราะว่าเราก็อยากได้คนดีจากวุฒิสภาไปเป็นรัฐมนตรีด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยลดลงมา

เหลือปีเดียวจะครบ ก็น่าจะเป็นหลักการที่เหมาะสม และท่านผู้แปรญัตติก็ไม่ได้คัดค้านประเด็นนี้ เพียงแต่ท่านเสนอเพิ่มว่า ควรจะต้องไปตัดสิทธิของคณะกรรมการในองค์กระดิสระต่าง ๆ ด้วย ซึ่งอันนั้นไม่ได้อยู่ในวาระที่จะพิจารณาครับผม ขอขอบคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ ผม การุณ ไสงาม ครับ ไม่ใช่จะให้ไปตัดสิทธิอันนั้นด้วย ไม่ใช่ครับ ผมเทียบเคียงให้ดู แต่ข้อเสนอของเรานี้ขอให้ตัดครับ ท่านดูคำแปรญัตติสิครับ ท่านดูคำแปรญัตตินี้ะครับ เราขอให้ตัดออกครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ถ้าไม่ตัด ตกลงนะครับ ต้องตัดสินด้วยลงคะแนนครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เดี่ยวก่อน ท่านอาจารย์ไม่ได้แปรไว้ หา ๑ นาทีหรือ อาจารย์พูดได้นะ เพราะไม่อย่างนั้นไม่ลงมติแล้วมันยาว เชิญอาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ผมคิดว่ากรรมาธิการมีเหตุผลนะครับ ถ้าปล่อยให้วุฒิสภานี้มุ่งหวังจะไปเป็นรัฐมนตรีได้นี้ พรรคการเมืองหรือผู้ไปอยู่ในรัฐบาลขณะนั้นจะตัดสินบนได้ครับ คือมาขอให้วุฒิสภาก่อนเลยแล้วจะได้ออกไปเป็นรัฐมนตรี จะตัดสินบนได้เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากรรมาธิการพูดถูกแล้วครับ แล้วก็ที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ที่พวกผมเป็นวุฒิสภาโดนเงื่อนไขเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขนี้ไม่ใช่เป็นเงื่อนไขมากัดกันอะไรทั้งสิ้น เป็นเงื่อนไขที่สมควรแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านผู้เสนอ ถ้ายืนยัน ผมต้องขอออกเสียง เพราะถ้าเราไม่ออกเสียงเราพูดกันไปเราไม่มีเวลาครับ อย่างนั้นออกเสียงนะครับว่า

(นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ เชิญเข้ามาออกเสียงนะครับ เราจะต้องออกเสียงว่าถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับการแปรญัตติที่ให้ตัดออกที่กลุ่มท่านพิเชียรเสนอให้กด ไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือคงเอาไว้นะครับ (๒) นี่ให้กดว่า เห็นด้วย แต่ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรให้กดว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านผู้ใดยังไม่กด แสดงตนยกมือขึ้น เราจะรอครับ ครบหรือยังครับ มีใครยังลงมติไม่ได้ครับท่านครับ อีก ๒ ท่านนะครับ ท่านเสวต ท่านสมยศครับ เจ้าหน้าที่ การลงคะแนนช่วยประสานเร็ว ๆ ท่านเสวตลงได้แล้ว ท่านสมยศได้หรือยังครับ เหลือใครอีกไหมครับ ได้หรือยังครับ ท่านสมยศ ได้ไหม ท่านสมยศ ได้แล้วใช่ไหมครับ ไม่มีใครแล้วนะครับ ผมจะให้เขารวม นะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ มีผู้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๖ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๘ นะครับ เป็นไปตามที่กรรมาธิการนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๗๐ ผ่านได้นะครับ มีมติเห็นตามที่กรรมาธิการเสนอ โดยไม่มีการแก้ไขทุกข้อนะครับ เป็นมตินะครับท่านที่ ประชุมครับ ผ่านมาตรา ๑๗๐

เชิญท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๑ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มีผู้สงวนใช้ใหม่ ครับ แต่ท่านไม่อยู่ เข้าใจว่าเรื่องนี้เคยพูดไปและตกลงไปแล้วในมาตราต้น ๆ นะครับ ผมขอมติที่ประชุมนะครับ ผ่านมาตรา ๑๗๑

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีใครเห็น เป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นมติครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๒ มีการแก้ไข

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขอถามนิดเดียว ผมเองนี้สงสัยมาตลอด ขอถามเพื่อความรู้นะครับ คือมาตรา ๑๗๑ เป็นเรื่องของการ ถวายสัตย์ปฏิญาณซึ่งสำคัญ แต่ทำไมต้องใส่ในรัฐธรรมนูญ มีลักษณะอย่างนี้ เยอะเหลือเกิน ผมก็คิดว่ารัฐธรรมนูญ ท่านก็จะตอบว่ารัฐธรรมนูญเท่าที่ใส่อย่างนี้มา โดยลำดับ ขอเหตุผลมากกว่านั้นได้ไหมครับ คือถวายสัตย์ปฏิญาณใส่ในข้อบังคับก็ได้ ใส่ในกฎหมายอื่นก็ได้ หรืออย่างไรก็ได้ แต่ว่าใส่รัฐธรรมนูญถวายสัตย์นี่นะครับ แล้วท่าน รู้ไหมครับ พวกที่มันโก่งกินทั้งหลายมันก็ถวายสัตย์แบบนี้ ตกลงมันก็เลยไม่ได้ผลอะไร ขึ้นมาเลย ผมเองนี้ผ่านมาก็ยื่นถวายสัตย์อย่างนี้ แล้วก็เห็นนะครับ อ้ายคนที่มัน ตระบัดสัตย์ มันก็มี ตกลงท่านจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร หรือว่ายังจะใส่ไว้แบบเดิม ท่านครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์ถาม สักนิดหนึ่งครับ ที่นี้ท่านที่ไม่แปรต้องสงวนไม่พูดบ้างนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นเราไม่ ไปไหน ให้ทางยกวางตอบท่านอาจารย์เจิมศักดิ์

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ความจริงเรื่องของการถวายสัตย์ปฏิญาณมีมาเริ่มตั้งแต่
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๒ ๒๕๓๒ นี้เป็นรัฐธรรมนูญที่เริ่มต้นให้คณะรัฐมนตรีถวายสัตย์
ปฏิญาณต่อองค์พระมหากษัตริย์ ส่วนองค์กรอื่น ๆ ก็คือศาลนี้ได้เริ่มต้นตามรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๑๗ นะครับ ผมเองนี่เป็นคนที่ได้เริ่มต้นในการปฏิญาณตนเมื่อเข้ารับตำแหน่งตาม
รัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๗ นะครับ แล้วเราเริ่มต้นชีวิตนี้แบบภาคภูมิใจจริง ๆ มีความรู้สึกเป็น
เกียรติ เป็นศักดิ์ศรี รู้สึกว่าเราเข้ามาในวงการตุลาการอย่างสง่างามจริง ๆ นะครับ -----

แต่นั้นเรารู้ว่าเป็นหลักนะครับ ส่วนคนที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณาพูดว่า ปฏิญาณตนแล้วระดับสัตย์นั้นเรารู้ว่าเป็นข้อยกเว้นครับ แล้วเราก็เห็นแล้วว่าคนที่ระดับสัตย์นั้นชีวิตมันกลายเป็นอย่างไรครับ กรรมเป็นเครื่องที่เจตนาแล้วก็ชีวิตชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น แล้วก็แสดงให้เห็นว่า เห็นไหมว่าผู้ที่ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อองค์พระมหากษัตริย์นั้น ความไม่ซื่อของมันเหล่านั้นปรากฏอย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่าเป็นความงมงาย เป็นความสง่างามของรัฐธรรมนุญ ซึ่งมีได้มีเฉพาะรัฐธรรมนุญของประเทศไทยนะครับ รัฐธรรมนุญประเทศที่มีราชอาณาจักรนะครับ ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เช่น เนเธอร์แลนด์ก็ให้คณะรัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณและก็เขียนไว้ในรัฐธรรมนุญด้วยเหมือนกันครับผม เพราะฉะนั้นเราสง่างามเท่ากับเนเธอร์แลนด์ครับผม ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านไม่ได้แปรเอาไว้นะท่าน ขอมติได้แล้วครับท่าน

นายการุณ ไสงาม : ขอปรับปรุงครับ เพราะว่าถ้าปรับปรุงแก้ไขแล้วจะเป็นประโยชน์มากกว่าครับ กระทบกระเทือน ท่านดูนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่มีการแก้ไขนะท่าน

นายการุณ ไสงาม : แต่ถ้าปรับปรุงได้จะกระทบกระเทือน ท่านฟังผมนิดเดียว

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เอ้า

นายการุณ ไสงาม : ท่านดูนะครับ กรณีของคณะรัฐมนตรีนั้น คำปฏิญาณตัวมีคำว่า ข้าพระพุทธเจ้า อันหนึ่งนะครับ ด้วยเหตุที่เป็นการถวายสัตย์ปฏิญาณต่อหน้าพระพักตร์ มีคำแตกต่างจากการปฏิญาณตัวของผู้แทนราษฎรของ สว. ของตำแหน่งอื่น ๆ อยู่ตรงถ้อยคำที่ว่า มีคำว่า จะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ เห็นไหมครับที่คณะรัฐมนตรีนะครับ แต่ที่ของ สส. สว. ไม่มีคำนี้ ไม่มีคำนี้นะ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าควรใช้ถ้อยคำเสียให้เหมือนกันครบถ้วน และเมื่อใช้ถ้อยคำเสียให้เหมือนกันครบถ้วน

ท่านจะประหยัดเลขมาตราอีกหลายเลขมาตรา รวมเลยครับ บุคคลผู้จะมีตำแหน่งดังต่อไปนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐมนตรีต่าง ๆ ว่าจะไปที่ต้องสาบานตัวนะครับ ก่อนเข้ารับหน้าที่นะครับต้องปฏิญาณตนดังนี้ ก็ใช้ถ้อยคำเหมือนกันหมดเลยครับจะได้ครบถ้วน ผู้แทนราษฎรก็เช่นครับ เวลาปฏิญาณตัวปฏิบัติหน้าที่ก็ต่อหน้าพระพักตร์ พระบรมสาทิสลักษณ์ใช้ใหม่ครับ เสียทีเดียวพร้อมกันหมดเลยจะได้ถ้อยคำเหมือนกันครับ จะได้ทุกคนจะได้ภูมิใจเหมือนท่านวิชาว่าอย่างไรครับ จะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ เหมือนกันครบถ้วนครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสรุปยกวางเขาจะตอบอย่างไรครับ เชิญ เมื่อไม่ได้มีแปรก็ต้องเร็ว ๆ ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ในมาตรานี้ นะครับเมื่อครั้งพิจารณาในมาตรา ๑๕ มันมีเรื่องของที่พิจารณาคือเป็นกลุ่มมาตราไปแล้วและลงมติไปแล้วในตอนพิจารณาของกลุ่มที่แปรญัตตินะครับในมาตรา ๑๕ แล้วเราบอกว่าพิจารณารวมกันรวมไปถึงในลักษณะเดียวกันในมาตรา ๒๑ ๑๗๑ ๑๗๗ ที่นี้สาระสำคัญที่แตกต่างก็คือในเรื่องของการปฏิญาณตนกับการถวายสัตย์ปฏิญาณมันไม่เหมือนกัน ถ้าถวายสัตย์ปฏิญาณต้องต่อหน้าพระพักตร์ ปฏิญาณตนก็คือเรื่องของสมาชิกสภาที่ปฏิญาณในที่ประชุมแห่งนี้ ที่นี้มติที่ลงวันนั้นนะครับ สมาชิกมาประชุมบอกพิจารณารวมกันเป็นกลุ่มแล้วจะไม่พูดอีกแล้ว มาประชุม ๘๒ เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือตามร่างเดิมทั้ง ๔ กลุ่ม ๕๐ ไม่เห็นด้วย ๓๑ งดออกเสียง ๑ นะครับ ตรงจุดนี้ก็น่าจะเป็นไปตามมติที่ได้มีการพิจารณาในมาตรา ๑๕ ไปแล้วครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เพราะฉะนั้นมาตรานี้ ๑๗๑ มีมติไปล่วงหน้าแล้วนะครับ ขอยืนยันว่าผ่านตามที่กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนะครับ ต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๒ มีการแก้ไข

๒๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

รสรินทร์ ๑๓/๑

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมการที่ชี้แจง
มาตรา ๑๗๒ เลขครึบ มีใครจะถามมาตรา ๑๗๒ ไหมครึบ ถ้าไม่มีขอเสนอตาม
ที่ท่านกรรมการแก้ไขนะครึบ ผ่านนะครึบ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๓ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๓
มีการแก้ไข มีผู้สงวนในเรื่องรัฐสภา ผ่านได้นะครึบ ผู้สงวนนะครึบ ผ่านนะครึบ
ท่านสมาชิกให้ผ่านและรับรองตามที่คณะกรรมาธิการ ไม่มีการแก้ไขนะครึบ ครึบ
ผ่านครึบ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๔ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีท่านใดสงวน
แล้วก็เรื่องรัฐสภา

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เรื่องเดียวกันครึบ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เรื่องเดียวกัน
นะครึบ ผ่านนะครึบ มาตรา ๑๗๔ เป็นมตินะครึบ ผ่านครึบ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๕ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๕
ก็เช่นเดียวกันนะครึบ ไม่มีการแก้ไข ผ่านนะครึบ มีมติผ่านรับมาตรา ๑๗๕ ครึบ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๖ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เช่นเดียวกัน
นะครึบ มาตรา ๑๗๖ ผ่านนะครึบ มีมติผ่านครึบ เชิญครึบ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๗ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายนวนิติ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ ผู้แปร เอาจักรัษัษ ๗ เลยครัษ

นายพิเชียร อำนัจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ นะครัษ กระผม พิเชียร อำนัจวรประเสริฐ นะครัษ ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๗๗ นี้ะครัษ มาตรา ๑๗๗ นี้ ความสำคัญเป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่คณะรัฐมนตรีจะรักษาการ นะครัษ ในกรณีทีครอบวาระนะครัษ ๔ ปี หรือในกรณีทีมีการยุบสภาครัษท่านประธาน สิ่งทีกระผมได้ขอแปรญัตติไว้ะครัษ ก็คือกระผมขอแปรญัตติแก้ไขข้อความตาม มาตรา ๑๗๗ นะครัษ ให้เป็นดังนี้ะครัษ มาตรา ๑๗๗ คณะรัฐมนตรีทีพ้นจากตำแหน่ง ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าคณะรัฐมนตรีทีตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับ หน้าที่ แต่ในกรณีพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๖ วรรคสองครัษท่านประธาน ๑๗๖ วรรคสองนี้ะครัษ ก็ได้พูดถึงเรื่องของการทีคณะรัฐมนตรีนี้พ้นจากตำแหน่งนะครัษ โดยอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรครัษท่านประธาน ครัษ ๒ กรณีครัษ เมื่ออายุของสภาสิ้นสุดลงนะครัษ ก็ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ แล้วก็ รัฐมนตรีชุดเดิมก็ต้องรักษาการต่อไป หรือในกรณีการยุบสภาผู้แทนราษฎร เช่น การยุบสภาเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ทีแล้วนะครัษ ครม. ก็ต้องรักษาการต่อไป กระผม ได้ขอแปรญัตติดังนี้ครัษ คือให้ปลัดกระทรวงของแต่ละกระทรวงหรือหัวหน้า หน่วยราชการ รักษาการแทนรัฐมนตรีทีพ้นจากตำแหน่ง จนกว่าคณะรัฐมนตรีทีตั้งขึ้นใหม่ จะเข้ารับหน้าที่ แล้วผมเขียนเหตุผลลงไปชัดเจนเลยนะครัษท่านประธาน เพื่อป้องกันการ ใช้ตำแหน่งรัฐมนตรีไปหาเสียง ครัษ เพราะกรณีนี้เป็นกรณีสำคัญครัษท่านประธาน เมื่อสภาครบวาระหรือเมื่อมีการยุบสภา และ ครม. รักษาการ ในช่วงของ ครม. รักษาการ นี้ มีทั้งการโยกย้ายตำแหน่งข้าราชการประจำบางตำแหน่งนะครัษ ซึ่งไม่เหมาะสมแล้วก็ ไม่ยุติธรรม รวมทั้งมีการเสนอโครงการบางโครงการชนิดทีชาวบ้านเขาเรียกกันว่า โครงการแบบทิ้งทวนนะครัษท่านประธาน ทิ้งทวนก็คือว่า ก่อนจะออกจากตำแหน่ง

๒๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

รสรินทร์ ๑๓/๓

นะครับ ก็ทิ้งทวนไว้ นะครับ เพื่ออะไรก็ไม่รู้ละ ก็คงเพื่อผลประโยชน์ของทั้งตนเองและกลุ่มตน รวมทั้งครับท่านประธาน ที่สำคัญที่สุด คือใช้ตำแหน่งหน้าที่ที่รักษาการอยู่นั้นแหละ ออกไปเดินสายครับท่านประธาน เดินสายในต่างจังหวัด เดินสายไปในจังหวัดของตนเองและพรรคพวก เพื่อที่จะช่วยพรรคพวกหาเสียงเลือกตั้งในครั้งต่อไป แล้วก็ตนเองยังมีตำแหน่งรักษาการรัฐมนตรีอยู่ ข้าราชการก็ต้องมาพินอบพิทานะครับ

- ๑๔/๑

แล้วก็รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนะครับ แม้กระทั่งชาวบ้านต่าง ๆ ก็แห่แหนกันไปครับท่านประธาน เคยมีตัวอย่างในอดีตนะครับ มีถึงขั้นปลัดกระทรวงบางกระทรวงครับ เดินตามรัฐมนตรีที่รักษาการออกไปหาเสียงเลือกตั้งตามตลาดนะครับ ตามชุมชนต่าง ๆ เดินตามต้อย ต้อย ต้อย ต้อยเลย ขนาดหนังสือพิมพ์แล้วก็ทีวี (TV) วิทยูนี้ ถ่ายภาพออกมาให้เห็นจะจะเลยนะครับท่านประธาน ก็ยังไม่มีวามละอายแก่ใจ ก็ยังคงเดินตามรัฐมนตรีต้อย ต้อย ต้อย ต้อยอยู่อย่างนั้นแหละครับท่านประธาน อันนี้คือปัญหาที่เกิดขึ้น และกระผมเห็นว่า สมควรแก่เวลาแล้วนะครับที่จะต้องเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ แล้วก็เป็นการตัดทอนการใช้อำนาจหน้าที่รักษาการรัฐมนตรีไปทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องแล้วก็ไม่ชอบธรรมนะครับ กระผมจึงเสนอให้ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าหน่วยราชการ มีการใช้หัวหน้าหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ บางแห่ง ทั้งทางด้านสื่อสารมวลชน ทั้งทางด้านของโทรศัพท์ ทั้งทางด้านของการสื่อสารนะครับ มาหาเสียง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : สรุปรครับ

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่สำคัญนะครับ แล้วก็อยากจะให้ท่านกรรมาธิการยกร่างได้กรุณาพิจารณาในเรื่องนี้อย่างเต็มที่ครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานอย่างสูงครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ เชิญท่านกรรมาธิการยกร่างต่อไปเลยครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ประเด็นนี้ ทางคณะกรรมาธิการยกร่างได้พิจารณากันอย่างพิถีพิถันจริง ๆ นะครับ แล้วเบื้องต้นก็เคยคิดว่าคำแปรญัตตินี้อาจจะให้อะไรใหม่แก่ระบบการเมืองของไทย แต่ว่าพอไปตรวจสอบดูแล้ว มีน้อยมากครับที่เป็นตัวอย่างจากมีประเทศใดจะทำนี่นะครับ คงจะมี เราได้ทราบว่าบังกลาเทศอาจจะทำ แต่ว่าไม่ได้เป็นหลักการที่ใช้กันเป็นปกตินะครับ แล้วก็ไปดูว่า ถ้าสมมุติเราจะทำอย่างนี้ก็เกิดปัญหาตามมาเยอะเลยครับ เราจะไปหานายกรัฐมนตรีจากที่ไหน

แล้วปลัดกระทรวงเองนี่ท่านก็เป็นเพียงข้าราชการประจำ ไม่ได้ทำงานในระดับนโยบาย ความเข้าใจสันทัดชัดเจนในทางการเมืองก็ไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะทำนะครับ ทางด้านการที่ เวลากระชั้นที่เราจะต้องจัดเลือกตั้งตรงนั้น เราจะต้องมาหาท่านนายกที่เหมาะสม เราจะต้องมาหาคณะรัฐมนตรีที่เหมาะสมอะไรอย่างนี้ ยากมากครับ เพราะฉะนั้น คณะกรรมการร่างก็เลยเลือกวิถีทางที่ได้นำเสนอมาเป็นร่างมาตรา ๑๗๗ นี้ครับ ออกตรงกลางครับ ยอมรับปัญหาที่ท่านสมาชิกแปรญัตตินำเสนอนี้ครับว่า มีจริง แต่ว่าเรามาแก้ปัญหานี้ครับว่า คณะรัฐมนตรีที่รักษาการนี้จะต้องไม่กระทำการอย่างใด อย่างหนึ่งใน ๔ กรณีในร่างมาตรา ๑๗๗ (๑) (๒) (๓) (๔) นี้ครับ แล้วขยายกว้างมากเลยครับ จนกระทั่งถูกตำหนิจากองค์กร ๑๒ องค์กร บางองค์กรท่านตำหนิมาเลยบอกว่า เอ๊ะ อย่างนี้คณะรัฐมนตรีรักษาการเลยเป็นอัมพาตทำอะไรไม่ได้ เดี่ยวเกิดเรื่องจำเป็นอย่างไร เราก็เปิดช่องไว้ว่า อธิบายชี้แจงว่า ก็ทำได้ ถ้าได้รับอนุมัติจาก กกต. อะไรนี้ นะครับ ไม่ถึงกับว่าทำอะไรไม่ได้เลย ท่านดู (๑) นะครับ เรื่องการไปแทรกแซงข้าราชการนี้ แก้ปัญหาไว้แล้วครับว่า นอกจากจะเลื่อน ลด ปลด ย้ายไม่ได้แล้ว ยังห้ามไม่ให้สั่งให้ผู้อื่น มาปฏิบัติหน้าที่แทนด้วยนะครับ อันนี้ก็ตัดปัญหาการกระทำที่เคยเกิดขึ้นมา แล้วก็ห้าม ไม่ใช่ห้ามเฉพาะคณะรัฐมนตรีนะครับ ห้ามรัฐมนตรีแต่ละคนด้วย เพราะฉะนั้นจะเลี้ยงไปใช้วิธี ใช้อำนาจรัฐมนตรีคนนั้นสั่ง คนนั้นทำ แล้วไม่ผ่านคณะรัฐมนตรีแบบที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ทำไม่ได้ครับ (๒) ก็ไปห้ามถึงขนาดว่า การอนุมัติจ่ายงบประมาณสำรองจ่าย นี้ ไม่ให้ทำครับ แม้ว่าจะเป็นกรณีฉุกเฉินจำเป็น ก็ไม่ให้ทำครับ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนนะครับ -----

(๓) นี้ก็ผูกมัดว่าจะไปอนุมัติโครงการใหญ่ ๆ สร้างความผูกพัน กรม. ตัวใหม่ไม่ได้ครับ ก็ตัดเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีตมานะครับ และ (๔) ก็ห้ามไปไกลถึงขนาดว่า ต้องไม่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด เพราะฉะนั้นมีอะไรที่เราคิดว่ายังหวังนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งท่านกำหนดห้ามได้ครับ การเขียนอย่างนี้จะยืดหยุ่นกว่า แล้วก็ใช้ปฏิบัติงานแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีกว่าครับผม ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยอมรับได้ไหมครับ ถ้าไม่ได้ ก็คงต้องตัดสินใจ ท่านพิเชียร ได้ไหมครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ฟังดูแล้วก็เหตุผลที่น่ารับฟังครับ ท่านประธานครับ ครับ ผมขออนุญาตยอมรับ ขอขอบคุณมากครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๗๗ ขอมติว่าผ่านตามที่คณะกรรมการมีการแก้ไขนะครับ ผ่านนะครับ เป็นมติไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๘ มีการแก้ไข

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ ท่านการุณ อยู่ในกลุ่มแปรญัตติใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ บังเอิญแปรญัตตินั้นในเรื่องสภาเดียว แต่ที่นี้ไม่เกี่ยวกับส่วนที่ประเด็นนี้นะครับ แต่ประเด็นนี้อยากตั้งคำถามท่านครับ ท่านกรรมาธิการครับ ถามสักหน่อยหนึ่งเถอะ มันเป็นเรื่องที่มีปัญหามาแล้วนะครับ และปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมันเป็นการเกิดขึ้นเมื่อปีที่แล้ว ๑๗๘ ท่านดู (๒) ครับ (๒) คือคำว่า ล่าออก อันนี้เกิดปัญหาเมื่อปีที่แล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานจำได้ไหมเรื่องล่าออกของคุณทักษิณที่มีปัญหาครับ คุณทักษิณใช้คำว่า จึงขอลาพักจากการปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๑๕ วรรคสองของรัฐธรรมนูญตลอดไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

นั่นก็คือ ๒๑๕ พรรคสอง ของรัฐธรรมนูญเดิมก็คือการยุบสภา คำว่า ลาพักตลอดไป นี่ถือว่าลาออกแล้วหรือไม่ เกิดข้อปัญหาขึ้นมาขนาดใหญ่เหมือนกันตอนนั้น และเป็น ปัญหาเยอะเลย ผมเองในฐานะประชาชนผู้รักความเป็นธรรม แล้วก็แสดงสถานะของ ความเป็นประชาชนพลเมืองไทยตามรัฐธรรมนูญ ก็ได้ถือโอกาสนั้นไปยื่นคำร้องนะครับ ไปยื่นคำร้องเป็นคำฟ้องที่ศาลปกครองกลาง ปราบกฏศาลปกครองกลางนะครับ มีคำสั่ง ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อศาล ไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาได้ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอ ให้กำหนดมาตรการ คัดกรองชั่วคราว โดยให้ระงับการปฏิบัติหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินของผู้ถูกฟ้องคดี ก็คือ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ต่อมาท้ายที่สุด ศาลปกครองสูงสุดก็มี คำพิพากษายืน ไปไม่เป็นเลยครับที่นี่ เพราะไม่รู้จะไปที่ไหน เนื่องจากศาลปกครองสูงสุด ก็บอกว่า การพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ด้วยเหตุขอลาพักตลอดไปเป็นการ ลาออกแล้วหรือไม่ ไม่ได้วินิจฉัยในส่วนนี้ การที่จะพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ นายกรัฐมนตรี จะต้องไปศาลรัฐธรรมนูญ เราก็รู้ แต่เราทำไปพร้อมกัน ๒ ทางเลย ทำไมทำไป ๒ ทาง เพราะทางที่จะขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญเราทำไม่ได้ วิธีการจะทำได้คือ ส่งไปที่ผู้ตรวจการ แผ่นดินของรัฐสภา เราก็ส่งไปครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ในฐานะประชาชน ผู้เสียภาษีและชนชั้นแข็ง ก็ทำเรื่องไปผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นี้ครับ ลงนามโดย นายการุณ ไสงาม เรียบร้อย ข้อความ เนื้อหาอย่างเดียวกันกับฟ้องไปที่ศาลปกครองกลาง และท่านศาลปกครองสูงสุดก็อยู่ที่นี้แล้ว วินิจฉัยมาไม่รับฟ้อง ข้อความเดียวกันเลย --

ขอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาส่งเรื่องนี้ตามรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ความพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ฟ้นหรือยัง ว่าด้วยเรื่องลาพักตลอดไป ลาพักตลอดไปจนกว่าโลกดับสลาย ท่านประธานครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาตอบมาว่าอย่างไรครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตอบมาว่า นี่คือนิติปัญหาผู้ตรวจการจริง ๆ เลยครับ แยะจริง ๆ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา บอกว่าอย่างนี้ครับ เอาตอนสรุปเลยนะ ตอนท้าย การที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาการแทนนายกรัฐมนตรี และมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนกัน เป็นกรณีที่คุณรัฐมนตรีใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการแผ่นดิน ๒๕๓๔ ในกรณีที่ ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ไปไหนมา สวมวาสองศอกเลย ตอบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ใช่การ แต่งตั้งหรือย้ายข้าราชการการเมืองตามมาตรา ๒๑๕ ของรัฐธรรมนูญ เรื่องร้องเรียนของท่านจึงเป็นเรื่องที่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาตามมาตรา ๑๗ แห่ง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ จบเรื่องไม่ไปถึงไหนเลย

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : สรุปเลยท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : สรุปเลย ปราบกฏว่าถูกผิดไม่รู้เรื่อง นายกรัฐมนตรี ที่บอกว่าลาพักตลอดไปนั้นถือว่าลาออกแล้วหรือไม่ ไม่ทราบ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ที่นี้มาตรานี้ท่าน จะสรุปกับกรรมวิธีการร่างเขาอย่างไรละ

นายการุณ ไสงาม : ถาม ท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไรถ้ามีเจ้าเล่ห์เพทุบาย แบบนั้นอีก ไม่เขียนคำว่า เรื่องขอลาออก ไม่เขียน ไม่ใช่คำเลยว่า ลาออก ข้าพเจ้า ขอลาพักตลอดไป ปราบกฏไปวินิจฉัยที่ไหนไม่ได้ ท่านประธานก็ไม่กล้าวินิจฉัยใช่ไหม เพราะบอก ไม่มีอำนาจหน้าที่ดีครับ ส่งไปอีกทางหนึ่งท่านประธาน กรรมวิธีการก็เลยต้อง ปรีกษากัน

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ก็คำถามคุณการุณ
ที่ไรเขาต้องปรึกษากันเกิน ๕ คนทุกที

นายการุณ ไสงาม : เห็นไหม ท่านประธานเห็นไหม ไปอีกครับ ผมทำ
ทุกทางเลย พวกเข็นชื่อทำหนังสือไปถึงประธานวุฒิสภา เพราะด้วยเหตุตอนนั้นยุบสภา
ไม่มีประธานสภาผู้แทนราษฎรจะส่งชื่อใหม่ ก็เลยส่งเรื่องนี้ให้ประธานวุฒิสภา นี่ ๆ ท่าน
ประธานครับ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ อ้าว อยู่ไหนละ ท่านเสรีอยู่ไหน ก็เข็นชื่อกับผมนะ
นี่ ๆ ท่านประธานลายมือชื่อท่านเสรี เข็นชื่อด้วยกันอยู่นี่

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ตกกลางท่านการุณ
ถามแล้วจะให้เขาตอบใหม่นี้ ให้ยกวางเขาตอบใหม่ ยกวางพร้อมที่จะตอบแล้วนี่

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานจะไม่อ้างเหตุผลให้ครบเลยก่อนหรือครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวางเขาพร้อมจะ
ตอบแล้วท่าน รายละเอียดไม่เป็นไรแล้ว เดียวให้ดูข้างนอกได้

นายการุณ ไสงาม : ท่านเสรี นี่ ๆ ลายเข็นท่านเสรี ผมอดหน่อย นี่ ๆ เห็น
ใหม่ลายเข็นท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ร่วมกับผม ร้องไปที่ประธานวุฒิสภา สุขชน ชาลีเครือ
ตั้งแต่บัดนั้น ร้องไปจนบัดนี้ จนนายกทักษิณไปอยู่ลอนดอน (London) แล้ว
ประธานวุฒิสภายังไม่ตอบพวกผมเลย

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวท่าน
ให้ยกวางชุดนี้ตอบนะ ให้ยกวางชุดนี้ตอบท่านการุณ เชิญครับยกวาง

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า สำหรับผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองนั้นเขาไม่มีระเบียบเหมือนอย่างข้าราชการประจำ ที่การลาออกนั้น
จะต้องทำเป็นหนังสือยื่นใบลาออกต่อผู้บังคับบัญชา แล้วผู้บังคับบัญชานุมัติถึงจะ
ลาออกได้ แต่ความเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ว่าจะรัฐมนตรีหรือ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภานั้น ถือเป็นหลักใหญ่ ว่าบุคคลเหล่านั้น
ถ้ามีเจตนาลาออกจริง การลาออกมีผลทันที สำหรับกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าบุคคลนั้น
เขาแสดงเจตนาลาออกแล้วหรือยัง โดยระบบของในรัฐธรรมนูญที่วางไว้นั้นใช้ระบบ

๓๖

สสร ๓๓/๒๕๕๐

นิรนา ๑๖/๓

เดียวกับกรณีที่มีข้อสงสัยว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาลาออก ก็คือ
ในวรรคสองของมาตรา ๑๗๘ นั้น ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๐
มาใช้บังคับกับการสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๓) (๕) หรือ (๗) (๒) ก็คือลาออก
นั้นก็หมายความว่า การเอามาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๐ มาใช้นั้น ก็คือการเข้าชื่อกันของ
สมาชิกของแต่ละสภาหนึ่งในสภ โดยระบบมันจะเป็นอย่างนั้นที่กรณีข้อสงสัย-----

- ๑๗/๑

สำหรับกรณีที่ผ่านมา นั้น กระผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นเหตุเดียวในโลกที่จะเกิดลักษณะนั้นได้ คือสภาไม่มี หรือสภามีแต่สภาดำเนินการในลักษณะที่ค่อนข้างไม่ถูกต้องอะไรบางอย่าง บางอย่าง แต่ถ้าจะเขียนลงไปในรายละเอียดนั้นค่อนข้างลำบากในเรื่องนี้ครับ เพราะว่า การลาออก อย่างที่ทราบเรียนว่า การลาออกของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นมีหลายลักษณะ ถ้าท่านสมาชิกเคยจำได้ เมื่อหลายสิบปีก่อนมีท่านสมาชิกสภา ไม่ใช่ท่านสมาชิก ท่านผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกาศลาออกต่อหน้าสื่อมวลชน ต่อหน้าใคร ต่อใคร ก็มีคำถามว่า เขาลาออกแล้วหรือไม่ ในที่สุดก็มีการตีความว่าการแสดง การกล่าวคำว่า ขอลาออก ต่อหน้าสื่อหรือหน้าสาธารณชนนั้นถือว่ามีผลทางการลาออก แล้ว โดยไม่ต้องไปยื่นหนังสือลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรอีก เพราะฉะนั้นกรณี ข้อเท็จจริงเหล่านี้จะมีค่อนข้างมาก ในรัฐธรรมนูญที่บัญญัติรองรับไว้มาหลายฉบับ จึงบัญญัติรองรับว่า ถ้าสงสัยก็ต้องเข้าชื่อแล้วก็ไปถามศาลรัฐธรรมนูญเอาว่า สิ่งที่ทำใน ข้อเท็จจริงแต่ละเรื่อง แต่ละเรื่อง แต่ละเรื่องนั้น มีผลในการลาออกแล้วหรือไม่ นั่นคือโดย ระบบของกฎหมายที่เขียนไว้นะครับ ขออนุญาตครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านได้ไหม ท่านการุณ ข้อยกเว้นพิเศษนะ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ท่านจะปล่อยเรื่องนี้ให้เกิดปัญหา ในวันข้างหน้าอีกหรือ เรื่องใหญ่ นะ ท่านประธาน มันเกิดเหตุจนกระทั่งเกิดเรื่องแล้ว ท่านประธานไม่เห็นคนเป็นแสน ๆ คนเดินอยู่สนามหลวงหรือ ถ้าตอนนั้นถ้าแก้ปัญหา อันนี้ได้ ถ้ามีคนมาวินิจฉัยเสีย คนก็คือองค์กรนั้นแหละ ไม่ใช่คน ตัวคน คน คน คนนะ เป็นตัวองค์กร สถาบันนั้นแหละ เช่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือศาลรัฐธรรมนูญ ในวันนั้น ทำการวินิจฉัยเสียให้จบตอนนั้นว่าคืออะไรกันแน่ ป่านนี้ท่านอาจจะไม่มีคน เป็นแสน ๆ เดินขบวน อาจจะไม่มีกรียัดอำนาจ อาจจะไม่มีพวกเรามาต้องร่าง รัฐธรรมนูญใหม่ ท่านเห็นปัญหาหรือยัง ท่านประธาน ที่นี้ที่ท่านอ่านนั้นนะครับ ให้ใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๐ ๙๖ แก้อะไรที่ท่านว่านั่นแหละครับ ทำ ทำไม่ได้เพราะอะไร

ตอนนั้น ผู้แทนราษฎรไม่มีจะเซ็นชื่อ ข้อที่ ๑ ข้อ ๒ พวกผมเป็น สว. รักษาการ ศาลรัฐธรรมนูญไปสั่งอีก วินิจฉัยอีก พวกรักษาการลงนามอะไรไม่ได้อีก มันช่วยจริง ๆ ตอนนั้นบ้านเมือง ท่านประธานจะยอมให้เกิดเหตุอย่างนี้อีกหรือ เอาให้ชัดเลยท่าน จะเอาอย่างไร พวกผมนี่นะครับ ทำทุกทาง ท่านเห็นไหม ส่งไปศาลปกครองกลาง ศาลปกครองสูงสุด จนวินิจฉัยชี้ขาดเป็นบรรทัดฐานว่า ส่งมาตรงนี้ไม่ได้นะ ชี้บ ตัด ท่ามกลางการส่ง ไม่ใช่ส่งไปที่ท่านแห่งเดียว หาช่องทางส่งไปศาลรัฐธรรมนูญนั่นแหละ ด้วย ช่องทางรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญเปิดจนหมด ให้ยื่นได้ เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่า พวกผมลงนามไม่ได้ สส. ไม่มี จึงใช้ช่องทางไปผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา รู้ หมดเหมือนท่านรู้ นั่นแหละ เพียงแต่พวกผมรู้แล้วทำ แต่พวกท่านส่วนใหญ่รู้แล้ว ว่า ทักษิณลาพักตลอดกาล มีใครบ้างไม่รู้ แต่ไม่ได้ทำกัน พวกผมทำ ก็ส่งช่องทางไปผู้ตรวจการ แผ่นดินรัฐสภา ผู้ตรวจการก็มีคำวินิจฉัยมา นี่แน่ะ เต็มมือผมนี่ ไปไหนมา สามวา สองศอก ไม่ส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ซึ่งโดยอำนาจหน้าที่ ถ้าผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่งไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญ ในวันนั้นคือศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย และถ้าศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยเสีย ชี้บ ให้มันจบว่าคำนี้ ที่ว่า ลาพักตลอดไป เป็นบรรทัดฐาน หรือคำใกล้เคียงกัน ให้ได้ความหมายว่าเป็นการลาออกแล้ว ให้ถือว่าเป็นการลาออก จบ ท่านประธาน คุณทักษิณก็ลาออกตอนนั้น หมดสภาพตอนนั้น ทุกอย่างก็ปี ๒๕๔๘ ต้นปี ๒๕๔๙ จำได้ หรือเปล่าเหตุการณ์ ปานนี้ได้แก้ไขปัญหาโดยกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เรียบร้อยครบถ้วน แต่นี่มันเกิดเหตุท่าน ทำทุกทาง ส่งไปประธานวุฒิสภา อำนาจประธาน วุฒิสภาตอนนั้นคือรักษาการประธานรัฐสภา เพราะไม่มีผู้แทน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเสนอให้เขา
อย่างไร

นายการุณ ไสงาม : และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็บอกว่า เมื่อไม่มี
ประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา ประธานรัฐสภา
สามารถส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้อีก ประธานวุฒิสภาตอนนั้นนะครับ
คุณสุชน ชาลีเครือ ผมบอกแล้วไงครับ ไม่ตอบมาตั้งแต่วันนั้น จนมาวันนี้ ไปไม่รอดเลย

๓๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

ณัฐชนก ๑๗/๓

ที่นี้ท่าน ท่านจะปล่อยให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นอีกในประเทศนี้หรือเปล่า หรือท่านจะแก้ ถ้าแก้
แก้อย่างไร จนปัญญาด้วยเกล้าแล้วครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอาจารย์รุจิรา
ท่านอาจารย์ครับ

- ๑๘/๑

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ไม่ทราบว่ามีสิทธิพูดหรือเปล่าคะ เพราะไม่ได้ขอแปรญัตติ แต่มันเกี่ยวเนื่องกับที่ท่านการุณพุดคะ มีสิทธิพูดไหมคะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : สั้นนิดเดียวคะครับ อาจารย์ เพราะเมื่อก็เรียนเชิญให้ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : นิดเดียวก็คือเคยเห็นในความดีที่ท่านการุณทำในฐานะผู้แทนคนไทย แต่ท่านกรรมาธิการได้ตอบแล้วว่าเคส (Case) นี้เป็นเคสเดียวในโลก ซึ่งอีกร้อยปีถึงอาจจะได้ ทีนี้ถ้าแก้ไปตามที่ความปรารถนาดีของท่านการุณ เกรงว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเป็นการเขียนโดยใช้สถานการณ์มากกว่าหลักการคะ ขอขอบคุณคะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คณะกรรมาธิการครับ ตอบแล้วถ้ามีปัญหาก็ต้องโหวต (Vote) นะครับ กรณีที่จริงถ้าบ้านเมืองเขาปกติยุบสภาแล้วเขาก็หวังจะได้นายกหลังยุบสภาในการเลือกตั้ง ท่านยกร่างจะตอบอย่างไร เอาจกักร่างที่ตอบกระชั้นที่สุดตอบนะครับท่าน

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ ผมขออนุญาตแสดงความเห็นส่วนตัวในฐานะสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ต้องขอภัยครับอยู่ข้างบนคือผมคิดว่าที่เพิ่มตอนท้ายนี้ค่อนข้างจะมีเหตุมีผล แล้วอยากจะเติมเข้าไปนิดหนึ่งอย่างที่ท่านการุณว่านะครับ นอกจากเหตุที่ทำให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะ ผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น นะครับ นอกจากเหตุที่ทำให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๖๗ วรรคสี่ ซึ่งท่านก็เขียนไว้แล้ว ผมเพิ่มว่า หรือได้แสดงเจตนาถอนอย่างชัดเจนว่าไม่อาจอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๑๗๗ ก็เขาบอกเขาไม่อยู่แล้ว เขารอชุดใหม่ กว่าชุดใหม่จะมาใช้ใหม่ ก็แสดงว่านั่นล่ะคือเจตนาถอนที่ลาออก แต่ไม่เขียนว่าลาออก เป็นศรีธนญชัย มีคนเขียนให้ นะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเติมตรงนี้ดีกว่าจะดีไหมครับ ความเห็นส่วนตัวนะครับ แล้วแต่กรรมาธิการและที่ประชุมครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ดีกว่าครับ กรรมการธิการสรุปเอาอย่างไร แล้วเดี๋ยวจะต้องถามครับ เพราะว่าประเด็นก็พูดกันไปแล้ว แต่ประเด็นนี้ไม่ได้อยู่ที่กรรมการแก้ไขในวาระสุดท้าย เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมการ อย่างที่ผมกราบเรียนเบื้องต้นแล้วว่า คือการลาออกของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่มีการแสดงออกเป็นหลักสำคัญ การเขียนรายละเอียดลงไปในรัฐธรรมนูญอย่างไรก็ไม่ครบถ้วน ปัญหาเพียงแต่ว่าช่องทางที่จะมาหาคนที่ว่าตรงนั้นลาออกแล้วหรือไม่ต่างหากที่เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นนอกจากจะเดินตามแนวทางของระบบที่รัฐธรรมนูญวางไว้ก็คือ ตัวสมาชิกด้วยกันนั่นเอง ไม่ว่าจะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ก็สามารถเข้าชื่อเพียงแค่ว่าในสภเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ส่งเรื่องไปอีกเพื่อให้ประธานสภานั้นส่งเรื่องนั้นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ในการร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้นั้นคณะกรรมการก็เห็นอยู่เหมือนกันว่า ในกรณีที่ฝากความหวังไว้กับสมาชิกสภาเพียงประการเดียวนั้น ถ้าเกิดเหตุบางประการที่เกิดขึ้นในอดีตหรือสมาชิกนั้นไม่ยอมเสนอ สิ่งที่เกิดขึ้นมาในมาตรา ๘๙ ก็คือมาตรา ๘๙ วาระสุดท้ายนะครับว่า นอกจากที่สมาชิกสภาจะเข้าชื่อเสนอเพื่อจะดูว่าใครพ้นจากตำแหน่งแล้วหรือไม่นั้น ได้กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติด้วย แล้วคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นจะมีสิทธิเสนอเรื่องไปยังประธานสภาเพื่อส่งเรื่องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ก็จะเพิ่มช่องทางไปอีกช่องทางหนึ่ง หมายความว่าต่อจากนี้ไป กกต. ก็ต้องมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตัวนั้นไปพร้อมไปตลอดเวลา ถ้าเห็นว่าการนี้ใดกรณีหนึ่ง หรือ ณ วันใดวันหนึ่งนั้นมีเหตุที่จะทำให้เกิดข้อว่าขาดคุณสมบัติลงเมื่อใด กรรมการการเลือกตั้งก็จะมีหน้าที่ดำเนินการตามสิ่งที่เพิ่มใหม่ ก็คือส่งเรื่องให้ประธานสภาเสนอเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด อันนั้นคือช่องทางที่เพิ่มขึ้นมาในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ

นายธนิต เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ
ขอมตินะครับว่าท่านจะเห็นอย่างไร เพราะว่าผู้ที่แปรไม่ได้แปรตรงประเด็นนี้ะครับ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าอย่างไรครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมขอสั้น ๆ
นิดเดียว ผม เจิมศักดิ์ ที่ท่านกรรมาธิการอัครพุดนี้ เราก็ไปหวังที่ประธานรัฐสภา
ในข้อเท็จจริงนะครับ ผมเคยส่งหลายต่อหลายครั้งผ่านประธานรัฐสภา ท่านบางครั้ง
ท่านก็ส่ง บางครั้งท่านก็ไม่ส่ง ท่านบอกว่าเขาไม่ใช่บุรุษไปรษณีย์ แล้วหลายต่อหลายที่
นะครับ ประธานไม่ส่ง ผมขนาดอ้างอิงว่าคราวที่แล้วท่านส่งด้วยเหตุเหมือนกัน
ทุกประการ เขาก็ไม่ส่ง นี่เป็นข้อเท็จจริง ผมไม่อยากจะหยิบให้มันยืดยาวนานะครับ นี่คือ
ข้อเท็จจริง ทางนั้นก็ไปไม่ได้ครับ เพราะประธานรัฐสภาบางสมัยมันเป็นพวกเดียวกันเลย
แล้วก็ไม่เคารพ ไม่นึกถึงว่าตัวเองเป็นประธานรัฐสภา บัดนี้ก็เว้นวรรคการเมืองไปแล้วนะ
นะครับ แล้วจะทำอย่างไร-----

เพราะฉะนั้นที่คุณการุณพุดนี้ ผมคิดว่าเราต้องหาทางแก้ นะครับ ท่านอาจารย์รุจิรา ที่พูดว่า อาจจะเป็นหนึ่ง ไม่มีอีกแล้ว แต่เมื่อเห็นทางรั้ว ผมคิดว่านักการเมืองนี้เขียนพอก ๆ กัน นะครับ เขาจะอ้างอิงเลยว่าสมัยนั้นทำ และเขาก็จะทำเหมือนสมัยนั้น แล้วก็จะมีคน เมื่อเดินทะเลไปแล้ว ๑ คน พวกนี้ก็มักจะกฏกันตามเข้าไป ท่านต้องปิดครับประเด็นนี้ ไม่อย่างนั้นมันจะไปได้อย่างไรละครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ หาร้อยกว่า ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ตามประเด็นข้อสอบถามว่า ถ้าเขียนอย่างนี้จำเป็นต้องส่งหรือไม่นี้ ถ้าท่านสังเกตดูนะครับ มันจะมีอยู่ ๒ นัย ที่สำคัญ นัยแรกถ้าบอกว่าให้ประธานที่ได้รับเลือกส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ตรงจุดนี้ ต้องส่งเสมอครับ แต่ในกรณีที่ท่านยกตัวอย่างคงจะเป็นเรื่องของ ๒๖๖ ในอดีต ที่ว่า ส่งเรื่องพร้อมความเห็นนะครับ ตรงความเห็นนั้นละครับที่ท่านจะมีสิทธิที่จะใช้ดุลยพินิจ ที่จะไม่ส่ง เพราะฉะนั้นในมาตรา ๘๙ วรรคสุดท้าย ตรงจุดนี้ผมเข้าใจว่า ตรงจุดนี้ถ้าท่าน ประธานไม่ส่งก็เป็นการละเว้นเช่นกันนะครับ ก็คือถ้อยคำไม่มีที่จะให้ส่งเรื่องพร้อมความเห็นในจุดนั้นนะครับ ผมเข้าใจว่าอย่างนี้ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ตรงนี้สำคัญที่สุด เลย ถ้าเป็นเช่นเดียวกับกรรมาธิการผมเบาใจ ตรงนี้ละครับคือต้องบันทึกเจตนารมณ์ ตรงอย่างนี้ละครับคือไม่ส่งไม่ได้ เจตนารมณ์คือเมื่อประธานรับเรื่องตามมาตราที่ท่านพูด เมื่อกี้ ต้องส่ง เราตกลงตรงกันตรงนี้ไหมครับ ขอท่านยืนยันอีกสิว่าเจตนารมณ์

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวยกวางเขา จะยืนยันครับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไหนะครับ ขอยืนยันเจตนารมณ์ ตรงนี้ให้ชัด ๆ ไปเลยได้ไหมครับ เพราะผมโดนมาหลายทีแล้วเรื่องนี้ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอัครพริยืนยัน ครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา ขออนุญาตกราบเรียนว่าในมาตรา ๘๙ วรรคสามที่เติมใหม่ ที่คณะกรรมการเลือกตั้งส่งเรื่องไปให้ประธานสภานั้นได้ใช้ข้อความว่า และให้ประธานแห่งสภานั้นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย การใช้คำว่า และให้ประธานสภาส่งเรื่องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นการบังคับหน้าที่ว่าประธานสภาแห่งสภานั้นจะต้องมีหน้าที่ส่งเพียงอย่างเดียว ไม่มีหน้าที่ที่จะพิจารณาหรือวินิจฉัยว่าจะส่งหรือไม่ส่งครับ มาตรา ๘๙ วรรคสุดท้ายครับ ที่เพิ่มเข้ามา เรื่องกรณีคณะกรรมการเลือกตั้งเห็นว่าใครขาดคุณสมบัติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านยืนยันแล้วนะครับ คงรับได้นะครับท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๗๘ ตามที่กรรมาธิการเสนอ ผ่านนะครับ เป็นมติ ต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายการุณ ไสงาม : เดียวครับท่านประธาน ผมก็ยังไม่ทัน ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกคงยังไม่ทันท่านประธานเหมือนกันครับ ในกรณีที่คณะกรรมการเลือกตั้งเห็นว่าสมาชิกภาพของสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งมีเหตุสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเรื่องไปยังประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก และให้ประธานแห่งสภานั้นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต่างกันกับมาตรา ๘๖ เดิมอย่างไรครับ แต่ก่อนเป็นมาตรา ๘๖ ไขใหม่ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมาธิการ แต่เดิมนั้นนะครับในมาตรา ๘๖ ก็จะเป็นเรื่องของ สส. กับ สว. ที่จะเป็นผู้เข้าชื่อแล้วก็ยื่นแห่งประธานแห่งสภาตน เช่น สว. เข้าชื่อก็ยื่นประธานวุฒิสภา สส. เข้าชื่อก็ยื่นท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร แต่ไม่มีในเรื่องของ กกต. ในอดีตที่ผ่านมาจนกระทั่ง ถ้าสมมุติว่าทาง สส. เห็นว่าสมาชิกขาดคุณสมบัติคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่น ในเรื่องของวุฒิสภาการศึกษา ก็ปรากฏว่าไม่มีการเข้าชื่อเมื่อไม่มีการเข้าชื่อนะครับ เรื่องที่จะเข้าไปสู่ศาลมันก็ไม่เกิดขึ้น ซึ่งในเรื่องนี้นะครับข้อเท็จจริงทาง กกต. ก็เคยพิจารณา แล้วก็เห็นว่า สส. ท่านนั้นขาดคุณสมบัติจริง แจ้งมาทางสภา แต่สภาไม่ได้เข้าชื่อนะครับ ทางกรรมาธิการก็เห็นว่าในการร่างครั้งนี้ก็น่าจะเปิด

ช่องทางให้ถึงศาลได้นะครับ โดยเพิ่มในมาตรานี้ นะครับ ในวรรคสุดท้ายขึ้นมาในเรื่องของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อได้รับเรื่องจาก กกต. แล้วนะครับ ท่านประธานสภาก็ต้อง
ส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ตรงจุดนี้ก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาที่มันเกิดขึ้นว่า
เรื่องมันไปไม่ถึงไหนนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ถ้อยคำใช้เหมือนเดิมกับ ๙๖ เดิมเลย แล้วทำไมท่านวันนี้อภิปรายเป็นคนละเรื่องกันกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา ผมเรียนท่านประธานแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนท่านประธานแล้วว่า ไม่ใช่พวกผมไม่ทำนะครับช่องทางที่ท่านว่า แล้วเขาใช้คำวินิจฉัยอย่างนั้นครับ เหมือนเดิมคือ ในกรณีที่ยื่นเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ กรณี พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า ขาดคุณสมบัติ แล้วก็การสรรหาไม่ชอบ เราไปทุกทางเหมือนกัน ส่งไปให้กับผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาตอบมาตำราเดียวนี้แหละ ไปไหนมาสามวาสองศอก ไม่ส่ง เราจนกระทั่งไม่มีทางครับ ต้องไปใช้รัฐธรรมนูญเรื่องกรณีส่งให้กับประธานรัฐสภา ต้องขอพบพระคุณนะครับ ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ครั้งนั้น ขอพบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้เลย ท่านประธานอุทัย พิมพ์ใจชน ส่งครับ ส่งไป โดยเราเขียนนี้แหละครับ เราบอกว่าการสรรหาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพราะการสรรหาเกิดจากรัฐธรรมนูญ ตั้งโดยรัฐธรรมนูญ จึงเป็นองค์กรหนึ่งตามรัฐธรรมนูญเทียบเคียงกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่า การรวมกิจการวิสามัญ พระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพราะตั้งตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานอุทัยส่งเลยครับ ผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คือ พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า ตึก หลุดเลย การสรรหาไม่ชอบ ต่อจากนั้นเรื่องทำนองเดียวกัน ท่านประธาน ส่งอีก เปลี่ยนประธานแล้วตอนนี้รัฐสภา เปลี่ยนเป็นนายอะไรนะ ที่ที่ดินอยู่ที่ชะเชิงเทรา ที่มีลำแม่น้ำบางปะกงนะ ชื่ออะไร ไม่ใช่ประธานรัฐสภา ที่มีที่ดิน มีบ้านอยู่รุกแม่น้ำบางปะกงนะ ประธานรัฐสภา เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยนะ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอนุมัติเรื่องเครื่องฉีดน้ำดับเพลิงนะ ทูจิวเรื่องอะไร ตั้งยะยะหลายอย่างนั้นนะ ชื่ออะไรนะ อ้อ คุณโกคิน พลกุล ที่จริง ผมก็รู้ แต่ทำให้ท่านเข้าใจเฉย ๆ ได้ยินตั้งนานแล้ว เอละ ประธานโกคิน ทำไม ท่านรู้หรือเปล่า เรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน อธิบายอย่างเดียวกันเลย อธิบายอย่างเดียวกันเลย ว่าเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ให้ท่านประธานโกคิน ท่านประธานโกคิน เป็นอย่างไรท่าน

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ ประเด็นของท่านอยู่ที่ว่าต่างกันอย่างไร ให้ยกวางชี้ให้ชัด ๆ ว่า มันต่างกันอย่างไร

นายการุณ ไสงาม : แก้ไม่ได้ สุดท้ายประธานโมคิน ไม่ส่ง หายหลังอีก

นายนวนิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ แต่เมื่อก็เขาอธิบายว่าต้องส่งนี้

นายการุณ ไสงาม : นี่ท่านประธานวุฒิกี่ไม่ส่ง ไหนตรงไหนที่ท่านบอกว่าแก้ให้เขาส่งนะ

นายนวนิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เขาอธิบายได้ ท่านอาจารย์จรัญจะอธิบายแล้ว และขอให้ท่านอาจารย์จรัญ อธิบาย

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมวิธีการครับ ความจริงสิ่งที่ท่านยกมานั้นคนละเรื่องกันครับ ที่ท่านยกมานั้นมาตรา ๒๖๖ เป็นเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมันเป็นคนละเรื่องกับเรื่องนี้ครับ ในมาตราที่กล่าวถึงนั้นครับ ในมาตรา ๘๙ ที่ผมเรียนนั้นครับ ที่มันเพิ่มขึ้นมาใหม่นี้ แต่เดิมนั้นครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับ สว. กับสมาชิกวุฒิสภา ที่จะมีสิทธิเข้าชื่อ ว่าสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งมีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญนั้นครับ แล้วก็ยื่นต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกเท่านั้น มันเข้าได้ช่องทางเดียว ซึ่งเราเห็นว่าตรงจุดนี้นะครับ ช่องทางเดียว ทั้ง ๆ ที่ความมันปรากฏครับ แต่ไม่มีใครเข้าชื่อ เรื่องมันก็ไปไม่ถึงศาล ที่เดิมในวรรคทำขึ้นมาว่า ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งมีเหตุสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่งให้ส่งเรื่องไปยังประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกและให้ประธานแห่งสภานั้นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง -----

อันนี้เป็นประติษฐกรรมใหม่ครับที่ว่า ถ้าสมาชิกไม่เข้าชื่อส่ง ถ้า กกต. เห็นนะครับ ก็ส่งไปยังประธานเอง แล้วประธานก็จะส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องก็ถึงศาล ก็เพิ่มช่องทางตรงนี้ นะครับ ที่นี้เหตุที่มันสำคัญที่ว่ามันไปพันกับคุณสมบัติของรัฐมนตรีหรืออย่างไร ถ้าท่านดู ๑๗๘ ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวเหมือนะครับ ในวรรคสองครับ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ มาใช้บังคับกับการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๓) (๕) หรือ (๗) เรียนว่าในจุดความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวนี้ อำนาจศาล รัฐธรรมนูญก็มีอยู่ แต่การที่จะส่งเรื่องให้กับศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ก็คือใช้บทบัญญัติ ในมาตรา ๘๙ นี้เอง ในอดีตนะครับ ก็คือ สส. สว. เข้าชื่อครับ จำนวนเท่านี้ะครับ และ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ก็คือเอามาตรานี้ไปใช้เป็นช่องทางเข้าของรัฐมนตรีที่จะ สิ้นสุดลงเฉพาะตัวท่านใดท่านหนึ่งนะครับ แล้วเราก็เพิ่มว่าถ้าเอามาตรา ๘๙ ไปใช้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ถ้ามันมีปัญหาทางสภา คณะกรรมการการเลือกตั้งก็จะส่ง ถ้ารัฐมนตรีคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามนะครับ ถ้าสมาชิกไม่เข้าชื่อ คณะกรรมการการเลือกตั้งก็สามารถที่จะยื่นต่อประธานสภาใดสภาหนึ่ง แล้วส่งไปยังศาล รัฐธรรมนูญได้ ที่ผมเห็นว่าช่องทางรัฐมนตรีในช่องเข้านะครับ สู่ศาลรัฐธรรมนูญก็จะ เพิ่มขึ้นในเรื่องของ กกต. เช่นกัน เพราะในมาตรา ๑๗๘ วรรคสองให้เอาบทบัญญัติ มาตรา ๘๙ มาใช้บังคับกับการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) ก็คือลาออก ประกาศลาออกแล้วมีผลหรือยังนะครับ ตรงจุดนี้ถ้าสงสัย ก็ส่งให้ ถ้าสมาชิกไม่เข้าชื่อ ก็ให้ กกต. เป็นคนยื่นต่อประธานสภาแล้วมาสู่ศาลนะครับ และความต่อเนื่องของสภา ผมเรียนต่ออีกนิดเดียวนะครับ เพื่อความเข้าใจ ในขณะนั้นนะครับสภามันไม่มีอยู่ แต่ใน เรื่องนี้ะครับ เราแก้ไขปัญหาระบบของวุฒิสภาที่มีความต่อเนื่อง เป็นเรื่องของการเลือกตั้ง ส่วนหนึ่ง สรรหาส่วนหนึ่งนะครับ ความต่อเนื่องตรงนั้นมันจะเกิดนะครับ แล้วผมคิดว่า ในเรื่องของสิ้นสุดลงแล้วยังไม่ได้เลือกตั้งนี้ครับ มันมีสรรหาอยู่ด้วย ตรงจุดนั้นก็คงจะ เบาใจว่า ปัญหามันคงไม่เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอนครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ ที่ท่านหาหรือ ท่านเสนอแนะนี้ กรรมาธิการยกร่างเขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลงนี้ครับ

นั้นประการแรก ประการที่ ๒ ที่แปรญัตติไว้ตรงนี้ไม่มีนะท่าน นะครับ เพราะฉะนั้นต้องยุติ ท่านพูดครั้งนี้แล้วต้องยุตินะท่านครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตท่านประธานที่เคารพครับ ท่านจะยุติ โดยทิ้งปัญหาไว้ให้บ้านเมืองตลอดไปนี้ไม่ได้ครับ ท่านต้องน่าจะช่วยกันคิดหาทางออก แม้ใครแปรญัตติ และไม่แปรญัตติก็ตาม ๒ วันที่ผ่านมา ๓ วันที่ผ่านมา ผมได้เป็นสิบ ๆ มาตรา ประมาณเกือบ ๓๐ มาตราแล้ว ล้วนแต่เป็นมาตราที่ไม่ได้แปรญัตติเลย ตกไปหมดแล้ว คือสภาเดียวท่าน อันนี้ผมพบปัญหาและเป็นเรื่องจริง มีอยู่จริงไหม จริง นี่ไง พยานหลักฐานนี้ ท่านศาลปกครองก็อยู่ที่นี้ ปปช. ก็อยู่ที่นี้ ใคร ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ที่นี่หมดเลยนี้ นี่ท่าน ใช้มาตราอย่างที่ท่านว่าเป็นคือตามรัฐธรรมนูญ ยืนตาม ๘๖ เดิม เบี้ยะเลย เข้าชื่อ สว. ต่อประธานของตน ให้ประธานรัฐสภารักษากฎ คือ คุณสุชน ชาลีเครือ ย้ำ แล้วย้ำอีก ไม่ส่ง ท่านจะให้ทำอย่างไร ท่านดูมาตราเดิมนี่ มาตรา ๘๐ ของท่าน ๘๗ ของท่านเดี๋ยวนี้อีกตาม เหมือนเดิมเบี้ยะกับของเก่าเลย สุดท้ายประธานเขาจะไปวินิจฉัยตรงไหน ท่านประธานไปดูตรงนี้ ที่ท่านว่าทั้งหมด สุดท้ายประธานรัฐสภาก็ตาม อะไรก็ตามนะครับ ไปเอาตรงนี้มาวินิจฉัยทั้งนั้น คุณโกคินเลยนี้แหละ ไม่ใช่เรื่องที่เป็นนายไปรษณีย์ ส่งอะไรมาแล้วจะส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญเลย ไม่ใช่ ต้องวินิจฉัยก่อน นี่ เอาตรงนี้ มาตราใหม่ เอามาตรา ๒๑๐ ของท่านในวันนี้ แต่ก่อนเป็น ๒๖๖ บัดนี้เป็น ๒๑๐ นะ ในกรณีที่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภา เห็นใหม่ เห็นใหม่ ระหว่างรัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีศาลตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไป ให้ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี หรือองค์กรนั้น เสนอเรื่อง ประธานดูให้ดี พร้อมความเห็น พร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย เขาบอกว่า เขาพิจารณาแล้ว มีความเห็นไม่ต้องส่ง น็อก (Knock) เลย ข้อที่ ๑ แบบง่าย ๆ -----

ข้อที่ ๒ น็อกแบบง่าย ๆ คือ ไม่มีความขัดแย้งในองค์กตามรัฐธรรมนูญ เป็นความเห็นของคุณเฉย ๆ ว่าเขาขาดคุณสมบัติ น็อกอีก เพราะไม่ใช่ความขัดแย้งระหว่าง กกต. กับ ปปช. ว่าอำนาจตรงนี้เป็นของ ปปช. หรือของ กกต. ไม่ใช่ความขัดแย้งระหว่าง สว. กับ นายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ ปิดทางอีกท่าน ก็เรามาแล้ว มันปิดทาง ท่านเอ๋ย มันครบทุกอย่าง ทำจนหมดแล้ว มันหมดทาง ท่านต้องแก้ไขผม

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวยกวางเขา จะตอบ เชิญครับ ยกวางท่านใดครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกวางครับ ต้องขอขอบพระคุณท่านการุณ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเป็นกรดอย่างหาตัวจับยาก ในกรณีของ รัฐสภา แล้วก็ท่านได้ใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นี้คุ้มค่าจริง ๆ จนเกิดวิกฤติขึ้นในบ้านเมือง หรือว่าเป็นการแก้ปัญหาวิกฤตินะครับ คือช่วยให้เกิดกรณีที่มีการค้นหากระบวนการแก้ปัญหาวิกฤติ ซึ่งตอนแรกเราก็พยายามที่จะแก้ไข ก็คือเขียนไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ นะครับ องค์กรแก้วิกฤตินี้ครับท่านครับ เห็นไหมครับ ที่ยุ่งเหยิงเหมือน วัวพันหลักนี้ นะครับว่า เสร็จแล้วให้มาประชุมปรึกษาหารือกันเอาใหม่ ในที่สุดเราก็ไม่ได้เอานะครับ อันนั้นนี่ เพราะฉะนั้นก็ต้องมาลงล็อก (Lock) ที่เราได้แก้ไขแล้ว นะครับว่า ในกรณีที่มีประธานรัฐสภาท่านไม่ทำหน้าที่หรือว่าท่านไม่ทำงาน ก็ให้ กกต. อยางไรครับ เพิ่มเติมจากมาตรา ๙๖ ปี ๒๕๔๐ อันนี้ เราได้พยายามแก้ยงถึงที่สุดแล้วครับ ท่านครับ ให้แก้อยู่ในระบบ ให้แก้เป็นวิธิตางที่อยางไม่เป็นทางการท่านก็ไม่รับนี้ครับ ก็ต้องรับในกระบวนการแก้ยงเป็นทางการครับ กระผมขอให้เราองไปข้างหน้าเหมือน อยางที่กระผมเคยพูดอยู่เสมอ นะครับว่า อยางได้ย้าจำย้าคิดครับ เพราะมีเซ้นนั้นแล้ว นี้ นะครับ ร่างรัฐธรรมนูญของเราจะไปไม่ได้ครับท่านครับ กรณีที่ท่านได้นำเสนอนี้ เราได้พิจารณาโดยตระหนักครับ เราได้นำมาพูดกันแล้วครับ แต่กระนั้นก็ดีนี้ นะครับ ก็ต้องเรียนว่า ไม่มีปัญหาใดที่มันไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาก็ได้ ถ้าเราพร้อมมือ พร้อมใจ ร่วมแรงกัน แก้ปัญหากันอยางจริงจัง เพราะที่แล้วมาที่กระบวนการมันล็อกตัวเอง มันไม่สามารถที่จะแก้ตัวได้นี้ นะครับ มันเป็นเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมของบุคคลจริง ๆ เราต้องยอมรับ

นะครับ เหตุทั้งหมดนี้มันขึ้นอยู่กับตัวบุคคลจริง ๆ แต่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เราพยายามที่จะแก้ไขปัญหาทั้งตัวบุคคล ทั้งระบบ แล้วก็เรื่องของคุณธรรม จริยธรรม จนมีคนล้อเลียนว่า เป็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับคุณธรรม จริยธรรม คือท่านอาจารย์จัญนะละนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพยายามที่จะสร้างรัฐธรรมนูญ บางคนบอกว่า เป็นฉบับวัดพระแก้ว ด้วยเหตุนี้เองนะครับ กระผมขอให้มองในรอบด้านนะครับว่า เราจะไม่มีร่างรัฐธรรมนูญที่เขียนขึ้นนะครับ โดยการแก้ไขเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เราจะแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบครับ ผมคิดว่าปัญหานี้น่าจะยุติครับผม เพื่อการเดินหน้านะครับ แต่เราฉบับที่กไว้ในเจตนารมณ์ แล้ววันที่ทุกถ้อยคำของท่านอาจารย์กาธุน ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ซึ่งมีคุณค่าอย่างยิ่งในวันนี้ครับผม ขอบพระคุณครับผม

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ
ท่านจัญนะครับ

นายจัญนะ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจัญนะ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ขออนุญาตเรียนขอบพระคุณท่านเพื่อนสมาชิกที่มีความเสียสละ ตรวจสอบร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างพิถีพิถันนะครับ แล้วก็ได้นำเสนอประเด็นสำคัญ -----

ผมได้เตรียมอย่างนี้ไว้ครับ แต่ว่าหาไม่เจอ ท่านประธานครับ คือประเด็นปัญหานี้ ถ้าเราแก้ ๒ ทางได้ไหมครับ ทางที่ ๑ นี้ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้เสนอไว้แล้ว และทาง คณะกรรมาธิการยกกว้างก็รับไว้แล้วว่า ประเด็นที่อภิปรายกันมานี้ให้บันทึกไว้ใน เจตนารมณ์ของสภาร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ก็คือ เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งส่งเรื่องเกี่ยวกับการวินิจฉัย การขาดสิทธิจากตำแหน่งความเป็นสิ้นสุดลงเฉพาะตัวของรัฐมนตรีไปที่ประธานสภาแล้ว ประธานสภาก็ต้องส่งต่อไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ให้เป็นดุลยพินิจของประธานสภา

๒. นะครับ ก็อยากจะขอบันทึกไว้ในเจตนารมณ์อีกนิตหนึ่งว่า ในกรณีของ (๒) ในมาตรา ๑๗๘ เรื่องการลาออกของรัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรีนี้ ต้องถือว่าเป็นนิติกรรมทางการเมือง ซึ่งจะต้องถือเอาเจตนาเป็นสำคัญยิ่งกว่าถ้อยคำตามที่ หรือตามที่ท่านจะใช้วาทนะนะครับ แล้วในการวิเคราะห์เจตนาของท่านนี้ก็ต้องประมวล พฤติกรรมทั้งหมดเป็นเครื่องบ่งชี้เจตนาอันนั้น อันนี้ก็จะทำให้ช่วยลดปัญหาของการยึดติด ในวาทนะถ้อยคำลงไปได้อีกระดับหนึ่ง แต่ว่าก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้เด็ดขาด เหมือนอย่างที่ท่านการุณได้เสนอไว้ นะครับ ผมเรียนหารือครับ ได้ขออนุญาตจากทางท่าน อาจารย์อัศววิทย์แล้ว นะครับ ว่าอยากจะขอหารือทั้งทางคณะกรรมาธิการยกกว้าง และเพื่อนสมาชิกว่า ในมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ มาใช้บังคับกับการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรี ตาม (๒) (๓) (๕) หรือ (๗) ขอบเติมข้อความต่อไปอีกนิตหนึ่งว่า โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ส่งเรื่อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย อย่างนี้จะแก้ปัญหาได้เยอะเลยครับ เพราะว่าเวลาเราอนุโลม เอา ๘๙ วรรคท้ายมาใช้ ๘๙ บอกให้ส่ง ให้ กกต. ส่งไปที่ประธานสภาแต่ละสภา ก็เกิดปัญหาว่าพออนุโลมมาใช้กับท่านนายก ท่านรัฐมนตรีนี้ เลยไม่รู้จะส่งไป ประธานสภาไหน ประธานใน ๒ สภานะครับ แล้วก็ไม่เกี่ยวกัน ยิ่งถ้ารัฐมนตรีท่านนั้นไม่ได้ เป็นสมาชิกสภาใดด้วยนี้ ยิ่งไม่มีเหตุผลที่จะส่งไปให้ประธานสภาเป็นผู้เสนอเรื่องต่อศาล รัฐธรรมนูญวินิจฉัย เพราะฉะนั้นเติมไว้ตรงนี้ก็ชัดเจน แล้วก็แก้ปัญหาที่ข้อขัดข้องที่เคย เกิดในอดีตแต่แม้กระนั้นก็ตาม นะครับ ก็ยังจำเป็นต้องบันทึกในเจตนารมณ์ด้วย อย่างที่ ผมได้กราบเรียนไป เพราะว่าเราก็ไม่แน่ใจหรอกครับว่า กระบวนการแทรกแซงองค์กร

๕๓

สสว ๓๓/๒๕๕๐

สายชล ๒๓/๒

อิสระในช่วงสมัยที่ผ่านมา ก็ปรากฏว่ามีร่องรอยของการแทรกแซงเข้าไปที่ระบบของศาลรัฐธรรมนูญอยู่บ้าง แม้ว่าจะไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้นผมก็ยังอยากจะให้บันทึกไว้ในเจตนาธรรมณ์ด้วยว่า เรื่องของการวิเคราะห์เรื่องการลาออกทางการเมืองนี้ ให้ถือเป็นนิติกรรมทางการเมือง แล้วก็มีหลักให้ถือเอาเจตนาเป็นสำคัญยิ่งกว่าตัวอักษรที่เขาใช้ แล้วก็วิเคราะห์เจตนาด้วยการดูประมวลพฤติกรรม พฤติการณ์ทั้งหมดในบริบทนั้นนี้เป็นเครื่องบ่งชี้เจตนา ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ
ท่านการุณครับ

- ๒๔/๑

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ผมคิดว่า ถ้าเขียนเหมือนท่านกรรมาธิการจรัญได้เสนอนะครับ จะมีปัญหาอีกอันหนึ่งที่เกิดขึ้น ก็คือว่า ในวรรคนี้ของมาตรา ๘๙ นั้น วรรคที่ ๓ ของมาตรา ๘๙ นั้น บอกว่า ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ใช่ประธานนะครับ ไม่ใช่กรรมการคนใดคนหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องใดก็ตามจำเป็นต้องมีมติของคณะกรรมการเสียแล้ว เจอปัญหาอีก แล้วถ้ากรรมการคนใดคนหนึ่งได้หรือแย้งหรือขัดหรืออะไรต่าง ๆ ก็เกิดปัญหาการวินิจฉัยสกัดไว้แต่เบื้องต้นอีก ว่าไม่ให้เรื่องนั้นสามารถขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญได้ เห็นไหมครับ ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องมีคำว่า เห็นว่า อีกร์เสร็จแล้วต้องมีมติอีก บังคับอีกตรงนี้นะครับ และที่สำคัญอยากฝากท่านประธานนะครับ ส่วนนี้นะครับที่เกิดปัญหานี้จะโยงไปหลายมาตรา และปัญหาที่ผมนำเสนอกรณีเรื่องลาออกหรือไม่ ขาดคุณสมบัติหรือไม่ พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ มีอีกหลายตำแหน่งครับท่านประธาน และอาจเกิดปัญหาอีกหลายตำแหน่ง อยากฝากท่านกรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ขอให้ท่านกรรมาธิการลองไปทบทวนคิดดูนะครับ ว่าด้วยเรื่องมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ ในการที่จะนำขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย บวกกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และรูปธรรมที่เกิดขึ้นมีอยู่จริง ไปบวกกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ ที่อยู่ล่วงหน้าเรายังไม่ทันพิจารณาไปถึง ให้ทบทวนเป็นระบบเลยในส่วนนี้ ว่าถ้าปรับปรุงแก้ไขในกรณี ๒๑๐ เป็นไปได้ไหม ให้ ๒๑๐ นั้นสอดคล้องกันกับ ๘๙ และ ๙๐ ให้สามารถกระบวนการขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญอย่างเป็นระบบได้ ไม่ใช่ไปได้แบบลวก ๆ ไปได้แบบง่าย ๆ ต้องมีระบบสกัดเหมือนกัน ไม่ใช่ใครส่งบับ ประธานต้องส่งบับ ไม่ใช่ครับ ต้องมีภูมิเกณฑ์ มีเงื่อนไข มีข้อพอดี พอเหมาะๆ ไปดูที่ ๒๑๐ ประกอบกันด้วยเสียเลยทีเดียว แล้วจัดระบบตรงนี้ให้สามารถขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญได้อย่างมีเหตุ อย่างมีผล อย่างพอเหมาะๆ แล้วมาตรานี้ให้ท่านไปดูทบทวนอีกทีนะครับ ก็จะยินดีเป็นอย่างสูงนะครับ เพื่อจะแก้ปัญหาเสียทีเดียว ท่านครับ ท่านกรรมาธิการที่เคารพครับ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกครับ เรื่องที่ผมนำเสนอ นั้นเป็นรูปธรรม เป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริงเกิดขึ้นจริง ต้องเรียนท่านวิชาด้วยนะครับว่า ผมไม่ได้เอาเรื่องไร้สาระและเหลวไหลมาพูด ข้อเท็จจริงทั้งหมดนี้นะครับ พยานเอกสารต่าง ๆ ยืนยันต่อท่าน ปปช. ท่าน กกต.

ท่านเลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองสูงสุดก็อยู่ที่นี้ หลายท่านครับ เอกสารหลักฐานนี้ครบถ้วนครับ ที่ใช้ในการเป็นข้อมูลเบิกพยานในวันนี้ครับ นี่คือการนำสืบครับ คือ การนำเบิกพยานครับ เอาข้อเท็จจริงมาให้ท่าน แล้วท่านพิจารณาวินิจฉัยครับ เขียนคำพิพากษาให้ผมหน่อยคือ บัญญัติรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวให้ด้วยครับ เป็นของประชาชนครับ ไม่ได้พูดเพื่อผมคนเดียว

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยกอ้างว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล ครับ ก็ทางกรรมาธิการยกอ้างก็เห็นว่า อยากจะขอเพิ่มถ้อยคำในมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ดังต่อไปนี้ครับ ส่วนมาตราอื่นนะ เดียวเมื่อถึงวาระตรงนั้นแล้วทางยกอ้างจะไปเตรียมไว้ครับให้สอดคล้องกับตรงนี้ แต่เราต้องมีจุดหลักเสียก่อนนะครับ ขอเติมอย่างนี้ครับ โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย เพิ่มช่องทางทางนี้เข้าไปนะครับ ๑๗๘ วรรคสอง ผมอ่านทั้งวรรคเลยนะครับ ๑๗๘ วรรคสอง เดิมเขียนว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ มาใช้บังคับกับการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๓) (๕) หรือ (๗) แล้วก็เติมข้อความว่า โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย จะได้ไม่ตัดอำนาจทางด้านโน้นนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ได้นะครับ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องขอบคุณครับ ถ้าเป็น
อย่างนี้พอเป็นทางไปได้ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : รับใช้ใหม่ครับ
เดี๋ยวก่อน จะให้อาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูดบ้าง

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วย
นะครับ ที่เติมดังกล่าว ที่นี้ใน (๒) นี้ มาตรา ๑๗๘ (๒) นี้ เพื่อที่จะแก้ปัญหาที่มีบุคคล
แปลกประหลาดและมีคนช่วยเตรียมงานให้ อย่างที่เราพูดกัน ว่าขอลาพักไปโดยไม่มี
กำหนดนะครับ ผมคิดว่า ปรีक्षाท่านนะครับ จะเติมข้อความอย่างนี้ดีไหม หรือว่า
ไม่ต้องเติม แต่ว่าต้องใส่ในเจตนารมณีนะครับ ข้อความดังต่อไปนี้ นะครับ (๒) ลาออก
หรือแสดงโดยพฤติการณ์ให้เป็นที่ปรากฏโดยทั่วไป ว่าตนเองต้องการหยุด หรือ
ไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาให้ถือว่าลาออก ท่านจะใส่ไว้เลย
ไหม หรือข้อความดังกล่าวใส่เพียงแค่เจตนารมณ ซึ่งชัดเจนเลยครับว่า แสดงโดย
พฤติการณ์ให้เป็นที่ปรากฏโดยทั่วไปว่าตนเองต้องการหยุด หรือไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่
โดยไม่มีการกำหนดระยะเวลา ให้ถือว่าลาออก

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ที่อาจารย์เจิมศักดิ์
ว่าอย่างไรครับท่าน ท่านจรัญหรือครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการ ขอรับว่าบันทึกที่อยู่ในเจตนารมณเอนะครับ เพราะว่า
ไม่อย่างนั้นนี่เราจะต้องแก้เรื่องลาออกกันไปทุกเรื่องเลยครับ ขอบันทึกไว้ในเจตนารมณ
แล้วให้ใช้กับทุกกรณีที่มีการลาออกจากตำแหน่งทางการเมือง ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ผ่านมาตรา ๑๗๘
รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ใครเป็นคนบันทึก
เจตนารมณครับ ขอถามนิดเดียว เพราะว่าผมเรียนแล้วนะครับ มันมีบันทึกอยู่ ๒ ประเภท

ความเห็นของสมาชิกคนเดียวก็บอกบันทึกเจตนารมณ์ ต้องบันทึก นั่นเป็นเจตนารมณ์
ของสมาชิกคนเดียว แต่อย่างผมพูดเมื่อกี้เป็นเจตนารมณ์ของสภาด้วยกัน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เป็นเจตนารมณ์
ของความในมาตรานั้น กับบันทึกเจตนารมณ์ของสมาชิก ก็ต่างกันนี่อาจารย์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เปล่า ผมถามว่าใครเป็นคนบันทึก
ครับอันนี้ เขาฟังเราอยู่หรือเปล่า

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คณะกรรมาธิการ
ที่ตั้งขึ้นอย่างไร

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เขาฟังเราอยู่หรือเปล่าครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ฟังครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เขาบันทึกอยู่หรือครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านไปครับ
ท่านเลขาครับ มีมติมาตรา ๑๗๘ ตามที่แก้ไขแล้ว

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๗๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๐ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านนะครับ
มาตรา ๑๘๐ ครับ เป็นมติ ผ่าน ต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๘๑ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านนะครับ
เชิญท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ
อันนี้ก็ตำราเดิมอีกครั้ง เหมือนกับมาตราที่ผ่านมา คือก็ไม่ได้แปรญัติไว้เหมือนเดิมครับ
แต่เราก็ได้แก้ไขเพิ่มเติมกันมาเรื่อยๆ แต่มาตรานี้อยากให้ท่านกรรมาธิการครับ ท่านลอง

ทบทวนดูหน่อยสิครับ ผมก็ไม่ได้แปรญัตติอีกแล้วเหมือนกันนะครับ สภาเดียวไม่ได้แปรญัตติไว้หรอก แพ้มาหมดแล้วละ มาตรา ๑๘๑ ท่านประธานครับ ดูนะครับ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาจะได้อนุมัติพระราชกำหนดใดตามมาตรา ๑๘๐ วรรคสาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ครึ่งนี้สำคัญ ท่านประธาน ตรงนี้ ตรงนี้ หนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา อันนี้ใช้ หนึ่งในห้า นะท่านประธานนะ ท่านประธานลองพลิกไปดูมาตรา ๑๕๐ (๑) สิ ๑๕๐ (๑)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านพลิกเร็วกว่าบอกเลย

นายการุณ ไสงาม : โอ้ย ท่านประธานเออ ผมก็โน้ต (Note) โน้ตเอาไว้เท่านั้นเองท่านประธานครับ ดูไม่ทันแล้ว นี่เห็นแล้วท่านประธาน

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เท่าไหร่

นายการุณ ไสงาม : ๑๕๐ (๑) เขาบอกกรณีนี้นะครับ เกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติอะไรต่าง ๆ นะครับ ที่อ้างอิงมานี้ เขาใช้ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา แต่อันนี้แม้จะบอกว่า ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา จะอย่างไรก็ตามมันก็เป็นสัดส่วน เวลาสัดส่วนสภานี้มันน้อย ก็หนึ่งในสิบ แต่พอเวลารวมกัน ๒ สภา จำนวนมันมาก ก็หนึ่งในสิบ เพราะฉะนั้นสัดส่วนนี้น่าจะใช้เหมือนกัน

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตุตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านต้งการให้
แก้ตรงนี้ไ้ใหม่

นายการุณ ไสงาม : ใ้ครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตุตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : จะได้ถามเขาเลย
เขายอมท่านใหม่

นายการุณ ไสงาม : เป็นหนึ่งในสิบ เป็นไปได้ใหม่ครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตุตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : ว่าอย่างไรครับ

นายการุณ ไสงาม : หรือถ้าไม่ใ้หนึ่งในสิบ เหตุใดจึงต้งเป็นหนึ่งในห้า
มีเหตุผลประการใดก็ขอความกรุณาอธิบายใ้สภาทราบหน่อยครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตุตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านตอบแล้ว
เชิญ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาณสภา
ร่างรัฐธรรมนุญที่เคารพครับ ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมาธิการ เหตุที่จำนวนการเข้าชื่อ
มันต่างกัน ถ้าท่านสังเกตดูในมาตรา ๑๕๐ นี้ เป็นเพียงร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น ก็คือว่า
กรณีใ้รัฐสภาใ้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติใด แล้วมีสมาชิกท่านสงสัยว่า
ร่างพระราชบัญญัติใ้สภาใ้ความเห็นชอบไปนั้น ก่อนที่จะนำความขึ้นกราบบังคมทูล
เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ถ้าท่านสงสัย ท่านก็เข้าชื่อในจำนวนที่กำหนดหนึ่งในสิบ
อันนั้นยังไม่ได้เป็นกฎหมายครับ แต่ในกรณีของมาตรา ๑๘๑ มันหมายถึง เป็นอำนาจของ
คณะรัฐมนตรีที่จะตราพระราชกำหนดใ้บังคับก่อน แล้วมีการลงพระปรมาภิไธยใ้บังคับ
ทันทีแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะเข้าชื่อใ้แย้งนะครับว่า พระราชกำหนดนั้น
ออกโดยที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง ก็คือ ไม่ได้เป็นเพื่อประโยชน์
ในการที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคง
ในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ ตรงจุดนั้นนี้ะครับ สมาชิก
ก็เข้าชื่อครับ เสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย จำนวนมันคงต้งต่างกัน ผมเทียบ
ใ้ดูว่า ๑๕๐ มันเป็นร่างพระราชบัญญัตินะครับ ยังไม่ได้ประกาศใ้บังคับ
และในมาตรา ๑๘๑ เป็นพระราชกำหนดอยู่แล้วนะครับ จำนวนตรงจุดนี้ผมคิดว่า

หนึ่งในห้า ก็น่าจะดำเนินการได้ตามสมควร คราวนี้ในคำวินิจฉัยณะครับ มตินะครับ มติตรงนี้จะเป็นเรื่องเดียวในรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมา ในมติของศาลครับ ว่า พระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องใช้คะแนนเสียง ของตุลาการไม่น้อยกว่าสองในสามของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมด เนื่องจากว่า พระราชกำหนดคณะครับ ใช้บังคับไปแล้ว แล้วมาขออนุมัติต่อสภา แล้วสภาเห็นว่ามันออก ไม่ได้เป็นไปตามเงื่อนไข ก็เข้าชื่อไปศาลคณะครับ ก็เรียนในสิ่งที่แตกต่าง แล้วเราดำเนินการ กันมา แต่สิ่งที่เป็นผลดีคณะครับ ในมาตรา ๑๘๑ คณะครับ ก็คือว่า ในอดีตเราดูเฉพาะ เงื่อนไขในการตรา ๔ กรณี ตามมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง เท่านั้นครับ ในคราวนี้คณะครับ ก็ให้อำนาจศาลครับที่จะดูในเรื่องของวรรคสองได้ด้วย ก็คือการตราพระราชกำหนดตาม วรรคหนึ่งให้กระทำได้ เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็น รียบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้หรือไม่ ซึ่งก็หมายความว่า ในอดีตเราดูแต่เพียงว่า พระราชกำหนดนั้นมันเป็นประโยชน์ในความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือเปล่า แต่ไม่มีอำนาจ ที่จะไปดูว่า แล้วคณะรัฐมนตรีทำไมไม่เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ มีเหตุผล ความจำเป็นแค่ไหน เพียงใดคณะครับ ต่อไปนี้ก็เป็นเรื่องของคณะกรรมการที่ได้ให้ หยิบยกคณะครับ ในกรณีถ้ามันไม่จำเป็นจริง ก็ควรจะออกเป็นร่างพระราชบัญญัติคณะครับ ตรงจุดนั้นก็มันประกอบกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณ ท่านไม่ได้แปรไว้ แล้วท่านเสนอ แล้วเขาไม่รับนะ ท่านว่าไง

นายการุณ ไสงาม : ก็เหมือนเมื่อก็ครับ รับ ตอนแรกรับที่ไหนละ ต่อมา ก็แก้จนได้ ท่านประธานที่เคารพครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่

นายการุณ ไสงาม : เอ้า ท่านฟังเหตุผลผมนะ ท่านประธานนะ ผมจะลอง เอาเหตุผลหลักข้างดูอย่างง่าย ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านกรรมการทุกท่านครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านกรรมการท่านบอกว่า ท่านกรรมการเมื่อก็ท่านบอกว่า มาตรานี้เป็นพระราชกำหนดซึ่งเป็นกฎหมายอยู่แล้ว มาตรา ๑๕๐ เป็นเพียง พระราชบัญญัติ เป็นเพียงร่างพระราชบัญญัติ เป็นเพียงร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น

ก่อนที่จะนำขึ้นทูลเกล้าฯ นะ ร่างพระราชบัญญัติต้องก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ช่องตรงนี้
 ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ นั้นผ่านอะไร ผ่าน
 ผู้แทน ๓ วาระ ผ่าน สว. ๓ วาระ จนกระทั่งเรียกชื่อว่า ผ่านรัฐสภา ละเอียดรอบคอบไหม
 ท่านประธาน ละเอียดรอบคอบยิ่ง แต่ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถ้ามีผู้เห็นนะครับ ก็นำเสนอ
 ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านเห็นไหมครับ เป็นพระราชกำหนด เป็นกฎหมายอยู่แล้ว
 ท่านประธาน พระราชกำหนดคือกฎหมายของใคร ออกโดยรัฐบาล ฝ่ายบริหาร ความ
 รอบคอบน้อยกว่า ท่านเห็นหรือยังครับ -----

เพราะฉะนั้น แล้วพระราชกำหนดเป็นกฎหมายอยู่แล้ว ในกรณีนี้ ในกรณีนี้เป็นกฎหมาย อยู่แล้วก็ได้ว่าอะไร ก็เป็นกฎหมายอยู่จนกว่าจะถูกคว่ำ แต่ระหว่างพิจารณานี้ ก่อนจะ อนุมัตินี้ ก่อนจะอนุมัติ เพราะเป็นกฎหมายอยู่แล้ว ก่อนรัฐสภาจะอนุมัตินี้ เห็นว่ามันขัด ต่อรัฐธรรมนูญ ก็เลยส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก่อน ท่านเห็นไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายการุณ ไสงาม : ว่าความในพระราชกำหนดนี้ขัดหรือแย้งใหม่กับ รัฐธรรมนูญ แล้วพระราชกำหนดนั้นยังเป็นกฎหมายอยู่ใหม่ เป็นอยู่ ใช้อยู่ อยู่จนกระทั่ง กว่าที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยว่า มันขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ใช้ไม่ได้ นั่นจึงจะถูกคว่ำ หรือรัฐสภา โดยผู้แทนราษฎร และ สว. คว่ำทิ้ง เพราะเห็นว่าไม่ชอบหรือไม่ควรผ่าน พระราชกำหนดนั้นก็ถูกคว่ำไป

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายการุณ ไสงาม : ตรงนี้ท่านประธาน นี่คือการเสนอเรื่องขึ้นสู่ศาล รัฐธรรมนูญเท่านั้น ผมจึงขออนุญาตใช้มาตรฐานเดียวกัน ไม่ได้เรียกร้องมาตรฐาน ต่างแปลกปลอมเลย ขอเป็นมาตรฐานเดียวกันคือ หนึ่งในสิบ เหมือนกรณี ร่างพระราชบัญญัติก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ อันนี้ก็เหมือนกันครับ หนึ่งในห้า มันโหดไป

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายการุณ ไสงาม : ให้มาตรฐานเดียวกันคือ หนึ่งในสิบ ก็พอได้ความ แล้ว เพราะเพียงแค่นำขึ้นศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้น ความเป็นพระราชกำหนดก็ยังใช้ได้อยู่

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์รุจิรา ว่าอย่างไรครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : เอาอย่างนี้ดีไหมคะ จริง ๆ ก็ชื่นชม ท่านการุณมากเลย ทำการบ้านมากกว่าทุกคน และด้วยความเชี่ยวชาญ เนื่องจาก อยู่ในสภามานาน ความคิดของท่านทุกเรื่องเป็นเรื่องดี แต่ว่าเนื่องจากว่าไม่ได้ ขอแปรญัตติไว้ ถ้าท่านทำได้ เดี่ยวสมาชิกท่านอื่นก็เอาบ้างนะคะ รัฐธรรมนูญก็จะไม่จบ ทางออกที่เสนอให้ ก็คือ ตอนช่วงพักอาหาร ช่วงเวลาอะไรก็ได้ ท่านไปคุยกับยกกว้าง ๓๕ ท่าน ในสิ่งที่ท่านอยากให้ปรับปรุง แก้ไข ขอเสนอเป็นทางออกอย่างนี้นะคะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ ที่จริงท่านประธานสงสารผมใหม่ นี่สองสามวัน สี่ห้าวันติดต่อกันมา ท่านประธานคิดว่าผมเหนื่อยไหม มันเป็นปัญหาอยู่จริงไหมละ และเห็นเจออยู่จริงใช่ไหมละ แล้วข้อเสนอของผมละครับ มีข้อมูล มีพยานเอกสาร พยานหลักฐาน เรื่องราวต่าง ๆ ท่านคิดว่าผมขนมาแต่ละวัน แต่ละวัน ค่อยทยอยมา ท่านคิดว่าผมไม่ได้เหนื่อยหรือ นึกว่าผมสนุกอยากนักหรือครับที่จะมาพูดนี้ ผมพูดมาจนเหนื่อยแล้ว วันวันหนึ่งนะครับท่าน แต่ว่าเห็นอยู่จริง ตำตาอยู่อย่างนี้ มันปล่อยไปไม่ได้เท่านั้นเองครับ ท่านที่เคารพครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ อย่างนี้นะครับ เพราะว่าเดี๋ยวเสนอเรื่องไว้ และเดี๋ยวไปคุยกับกรรมาธิการยกร่าง เนื่องจากเวลาก็กว้างเลยเกินเที่ยงมาแล้วนะครับ ขอพักการประชุม รับประทานอาหารครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ฉะนั้นขอฝากเรื่องเดียวก่อนพัก ขอฝากท่านกรรมาธิการตรงนี้เลยครับ ตรงนี้เลยนะครับ จะได้ไปคุยกันเสีย ท่านกรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ฝากไปหากกรรมาธิการว่า ที่ท่านเขียนในมาตรานี้นะครับ ที่บอกว่า ให้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภาของตนที่เป็นสมาชิกว่าพระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ตามที่ท่านว่าวรรคสองนี่ท่านใช้ข้อความเดียวกันเลยกับเมื่อปี ๕๐ ผมตรวจสอบมาแล้ว คำถามคือเรื่องพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตที่ไปเอาโทรคมนาคมไปออก แล้วก็กระทำโดยไม่ชอบ ไปออกเป็นพระราชกำหนด รัฐบาลที่แล้ว รัฐบาลทักษิณ จำได้ไหม ขณะนี้เป็นคดีความกันอยู่ คตส. ตรวจสอบอยู่ พวกผมนี้พากันส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญ บอกว่า ภาษีสรรพสามิตไม่ใช่ความจำเป็นอันเร่งด่วนและฉุกเฉิน ไม่ควรกระทำได้ -----

แต่ศาลรัฐธรรมนูญท่านวินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐานแล้วว่า ให้ความจำเป็นและฉุกเฉิน ให้เป็นดุลยพินิจของฝ่ายรัฐบาล เราจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ในเมื่อเขาวินิจฉัยเป็น บรรทัดฐานแล้ว ถ้าท่านไม่แก้ถ้อยคำตรงนี้ กลายเป็นบรรทัดฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญชุดที่ ถูกปลดออกไป ไปลงมติหรือเป็นคำวินิจฉัย เป็นบรรทัดฐานเรียบร้อย ท่านประธาน กรรมาธิการนี้ให้ด้วยนะครับ เพราะเหตุการณ์เพิ่งเกิด ภาษีสรรพสามิต โทรมนาคม ท่านจำได้ใช่ไหมครับ กรรมาธิการนี้ดูด้วย ไม่อย่างนั้นแล้วจะเป็นบรรทัดฐาน ขอบพระคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์ ก็ฝากเขาไป เดี่ยวฝากไป

นายไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ สิ่งที่ท่านได้อภิปรายมานะครับ ว่ามันบัญญัติเหมือนกันนี้ ผมเรียนยืนยัน ว่า ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ในมาตรา ๒๑๙ ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเฉพาะ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ไม่มีอำนาจตามวรรคสอง ก็คือการตราพระราชกำหนด ที่ว่าจะจะเป็น เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า ฉุกเฉิน จำเป็น รีบด่วน อันมีอาจหลีกเลี่ยงได้หรือไม่ นะครับ ครั้งนี้เรามาใส่ครับ เอาทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสองครับ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้นะครับ ศาลรัฐธรรมนูญก็จะมีอำนาจดูว่า ถ้ามันเข้าเงื่อนไข แล้วคณะรัฐมนตรีมีความจำเป็น รีบด่วน ทำไม่ถึงต้องทำเป็นพระราชกำหนด ทำไม่ไม่เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ นะครับ ตรงจุดนั้นก็จะอยู่ในอำนาจศาล ครั้งนี้ได้เติมชัดเจนในมาตรา ๑๘๑ นะครับ ในเรื่องนี้ นะครับ ถ้าท่านอ่านดูจะมีมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองนะครับ ตรงจุดนั้นก็จะ แก้ปัญหาที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงไม่ตรงกันครับ ๒๕๔๐ บัญญัติไว้เฉพาะ วรรคหนึ่ง แต่ครั้งนี้วรรคหนึ่งหรือวรรคสองครับ ขอบพระคุณครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : อย่างนี้ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ เมื่อคราวที่แล้วนี้ศาลรัฐธรรมนูญไปวินิจฉัยเพื่อวรรคสองให้ด้วยไปแล้ว เพราะว่าผมได้เห็นตัวเลยนะครับ บอกว่าคำว่า ฉุกเฉิน หรือรีบด่วน ให้อยู่ในดุลยพินิจของ

ฝ่ายบริหารเอง ตกงพอเป็นอย่างนั้น อันนั้นจะเป็นบรรทัดฐานใหม่ ถ้าไม่ควรเป็นบรรทัดฐาน ผมก็เห็นว่าไม่ควรเป็นบรรทัดฐาน แต่ผมเกรงเหลือเกิน คนไปหยิบขึ้นมาเป็นบรรทัดฐาน บอกข้อความเหมือนกันเป๊ะเลย ท่านฝากคิดตอกลงข้าวแล้วกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านสมาชิกครับ ขอพักการประชุมนะครับ ๑ ชั่วโมงครับ ขอขอบคุณมากครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๒๐ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร ประธานสภาว่าง รัฐธรรมนูญ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาว่าง รัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขอประชุมต่อจากช่วงก่อนเที่ยงนะครับ

เชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่เลยครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่จะไปพักรับประทานอาหารนะครับ เข้าใจว่าได้ค้างอยู่ที่มาตรา ๑๘๑ นะครับ ๑๘๑ นี้ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกขอแก้ไขคำแนะนะครับ แก้ข้อความจาก สองสภา เป็น สภาเดียว นะครับ ท่านกรรมาธิการพร้อมหรือยังครับ เชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่เลยครับ เดี่ยวรอกรรมาธิการสักครู่ นะครับ ไม่แน่ใจว่ากรรมาธิการไปประชุม อ้อ กำลังเข้ามาแล้วนะครับ กรรมาธิการมา ๒ ท่านเองหรือครับ ครับ ติดอยู่ที่มาตรา ๑๘๑ นะครับ เพื่อความต่อเนื่อง ท่านกรรมาธิการจะอธิบายอะไรสักเล็กน้อยไหมครับ เพราะว่ามาตรานี้ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไขนะครับ เชิญครับ อาจารย์จรัญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ จะเรียนชี้แจงนิดหนึ่งครับ แล้วก็ขอผ่านมาตรานี้ ก่อนนะครับ โดยเหตุผลก็อยู่ตรงนี้นะครับ ที่เราใช้ให้เสนอเรื่องอะไรได้ยากกว่าของ ร่างพระราชบัญญัติ ก็เพราะว่าพระราชกำหนดนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องของความมั่นคง เป็นเรื่องภาษีอากร การเงิน การคลังอะไรอย่างนี้นะครับ ค่อนข้างสำคัญ ถ้ามีกระบวนการ ที่ทำให้ความชัดเจนแน่นอนมันเกิดขึ้นได้ง่ายนี้ มันก็จะเป็นผลเสียต่อบรรยากาศอะไร ของประเทศได้ด้วย แล้วเรื่องนี้สภาเองก็ลงมติได้เองอยู่แล้ว สำหรับว่าจะเห็นชอบหรือไม่ เห็นชอบกับพระราชกำหนดนี้นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราไปใช้ลดจำนวนสมาชิก ที่จะขอให้ส่งเรื่องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนี้ ก็จะเปิดช่องทางอะไรที่ทำให้ห่วง

กระบวนการได้ง่ายจนเกินไป เพราะฉะนั้นอยากจะขอยืนยันตามร่างเดิมครับผม
ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผ่านมาตรา ๑๘๑ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขอให้เหตุผลต่ออีกนิดหนึ่ง
ต่อเนืองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ ท่านกรรมาธิการเขายืนยันแล้วครับ ขอความกรุณาครับ ผมขออนุญาต
ดำเนินการต่อ

นายการุณ ไสงาม : ขอให้เหตุผลประกอบไว้ครับ นิดเดียวครับ เพราะ
เรื่องนี้ได้ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ตอนต้น ก่อนที่จะไปพักกินข้าวครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สั้น ๆ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ยาวหรือครับ เนื้อความมันจะมีอยู่แค่นี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมให้มาตรานี้มาตราเดียวแล้วนะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ จะหลายมาตราก็ไม่เคยมีแปรรูปคดี ของผมก็ผ่านมาเรื่อย ๆ มานั่นแหละ เอาละ คืออย่างนี้ครับท่านประธานครับ พระราชกำหนดนั้นนะครับ เป็นกฎหมายที่ออกโดยฝ่ายบริหาร ความรอบคอบ สู้ร่างพระราชบัญญัติไม่ได้ เพราะร่างพระราชบัญญัตินั้นผ่านโดย ๓ วาระ ของสภาผู้แทนราษฎร และ ๓ วาระของวุฒิสภา นี่เรื่องที่ ๑ นะครับ

เรื่องที่ ๒ ตามรัฐธรรมนูญที่ร่างนี้ นะครับ มาตรา ๑๕๐ เกี่ยวกับเรื่องนำเรื่องเสนอขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญนั้น กรณีร่างพระราชบัญญัติก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ใช้เสียงเพียงหนึ่งในสิบ ก็เลยอยากให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในมาตรา ๑๔๑ นะครับ อยากให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับมาตรา ๑๕๐ คือ หนึ่งในสิบ นะครับ เพราะการนำเรื่องร่างพระราชกำหนดขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้นเอง และโอกาสที่จะนำพระราชกำหนดขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่ใช่ง่าย ด้วยเหตุที่พระราชกำหนดนั้นนะครับ ในแต่ละวาระ ในแต่ละปี ในแต่ละสมัยนั้น ก็ไม่ใช่จะออกเรื่องเรื่อย ๆ เป็นเรื่องสำคัญ ๆ เรื่องเฉพาะ ๆ เท่านั้นนะ เป็นกฎหมายฝ่ายบริหารเข้ามา เพราะฉะนั้นแม้เราจะยื่นเรื่องเพื่อขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม พระราชกำหนดนั้นก็ยังมีบังคับใช้อยู่ตลอดไป จนกว่าที่จะมีศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือรัฐสภาคว่ำทิ้ง อย่าให้เป็นมาตรฐานเดียวกันนะครับ ในขณะที่เดียวกันนะครับ ร่างพระราชกำหนดอย่างนี้นะครับ จะไปให้เสียงมากและยุ่งยากหนักเท่ากันกับการขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีที่เราผ่านมาแล้ว ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีนะครับ ถือเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องยุ่งยากมาก เรื่องสำคัญมาก ๆ เลยนะครับ และให้ทำปีละครั้งนะครับ นั่นใช้เสียงคือ หนึ่งในห้าของจำนวน ท่านเห็นไหมครับ แต่อันนี้นะครับ เพียงแค่นำเรื่องขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญในกรณีพระราชกำหนดเท่านั้นเอง ก็อยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ ในการจะพิจารณาวินิจฉัยแล้วก็ไม่เกิดผลเสียหายอะไร ผมคิดว่ามันควรจะอยู่ที่มาตรฐานเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครึบ ขอบพระคุณครึบ ท่านสมาชิกครึบ ต่อบนึ้ผมจะไม่ยอมให้มาแปรญัตติกลางสภา
 แล้วนะครึบ ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นว่าว่างดังกล่าวมีข้อบกพร่องนะครึบ ขอให้กรุณา
 ทำเป็นหนังสือแจ้งกรรมาธิการยกว่างนะครึบ ถ้าหากเห็นอะไรบกพร่องนะครึบ เพื่อจะได้
 พิจารณาให้ถูกต้องได้นะครึบ ผมขอดำเนินการต่อนะครึบ เชิญท่านเลขาธิการครึบ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๘๒
 ไมม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครึบ เชิญผ่านนะครึบ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๘๓
 ไมม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๔ ไมม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๕ ไมม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ
 ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ผ่านครึบ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๘๖
 มีมีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 มาตรานี้มีกรรมาธิการสงวนความเห็นก่อนนะครึบ มีกรรมาธิการท่านใดที่สงวน
 ความเห็นไว้จิตใจมีใหม่ครึบ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ผ่านนะครับ กลุ่มที่แปรญัตติไว้หน้าครับ มีส่วนของกลุ่มอาจารย์พีเชียนะครับ ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสาม ของอาจารย์วิชัย รูปห้าดี นะครับ มีวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ นะครับ กลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง มีอยู่วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ นะครับ กลุ่มท่านสุรชัยมีอยู่ในวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า นะครับ กลุ่มอาจารย์ วัชรวิภา วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า ในมาตรา ๑๘๖ ดังกล่าว กรรมการแก้ไขหน้าครับ ผมเชิญกรรมการอธิบายส่วนที่แก้ไขก่อนหน้าครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ (กรรมการ) : ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ กรรมการยกวงครับ ในมาตรา ๑๘๖ นะครับ กรรมการขอแก้ไข จากคำว่า หนังสือสนธิสัญญา เป็น หนังสือสัญญา หมดเลยครับ ในมาตราทั้งหมดเลย ครับ มาตรา ๑๘๖ ทั้ง ๕ วรรคนะครับ แล้วก็เหตุผลที่ขอแก้ก็คือว่า คำว่า สนธิสัญญา กับ หนังสือสัญญา นี้มีความหมายเหมือนกัน ในกรณีที่มีข้อผูกพันต่อกฎหมายเหมือนกัน นะครับ แล้วก็คำว่า หนังสือสัญญา เป็นคำกลาง ๆ เป็นคำกว้าง ๆ นะครับ ที่ใช้กับหนังสือ สัญญาทุกประเภท รวมทั้งสนธิสัญญา รวมทั้งความตกลง รวมทั้งความตกลงอื่น ๆ ทางกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นเราขอใช้คำว่า หนังสือสัญญา อย่างที่เราได้ใช้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : กรรมการชี้แจงหน้าครับ ผมขอพิจารณาเป็นรายวรรคไปหน้าครับ วรรคที่ ๑ ก่อนหน้าครับ ท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตติไว้ วรรคที่ ๑ นะครับ วรรคที่ ๑ มีของกรรมการก่อนหน้าครับ ของกรรมการมีคุณหมอชูชัย อาจารย์เกริกเกียรติ ของอาจารย์มีอะไรครับ อาจารย์คมสัน มีอะไรครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : ผมสงวนเรื่องนี้ไว้ด้วยครับ วรรคที่ ๑ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีไหมครับ กรรมการครับ เชิญอาจารย์คมสันครับ ขอกรรมการเสียงข้างน้อยก่อน นะครับ เชิญครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ครับ ผม คมสัน โพธิ์คง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ
 ในประเด็นมาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่งนี่นะครับ ผมขอแก้ไขถ้อยคำนะครับ ซึ่งเมื่อ
 สักครู่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วว่าจะขอให้ถ้อยคำเดิมนี่นะครับ แต่ในถ้อยคำของ
 ในมาตรา ๑๘๖ ตามร่างนี้มีข้อความว่า หนังสือสัญญา นี่นะครับไปไว้ด้านหน้า โดยใช้
 ข้อความว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ
 สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่นกับนานาประเทศโดยกับองค์การระหว่างประเทศ
 ผมเห็นว่า คำว่า สนธิสัญญา เรามีความหมายในตัวพอสมควร แต่สัญญาอื่น ๆ นั้น
 อาจจะมีปัญหาในเรื่องของเชิงถ้อยคำได้นะครับ จึงขอให้ถ้อยคำที่ว่า พระมหากษัตริย์ทรง
 ไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำสนธิสัญญาสันติภาพ สนธิสัญญาสงบศึก และหนังสือ
 สัญญาอื่นกับนานาประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศ ผมคิดว่าข้อความคำว่า
 หนังสือ ตรงนั้นนะครับ ที่ใช้คำว่า หนังสือสัญญาสันติภาพ นี่อาจจะมาไว้ที่ข้อความ
 ตรงหลัง หรือหนังสือสัญญาอื่น ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านอาจารย์คมสันเสรีจนะครับ ต่อไปเป็นวรรคที่ ๑ ของอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
 ครับ มีท่านใดติดใจใหม่ครับ มาตรา ๑๘๖ วรรคที่ ๑ ครับ อาจารย์จรัสครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ ผม จรัส
 สุวรรณมาลา ครับ ความจริงข้อความที่ขอแปรญัตติจะไปอยู่ในวรรคสองครับ เผอิญว่าไป
 พิมพ์ติดกันเลยกลายเป็นวรรคหนึ่งไปหมดครับ ผมขออนุญาตที่จะไปอภิปราย
 ในวรรคสองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ได้ครับ ของอาจารย์สุรัชย์ ไม่มีนะครับ อาจารย์วิชา ท่านศักดิ์ชัยนะครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่่นจิตติกุล : กลุ่มอาจารย์วิชาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 เชิญครับ

๓๒

สสว ๓๓/๒๕๕๐

เกศราภรณ์ ๓๑/๓

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย
นะครับ ในวาระที่ ๑ นะครับ ทางกลุ่มผมเองได้ขอแปรญัตติว่า เป็นหนังสือสนธิสัญญา
ผมขออนุญาตอ่านเลยนะครับว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งอำนาจในการทำสนธิสัญญา
สันติภาพ สนธิสัญญาสงบศึก และหนังสือสนธิสัญญาอื่นกับนานาประเทศ จะต่างกันอยู่
ตรง หนังสือ นี้แหละครับ ซึ่งกรรมาธิการเปลี่ยนเป็น หนังสือ ทั้งหมดนะครับ

- ๓๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แต่ของท่านยังมีคำว่า สนธิสัญญา อยู่ในไหมครับ ยังมีไหมครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ถูกต้องครับ ของผมยังมีคำว่า สนธิสัญญา
แต่เพิ่ม หนังสือ ไว้ด้านหน้าครับ หนังสือสนธิสัญญา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม
สุพจน์ ไข่มุกด์ กรรมาธิการครับ อย่างที่ผมเรียนท่านสมาชิกในที่นี้แล้วว่า คำว่า หนังสือ
สัญญา กับคำว่า สนธิสัญญา มีความหมายอย่างเดียวกันเลย แต่ว่าเราใช้คำว่า หนังสือ
สัญญา ในความหมายทั่ว ๆ ไป เป็นกลาง ๆ นะครับ เพราะว่าถ้าเราใช้คำว่า สนธิสัญญา
กับหนังสือสัญญาปนกันในวรรคเดียวกัน จะทำให้รู้สึกว่ามี ความต่างกัน ทั้ง ๆ ที่
ความหมายในทางกฎหมายระหว่างประเทศแล้วมีความหมายเช่นเดียวกัน แล้วก็ใน
รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ เราก็ใช้คำว่า หนังสือสัญญา ตลอดมาครับ เพราะฉะนั้น
คณะกรรมาธิการขอเสนอคำนี้ครับ เพราะว่าความหมาย ถ้าเราไปใช้คำ ๒ คำทั้ง ๆ ที่มี
ความหมายเดียวกัน จะทำให้เกิดความสับสนขึ้นนะครับ เพราะว่าทั้ง ๒ คำนี้โดยเนื้อแท้
ทางกฎหมายแล้วมีความหมายเช่นเดียวกันโดยตลอดครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมขออนุญาตที่ปรึกษาที่ประชุมนะครับ ว่าในวรรคหนึ่งนี้ ผมดูแล้วมันไปมีถ้อยคำซ้ำกับ
วรรคอื่น ถ้าเราลงมติวรรคหนึ่งว่าจะเอาตามกรรมาธิการก่อนหรือผู้แปรญัตติก่อน
นี้นะครับ วรรคอื่นนี่มันก็อาจจะแก้ตามกันไปนะครับ ขอรื้อว่า ลงมติในวรรคหนึ่งก่อนนี้
ขัดข้องไหมครับ ไม่ขัดข้องนะครับ ผมขออนุญาตถามในวรรคหนึ่งก่อนได้ไหมครับ
ในวรรคหนึ่งครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : วรรคหนึ่งครับท่านประธานครับ ท่านประธาน
ครับ ในวรรคหนึ่ง ผมเรียนเบื้องต้นนะครับว่าผมไม่ขัดข้อง เพียงแต่ในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๘๖ เขียนไว้ว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งอำนาจในการทำหนังสือสัญญา

สันติภาพ แล้วท่านก็วรรค ต้องใช้คำว่า หนังสือสัญญาสงบศึกและหนังสือสัญญาอื่น ต้องใหม่ครับ หรือว่าวรรคไว้แบบนี้เลย

นายเสฉวี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ กรรมการตอบหน่อยครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านกรรมการที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมการ เหตุที่เกิดเรื่องขึ้นขึ้นเพราะว่าร่างแรกเลย คณะกรรมการนั้นใช้คำว่า สนธิสัญญา ไป แต่หลังจากที่ได้ไปหารือกับทางกระทรวงต่างประเทศแล้วก็ทางอาจารย์ คณาจารย์ที่สอนเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหลายแล้ว ก็เห็นว่าควรจะใช้ถ้อยคำเดียวกับของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เพราะกรณีนี้พอรัฐธรรมนูญ ความจริงมีมาก่อนรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ด้วย และรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ก็ยังใช้ถ้อยคำยืนยันลักษณะนี้ว่า หนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น มันก็เป็นแนวปฏิบัติที่ยึดถือกันมาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ว่ากรณีนี้จะมี กรณีหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น คณะกรรมการจึงได้แก้กลับไปใช้ถ้อยคำเดิม ซึ่งเป็นถ้อยคำเดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เพื่อให้มีความเข้าใจที่ต่อเนื่องตลอดมาเป็นลักษณะเดียวกันหมดครับ อันนั้นคือสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปครับ

นายเสฉวี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก็หมายความว่ากรรมการก็ยังคงร่างของกรรมการอยู่นะครับ ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาตถามวรรคหนึ่งก่อนนะครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ

นายเสฉวี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์คมสันครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ขอรื้อก่อนที่จะลงมติครับ เนื่องจากมีคำถาม ๒ ประเด็นนะครับ ประเด็นของมาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่งนี้วางหลักการเรื่องของการที่ประมุขของรัฐมีอำนาจในการที่จะทำสนธิสัญญานะครับ

ในรัฐธรรมนูญบางประเทศนี้เขาเขียนในหลักการลักษณะเช่นนี้ก็คือ ให้ประมุขของรัฐนี้ เป็นผู้เจรจาหรือให้สัตยาบันในสนธิสัญญาทั้งหลาย กระผมเรียนตรงนี้ครับท่านประธาน ครับ ในประเด็นนี้มีความสำคัญนะครับ เพราะคำว่า หนังสือสัญญาหรือไม่ใช่หนังสือ สัญญา มีผลอยู่เหมือนกัน เพราะคำว่า สนธิสัญญา นี่นะครับ สนธิสัญญานี้มันหมายถึง กระบวนการในการเจรจาข้อตกลงสองฝ่ายระหว่างประเทศ ซึ่งวางหลักการลักษณะ เช่นนั้นไม่ว่าเรื่องใด ๆ หลักการตามมาตรา ๑๘๖ นี่นะครับ ซึ่งวางหลักการว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำสนธิสัญญา ในทางปฏิบัตินี้ -----

ผมไม่ทราบว่าได้มีการนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ บ้างหรือเปล่า เพราะในทางปฏิบัติที่ผมเห็นนี่นะครับ มักจะเป็นกรณีภายหลังเสมอ ผมอยากเรียนถามครับว่า เพราะว่าถ้อยคำนี้ครับ ในบางประเทศนี้ใช้คำว่า เจรจา ด้วยนะครับ และให้สัตยาบัน เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ในทางปฏิบัตินี้เคยดำเนินการบ้างหรือไม่ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการตอบ ตอบใหม่ครับ เห็นท่านสุพจน์ยื่นขึ้นแล้ว

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ กรรมาธิการครับ เรายังไม่เคยมีในกรณีนั้นนะครับ ที่ว่าทำหนังสือสัญญาสันติภาพนะครับ แล้วก็ยังไม่เคยมีการทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนะครับ แล้วก็อยากจะขอยืนยันนะครับ คำว่า สนธิสัญญา กับ หนังสือสัญญา นั้นความหมายเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้ต่างกันครับ จะเกิดความสับสนเกิดขึ้นได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านคมสันยังติดพันอยู่ครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผมคิดว่าประเด็นหลักการตามมาตรา ๑๘๖ นี้เป็นปัญหาในสภาพของความเป็นจริง เพราะว่าในมาตรา ๑๘๖ นี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่สนธิสัญญาสงบศึก หรือ สนธิสัญญาสันติภาพ แต่รวมถึงหนังสือสัญญาอื่น ๆ ด้วยนะครับ ในทางปฏิบัตินี้ หนังสือสัญญาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องสันติภาพและเรื่องของสงบศึกนี่นะครับ ผมมีข้อสงสัยครับว่าปัจจุบันไม่ได้ทำเลยนะครับ เพราะฉะนั้นหลักการตามมาตรา ๑๘๖ นี้ซึ่งเป็นหลักการเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐ และฉบับอื่นนี้ ในทางปฏิบัติไม่เคยมีการดำเนินการ ซึ่งแตกต่างจากเรื่องอื่นครับ ท่านประธานครับ อย่างเช่น กรณีมาตรา ๑๘๓ นี้ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ข้อความตรงนี้ให้ข้อความอย่างเดียวกันครับ ให้ข้อความอย่างเดียวกันกับวรรคแรกเช่นนี้ แต่มีการนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายนะครับ กรณีของหนังสือสัญญาอื่นละครับ นอกจากหนังสือสัญญาสันติภาพ หนังสือสัญญาสงบศึกนี้ทำอย่างไรครับ เพราะว่ากรณีนี้เป็นปัญหา

สำคัญนะครับ ท่านประธานครับ ว่าหนังสือสัญญาอื่นในที่นี่มีความหมายไปถึงเรื่องอื่น หรือว่าตีความในเชิงว่า หนังสือสัญญาอื่นนั้นผูกโยงกับถ้อยคำ ๒ คำแรกเท่านั้น คือ สัญญาสันติภาพกับสัญญาสงบศึก ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้ต้องมีความชัดเจนครับ เพราะว่าแนวปฏิบัติที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ผมคิดว่าเป็นปัญหาอย่างยิ่งในกระบวนการทำ หนังสือสัญญาทั้งหลายที่เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศนะครับ นอกจากนั้นครับ ผมยังมีความเห็น อย่างนี้ท่านประธานครับ ความจริงคำว่า สนธิสัญญา นี้มีความหมายในตัว นะครับ เป็นที่รู้ทั่วกันว่าสนธิสัญญาก็ดี อนุสัญญาก็ดีนี้ มีความหมายในตัว แต่คำว่า หนังสือสัญญาอื่นนี้ ผมคิดว่าหนังสือสัญญาอื่นหรือความตกลงอย่างอื่น มีปัญหาที่ตีความได้หลายแบบ เช่น ข้อตกลงในเรื่องของการค้า หรือความตกลงฝ่ายเดียวที่รัฐได้ทำ ขึ้นนะครับ ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้ต้องมีความชัดเจนครับ ท่านประธานครับว่า อย่างไรนะครับ จึงเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๖ และอย่างไรเป็นกรณีปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมเกียรติมีอะไรครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : กราบขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ ประเด็นของผมก็คือ การแปรตามวรรคที่ ๒ นะครับ แต่วรรคหนึ่งนี้ ผมเห็นว่าผู้อื่นได้ใช้คำว่า หนังสือสัญญา มาทดแทนแล้ว ผมถึงไม่แปร ผมขออนุญาต ขยายความของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการทำสนธิสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๑ เกี่ยวกับ คำจำกัดความคำว่า สนธิสัญญา ครับ สนธิสัญญา หมายถึง ความตกลงระหว่างประเทศ ๒ ฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่เป็นลายลักษณ์อักษร ที่รัฐบาลไทยหรือส่วนราชการไทยทำในนาม ประเทศไทย หรือรัฐบาลไทยกับรัฐต่างประเทศ หรือกับรัฐบาลต่างประเทศ หรือกับส่วน ราชการของต่างประเทศในนามของรัฐบาลต่างประเทศ หรือกับองค์กร องค์กรระหว่าง ประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นเอกสารฉบับเดียวหรือหลายฉบับ ประกอบกับการเรียกชื่อเอกสารอย่างใดก็ตาม เขามีหมายเหตุไว้ดังนี้ครับ -----

ในทางปฏิบัติระหว่างประเทศสนธิสัญญาที่มีชื่อดังเช่น สนธิสัญญาความตกลง อนุสัญญา กฎบัตร ปฏิญญา กติกา พิธีศาล กรรมการ ขอบข่ายนะครับ กรรมสาร ข้อตกลง หนังสือ แลกเปลี่ยน บันทึกความเข้าใจ บันทึกการประชุมที่เห็นชอบ บันทึกช่วยจำ ธรรมนูญ ความตกลงชั่วคราว ก็แสดงว่าที่ผมอ่านมาทั้งหมดนี้มันก็คือสนธิสัญญาทั้งนั้นนะครับ อ่านให้ดีนะครับตรงนี้ เดี่ยวพอตราไปในววรรคแรกลงไปอย่างนี้แล้วมันจะกลายเป็น ควบคุมไปทั้งหมดนะครับท่านประธานครับ เพราะบังเอิญผมไปแปรรอยู่ที่ววรรคที่ ๒ เป็นต้นไปครับ เดี่ยวผมขออนุญาตถึงคิวววรรคที่ ๒ เริ่มใหม่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่ใช่ไรครับ เพราะว่าววรรคหนึ่งนี่กรรมวิธีการเขาแก้ไขถ้อยคำที่ท่านอภิปรายอยู่นะครับ อาจารย์คมสันครับ มันถ้อยคำนี้ะครับ ท่านอภิปรายวน ๒ ทีแล้ว

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมวิธีการ) : ประเด็นอย่างนี้ครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านอย่าพูดของเก่านะครับ เชิญ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมวิธีการ) : ไม่พูดของเก่าละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมวิธีการ) : เพราะว่ามาตรา ๑๘๖ นี่มันเป็น หลักการนะครับ คำว่า หนังสือ หมายถึงเฉพาะการทำหนังสือ แต่สนธิสัญญาผมคิดว่า มันเป็นเรื่องของกระบวนการทั้งหมดนะครับ ผมคิดว่าตรงนี้ต้องให้มีความชัดเจนครับ ถ้าใช้แต่คำว่า หนังสือ นี่แล้วไม่รู้ว่าเป็นอะไร ผมคิดว่าเป็นปัญหา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ กรรมวิธีการยื่นอยู่ใช่ไหมครับ จะตอบไหมครับ ไม่ตอบแล้วนะครับ ชัดเจนแล้วก็ไม่ต้องตอบแล้วครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

๓๕

สสว ๓๓/๒๕๕๐

วันนี้ ๓๔/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๘๖ วรรคแรกนะครับ กรรมาธิการมีการแก้ไข มีผู้ส่ง
ความเห็นไว้หน้าครับ มีท่านใดตั้งใจร่างเดิมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีหน้าครับ วรรคที่ ๑ ของมาตรา ๑๘๖ กรรมาธิการมีการแก้ไข มีสมาชิกส่ง
ความเห็นหรือส่งคำแปรญัตติไว้ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วย
กับผู้ส่งความเห็นหรือคำแปรญัตติ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน
เห็นด้วย ๒๖ ไม่เห็นด้วย ๒๔ งดออกเสียง ๓ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

วรรคที่ ๒ นะครับ ท่านกฤษฎามีอะไรครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ ผม
กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ผมขออนุญาตท่านนับใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเมื่อก็มีหลายท่าน
ยังสับสนในเนื้อหาสาระอยู่ครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีหลายท่านสับสน นี้ใครสับสนนะครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ผมด้วยครับ กับอีกหลาย ๆ คน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แล้วท่านลงคะแนนหรือเปล่าครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ลงคะแนนครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แล้วสับสน ท่านลงทำไมครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : คือประเด็นที่ลงคะแนนก็คือว่า ตรงถ้อยคำ
นะครับ ก็คือยังสับสนว่าตกลงถ้อยคำที่ใช้เป็นอย่างไรรครับ พอดีได้ ๆ หาอยู่ เพราะเนื่องจาก
มีการแปลภาษาถิ่นอยู่ครับ เพราะว่าท่านต้องรีบให้กด ก็เลยก็กดนะครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมไม่ได้รับเลยครับ ผมถามว่ามีท่านใดตั้งใจไหม

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : คือฟังง ๆ อยู่ครับท่าน ขอบพระคุณครับ
ท่านอยู่ที่ดุลพินิจท่าน ท่านจะวินิจฉัย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ใช่ดุลพินิจผมครับ ท่านขอนับใหม่ใช่ไหมครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ขออนุญาตท่านนับใหม่อีกครั้งหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านอาจารย์จรูญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ท่านประธานครับกระผมกราบขอความกรุณาผ่าน ท่านประธานไปที่เพื่อนสมาชิกนะครับ กลวิธีขงนับใหม่ ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ นี้ผมไม่อยากจะให้มีการเกิดขึ้นในสภานี้ครับ อันนี้เป็นแทคติก (Tactics) หรือกระบวนวิธีของทางฝ่าย การเมืองที่แยกเป็นฝักเป็นฝ่าย ต่อสู้กัน เอาชนะคะคานกันจริง ๆ แต่ของเรานี้เราทำงาน ร่วมกัน งานนี้เป็นงานของพวกเราทั้งสภา แล้วเราก็ไม่ได้เป็นฝักเป็นฝ่าย แล้วประเด็นใน พรรคหนึ่งประเด็นเรื่องถ้อยคำจริง ๆ ไม่ได้มีหลักการที่ถึงขนาดที่จะต้องใช่วิธีการอย่างนี้ ผมขอเรียนว่าข้อความในพรรคหนึ่งก็ใช้ข้อความเหมือนกันกับในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ที่ผ่านมาทุกประการ เนื้อหาหลักการไม่ได้มีเพิ่มใหม่ เปลี่ยนใหม่ เพราะฉะนั้นนี่ของถ้อยคำอย่างที่คณะกรรมาธิการนำเสนอด้วยครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านกฤษฎาเอาไว้เรื่องสำคัญ ๆ คอขาดบาดตายไม่ดีกว่าหรือครับ คืออย่างนี้ครับ
 ในสภาเราเนี่ย เดี่ยวท่านอย่าเพิ่ง ผมเรียกท่านก่อน ในสภาเราเนี่ยนะครับ มีจำนวนสมาชิก
 จำกัด ดังนั้นเนี่ยนะครับ จำนวนแตกต่างกันระหว่าง ๒ ฝ่ายเนี่ย มีโอกาสที่จะไม่ถึง ๑๐ คนนี้
 สูงนะครับ แต่การนับใหม่เป็นสิทธิของสมาชิกนะครับ ถ้าเป็นเรื่องสำคัญคอขาดบาดตาย
 ดูแล้วเนี่ยนะครับ ผมอยากจะขอความร่วมมืออย่างนั้นนะครับ แต่เรื่องนี้ถ้อยคำเนี่ยนะครับ
 แต่ถ้าจะลงอีกก็แล้วแต่ท่านนะครับ สิทธิของท่านครับ เชิญครับ ท่านกฤษฎาครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ครับ คือจริง ๆ เมื่อสักครู่นี้ผม
 ขอให้นับใหม่ด้วยความบริสุทธิ์ใจนะครับ ขอกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังทาง
 คณะกรรมาธิการร่างนะครับ เพราะด้วยความเห็นส่วนตัวผมก็อยากให้มันเป็นลักษณะ
 อย่างนั้นนะครับ แต่เนื่องจากผมเห็นมีเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านยังสับสนและงุนงงกันอยู่
 ผมไม่อยากจะให้การลงคะแนนนั้นนะครับ เป็นการลงคะแนนแบบลักษณะเหมือนว่า
 ชี้หน้าหรือตามกันในขณะที่ยังงง ๆ และสับสนกันอยู่เท่านั้นเองครับ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 ครับ ท่านจะเห็นได้ ท่านอยู่บนบัลลังก์ วันนี้ผมก็นั่งอยู่ตรงนี้ตลอดครับ ไม่ได้ไปไหน
 แต่ผมเห็นหลายคนว่า เอ๊ะ อย่งไร อย่งไรกันอยู่ ผมก็เลยมีความรู้สึกเหมือนหลายคน
 ยังสับสนมีงงในถ้อยคำ ก็เลย งง ๆ กันไป ผมไม่อยากจะให้คะแนนที่ออกมาเป็นสิ่งที่
 ไม่ชัดเจนและสวยงามที่ถูกต้อง ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 คือจริง ๆ ผมก็ไม่อยากพูดละครับ ว่าผมเห็นอะไร นะครับ ท่านมีชัยครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 พลตำรวจเอก มีชัย ผมคิดว่าที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องที่ผมได้นับคะแนน
 เมื่อวานนะครับ ถูกต้องไหมครับ เพราะประเด็นของผมสำคัญไม่เกี่ยวกับถ้อยคำ ถูกต้อง
 ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ถูกอย่างที่ท่านมีชัย นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้กรุณาพูด

เมื่อสักครู่นี้ ประเด็นที่ท่านขอนับใหม่เมื่อวันก่อนนี้เป็นประเด็นที่เป็นสาระสำคัญจริง ๆ แล้วกระผมก็เห็นด้วย กระผมก็ไม่ได้คัดค้านอะไรเลย แต่ว่าในวันนี้เป็นเรื่องของถ้อยคำ เพราะผมเป็นไปตามเดิม ตามที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และก่อนหน้านั้นนี้ทุกฉบับนะครับ ได้พูดถึง เพราะฉะนั้นที่อาจารย์จรัญได้กรุณาทักท้วงนะครับว่า ก็ไม่เชิงทักท้วงนะครับ ก็ให้ข้อคิดกับสภาแห่งนี้ว่า ถ้าเพื่อไม่ใช่ประเด็นสาระสำคัญแล้วนี่ เราควรจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือหมายความว่า อย่าถือเขาถือเรา อย่าได้จ้องจะเป็นฝ่ายตรงข้าม ถ้ามีฉนั้นแล้วจะเกิดกรณีขึ้นครับ คือกรณีที่เสียบบัตรไว้ แล้วก็ต้องมาเช็คกันอีกว่าใครเป็นคนกดกันแน่ อยู่ในสภาหรือเปล่า นี่ละครับ คือทางการเมืองโดยแท้เลยครับ ถ้าจะต้องตรวจสอบกันก็ต้องแบบนั้นครับ หรือแบบที่วิ่งเข้ามาแล้วก็จะมาถามว่า เอ๊ะอะไรกันแน่ อะไรในทำนองนั้นนะครับ แล้วก็มากด ใครกดให้ก็ยังไม่สงสัยอยู่ อะไรในทำนองนั้น ผมยกบรรยากาศของทางการเมืองให้ฟังนะครับ ไม่ใช่บรรยากาศของความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันครับ ขอไว้สำหรับกรณีที่มีกรณีรุนแรงจริง ๆ มันคอขาดบาดตายจริง ๆ เถอะครับ ขอบพระคุณครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกครับ ค่ะแนลงแล้วนะครับ ถ้าตามข้อบังคับ ท่านที่จะขอนับใหม่นี้ นะครับก็ต้องมีผู้รับรองนะครับ ท่านก็ยังไม่ได้อธิบายให้มีใครรับรองนะครับ ถ้าท่านไม่ติดใจ ผมก็จะผ่านไปมาตราอื่น

นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล : ขออนุญาตครับ ผมไม่ติดใจครับ เพื่อประโยชน์ของสภาแห่งนี้ และเพื่อความเหมาะสมกลมกลืนครับ ขอบพระคุณครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณนะครับ ไปวรรคสองนะครับ วรรคที่ ๒ นี้มีท่านที่แปรญัตติไว้ นะครับ มาตรานี้เนื้อหาสาระจะเยอะมากเลยนะครับ วรรคที่ ๒ ผู้แปรญัตติไว้ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยมีท่านใดติดใจใหม่ครับ วรรคที่ ๒ นะครับ เดี่ยวผมขอเอกสารท่านอาจารย์คมสันด้วยนะครับ ที่ขอแปรญัตติไว้ ที่ผมตอนนี้อยู่ไม่มีนะครับ ผมก็เลยตามไม่ค่อยทันของ อาจารย์คมสัน เชิญท่านอาจารย์คมสันครับ วรรคที่ ๒ นะครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ
คมสัน โพธิ์คง สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญและกรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ
ความจริงผมให้เอกสารท่านไป ๒ ครั้งแล้วนะครับ บ่นบัลลังก์นี่นะครับ เข้าใจว่า ไม่ทราบ
เจ้าหน้าที่ไปให้ท่านไว้ที่ไหนนะครับ -----

ในประเด็นของวรรคสองนี้ นะครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ประเด็นของวรรคสองนี้ เป็นประเด็นสำคัญสำหรับกรณีของมาตรา ๑๘๖ นะครับ นอกเหนือจากกรณีของวรรคหนึ่งนะครับ กรณีของวรรคสองนี้มีการตีความกันอยู่ตลอดว่า ในเรื่องของการทำสนธิสัญญาต่าง ๆ หรือหนังสือสัญญาต่าง ๆ นั้นนี้ นะครับ โดยหลักการต้องผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา นะครับ ได้ปรากฏว่าการดำเนินการในข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการค้า นะครับ ที่ผ่านมานี้มีผลของการดำเนินการและปัญหาที่เกิดขึ้น ก็อยู่ตรงที่วรรคสองนี้แหละครับว่า มีการตีความในวรรคสองนี้ อย่างไร นะครับ การตีความในวรรคสองเดิมนั้นมีปัญหา นะครับ ในมาตรา ๑๘๖ ที่มีอยู่ปัจจุบันคือ มาตราเดิมคือมาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๔ เดิมนี้ เขียนไว้ว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐหรือต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในข้อความตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ ข้อความนี้มีปัญหาตรงที่ว่า มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ คำว่า เขตอำนาจแห่งรัฐ นี้ นะครับ ถูกตีความว่าเป็นเรื่องของอาณาเขตหรือดินแดนเท่านั้นที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า ในโลกยุคใหม่ นะครับ การเปลี่ยนแปลงไปในสังคมโลกาภิวัตน์ นะครับ การต่อสู้กันในเชิงของการใช้กำลังนั้นมีแนวโน้มที่จะลดลง แต่การต่อสู้และแข่งขันกันในเชิงการค้าและเศรษฐกิจ โดยใช้อำนาจทางเศรษฐกิจครอบงำประเทศอื่นนั้นนะ เกิดขึ้นมากขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ในประเด็นตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ ในข้อความในวรรคสองที่กรรมาธิการได้แก้ไข ใช้ข้อความว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย แล้วก็ไปตัดข้อความว่า หรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญา หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างร้ายแรง ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา กระผมมีความเห็นว่า ในวรรคสองนี้เป็นหลักการสำคัญ นะครับ ในทางปฏิบัติที่ผ่านมานะครับ ในการทำสัญญาทางการค้าทั้งหลาย ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างมหาศาล เช่น การทำเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือการ

ทำข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศไทยกับออสเตรเลีย หรือนิวซีแลนด์ ส่งผลกระทบต่อประชาชนซึ่งเป็นเกษตรกรอย่างร้ายแรง นอกจากส่งผลกระทบต่อเกษตรกรอย่างร้ายแรงแล้วนี้ การทำข้อตกลงนั้นยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการหลายรายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจภาคเกษตรกรรมอย่างมาก ทำให้กิจการบางประเภทถึงขนาดต้องปิดตัวลง นอกจากนี้การทำข้อตกลงลักษณะดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อประชาชนนะครับ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการทำข้อตกลงทางการค้าดังกล่าว เช่น เกษตรกรซึ่งเลี้ยงโคนม หรือเกษตรกรซึ่งเลี้ยงโคเนื้อ ได้รับผลกระทบมหาศาลจากการทำข้อตกลงการค้าระหว่างไทยกับออสเตรเลีย และไทยกับนิวซีแลนด์นะครับ ในสภาพปัจจุบันนี้ถูกการเข้ามาของสินค้าภายใต้ข้อตกลงดังกล่าว จนกระทั่งเกษตรกรนั้นแทบจะไม่สามารถอยู่รอดได้ หรือสินค้าเกษตรที่เป็นเรื่องของพืช ผัก ผลไม้นะครับ ก็โดนสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามานะครับ จนทำให้เกษตรกรซึ่งเลี้ยงหอม กระเทียม รวมทั้งผัก ผลไม้ต่าง ๆ ได้รับผลกระทบอย่างมหาศาลเพียงเพื่อแลกกับอุตสาหกรรมบางตัว ซึ่งมีผู้ได้รับประโยชน์เป็นกลุ่มธุรกิจหลักบางรายเท่านั้น ถึงแม้จะมีการจ้างงานจำนวนมากก็ตาม แต่ว่ากลับส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างขวางมากกว่านั้นหลายเท่า -----

เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่า ในการดำเนินการของการทำข้อตกลงการค้า ทั้งหลายนะครับ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ หรือส่งผลกระทบต่อทำให้เปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประชาชนอย่างกว้างขวางนะครับ ข้อความเหล่านี้นี้ ควรจะต้องอยู่ในวรรคสองด้วย นอกจากนี้ผมยังไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ ที่จะตัดคำว่า เขตอำนาจแห่งรัฐ ออก เพราะการตีความคำว่า เขตอำนาจแห่งรัฐ นี้ ผมคิดว่าไม่ได้อยู่ในเรื่องของที่จะบอกว่า อาณาเขตไปถึงไหน แต่ยังรวมถึงเรื่องของการที่มีอำนาจในเรื่องอื่น ๆ เช่น ทางการศึกษา นะครับ เข้าไปถึงเขตต่าง ๆ ที่เราได้มีพื้นที่นอกอาณาเขต หรือรวมถึงเขตอำนาจต่าง ๆ ที่อยู่นอกอาณาเขตด้วย ผมคิดว่า ในประเด็นนี้ เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งกระทบต่อผลประโยชน์ได้เสียของประชาชน ในทางปฏิบัติที่ผ่านมา นะครับ ท่านประธานครับ นอกจากจะไม่มี การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แล้ว การตีความวรรคสองนี้ ก็ไม่ได้มีการดำเนินการ วรรคหนึ่งเป็นหลักการที่มาก่อน วรรคสองเป็นหลักการที่เป็นข้อยกเว้นว่า ถ้าเป็นเรื่องของเรื่องเฉพาะเหล่านี้แล้ว ต้องนำไปสู่การรับฟังความเห็นชอบของรัฐสภาเสมอ ในบางประเทศครับ ท่านประธานครับ การทำสนธิสัญญาหลายประเภท นะครับ ได้ถูกกำหนดว่า จะมีผลใช้บังคับได้ ก็ต่อเมื่อได้รับการให้สัตยาบัน หรือการเห็นชอบของรัฐสภา รวมทั้งองค์ประชุมของรัฐด้วย แต่ประเทศไทยที่ผ่านมาครับ การดำเนินการในเรื่องของความตกลงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องทางการค้า และในเรื่องที่กระทบต่อประชาชนอย่างกว้างขวาง นั้น ฝ่ายบริหารใช้อำนาจตามอำเภอใจดำเนินการแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่ให้ผู้แทนของประชาชนก็คือรัฐสภา ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบ รวมทั้งไม่เคยนำขึ้นเสนอหรือ ทูลเกล้าฯ ถวายองค์พระประมุขแห่งรัฐให้ทรงพระราชวินิจฉัยเลย ผมคิดว่าประเด็นนี้ เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งประชาชนได้รับผลกระทบจากการกระทำของฝ่ายบริหารเป็นอย่างยิ่งในช่วงที่ผ่านมา ผมคิดว่าควรจะต้องมีหลักเกณฑ์สำคัญในการวางกรอบกติกาของการดำเนินการ ในการทำหนังสือสัญญา สนธิสัญญา แล้วก็ความตกลงระหว่างประเทศ นะครับ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนอย่างกว้างขวาง ไว้ในรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ในวรรคสองนี้ด้วย กระผมจึงขอเติมข้อความใน ๓ ส่วนนะครับ คือ คำว่า สนธิสัญญา

หนังสือสัญญาหรือความตกลงใด ด้านหน้านะครับ แทนคำว่า หนังสือสัญญาใด แล้วก็ขอเติมคำว่า มีบทบัญญัติเปลี่ยนแปลงอำนาจอธิปไตย นะครับ เช่น การที่บังคับให้ศาลนี้ไม่สามารถยึดทรัพย์สินของผู้ลงทุนบางอย่างได้ ในกรณีที่มีคดีขึ้นในประเทศไทย อย่างเช่น ข้อตกลงระหว่างไทยกับออสเตรเลีย ซึ่งวางหลักการว่าไม่สามารถที่จะบังคับหรือยึดทรัพย์สินนักลงทุนในประเทศไทยได้ ผมคิดว่าบทบัญญัตินี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลโดยการทำสนธิสัญญาของฝ่ายบริหาร จึงขอเพิ่มเติมข้อความนี้ แล้วก็ขอเพิ่มเติมข้อความในบรรทัดที่ ๓ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ และส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประชาชนอย่างกว้างขวาง รวมเข้าไปด้วย แล้วก็หลักการนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนการแสดงเจตนาผูกพันด้วย ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอดีเดี๋ยวนะครับ ประเด็นที่ใกล้เคียงกันนี้นะครับ ที่อภิปรายของอาจารย์คมสันไปแล้ว นะครับ มีประเด็นที่ใกล้เคียงกัน คล้าย ๆ กันก็คือกลุ่มของอาจารย์วิชวานะครับ แต่กลุ่มของอาจารย์วิชวานี้ไปขยับวรรคสองเป็นวรรคสาม ถูกไหมครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ อ้อ เดียวของท่านสุรชัยสิ เดี๋ยวนะครับ ของท่านสุรชัย วรรคสอง อย่างนั้นผมตามลำดับตามนี้แล้วกันนะครับ ของอาจารย์วิชัย รูปห้าดี ครับ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ ถ้อยคำครับ เรื่องถ้อยคำเฉย ๆ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ไม่ติดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ ก็จะมีกลุ่มของพรรคสองอาจารย์จรัส อาจารย์จรัสจะอภิปรายตรงนี้เลยใหม่ครับ อยู่พรรคสองแล้วครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ ผม จรัส สุวรรณมาลาครับ ในพรรคสองนี้กลุ่มของกระผมได้ขอแปรญัตติไว้ ความจริงสาระสำคัญในหลายส่วนคล้ายกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายเมื่อตะกี้แล้วนะครับ คือในพรรคสองนี้ต้องการที่จะกำหนดหลักการว่าด้วยเรื่องการให้รัฐบาลเวลาจะทำสัญญา ทำหนังสือข้อตกลงกับต่างประเทศจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แล้วก็ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติในเรื่องที่จะต้องให้อนุวัตตามข้อตกลงนั้นด้วยนะครับ ที่นี้ประเด็นมันมีอยู่ ๒ อย่างครับ ท่านประธานครับ

ประการที่ ๑ ก็คือทางกลุ่มกระผมได้แปรญัตติเพื่อที่จะให้เพิ่มเงื่อนไขอีกประการหนึ่งเข้าไปในพรรคสองนี้ว่า ในกรณีที่การทำสัญญานั้นมีผลกระทบต่อประชาชนอย่างกว้างขวางนี้นะครับ ควรจะให้รัฐบาลเวลาจะทำสัญญาอะไรต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาเสียก่อนนะครับ นั่นคือประการที่ ๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์จรัสครับ ของอาจารย์จรัสนี้ ผมเห็นดูแลแล้วตัดออกหมดไม่ใช่หรือครับ พรรคที่ ๒ นะครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ คือมีข้อผิดพลาดในเรื่องการพิมพ์เข้าไปในนี้ ผมขอประทานโทษครับ เข้าใจว่าผิดพลาดตั้งแต่ช่วงที่พวกเรากระผมเสนอเรื่องเข้าไปครับ คือข้อความในพรรคสองของผมไปอยู่ข้างบนครับ คือหนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตนะครับ เผอิญไปพิมพ์ต่อกับพรรคหนึ่งท่านประธานครับ ผมก็เลยบอกว่าเมื่อก็มันต่อกันอยู่ ความจริงเป็นข้อความในพรรคสองไม่ได้ตั้งใจที่จะไปยกเลิกพรรคนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พรรคหนึ่งที่ขีดเส้นนี้ จริง ๆ แล้วอยู่พรรคสองของอาจารย์ถูกใหม่ครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ใช่ครับ ซึ่งเผอิญเข้าใจผิดครับ ข้อความในวรรคสองนี้มันไปติดอยู่กับวรรคหนึ่งครับ ฉะนั้นผมขออนุญาตที่จะอภิปรายตามที่เขียนไว้ในตอนต้นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แต่อยู่ในวรรคสองนะครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : อยู่ในวรรคสองครับ ผมยืนยันที่จะให้เป็นวรรคสองเหมือนเดิมตามที่กรรมาธิการเสนอแนะครับ อันนั้นคือหลักการที่ ๑ ครับ

ประการที่ ๒ ก็คือ ข้อความที่ต่อท้ายที่กรรมาธิการเขียนไว้ว่า หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประชาชนอย่างร้ายแรงนะครับ เผอิญข้อความ อย่างร้ายแรง นี้กลุ่มกระผมก็ขอแปรญัตติขอตัดคำนี้ออก แต่เผอิญแทนที่จะขีดฆ่าออกนะครับ กลายเป็นว่าลบออกไปเลยนะครับ คำนี้ก็เลยไม่อยู่ตรงนั้นนะครับ ขอประทานอภัยจริง ๆ ครับ เข้าใจว่าคงจะผิดตั้งแต่สมัยเสนอเข้าไปนะครับ ที่นี้คำว่า อย่างร้ายแรง นี้เป็นคำที่จะขออภิปรายครับท่านประธาน คือกรรมาธิการนี้ผมตระหนักดีว่าท่านคงจะคิดถึงว่าเวลารัฐบาลจะต้องไปเจรจาทำข้อตกลงกับต่างประเทศ โดยทั่วไปก็จำเป็นต้องให้อำนาจกับรัฐบาลในการทำ ในการเจรจาอยู่มากที่สุดก็เหมือนกันเรามีผู้จัดการบริษัทนะครับ เวลาไปทำการเจรจាកับกับบริษัทใด ๆ ก็ต้องให้อำนาจกับผู้จัดการไปเจรจา ไม่ใช่ว่าทุกเรื่องเจรจาเสร็จก็ต้องมาถามบอร์ด (Board) ว่า ตกลงสัญญาจะให้เซ็นหรือไม่ให้เซ็นนะครับ เพราะฉะนั้นผมตระหนักดีว่าเราจะต้องให้อำนาจกับรัฐบาลในการไปเจรจาทำสัญญากับต่างประเทศพอสมควร ไม่จำเป็นว่าทุกเรื่องจะต้องมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ท่านจึงเขียนคำว่า อย่างร้ายแรง เอาไว้เหมือนกับเสมือนหนึ่งตั้งใจจะให้หมายความว่าเฉพาะกรณีที่ร้ายแรงเท่านั้นที่จะต้องขอความเห็นจากรัฐสภา เฉพาะถ้าเป็นกรณีทั่ว ๆ ไปก็อาจจะไม่จำเป็นนะครับ กระผมอยากจะเรียนว่าตรงนี้การเขียนตรงนี้นะครับ ความนี้จะมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก เพราะว่าถ้าจะถามว่าใครจะเป็นคนตีความว่า เรื่องไหนเป็นเรื่องที่ร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ถ้าจะให้รัฐบาลตีความแล้วก็ใช้ดุลยพินิจว่าเรื่องนี้ร้ายแรงจึงจะต้องไปขอความเห็นจากรัฐสภาแล้วนี่ก็จะกลายเป็นว่าในบางครั้งรัฐบาลอาจจะตีความเข้าข้างตัวเอง คือทั้งที่เป็นเรื่องร้ายแรง

๕๑

สสว ๓๓/๒๕๕๐

นิรรา ๓๘/๓

กระทบต่อประชาชน รัฐบาลก็อาจจะเอาสี่ข้างเข้าดูว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องร้ายแรงก็ได้ เพราะฉะนั้นการเขียนคำนี้ลงไปจะมีผลทำให้เวลาเขาไปปฏิบัติแล้วที่รัฐบาลจะไม่นำเรื่อง ซึ่งจะมีผลกระทบร้ายแรงเข้ามารายงานต่อสภาได้ กระผมคิดว่าเรื่องนี้ น่าจะต้องปรับ ถ้อยคำ หรือไม่ก็ต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบครับ ขอขอบคุณครับ

- ๓๙/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ขอบพระคุณครับ กลุ่มของท่านสุรชัยนะครับ มีท่านใดติดใจไหมครับ ของท่านสุรชัยครับ
 ท่านสมเกียรติ หรือท่านเกียรติชัยครับ ท่านสมเกียรติครับ เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ
 รอดเจริญ ครับ ตรงกลุ่มเราได้แปรในวรรคที่ ๒ ไว้ค่อนข้างที่จะหลายจุดนะครับ
 แต่บังเอิญว่าในวรรคที่ ๒ ของเรานี้ไปคล้องหรือไปลักษณะคล้ายคลึงกับที่อาจารย์คมสัน
 ได้ดำเนินการอภิปรายไปแล้วเกือบทุกจุดนะครับ แล้วก็ไปคล้ายคลึงกับของท่านอาจารย์
 จรัสอีกนะครับ ก็เลยเห็นว่าในช่วงนี้ถ้าเผื่อพูดไปนี้ ตัวหนังสือหรือคำอภิปรายมันจะ
 ใกล้เคียงกันครับ ผมขออนุญาตที่จะผ่านไปสำหรับในวรรคนี้ เพราะว่ามันมีส่วนที่เรา
 อยากได้อยู่แล้วก็คือ มีผลผูกพันทางการค้าหรือการลงทุน หรือต่อรายจ่ายงบประมาณ
 ของประเทศอย่างสำคัญ หรือมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประชาชนอย่าง
 กว้างขวาง ตามที่ท่านจรัสท่านดำเนินการไปแล้ว และอีกคำหนึ่งที่ท่านจรัสได้ดำเนินการ
 ไปแล้วก็คือคำว่า อย่างร้ายแรง ซึ่งทางเราก็มองเห็นว่า คำว่า อย่างร้ายแรง นี้มันหาเกณฑ์
 ในการวัดไม่ได้ แล้วก็อีกหน่อยทุกเรื่องนี่ถ้าเพื่อรัฐบาลตีว่าไม่ร้ายแรงก็ไม่ต้องดำเนินการ
 อะไร เอฟทีเอ (FTA – Free Trade Agreement) นี้รัฐบาลคงจะตีว่าไม่ร้ายแรงครับ คงไป
 ดำเนินการ เพราะไม่ร้ายแรงนะครับ ไปเจรจาทางด้านฟรีเทรด (Free trade) ทางด้าน
 อะไรทั้งหลายเหล่านี้ก็คงไม่ร้ายแรงหมดนะครับ จึงไม่ต้องดำเนินการ อันนี้อันตรายนะครับ
 ถ้าเผื่อเอาคำนี้ปรากฏน่าจะตัดทิ้งอย่างที่ท่านอาจารย์จรัสว่านะครับ และส่วนวรรค
 ต่อ ๆ ไปที่เราแปรก็คงจะขออนุญาต วรรคต่อ ๆ ไปในช่วงนี้ผมใช้เวลาไปประมาณ ๑ นาที
 ๔๑ วินาที ก็ขออนุญาตนะครับ เพราะว่าวันนี้มาทำหน้าที่แทนท่านสุรชัย ขออนุญาตมอบ
 ตรงนี้นะครับ สำหรับอภิปรายให้อาจารย์ผมครับ อาจารย์เกียรติชัยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เชิญท่านเกียรติชัยครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เกียรติชัย
 พงษ์พาณิชย์ ครับ ก่อนที่จะแปรในส่วนซึ่งทางกลุ่มเราขอเสนอแปรไว้นี้ ผมอยากจะทำ
 ความเข้าใจสิ่งที่ท่านคณะกรรมการยกกว้างได้ตราไว้ตรงนี้เสียชนิดหนึ่งก่อน

๕๓

สสร ๓๙/๒๕๕๐

ณัฐชนก ๓๙/๒

นะครับ คืออย่างนี้ ตามร่างของท่านคณะกรรมการการร่างพุดไว้อย่างนี้ว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา ตรังนี้ผมเข้าใจว่าเฉพาะในส่วนซึ่งจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา ก็หมายถึงเฉพาะในเรื่องหนังสือสัญญาที่เกี่ยวกับเขตพื้นที่นอกอาณาเขตหรือที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจตามสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศเท่านั้น ที่นี้ถ้าเขียนทิ้งไว้อย่างนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างร้ายแรง แต่ว่าตรังนี้ไม่ต้องออกพระราชบัญญัติก็ได้ แต่จะต้องให้ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาอย่างเดียวเท่านั้น อันนี้ถ้าอ่านตามนี้ผมก็เข้าใจอย่างนี้นะครับ ที่นี้ถ้าจะอย่างนี้แล้วนี้ ผมคิดว่าทำไมไม่ทำรวมอยู่ไปเสียเลยที่เดียวนะครับ ถ้าสมมุติว่าหนังสือสัญญาเปลี่ยนแปลงอาณาเขตอะไรต่ออะไรทั้งหมดที่เขียนมาไว้นี้จนถึงสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ แล้วต่อด้วย หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างร้ายแรงจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญาและต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ก็จะคลุมได้ทั้งหมดเสียที่เดียว ไม่ขยักขยอน ไม่อย่างนั้นมันแยกออกมาอย่างนี้ อันนั้นคือส่วนซึ่งเดี๋ยวงจะได้รับความอธิบายจากท่านกรรมาธิการการร่างว่าผมเข้าใจถูกไหมถ้าเป็นอย่างนี้ และหากจะแก้เพื่อให้รวมอยู่ในที่เดียวกันเสีย ออกทั้งพระราชบัญญัติคลุมเข้าไปและต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาด้วยจะดีกว่าไหม -----

ที่นี้ในส่วนซึ่งกลุ่มเราแปรไว้ก็เพราะเห็นว่า ในความหมายที่เขียนไว้ถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง อย่างร้ายแรงอะไรนี้ มันกว้างเกินไป เพราะเหตุว่าหนังสือต่าง ๆ ที่เราพูดถึงไม่เพียงแต่เรื่องเขตพื้นที่นอกอาณาเขตหรือสัญญาตามกฎหมาย แต่มันมีสัญญา ซึ่งเราอยากจะเติมให้มีความชัดเจนลงไป จึงได้แปรเสนอเข้ามาถึงหนังสือสัญญาหรือที่มีผลผูกพันทางการค้า การลงทุน หรือต่อรายจ่าย หรืองบประมาณของประเทศอย่างสำคัญ ซึ่งมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประชาชนอย่างกว้างขวาง เหล่านี้ให้เติมเข้าไป แล้วข้อสำคัญก็คือว่านอกจากต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา นี้ จะต้องเป็นการรับความเห็นชอบก่อนการแสดงเจตนาผูกพันนี้ คือสิ่งที่กลุ่มเราขอแปรปรับตรงวรรคนี้ไว้ ก็คงอยากจะฟังคำอธิบายให้ชัด ให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันด้วยในประเด็นที่แปรไว้ แล้วก็ที่ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่ามันครอบคลุมไม่พอขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ มีกลุ่มของท่านอาจารย์วิชา มีท่านใดเป็นตัวแทนใหม่ครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของท่านศักดิ์ชัยนี้ ผมขอความอย่างนี้ได้ไหมครับ กลุ่มของท่านวิชา มีวรรคสองที่กำลังอภิปรายนี้ ของท่านมีวรรคสองเข้ามาแทรก และของท่านวิชานี้วรรคสองก็กลายเป็นวรรคสามไป เห็นไหมครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ครับ เนื้อหาเดียวกันครับ ท่านประธาน
ผมเข้าใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นั่นสิครับ ผมกำลังจะบอกว่าให้ท่านอภิปรายทั้งสองวรรคนี้ไปเลยได้ไหมครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ได้ครับ ได้ครับ ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายคัคดิษฐ์ อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้
 ครับว่า ในวรรคสองตรงนี้นะครับ เนื่องจากว่าเนื้อหาหลักการของวรรคสองตรงนี้ก็คือว่า
 ผมไม่เอาเรื่องสนธิสัญญาสงบศึกนี้ครับ ผมจะพูดในประเด็นการลงทุนการค้า เพราะว่า
 ในนี้ระบุชัดเจนนะครับว่า ถ้าเป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติถึง
 จะต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้
 ครับว่า ในช่วงสี่ห้าปีที่ผ่านมานี้นะครับ มีการเจรจาการค้าที่เราเรียกว่า เอฟทีเอ เกิดขึ้น
 ขออนุญาตนำเรียนอย่างนี้ครับว่า ก่อนที่จะเกิดเอฟทีเอนี้ขึ้นนะครับ เราเกิดองค์การค้าโลกที่
 ประเทศไทยเข้าไปเป็นสมาชิกซึ่งมีสมาชิกทั่วโลกอยู่ ๑๓๐ กว่าประเทศ องค์การค้า
 ระหว่างประเทศที่เราเรียกว่า ดับเบิลยูทีโอ (WTO – World Trade Organization) นี้
 เกิดขึ้นมาทำหน้าที่เพื่อเป็นหลักในการที่จะเจรจาและให้เกิดความเสรีและเป็นธรรม
 ในการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก แต่ผลปรากฏว่าการรวมตัวของกลุ่มทั่วประเทศทั้งหมด
 ๑๓๐ กว่าประเทศนั้น เป็นการเจรจาที่ยากมาก เพราะว่าเป็นการรวมตัวของประเทศ
 ซึ่งต่างคนต่างรักษาผลประโยชน์ของตัวเอง ในการเจรจาในรอบโดฮา (Doha) ที่เกิดขึ้น
 นะครับ ผลการเจรจาไม่สามารถที่จะเจรจกันได้ลงตัว ก็เลยทำให้ประเทศที่มีการค้า
 ระหว่างกันและมีการค้าที่จำเป็นจะต้องเจรจกัน ก็หันหน้ากลับเข้ามาเป็นการเจรจา
 ระหว่างประเทศซึ่งเรียกว่า ทวิภาคี หรือในภาษาอังกฤษที่เขาเรียกว่า เอฟทีเอ ที่เกิดขึ้น
 ท่านประธานครับ เมื่อการเจรจาเอฟทีเอที่เกิดขึ้นนี้นะครับ ผลปรากฏว่าเกิดขึ้นในช่วง
 สี่ห้าปีที่ผ่านมานี้นั่นเอง แล้วก็ป็นช่วงที่รัฐบาลชุดที่แล้วท่านได้เดินทางแวะเวียนไป
 ทั่วประเทศ ปัญหามันเกิดขึ้นตรงนี้ครับ ปัญหาเกิดขึ้นก็คือว่า โดยปกติแล้วในการเจรจา
 การค้าเอฟทีเอ หรือการเจรจาการค้าในระบบทวิภาคีตรงนี้ เขามีการตั้งคณะกรรมการชุด
 หนึ่งขึ้นว่าคณะกรรมการนโยบายเจรจาการค้าระหว่างประเทศ การที่จะไปเจรจาการค้า
 กับประเทศใดในลักษณะคู่ค้าระหว่างประเทศ ประเทศต่อประเทศนี้นะครับ จะต้องผ่าน
 คณะกรรมการชุดนี้ แต่ผลปรากฏว่ารัฐบาลชุดที่แล้วดำเนินการก็คือเมื่อบินไปประเทศใด
 แล้วก็บอกว่า เอาละนะ ผมจะเจรจาการค้าด้วย พอกลับมาถึงประเทศ ก็กลับไปบอก
 เจ้าหน้าที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศแล้วขีดเส้นไว้เลยครับว่า -----

ผมเจอจากประเทศนี้ ที่ร้ายกว่านั้นก็คือขีดเส้นตายหรือเดดไลน์ (Deadline) เลยนะครับ ว่าวันที่จะไปตกลงเจรจา ผมจะเอาวันนี้ คำถามก็คือว่า ถ้าสมมุติว่าข้าราชการในกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศไม่ปฏิบัติตาม ผลก็คือว่า ข้าราชการพวกนั้นก็ต้องถูกโยกย้ายไปตามกรณี ที่นี้การเจรจาการค้าครั้งนี้บางครั้งเหมือนเร่งรีบ ท่านประธานครับ การเจรจาการค้าที่เรียกว่า เอฟทีเอ ในปัจจุบันของประเทศไทยเจรจากันอยู่ ๔ ประเทศกับอีก ๒ กลุ่ม ผลการเจรจาก็เกิดขึ้นอย่างที่เราเห็น นั่นก็คือการเจรจาการค้าที่เป็นครั้งแรกที่มีการลงนามก็คือประเทศจีน ซึ่งเป็นการลงนามในเรื่องของสินค้าเกษตรและผักผลไม้ สุดท้ายนะครับ เราก็จะเห็นผลไม้จากประเทศจีนมาเต็มทั่วประเทศไทย แม้แต่ในหมู่บ้าน แอปเปิ้ล (Apple) ที่เคยเป็นลูกหนึ่ง สิบ ยี่สิบบาทในอดีตก็เหลือลูกละ ๒ บาท ๓ บาท ท่านได้ทั่วประเทศ ท่านประธานตอนเป็นเด็ก กับผมตอนเป็นเด็ก ท่านจะเห็นว่าแอปเปิ้ลลูกหนึ่งนั้นมีมูลค่ามาก สุดท้ายครับ สิ่งที่เราส่งไปขายประเทศจีน เราก็พบว่าเราส่งมากที่สุด นั่นก็คือแคว้นลำปางหลัง ท่านเชื่อไหมครับว่าผลไม้ของจีนก็เริ่มทะลักเข้ามา นั่นคือตัวอย่างหนึ่งที่ผมยกให้เห็นว่า การเจรจาการค้าได้ก็ตาม ถ้ากรอบการเจรจาไม่มีความชัดเจน แล้วให้อำนาจฝ่ายบริหารกระทำการนั้น โดยไม่ผ่านกระบวนการรัฐสภา นั่นย่อมมีผลกระทบต่อเกษตรกร การเจรจาการค้าระหว่างไทย - จีนที่ลงนามไป การเจรจาการค้าไทย - ออสเตรเลีย ในขณะที่รัฐบาลส่งเสริมให้เกษตรกรของประเทศไทยเลี้ยงโค แต่ในขณะเดียวกันก็ไปเจรจากับประเทศที่เขามีความชำนาญในเรื่องโคนม โคนเนื้อ ท่านคิดดูสิครับว่า วันนี้วัว ๒ ล้านตัวที่เลี้ยงอยู่ กับอีก ๖ ปีข้างหน้าวัวโตขึ้นมาแล้วผลการเจรจาครั้งนี้ที่เขาเปิด ท่านประธานครับ การเจรจาเอฟทีเอ เขามีสินค้าขั้นตอนก็คือว่าสินค้าใดที่มีความอ่อนไหว เขาจะยกมีเงื่อนไขระยะเวลา การเจรจาการค้านี้ภายใต้กรอบก็คือว่า เราจะไม่เก็บภาษีต่อกันนะ เราจะลดภาษีต่อกัน สุดท้ายประเทศที่สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ประเทศที่มีต้นทุนที่ต่ำที่สุด ประเทศที่อยู่ภายใต้กรอบการประกันสินค้าจากมาตรฐานโลกต่าง ๆ ที่สามารถทำได้ ก็มีโอกาสได้ขายมากกว่า คำถามก็คือว่าเมื่อมีการเจรจาการค้า ผมยอมรับครับว่า การเจรจาการค้าต้องมีได้ แล้วก็เสียแน่นอนครับ ประเทศไทยก็ต้องมีได้ ประเทศไทยก็ต้องมีเสีย แต่ถ้าเสียนั้นอยู่บนพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อประชาชน อยู่บนพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ รัฐบาลเคย

วางแผนใหม่ครับว่า วันนี้สินค้าเกษตรตัวใดที่ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ถ้าไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ รัฐบาลได้มีการเตรียมตัวใหม่ครับให้กับเกษตรกรที่จะมีวิธีถอย ในวรรคสุดท้ายเขียนว่า มีการเยียวยา แต่เยียวยานั้นยังไม่ทันครับ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องรู้ว่า วันนี้อุตสาหกรรมหรือสินค้าใดที่ผลิตออกไปแล้วผู้เขาไม่ได้ รัฐบาลต้องเตรียมถอยให้ครับ ต้องมีมาตรการที่จะรองรับ แล้วที่สำคัญก็คือว่า มีกรอบเจรจาอีกกรอบหนึ่งที่เราลืมไปก็คือ กรอบที่เป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจ จะเกิดขึ้นหลายกรอบครับท่านประธานครับ ไม่ว่าจะเป็นกรอบของแอกเมกส์ (ACMECS – Ayeyawady – Chao Phraya – Mekong Economic Cooperation Strategy) หรือที่เราเรียกว่า กลุ่มยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง หรือกรอบที่เรียกว่า จีเอ็มเอส (GMS) หรือ เกรตเตอร์ แม่โขง ซับรีเจียน (Greater Mekong Subregion) ก็คือกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง กลุ่มเหล่านี้มีการเจรจากันอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญก็คือว่าจะเป็นการเจรจาที่จะมีความร่วมมือกันในการพัฒนาอนุภูมิภาคต่าง ๆ เหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ก็คือจะเกิดงบประมาณเกิดขึ้น เหล่านี้จะไม่ผ่านรัฐสภาที่ผ่านมา การเจรจาก็กลายเป็นว่า เมื่อรัฐบาลไปเห็นชอบเสร็จก็จะใส่งบประมาณเข้าไป รัฐบาลเห็นว่าการเจรจานั้นนะครับ ที่ผมยังไม่ได้พูดไปในเรื่องเอฟทีเอก็คือว่า ท่านลองสังเกตนะครับ ว่า ๘ ประเทศที่ไปเจรจานั้นนะครับ มันมีเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อนเข้าไปด้วย มันมีการแฝงในเรื่องธุรกิจของกลุ่มทุนที่จะไปเจรจา ท่านลองดูสิครับว่า เอฟทีเอ ไทย - ออสเตรเลีย สินค้าที่เราส่งไปขายมากที่สุดตอนนี้คืออะไรครับ คือรถยนต์ รถยนต์กลุ่มไหนครับ ท่านก็ลองศึกษาดู ที่นี้ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ เมื่อสักครู่ผมบอกว่ามีกลุ่มยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเกิดขึ้น มีการใช้จ่ายงบประมาณที่จะต้องไปร่วมมือกับกลุ่มประเทศเหล่านี้ มีการจัดสรรงบประมาณของประเทศที่จะลงไปในส่วนนั้น ผลปรากฏว่าตรงนี้ก็ไม่ได้ผ่านความเห็นชอบของรัฐบาล -----

สุดท้ายสิ่งที่ผมอยากจะนำเสนอท่านกรรมาธิการยกกว้างก็คือว่า โดยความเห็นของผม โดยความเห็นของกลุ่มที่แปรญัตติก็นั่นคือว่า เมื่อใดก็ตามที่รัฐบาลจะไปเจรจา เราเห็นว่า ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลนี้จะกระทำการโดยลำพังไม่ได้ เราเห็นว่าฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลนั้น ควรที่จะก่อนไปเจรจา ก็ไปวางกรอบประเด็นที่จะเจรจากับคู่ค้าก่อนว่าจะเจรจาอะไร ก็คือแจ้งให้รัฐสภาทราบว่า เอาละนะ รัฐบาลจะไปเจรจากับประเทศนิวซีแลนด์นี่นะครับ ท่านจะไปเจรจาเรื่องอะไร ก็แจ้งให้รัฐสภาทราบ หลังจากนั้นฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลก็จะไปทำหน้าที่ในการเจรจา ตรงนี้เราให้เอกสิทธิ์ของรัฐบาล เนื่องจากการเจรจาบางอย่าง ต้องเป็นความลับ เราไม่สามารถที่จะเข้าไปล่วงละเมิดได้ เพราะว่า การเจรจาย่อมมีการได้เปรียบและเสียเปรียบ ผมก็เลยคิดว่าเมื่อแจ้งให้รัฐสภาทราบ รัฐบาลหรือกรอบที่จะไปเจรจา ก็ไปเจรจาให้จบ นั่นคือในส่วนวรรคสองที่เรียนให้ทราบ เมื่อหลังจากนั้นเจรจากลับมาเราก็บอกได้ว่า เมื่อกลับมาแล้วนี่นะครับ ก็ต้องมาให้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา ที่ผมพูดอย่างนี้ ผมไม่ได้บอกว่าประเทศอื่นในโลกไม่ได้ทำ ประเทศอื่นในโลกไม่ว่าจะเป็นอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นฝรั่งเศส ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่นนะครับ ประเทศเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เมื่อเจรจาแล้วต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภานะครับท่านประธาน ที่นี้ผมก็เลยมองว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว การเจรจาที่ผ่านมาจากรัฐบาลชุดที่แล้วนั้น มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ มีผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ยากไร้อย่างมหาศาล อาชีพหลายอาชีพหายไปเลย และอนาคตข้างหน้าที่กำลังคือคนงานมา อาชีพเกษตรกรอีกหลายอาชีพก็จะหายไปเลย ผู้ประกอบการที่อุตสาหกรรมต่อผู้สร้างประเทศ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมันคงขึ้นมา กำลังจะปิดโรงงาน นี่คือประเด็นครับ ถ้าท่านมองว่าถ้าสิ่งเหล่านี้เป็นการเจรจาแล้ว แล้วบอกว่าถ้าต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ แต่การเจรจาเอฟทีเอนั้น เป็นว่าด้วยมาตรการทางด้านภาษีในการที่จะลดภาษีอากรเพื่อแข่งขันกันเพื่อแลกเปลี่ยนสินค้ากันเท่านั้นเอง โอกาสที่จะไปตราเป็นพระราชบัญญัติก็ไม่มี ก็จะทำให้เอฟทีเอนั้นไปเจรจาแล้วกลายเป็นว่า จะต้องมีการตราพระราชบัญญัติรองรับเท่านั้น สุดท้ายเอฟทีเอก็ไม่มีพระราชบัญญัติ ก็กลายเป็นว่าฝ่ายบริหารใช้อำนาจเพียงสามสิบกว่าคนไปตัดสินใจ ผมยังไม่อยากจะใช้เวลาสมาทานเกินกว่านี้ เพราะว่าขั้นตอนการไปเจรจาที่ผ่านมา ท่านรู้ไหมครับว่า ส่วนราชการเท่านั้นเป็นผู้เจรจา เอกชนที่มีผลกระทบโดยตรงนั้นไม่ได้มี

ส่วนร่วม มีเพียงแต่ให้คำปรึกษาเท่านั้นเอง นี่คือผลที่มันเกิดขึ้นท่านประธาน สุดท้ายก็คือว่า เรามองว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วอยากจะเห็นในวรรคที่ ๒ นี่ก็คือว่า ไม่ว่าจะถ้อยคำจะเอามารวมกันอย่างไร แต่หลักการก็คือว่า ขอให้การเจรจานั้นต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบก่อน ก่อนไปเจรจา เมื่อเจรจากลับมาแล้วก็ต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาที่ต้องผ่านความเห็นชอบตรงนี้เนื่องจากว่า ถ้ามองว่าฝ่ายบริหารกับนิติบัญญัติเกิดเป็นเสียงข้างมากจะทำอย่างไร ความหมายก็คือว่า เมื่อเข้ารัฐสภามีการอภิปรายกัน สื่อต่าง ๆ ก็จะทำให้ประชาชนได้เข้าใจ ว่าใครยืนอยู่ข้างใคร ใครเป็นคนที่รักษาผลประโยชน์ของประเทศนี้ละครับคือเนื้อหาหรือหลักการในวรรคสองตรงนี้ เท่านั้นเองครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สมาชิกที่สงวนความเห็นไว้ นะครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย คุณหมอชัชชัยครับ
เชิญครับ

นายชัชชัย ศุภวงศ์ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ กราบเรียน
ท่านประธานสภา ผม นายแพทย์ชัชชัย ศุภวงศ์ ครับ ประเด็นมาตรา ๑๘๖ ที่เรากำลัง
อภิปรายกันอยู่นั้นครับ เป็นประเด็นที่สำคัญนะครับ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกอยู่ในห้องนี้
อาจจะจำนวนไม่มากเท่าไร แต่ว่าคงรับฟังกันอยู่ในห้องรับประทานกาแฟบ้างนะครับ
อันนี้เป็นหลักประชาธิปไตยในการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา
มีปัญหาโดยตลอด -----

แล้วก็ในฐานะที่เป็นคนไทย ได้ยินได้ฟังเรื่องเหล่านี้แล้วก็รู้สึกอึดอัด แล้วก็อยากจะรู้
 อยากจะเห็นว่าสิ่งที่ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลไปทำนั้น เหตุใดมีกระบวนการเช่นนั้นนะครับ
 ท่านประธานครับ ในอดีตที่ผ่านมาเรามีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภากับรัฐบาลที่ผ่านมาในอดีตนี้
 ดีความที่เห็นแย้งกันว่า สนธิสัญญาใดเป็นสนธิสัญญาที่ต้องมีพระราชบัญญัติมารองรับ
 ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ ประเด็นก็คือว่าทำอย่างไรไม่ต้องให้รัฐบาลดีความว่าเป็น
 สนธิสัญญาที่จะต้องมีการออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา หรือเพื่อให้
 ผ่านรัฐสภา ผมขอเสนออย่างนี้ครับ ในวรรคที่ ๒ ขอเพิ่ม ๔ ประเด็นด้วยกันนะครับ
 แท้ที่จริงแล้ว ๔ ประเด็นนี้ เป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติ หรือสงวนความเห็น
 ไม่ว่าจะ ท่านอาจารย์คมสัน ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา ท่าน สสร. เกียรติชัย หรือ
 ท่านศักดิ์ชัยนี้ครับ ก็ได้อภิปรายไปในทิศทางเดียวกันทั้งสิ้น ผมขอเพิ่มอย่างนี้ครับ
 สนธิสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ อันนี้ให้คงไว้จะครับ
 หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตาม
 สนธิสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ ผมขอเติมดังนี้ครับ หรือเป็นสนธิสัญญา
 ทางการค้า อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ หรือเป็นสนธิสัญญาทางการค้าหรือการลงทุน
 อันนี้ประเด็นที่ ๒ ครับ หรือสนธิสัญญาซึ่งมีผลผูกพันรายจ่าย อันนี้เป็นประเด็นที่ ๓ ครับ
 หรืองบประมาณ คือมีผลผูกพันงบประมาณของประเทศอย่างสำคัญ ที่เหลือก็เหมือนเดิม
 ครับ อย่างนี้นะครับจะต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญา
 และจะต้องผ่านรัฐสภาแห่งนี้ครับ ผมนึกถึงเมื่อสองสามวันที่แล้ว ที่เราอภิปรายกัน
 ในมาตรา ๘๓ (๑๑) เรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานนี้ครับ ด้วยความที่ไม่รู้ ไม่เข้าใจ และ
 ไม่เข้าใจในเทคนิคของวิธีการในรัฐสภา ทำให้ประเด็นที่เสนอว่า ต้องผ่านรัฐสภานี้ก็ตกไป
 อย่างน่าเสียดาย แต่อย่างไรก็ตามทราบว่า มีท่าน สสร. บางท่านได้เสนอขอหยิบประเด็น
 เหล่านี้มาพิจารณาอีกครึ่งหนึ่ง ผมคิดว่าในวรรคสอง สาระสำคัญที่ผมเสนอ
 ใน ๔ ประเด็นนี้ครับ ถ้าเพิ่มเข้าไปแล้วก็จะแก้ปัญหาในอดีตที่ผ่านมาในการดีความ
 ระหว่างเพื่อนสมาชิก วุฒิสมาชิก กับรัฐบาลครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๑๘๖ ดังกล่าวนี มี ๖ พรรคนะครับ แล้วก็ยังมีสมาชิกขอแปรเพิ่มพรรคอีกนะครับ ผมให้ท่านสมาชิกเจ้าของญัตตินะครับ อภิปรายแสดงจุดยืนไปครบถ้วนนะครับ แต่ผมจะขอหารือครับ ท่านอาจารย์เกริกเกียรติอีกท่านหรือครับ ท่านอาจารย์เกริกเกียรตินะครับ อาจารย์เกริกเกียรติสงวนไว้ใช่ไหมครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (กรรมาธิการ) : ครับ ผมสงวนไว้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม สสร. นะครับ แล้วก็เป็นการเสียดายเล็กน้อย ซึ่งขอสงวนนะครับ ในประเด็นของมาตรานี้ ผมว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเรา ยอมรับว่าประเทศไทยเรานี้ก็จะต้องใช้ระบบเศรษฐกิจแบบเปิดกว้าง การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศนั้นก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศ แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็พบว่า ประเทศของเราก็ได้มีการเจริญเติบโตเศรษฐกิจที่รวดเร็วก็ตาม แต่มันก็มีปัญหาว่าคนส่วนใหญ่ก็กลับยากจน ความร่ำรวยนี้ไปตกอยู่กับคนบางกลุ่มเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการที่จะทำสัญญาการค้าหรือข้อตกลงกับต่างประเทศนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการใคร่ครวญ มีการพิจารณาอย่างรอบครอบว่า มันเป็นผลประโยชน์ของประเทศอย่างแท้จริง -----

ในระบอบประชาธิปไตยนั้น การทำงานของรัฐบาลต้องโปร่งใส ต้องตรวจสอบได้ และต้องเป็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ ผมจะใคร่ นอกจากเพื่อน ๆ สสร. ที่ได้อภิปรายมาแล้วนี้ ผมเห็นด้วย ผมอยากจะชี้ให้ดูว่า ในประเด็นของการทำสนธิสัญญาหรือการค้ากับต่างประเทศที่ผ่านมา ถ้ามองในแง่ของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศแล้ว เราประสบความสำเร็จในการพัฒนาในเรื่องนี้ ถ้าจะดูในแง่ของการเจริญเติบโตนี้โดยเฉลี่ยเราเติบโตปีละประมาณเจ็ดเปอร์เซ็นต์กว่า หรือ ๗.๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดี อาจจะเป็นประเทศหนึ่งที่เราประสบความสำเร็จในการพัฒนา แต่ในช่วงของการพัฒนานี้ก็เป็นที่ยอมรับว่า การเจริญเติบโตนั้นดี แต่สังคมมีปัญหา อันนี้ละเรื่องใหญ่ ในปัญหา ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า ถึงแม้ว่าเราจะได้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องก็จริง แต่ว่าปรากฏว่าคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยก็อยู่ในฐานะที่ยากจนที่เสียเปรียบ ช่องว่างการกระจายรายได้ของประเทศก็กว้างมากขึ้นทุกที ขออนุญาตยกตัวเลขบางตัวที่มา อยากจะชี้ให้เห็นว่า ในช่วง ปี ๒๕๑๘-๒๕๑๙ เขาวัดการกระจายรายได้โดยพิจารณาว่า สัดส่วนของประชากรในกลุ่มที่ร่ำรวย กลุ่มที่ยากจน กลุ่มปานกลางนี้ถือครองรายได้เท่าไร ก็พบว่า กลุ่มที่ร่ำรวย ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของคนทั้งประเทศถือครองรายได้ของประเทศประมาณ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ และแนวโน้มได้พัฒนามาในลักษณะที่ว่า ในปี ๒๕๔๕-๒๕๔๖ นี้ คนที่ร่ำรวยจะถือครองสัดส่วนรายได้ประมาณ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มมาเป็น ๕๘ เปอร์เซ็นต์ แล้วถ้าไปดูกลุ่มต่าง ๆ อีก ๔ กลุ่มนี้ ทุกกลุ่มมีรายได้สัดส่วนที่ลดลงโดยตลอด คนส่วนใหญ่ก็ยากจนลงนะครับ ถ้าจะพูดไปแล้วอาจจะกล่าวได้ว่า คนชั้นกลาง คนยากจน ส่วนใหญ่ติดกับความยากจน คือถึงแม้จะขยันหมั่นเพียรปานใดก็ตาม ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรอย่างไร ๆ มันก็ยังยากจนอยู่ หรือรวมทั้งข้าราชการนี่นะครับ ในปัจจุบันนี้ข้าราชการนี้ก็ถือว่าเป็นคนยากจนรุ่นใหม่ ที่มันเป็นอย่างนี้ก็เนื่องจากว่า ผลของการพัฒนาในเรื่องของนโยบายต่าง ๆ รวมตลอดจนถึงนโยบายซึ่งในช่วง สิบ ยี่สิบปีหลังนี้ ประเทศเราเปิดค้าขายกับต่างประเทศมาก อิทธิพลการค้าเข้ามาครอบงำในเศรษฐกิจของเราเกือบทุกแขนง ในเรื่องนี้ก็ถ้ามองในแง่ของความจำเป็นทางเศรษฐกิจการพัฒนามันก็อาจจะมีความจำเป็นอยู่บ้าง แต่ในขณะเดียวกันเราจำเป็นต้องดูว่า คนส่วนใหญ่ที่ยากจนนี้

เขาได้รับการปกป้องอย่างไร ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิก สสร. ท่านศักดิ์ชัยนี้ได้อภิปรายให้เห็นว่า ผลกระทบที่มีต่อธุรกิจ ต่อประชาชนต่าง ๆ นี่เป็นอย่างไร หรือท่านคมสันก็ได้พูดถึงว่า การทำสัญญาเอฟทีเอกับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ มันมีผลกระทบต่อเกษตรกรอย่างหนึ่ง เกษตรกรไม่ได้รับการคุ้มครองเลยนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ในเรื่องนี้ นอกจากเราจะต้องพิจารณาในประเด็นของการทำสนธิสัญญาอย่างรอบคอบ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้โดยผ่านกลไกของรัฐสภาเป็นสิ่งจำเป็นนะครับ ในขณะเดียวกันนี้ การเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบก็จะต้องทำอย่างรวดเร็ว และเกิดผลอย่างจริงจัง ผมขอเสนออยู่ในประมาณวรรคที่ ๔ วรรคที่ ๕ ที่พูดถึงว่า การแก้ไขหรือเยียวยาประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการทำพันธกรณีกับต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ต้องกระทำโดยรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นนะครับ เพราะว่าในเมื่อสนธิสัญญาต่าง ๆ ทำไป แล้วถ้าจะพูดแล้วมันก็ทำให้ภาพรวมเศรษฐกิจดี แต่ว่าคนที่อ่อนแอเป็นผู้รับเคราะห์โดยตลอดนะครับ อย่างที่ผมขออนุญาตยกตัวอย่างเมื่อกี้บอกว่าคุณส่วนใหญ่ยากจนลง แต่มันก็มีมหาเศรษฐีเกิดขึ้นในบ้านเรา เพราะอาศัยความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ อาศัยความได้เปรียบในการเข้าถึงกลไกรัฐต่าง ๆ ขอรบกวนอนุญาตจะยกตัวอย่างคน ๆ หนึ่ง ซึ่งว่าเริ่มต้นธุรกิจนั้นก็ล้มลุกคลุกคลาน แต่ว่าเขาประสบความสำเร็จในธุรกิจตั้งแต่ ปี ๒๕๒๖ ลงทุนจดทะเบียนเพียง ๑๐ ล้านบาท หลังจากได้ธุรกิจผูกขาดแล้วก็เข้าไปมีอำนาจรัฐนี้ -----

ในปี ๒๕๔๖ ผมดูจากตัวเลข จากเงินลงทุนประมาณ ๑๐ ล้านนี่ เพิ่มขึ้นมาเป็นแสนกว่าล้าน ซึ่งอันนี้เป็นข้อมูลทางตัวเลข ซึ่งเก็บจากสถิติข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้วก็จดทะเบียนทั้งหลาย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อาจารย์เกริกเกียรติครับ ขออนุญาต ท่านสมาชิกครับ รบกวนถ้าท่านปรึกษานี้ นะครับ
 อาจารย์คมสันครับ สมาชิกเขาอภิปรายอยู่ โทรทัศน์ก็ถ่ายมาอยู่ตรงนี้นะครับ รบกวน
 นิดหนึ่งครับท่านครับ ขอความกรุณา

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (กรรมธิการ) : ครับ
 ขออนุญาตต่อท่านประธาน คือคนที่รำววยแล้วก็จากความได้เปรียบในการทำสนธิสัญญา
 ต่าง ๆ นี้ เราจะเห็นว่าผลประโยชน์มันไปตกแก่กลุ่มคนรำววยทั้งนั้น แล้วกลุ่มพวกนี้ก็
 อำนาจรัฐในการที่จะทำสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ผมยอมรับว่าการ
 ค้าขายหรือการร่วมมือกับต่างประเทศนี่เป็นสิ่งจำเป็น แต่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบ
 และในขณะเดียวกันนี้ คนที่ได้รับผลกระทบเราจำเป็นต้องให้ความสนใจและช่วยเหลือเขา
 อย่างจริงจัง มิฉะนั้นแล้วคนส่วนใหญ่ก็ตกเป็นทาสของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ หรือ
 ตกเป็นทาสของการทำสนธิสัญญาการค้ากับต่างประเทศ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่พวกเรา สสร.
 ที่มีโอกาสได้มาร่างรัฐธรรมนูญนี้ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เราควรจะพิจารณาในประเด็นปัญหา
 ต่าง ๆ แล้วหาทางที่จะคุ้มครองคนที่เสียเปรียบในสังคม ผมขออนุญาตจบเพียงแค่นี้ครับ
 ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านสมาชิกครับ สักครู่ที่ผมกราบเรียนท่านสมาชิกไปนี้นะครับ ว่ามาตรา ๑๘๖ มี ๒
 หกวรรคนั้นนะครับ นี่ผ่านไปแค่วรรคที่ ๒ นั้นนะครับก็ยังไม่ถึงไหน ผมให้ท่านสมาชิก
 เจ้าของญัตติได้อภิปรายแสดงจุดยืนของท่านไปแล้วนะครับ ผมจึงขออนุญาตปรึกษา
 ท่านสมาชิกกับกรรมธิการนะครับ คืออย่าเพิ่งตอบตอนนี้ละครับ อย่าเพิ่งตอบนะครับ
 ว่าสิ่งที่ท่านอภิปรายแสดงจุดยืนไปทั้งหมดนี้ กรรมธิการน่าจะรับไปพิจารณา แล้วลองไป
 ดูสิครับว่าหาข้อยุติลงได้อย่างไร เพราะสมาชิกอภิปรายกันเยอะ แล้วก็ไปในแนวทาง

เดียวกัน ผมปรึกษากฎหมายการขอแขวนมาตรการนี้ไว้ นะครับ แล้วให้ท่านไปปรึกษากัน
เพื่อได้ประหยัดเวลานะครับ ท่านกรรมการว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม อัศววิทย์ สุมาวงศ์ กรรมการ มาตรา ๑๘๖ เราผ่านวรรคหนึ่งไปแล้วนะครับ คงมี
ปัญหาในวรรคอื่น ๆ ต่อมา ซึ่งขณะนี้เรากำลังพูดถึงวรรคสอง คณะกรรมการ
ก็พิจารณาเห็นว่า ข้อแปรญัตติของท่านสมาชิกนั้นก็จะมีเหตุผลน่ารับฟัง แต่โดยที่มีข้อ
แปรญัตติของหลายกลุ่มเหลือเกิน และข้อความมันก็ไม่ได้ตรงกันทั้งหมด ความจริง
อยากจะรับทั้งมาตรานะครับ ไม่ใช่เฉพาะวรรคสอง อยากจะรับทั้งมาตรานี้มาพิจารณา
ร่วมกัน แต่ว่าอยากจะขอให้มีจากกลุ่มนี้นะครับ มีตัวแทนกลุ่มที่มีอำนาจตัดสินใจมาร่วม
พิจารณากับคณะกรรมาธิการ ซึ่งคณะกรรมาธิการก็จะมีบุคคลที่มีอำนาจตัดสินใจไปร่วม
เจรจาด้วย ไม่ทราบท่านประธานจะเห็นอย่างไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
จะเป็นแบบนี้ หรือวันพุธที่มีเวลานะครับ ท่านไปตกลงกันได้

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมการ) : ก็แล้วแต่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ส่วนสมาชิกที่ขออภิปรายนะครับ ไม่ตัดสิทธิ ถ้ากรรมการเขาทำมาแล้ว ดูแล้วว่าไม่ดี
ไม่เหมาะ ไม่ควรนี้นะครับ ท่านก็ยังคงอภิปรายได้อยู่ ท่านอาจารย์สวิงครับ อย่าเพิ่งเลย
ครับ ไม่ต้องแสดงจุดยืนแล้วครับ แสดงไปคณะละคนก็พอแล้วนะครับ แล้วขอให้แต่ละ
คณะช่วยไปปรึกษาหารือกันด้วยนะครับ ผมขอแขวนมาตรการนี้ไว้ก่อนนะครับ

นายสวิง ตันอุด : ขออนุญาตท่านประธานสักครู่นะครับ ผมสอบถามนิดเดียว
ครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ต้องสอบถามละครับ เดี่ยวไปสอบถามข้างนอกเอาครับ

นายสวิง ตันอุด : จำนวนคนครับ จะได้เป็นที่ทราบกันในสภา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ก็ตัวแทนแต่ละคณะจัดกันเองครับ ผมขออนุญาตเขวนมาตรา ๑๘๖ ไปก่อนนะครับ
แล้วไปตกลงกันอีกที เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๘๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ
ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
๑๙๒ มีการแก้ไขนะครับ ท่านกรรมธิการเชิญชี้แจงสิ่งที่กรรมธิการแก้ไขด้วยครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
 กรรมวิธีการ ในมาตรา ๑๙๒ ในหลักการที่คณะกรรมการได้พิจารณา ในเรื่องของเงิน
 ตำแหน่ง ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นขององคมนตรี ประธานและรองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
 สส. สว. ที่ให้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แล้วนอกจากนั้นในวรรคสองที่กำหนด
 ในเรื่องของบำเหน็จ บำนาญ หรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกลุ่มบุคคล
 ดังกล่าวนะครับ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งและกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ในประเด็นนี้
 นะครับ จากการที่คณะกรรมการได้รับฟังความคิดเห็นจากข้อมูลที่มีมาในทุกเวที
 นะครับ ในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน จากองค์กรต่าง ๆ ก็เห็นว่า ในเรื่องของ
 บำเหน็จ บำนาญ ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา รวมถึงนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้นำ
 ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สส. สว. ในทุกเวทีต้องการที่จะตัดในส่วนนี้ออกนะครับ
 ทางคณะกรรมการได้เห็นว่าเป็นหลักการนี้ก็เห็นด้วยกับทางคณะกรรมการในชุด
 ต่าง ๆ ที่ไปฟังความคิดเห็นของประชาชนและองค์กรต่าง ๆ มานะครับ ในเบื้องต้น
 ก็ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านสมาชิกที่แปรไฉนครับ มีกลุ่มของท่านอาจารย์พิเชียรนะครับ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่มีนะครับ กลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี วรรคที่ ๒ มีท่านใดตั้งใจ อาจารย์กิตติ
 เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีรเศรษฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ผม กิตติ ตีรเศรษฐ ผู้อภิปรายญัตติของกลุ่มอาจารย์วิชัย รูปขำดี เมื่อกรรมการ
 ได้แก้ไขในวรรคสองแล้ว ไม่ตั้งใจแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ขอบพระคุณครับ กลุ่มของท่านอุทิศ ชูช่วย กับท่านอาจารย์สมชัย มีท่านใดติดใจไหมครับ
 อ้อ ตรงกันแล้วครับ แก้ไขแล้วครับ ไม่เป็นไรครับ ขอขอบคุณท่านหลักชัยครับ กรรมมาธิการ
 เขาแก้ตรงกันแล้วครับ

นายหลักชัย กิตติพล : ก็ไม่แก้ไข ก็ขอบคุณกรรมมาธิการครับ ขอขอบคุณ
 ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ที่นี้ส่วนที่กรรมมาธิการแก้ไขนี้มีท่านใดติดใจไหมครับ ท่านสุนทรยกมือก่อนครับ
 เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี สส.
 นม. ขอขอบคุณมากครับ แล้วเป็นครั้งแรกที่ยกมือพร้อมกับอาจารย์เจิมศักดิ์ แต่ท่านกรุณา
 ให้พูดก่อน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวครับ เสียหายครับ ของท่านยกก่อนครับ ผมดูแล้ว ท่านอย่าพูดอย่างนี้ครับ
 เสียหาย เสียหาย

นายสุนทร จันทรังสี : ขอถอนครับ ผมขอถอน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : มาตรานี้นะครับ ครั้งแรกที่นำเสนอเข้ามา
 มีผู้แปรญัตติเพียง ๒ คน แต่ว่าหลังจากการไปรับฟังความคิดเห็นแล้ว ก็ตั้งที่
 ท่านกรรมมาธิการร่างได้ทราบนะครับว่า มีผู้ไม่เห็นด้วยมากมาย กระผมเองซึ่งได้รับ
 มอบหมายจากกลุ่มให้เป็นผู้ดูแลในเรื่องนี้ก็หนักใจครับ เพราะการที่แปรญัตติตัดออกนี้
 ผมมาจากจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นจังหวัดที่มี สส. สว. ทั้งชุดเก่า ชุดใหม่ ซึ่งคาดว่า
 อยู่ในข่ายที่จะต้องได้รับบำเหน็จ บำนาญ ผมว่าประมาณ ๓๐ คน ธรรมดาก็สิบหกกับ
 สิบเจ็ดคนอยู่แล้วสำหรับ สส. สว. ก็เจ็ด แปดคน รวมทั้งชุดนั้นชุดนี้ก็ประมาณ ๓๐ คน
 ที่คิดไว้ แต่ว่าเสียงจากประชาชนที่เรียกร้องมาก็เป็นเรื่องสำคัญที่ผมจะต้องยอมเสียหาย

ยอมถูกท่าน สส. สว. ทั้งหลายตำหนิติติง จึงต้องนำเสนอเข้ามาในที่นี้ ที่แรกผมก็ตั้งใจ
ที่ทางท่านกรรมาธิการยกเรื่องมีที่ท่าว่าจะตัดออก แต่แล้วก็มีที่ท่าใหม่ว่าจะไม่ตัด ถ้าสุด
เมื่อที่ท่านกรรมาธิการยกเรื่องผู้ทรงเกียรติก็ได้ยืนยันแล้วว่า จะตัดออกตามนี้ ผมก็
ขอขอบคุณแทนประชาชนทั้งหลายด้วย เพราะคิดว่างบประมาณที่จะต้องสูญเสียไปกับ
บำเหน็จ บำนาญในด้านนี้ เป็นเงินอีกปีละนับร้อยล้านบาท ขอขอบพระคุณแทน
ประชาชนด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกอภิปรายสนับสนุนกรรมาธิการร่างนะครับ ที่ตัดข้อความดังกล่าวนี้ออกนะครับ มีสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยมีไหมครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานครับ ผมมีทั้งส่วนที่เห็นด้วยแล้วก็มีส่วนที่ไม่เห็นด้วย เพราะว่าท่านตัดนี้ท่านตัดเยอะ แล้วก็ท่านก็ไม่ได้ตัดทั้งหมด ท่านประธานครับ ผมไปรับฟังความเห็นมานี้ เขาเห็นว่า พวก สส. สว. ไม่ควรจะมีบำเหน็จ บำนาญ ผมเองก็เห็นด้วย แล้วก็ท่านก็ตัดในส่วนนั้น เพราะว่าอะไรถึงเห็นด้วย เพราะว่าอย่างตัวผมเองนี้ มีบำเหน็จ บำนาญอยู่แล้ว ผมหมดจาก สว. แม้เมื่อปี ๒๕๔๐ จะเขียนว่า ให้บำเหน็จ บำนาญ แต่ว่าเขายังไม่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาให้ ในที่สุดก็ไม่ได้ ก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไร เพราะว่าผมเองนั้นมีบำเหน็จ บำนาญอยู่แล้ว เพราะว่าผมเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยอยู่ ๒๘ ปี แล้วก็ได้เหรียญดีมาแล้วคือเกิน ๒๕ ปี แล้วก็ยังมีบำเหน็จ บำนาญเรียบร้อย แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า สส. และ สว. จำนวนมากก็มีพฤติกรรมที่ประชาชนไม่อยากจะให้ เพราะบางคนมาทำงานเพียงแค่ ๔ ปี บางคนมาทำงานเพียงแค่ ๖ ปี แล้วก็ยังมีบำเหน็จ บำนาญ ประชาชนก็ไม่อยากจะให้ นั่นคือเหตุผลของประชาชน แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับ ท่านประธานก็รู้เหมือนกับผมรู้ ใน สว. รุ่นพวกผมนี้มีบุคคลที่เป็นคนดีที่เป็น สส. มานาน แล้วก็ เป็น สว. คือ คุณแคล้ว นรปติ บัดนี้ท่านเสียชีวิตไปแล้ว ท่านทราบไหมครับว่า พ่อแคล้วนี้เป็น สส. มาไม่รู้จักกี่สมัย แล้วก็ทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองมาตลอดเวลา มาเป็น สว. ก็ทำงาน แม้กระทั่งอายุ ๘๘ ๘๙ ท่านอยู่ในกรรมาธิการเดียวกับผม ผมรู้ดีว่าท่านเป็นคนดี ท่านประธานครับ ตอนที่พ่อแคล้วนั่งอยู่ตรงนี้ เรายังจำกันได้ หกล้ม ผ่าตัดหัวใจ ไม่มีค่ารักษาพยาบาล ตกลงทำอย่างไรครับ พวกผมก็ต้องคนละหมื่นสองหมื่นใส่ขัน เพราะการเป็น สส. และ สว. ไม่มีค่ารักษาพยาบาลเหมือนข้าราชการนะครับ แล้วในที่สุดสภา ก็ไปประกันให้ ไปประกันเหมือนกับประกันบริษัทประกันในภายหลัง อาจารย์จอน อึ้งภากรณ์ อีกคนหนึ่ง เป็นมะเร็งที่กล่องเสียง ไปผ่าตัด ไม่มีสตางค์พอ พวกเราก็ต้องควักกันคนละหมื่นสองหมื่น

ก็ต้องช่วยกันไปตามอัธยาศัย นี่เป็นเรื่องจริงทั้งหมด อาจารย์จอนมาบอกผม บอกว่า
คราวที่แล้วไม่ได้บอกพระราชกฤษฎีกา เขาไม่ได้ อาจารย์จอนมาพูดกับผมเลยครับ
พูดกับผมตรง ๆ เลย บอก อาจารย์เจิมศักดิ์ผมอยากได้ เพราะผมไม่มี ถ้าท่านไปดูบัญชี
ของจอน อิงภากรณ์ นะครับ ที่เขาดีแคลร์ (Declare) บัญชีทรัพย์สินท่านจะรู้ เขาไม่ใช่
ชินวัตร พ่อไม่ได้ให้ไว้เยอะเหมือนกับพวกชินวัตร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ อย่าพาดพิงข้างนอกเลยครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็นี่คือเรื่องจริง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ยกตัวอย่างอื่นนะครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ตกลงอาจารย์จอนนี่ก็ไม่มีนะครับ
คำถามที่ผมจะถามนี้ว่า ผมเองก็เห็นด้วยกับการไม่ให้ สส. สว. แต่เราจะมีระบบอะไร
ที่ช่วยเขาตรงนี้ได้บ้างไหม ๑. จะเป็นสวัสดิการหรือจะเป็นระบบที่จะคัดเลือกคนที่ดี
ที่พอจะได้ประโยชน์จากตรงนี้บ้าง -----

แน่นอนประชาชนตอนนี้เรามองภาพรวมส่วนใหญ่ เราก็บอกภาพรวมส่วนใหญ่มันมี ปัญหา แล้วมันมาทำงานสั้น แล้วก็ไม่อยากจะให้ นี่ผมยกเพียงแค่ ๒ ตัวอย่างนะครับ พันเอก สมคิด ศรีสังคม อีกคนหนึ่งขณะนี้ ๙๐ ทำงานมาเท่าไร ไม่มีบำเหน็จ บำนาญ ทุ่มเทกทำงานในสภามาตั้งแต่หนุ่มจนแก่ บางทีสอบตกไม่มีสตางค์ เราดูแต่คนไม่ดีเราก็ พุดกันตลอด ที่ผมพูดอย่างนี้เพื่อให้ท่านเห็นภาพความเป็นธรรมนิดเดียว ท่านจะลองคิด อะไรได้บ้างไหม ผมคิดไม่ออกจริง ๆ ว่าจะช่วยเขาเหล่านี้อย่างไร อย่างผมไม่มีปัญหา ผมมีบำนาญ ท่านประธานครับ คราวนี้มีตำแหน่งอีกตำแหน่งหนึ่งที่มีบำนาญแล้ว ส่วนใหญ่คือของมนตรี ผู้ที่เป็นองมนตรีส่วนใหญ่มีเงินบำนาญแล้ว คุณพ่อภรรยาผม ก็เป็นองมนตรี ก็เคยเป็นอยู่ในศาลฎีกา ผมก็พอจะเข้าใจ แต่ส่วนใหญ่ของมนตรี มีบำนาญแล้วทั้งสิ้นท่านไม่ตัด อยู่ในวรรคเดียวกัน ในหมวดเดียวกัน อยู่ในบรรทัด เดียวกันที่ผมถามนี้ ท่านช่วยอธิบายผมหน่อย ที่นี้มันจะทำกันอย่างไรกับตัวอย่างที่ผมยก ให้ฟัง เราควรจะเอาบรรทัดฐานอะไรเป็นหลัก เราจะช่วยคนที่ทำประโยชน์กับสังคม ผมเห็นด้วย แล้วเราจะช่วยคนพวก สว. สส. ที่ดี จะทำอย่างไรบ้างไหม หรือว่าจะตัดทิ้ง เพราะส่วนใหญ่มันไม่ดี แล้วขณะเดียวกันองมนตรีมีบำเหน็จ บำนาญท่านไม่ตัด ผมนี้มี บำนาญ ท่านตัด ผมไม่ว่าอะไร ท่านดูเถอะครับ ผมอยากดูความเสมอภาคตรงนี้ อย่าพอบอกว่าเป็นองมนตรีเราก็ไม่ตัด เทียบนี้ให้ ไปตัดคนอื่นเฉย ๆ ท่านจะยกตรงนี้ อย่างไร ผมฝากท่านคิดก็แล้วกัน ผมคิดไม่ออก ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสวยยกมือก่อนนะครับ แล้วก็ท่านการุณครับ

นายเสวย ทินกุล : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสวย ทินกุล นะครับ สสร. ครับ ท่านประธานครับ เรื่องนี้สะท้อนหัวใจที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูด นะครับ ไว ๆ นี้เมื่อเดือนที่แล้วผมเห็นคุณพ่อสมคิด ศรีสังคม มา น้ำตาผมไหลนะครับ ผมเข้าใจดีว่า สส. สว. มีอยู่หลายอย่าง หลายประเภท หลายประการ แล้วผมเห็นด้วย นะครับที่จะต้องมีส่วนดีการอย่างใดอย่างหนึ่งตอบแทนผู้มีคุณูปการแก่ชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ปล่อยให้เขามีปัญหาที่บ้านกับเมือง และผมเห็นหลายท่านนะครับผ่านมาแล้ว แล้วผมก็เห็นด้วยว่ามันมี สส. ประเภทนายทุนก็เยอะครับ อย่างสะท้อนใจผม อย่างเช่น

คุณพ่อสมคิด ศรีสังคม ท่านไม่มีสตางค์ ไม่มีเงินครับ แต่ศรัทธาที่ท่านได้รับนี้ท่วมทับ
 นะครับ เป็นน้ำดีในหมู่ฝ่าวิกฤติของเรื่องจาก สส. ชื่อสิทธิชายเสียงเลยครับ เป็นตัวอย่าง
 ที่ดีเลยครับ เพราะฉะนั้นผมสะท้อนหัวใจ เดือนที่แล้วผมพบได้กราบเท้าท่านนะครับ
 มีโอกาส คราวนี้เราจะมีมาตรการใดใหม่กว่า คนที่ทุ่มเทชีวิตอย่าง ๒ สมัย ๓ สมัยขึ้นไปนี้
 ๑๒ ปี ๑๕ ปีขึ้นไปหรือว่ากำหนดอะไรนี้ เขาได้เสียเวลาเศษหนึ่งส่วนสี่ เศษหนึ่งส่วนห้า
 ของชีวิตมาเอาความรู้ความสามารถมาใช้ในตรงนี้ เรามีมาตรการใดใหม่ครับ ใต้ ๑ สมัย
 ไม่เป็นไรหรอกครับ ผมไม่ติดใจนะครับ แต่ถ้าหลายสมัยขึ้นมาเราต้องมีใหม่ครับ คุณ
 เขาเหล่านี้ แล้วก็อาจจะมีการหนึ่งมาตรการไปตามพระราชกฤษฎีกา เช่น ประเมิน
 รายได้ของ สว. สส. ผู้ที่นั่นนะครับ ว่าสมควรที่จะได้รับการอนุเคราะห์ช่วยเหลือหรือไม่
 นะครับ อันนั้นเป็นประเด็นที่น่าจะฝากกรรมาธิการยกร่าง เพราะว่าความยุติธรรมน่าจะ
 สถิตในประเทศไทยนะครับ ไม่ใช่หมาแข่งนะครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นเราต้อง
 แยกแยะเรื่องปัจเจกบุคคลออกกับระบบนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ฝากท่านประธานถึง
 กรรมาธิการยกร่างแต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เชิญคุณการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร.
 นะครับ ที่พูดนี้เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนด้วยกับตัวผมเอง แต่ก็จะไม่ละอาย ขออนุญาต
 ไม่ละลาหยที่จะพูด เรื่องที่เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนของตัวเองด้วย ก่อนอื่นนะครับ
 ขอสารภาพอันนี้ก่อน -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ยินมามาก บอกว่า คุณก็รู้อยู่แล้วนี่งานผู้แทนราษฎร งาน สว. งานนักการเมือง มันเป็นงานที่อาสาเข้าไปนี่ ก็คุณตัดสินใจอาสาเอง แล้วคุณก็เข้าไป เข้าไปโดยที่คุณก็รู้อยู่แล้วอีกว่ามันมีผลประโยชน์อยู่เพียงเท่านั้น จบไปก็ไม่ต้องไปเอาอะไรอีก ผมได้ยินนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกมาเยอะ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะยกอุปสรรคที่เกิดขึ้นและมีอยู่จริง ทั้ง ๒ ท่านนี้ได้เสียชีวิตไปแล้วทั้งคู่ แต่จะเอ่ยชื่อเฉพาะท่านผู้เสียชีวิตที่ทำคุณงามความดีในเรื่องนี้ แต่ท่านที่กระทบแล้วก็เป็นผู้ที่ตกระกำลำบาก ผมจะไม่เอ่ยชื่อให้กระทบกับดวงวิญญาณของท่าน ผมไม่ได้เห็นเอง ขอสารภาพเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องบอกเล่า ไม่ได้เห็นเอง แต่มีผู้มาพบปะและพูดคุยกันในหมู่ สส. ในขณะนั้นหลายคน ท่านบุญชง วิสมหมาย เป็นผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ท่านเป็นรองประธานสภาที่นี้ ท่านเป็นผู้มาเล่าให้ฟังเองว่า ตอนนั้นท่านยังมีชีวิตอยู่นะครับ ท่านมาเล่าให้พวกเราฟังที่เป็นผู้แทนราษฎรหลายคนว่า เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ท่านใช้คำอย่างนั้นนะครับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ได้มีโอกาสไปเยี่ยมญาติที่ป่วยอยู่ที่โรงพยาบาลโสธร ท่านเดินไปเพื่อจะไปเยี่ยมญาติของท่าน ปรากฏว่ามีเส้นอยู่ผืนหนึ่งกับหมอนอยู่ใบหนึ่ง นอนอยู่ทางเดินของอาคารผู้ป่วยอนาถา ผู้ป่วยสามัญ ปูนอนอยู่ ท่านเดินผ่านไปแล้วแต่เอะใจจึงถอยกลับมาดู จำได้เพราะรูปลักษณะผิดรูปมาก ป่วยด้วยเบาหวานและมะเร็งและหลายอย่าง ผอมโซมาก นอนห่อตัวอยู่ข้างทางเดินครับท่าน ท่านมาก็ดูจึงยืนยัน ก็ใช่ สภาของท่านผู้นี้เป็นครอบครัวขนาดใหญ่ ลาออกจากราชการเพื่อมาสมัครผู้แทนราษฎร ไม่ได้บำเหน็จ ไม่ได้บำนาญ ด้วยเงื่อนไขไม่ครบที่จะรับ เท่าที่ทราบ เมื่อพ้นจากตำแหน่งผู้แทนราษฎรไปแล้ว ท่านก็เป็นคนโสด ไม่มีบ้าน ไม่มีที่อยู่ ก็เลยไปอาศัยต่อชายคาข้างล่างข้างเล็ก ๆ ของพี่สาว ต่อชายคาเล็ก ๆ ของพี่สาวอยู่ ไม่มีรายได้ยังชีพ ประกอบด้วยความเจ็บป่วย มีแต่พี่สาวเท่านั้นที่ช่วยดูแลข้าวปลาอาหารบ้าง และเป็นคนยากจนเป็นชานา ท่านไม่มีเงินรักษาตัวเอง แล้วต้องรักษากระเสาะกระแสะมาเป็นเวลาติดต่อกัน ๖ ปี ๗ ปี ๘ ปี กว่าท่านจะเสียชีวิต ท่านบุญชง ก้มลงกอด กราบเลย ท่านไม่รู้จะช่วยเหลือได้อย่างไร เพราะมีอยู่เพียงเท่านั้น ท่านควักเงิน ท่านบอก ท่านควักเงินมาอย่างนี้ครับ ท่านมีอยู่ประมาณเจ็ดแปดพันหรือหมื่นกว่าบาท ท่านดึงให้ และกราบน้ำตาร่วงเลยว่า ขอให้รักษาตัว ท่านประธานครับ เป็นนักการเมืองเขามีความผิดอะไรที่ท่านจะไปตัดสิทธิ์อย่างนี้

๑๑๕

ศสว ๓๓/๒๕๕๐

นงลักษณ์ ๔๙/๒

แล้วนักการเมืองเหล่านี้มีอยู่กี่คนครับ มีเหลืออยู่กี่คน บางคนเขายินดีครับที่จะสละไม่รับ
สิ่งเหล่านี้เพราะเขามีมากเกินไปที่จะรับ แต่บางคนที่มีสภาพอย่างนี้ท่านจะไม่มี
สวัสดิการอะไรให้กับเขาเลยหรือ-----

- ๕๐/๑

คนดีก็มีครับ คนไม่ดีก็มีครับ ก็ไม่ต่างอะไรกับข้าราชการ ไม่ต่างอะไรกับคนในสังคมนี้หรอก มีทั้งดี ทั้งไม่ดี ข้าราชการก็คนครับ สอง สามล้านคนที่ยังรับบำเหน็จ บำนาญกันอยู่ตอนนี้ก็ไม่ต้องทำอะไร แต่นักการเมืองมีไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน หรือครับ ทั้งประเทศมีไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน ที่ยังเหลือชีวิตอยู่ตอนนี้ที่เราจะหัก จะดูแลเขาได้บ้าง ท่านประธานครับ ท่านคิดเถอะ ท่านจะช่วยอะไรเขาได้บ้าง ในเรื่องสวัสดิการ ในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วย ในเรื่องหยุดยารักษาโรค ให้เพียงพอที่เขาจะพอยังชีพได้ไม่เกิดเหตุการณ์อย่างที่ผมเล่าให้ท่านฟังนี้ ถ้าท่านไม่คิดแสดงว่าหัวใจท่านทำด้วยอะไรพากันนั่งอยู่ที่นี้ ใจดำมากใช่ไหมพวกท่านนี้ ท่านคิดไม่ออกหรือเรื่องแค่นี้ที่จะช่วยเยียวยานี้ละ สภาทั้งสภานี้มีแต่ผู้ทรงเกียรติไม่ใช่หรือ ความทรงเกียรติของท่านคือความเป็นธรรมนะครับ ถ้าท่านไม่มีความเป็นธรรมให้กับคนแล้วนี่นะครับ ความทรงเกียรติของท่านหมดเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ ท่านใดครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม ไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมาธิการ อยากกราบเรียนในหลักการก่อนนะครับว่า ตรงจุดนี้ที่กรรมาธิการตัดไปด้วยเหตุใดนี้ขออนุญาตกราบเรียนในสิ่งนี้ นะครับว่า ถ้าหันกลับไปดูก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ในเรื่องของเงินประจำตำแหน่งประโยชน์ตอบแทนอื่นจะต้องจัดทำเป็นพระราชบัญญัติที่นี้การจัดทำเป็นพระราชบัญญัตินี้ ในคราวนั้นในชั้นยกร่างของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ก็เห็นว่าการทำเป็นพระราชบัญญัติอาจจะไม่เหมาะสม เนื่องจากมาพิจารณาในสิ่งที่สำหรับสภานะครับทำของตัวเอง ก็จึงออกหลักการให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกาตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ เป็นต้นมา ในปี ๒๕๓๔ ก็ไม่มีเรื่องบำเหน็จ บำนาญ เพิ่งมาปรากฏชัดในปี ๒๕๔๐ แล้วก็ใช้รัฐธรรมนูญมา ๘ ปีเศษ ก็ยังไม่ได้ออกพระราชกฤษฎีกา ที่นี้ทางกรรมาธิการในรอบแรกก็ได้ยืนยันในสิ่งที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ คิดครับ ไม่ใช่ไม่เป็นห่วงเป็นใยในจุดนั้น เพราะว่าการทำงานในทุกๆระดับ ถ้าทำความดีมีเกียรติภูมิให้กับประเทศนะครับ ในจุดนั้นก็ต้องตอบแทน ในสิ่งที่คณะกรรมาธิการหลังจากรับฟังความคิดเห็นเหตุที่ตัดออกไปก็ไม่ใช่ละเลยในจุดนี้นะครับ ต้องกราบเรียนด้วยความจริงว่า ในเรื่องของ

๑๑๓

สสว ๓๓/๒๕๕๐

ครุณี ๕๐/๒

บำเหน็จ บำนาญตอบแทน ประโยชน์อย่างอื่นตอบแทนน่ะครับ ก็สามารถจะจัดทำเป็นพระราชบัญญัติอยู่แล้ว ไม่ได้ห้ามครับในจุดนี้ ก็ออกเป็นพระราชบัญญัติได้ เพียงแต่ไม่ควรมากำหนดในรัฐธรรมนูญน่ะครับ แล้วในวรรคหนึ่งที่บอกว่าเงินประจำตำแหน่ง ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นน่ะครับ ตรงนั้นครับ ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นในพระราชบัญญัติขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะ เป็น กกต. ปปช. ตรงนั้นก็กำหนดได้ครับ ว่าประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นคืออะไร ก็คือบำเหน็จปีคุณเดือนน่ะครับ เช่น รับราชการอยู่ตรงนั้น ๙ ปี ก็เอาปีคุณเงินเดือน แล้วก็ตอบแทนไปเป็นก้อนเดียวในลักษณะอย่างนั้น ก็สามารถไปกำหนดในพระราชกฤษฎีกาได้อยู่แล้วน่ะครับในส่วนนี้ที่นี้ในตัวที่ว่าจำเป็นต้องเขียนตรงจุดนี้หรือไม่ ที่ผมเรียนไปน่ะครับก็คือว่า ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ ทางสภาเองก็สามารถจะตราพระราชบัญญัติขึ้นมา อย่างเช่นเราเห็นว่าสวัสดิการในเรื่องนี้สำคัญก็เป็นกองทุนยามชราภาพ และในระบบนี้ครับ ผมอยากทราบเรียนลึกไปถึงว่าถ้าตรงนี้ให้นี้ คำถามต่อมาก็คือแล้วท้องถิ่นละมันเป็นอย่างไหนน่ะครับ ก็คงต้องพินกันทั้งระบบ เมื่อเป็นทั้งระบบน่ะครับ ก็คงต้องไปดูในรูปของพระราชบัญญัติแล้วมาเทียบกับสถานะข้าราชการทั้งระบบ ไม่ใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งน่ะครับ ทางคณะกรรมการก็ยืนยันว่าในสิ่งนี้น่ะครับ ที่ตัดออกไปก็เป็นรูปของการเมืองอาสาสมัครรับใช้ประชาชนเข้ามาน่ะครับ เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนร่วมกัน แล้วการที่ตัดออกไปก็ไม่ได้หมายความว่า จะทำไม่ได้น่ะครับ ก็คือออกเป็นพระราชบัญญัติได้อยู่แล้ว -----

เพียงแต่คณะกรรมการเป็นห่วงว่า การจะใส่ไว้ตรงนี้ที่ ออกเป็นราชกฤษฎีกาก็ต้องไปเทียบกับระบบอื่นด้วยนะครับ การที่จะออกเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เกิดการเทียบเคียงในระดับข้าราชการในฝ่ายการเมือง ทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ตรงนั้นต้องอยู่ในอัตราที่เหมาะสม แล้วทำเป็นพระราชบัญญัติน่าจะเหมาะสมกว่า แล้วถ้าจะไม่มีบำเหน็จบำนาญ จะมีประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น การมีกองทุนในยามชราภาพที่ท่านอภิปรายมาทางคณะกรรมการก็ได้พูดคุยในสิ่งเหล่านี้หมดแล้วครับ จึงฝากกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านใดก่อนครับ เมื่อกี้ท่านการุณพูดแล้วนะครับ มีท่านเจิมศักดิ์ ท่านสุนทร อย่างนั้นสลับกันแล้วกันนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ คือถ้าดูในวรรคที่ท่านตัดออก ท่านตัดบำเหน็จ บำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เหลือขององคมนตรีตำแหน่งเดียว ประธาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านก็ตัดออก ประธาน รองประธานวุฒิสภา ท่านก็ตัดออก นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ท่านก็ตัดออก ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านก็ตัดออก สส. สว. ท่านก็ตัดออก เอาละ ถ้าจะตัดออกนี้ อันนี้ต่างกับเมื่อปี ๒๕๔๐ นะครับ ๒๕๔๐ มีหมดเลยที่พูดเมื่อกี้ แต่ถ้าเลือกตัดออกแต่บางตำแหน่งเหลือตำแหน่งเดียว ตำแหน่งที่ท่านตัดออกนี้ ๑. ผมถามได้ไหมว่า ถ้าท่านไปให้แต่กำหนดจำนวนสมัยเสียได้ไหม คนที่เป็น สส. และ สว. ถ้าเคยทำงานในตำแหน่งรวมกันแล้วก็ปึกก็ได้ หรือจำนวนสมัยก็ได้ ก็จะพอเห็นอะไรบางอย่างอันที่ ๑ หรือจะให้เป็นบำเหน็จ ไม่ต้องบำนาญก็ได้ เขายังพอได้รับอะไรบ้าง อย่างคนอย่างที่ผมกล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ หรือคำรักษาพยาบาล ซึ่งถามจริง ๆ ครับไม่กี่สตางค์เลย จริง ๆ แล้วคนนี่หมั่นไส้ สส. สว. ประเภทไม่ดี แต่คุณการุณก็บอกแล้วว่ารวมกันทั้งหมดนี้ไม่มีที่พ้นคนหรอกครับ สองสามพันคนเท่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่ ผมว่าอย่างมากที่สุดพัน แล้วถ้าเทียบทั้งประเทศนี้เหลืออีกนิดเดียว เพราะฉะนั้น ถ้าท่านดูตรงนี้ได้ไหม แนนอนครับพวกนี้อาสาма แต่เราไม่ต้องการคนดีแต่ฐานะไม่ดี อาสามาบ้างเลยหรือครับ มันมีนะครับ คนดีแล้วก็ยากจนนี่ที่เขาอยากจะทำอาสา แต่อาสานี่

เขาต้องทิ้งงานเก่าเขา อย่างที่คุณการุณเล่าเรื่องครู หลายคนต้องทิ้งงานเก่าเขา แล้วเขา
เกิดมาเจ็บป่วย อย่างผมยกตัวอย่างเมื่อกี้นี้สั้น ๆ นิดเดียว ท่านก็พอมองเห็น
อย่างอาจารย์จอนนี่ ท่านเคยฟังเสียงอาจารย์จอนเมื่อก่อนนี้ก็เสียงเหมือนท่านเหมือนผม
แต่พอมายอยู่ใน สว. ได้ ๒ ปี เสียงพูดออกมาท่านก็ได้ยิน อย่างนี้เราจะทำอย่างไร หรือ
ท่านบอกว่าให้ไปดูในกฎหมายธรรมดาก็ได้ สภาก็ได้ไปออกกฎหมาย แต่ผมว่าแปลกที่สุด
นะครับ ผมอยู่ในสถาบันนิติบัญญัติที่ออกกฎหมาย แต่ผมไม่เคยเห็นกฎหมายของ
นิติบัญญัติที่มีเกี่ยวข้องกับสมาชิกสภานิติบัญญัติที่เข้ามาเลย มันแปลกที่สุด ตั้งแต่
ทำมายังไม่เคยเห็นเลย ผมอยู่มา ๖ ปี ไม่เคยเห็นเลย หรือท่านประธานเห็น ท่านประธาน
อยู่พร้อมกับผม เท่ากับผมทุกอย่าง เช่นอันนี้ อันนี้จะทำกันอย่างไร แล้วรัฐธรรมนูญ
๒๕๔๐ บางที่ท่านก็อ้างว่า ๒๕๔๐ มีอยู่แล้ว ก็ไม่ได้เปลี่ยนอะไร แต่ทียวันนี้ อะท่านจะ
เปลี่ยน ผมก็ไม่ว่าเพราะประชาชนอยากให้เปลี่ยน แต่ว่าท่านจะมีอะไรที่จะดูแลคนพวกนี้
ได้ไหม ไม่ต้องดูแลคนพวกผมหรอกครับ แต่ดูแลคนพวกนี้ ท่านช่วยคิดหน่อยได้ไหมครับ

นายเสฐริ สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านกรรมาธิการครับ ทั้ง ๒ ฝ่ายมีเหตุผลหมดนะครับ เดียวนี้มันมียื่นบัญชีทรัพย์สิน หนังสือใหม่ครับ ผมว่าที่มีปัญหาที่ผ่านมานี้ก็คือเหมารวมหมดได้ทุกคน มันก็เลยเป็นปัญหาว่าคนรวยมันเยอะ ทีนี้คนจนมันก็กระทบ พอไปตัดหมดนี่นะครับมันก็เสียหายหมด ท่านก็เอาบัญชีทรัพย์สินเป็นเกณฑ์ได้ใหม่ครับ ยื่นมาแล้วไม่มีอะไรเลย อย่างนี้ ยื่นมาตั้งหลายปีนะครับ พอเขาออกไปแล้วนี่จะได้เป็นมูลเหตุแห่งการนำมาพิจารณาอะไรอย่างนี้นะครับ ผมว่ามันก็จะสมเหตุสมผลนะครับ เชิญครับ ลองดูนะครับ จะได้เร็วขึ้นครับ ตอนนี้นำเข้าใจแล้วละนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ กรรมาธิการยกร่าง คือไม่อยากจะรบกวนเวลาเนื่องจากว่าเรายังมีมาตราที่จะต้องพิจารณาอีกมาก อย่างที่ท่านอาจารย์ไพบูลย์ได้กรุณาชี้แจงไปแล้วนะครับว่า พรรคที่เราตัดออกนี่ที่จริงก็ในส่วนที่ตัดออกก็ยังสามารถที่จะไปออกเป็นกฎหมายได้ หรือมีฉะนั้นก็ยังคงรวมอยู่ในพรรคแรกนะครับ เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนี่ก็ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ครับ ไม่ได้จำเป็นว่าจะต้องไปออกพระราชบัญญัติเต็มรูปแบบเสมอไป สำหรับพระราชบัญญัตินั้นก็พิจารณาในเรื่องของบำเหน็จ บำนาญ แต่ว่าในเรื่องของประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นก็อยู่ในพรรคแรกอยู่แล้วนะครับ ถ้าฟังท่านอาจารย์การุณ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านพรำพรรณนาด้วยความเศร้าสลดถึงกรณีบางกรณีนี้ แล้วก็ได้แถลงว่าพวกเรานี้ใจร้าย โหดร้ายเหลือเกินนี้ะครับ ผมอยากจะสงวนไว้สำหรับคณะกรรมาธิการก็ดี หรือว่าทางท่านที่ขอแปรญัตตินะครับ ซึ่งก็มีสุภาพสตรีอยู่ด้วยนะครับ ซึ่งมีน้ำใจงดงาม นอกจากรูปร่างงดงามแล้วน้ำใจท่านยังงดงามด้วยนะครับ ไม่ใช่โหดร้ายนะครับ ขอให้ได้พิจารณาถึงระบบทั้งระบบครับ คืออย่างนี้ครับ เท่าที่ผมตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินนี้ ท่านเอ่ยมาก็ดีแล้วครับ ผมตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภายังไม่พบคนจนเลยครับ ยังไม่พบคนจน มีแต่คนที่สะสมร่ำรวยทั้งที่ดินไม่รู้จักเท่าไรครับ ถ้าเอาที่ดินทั้งหมดมารวมกันทั่วประเทศนี้จะให้ผมเอามาใหม่ครับพุงนี้ ผมไม่อยากจะแฉครับ ท่านที่เคารพครับ เพราะอย่างนี้เองประชาชนเขาถึงเรียกร้องมา ท่านที่เคารพครับ เขาเห็น

๑๒๑

สสร ๓๓/๒๕๕๐

รตนา ๕๒/๒

อยู่ว่าใครนี้ตักตวงเท่าไร ใครทำอะไร ใครมีบ้านใหญ่ขนาดไหน ใครสะสมเงินทองเอาไว้เท่าไร ท่านพูดแต่ในแง่ของคนจน แต่คนรวยร่ำรวยมหาศาลที่อาศัยตำแหน่งในหน้าที่นี้ นะครับ ที่จะต้องชี้แจงนี่นะครับ ผมต้องเรียกให้ท่านทั้งหลายมาชี้แจง ชี้แจงว่าท่านได้มาอย่างไร หุ่นได้มาอย่างไร อะไรได้มาอย่างไรนี่นะครับ ผมถึงพูดกับเพื่อนบอกว่า ตำแหน่งของกระผมเนี่ยมันเป็นตำแหน่งนรกโดยแท้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ครับ ด้วยความเคารพนะครับ คือเมื่อกี้กำลังจะพูดถึงคนรวยไม่ให้อยู่แล้วไงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ถูกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ตอนนี้อยากก็คือว่ามันไปกระทบกับคนที่เขาไม่มีเงินนี้ อาจารย์กรุณาอภิปรายประเด็นนี้ได้ไหมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ก็จะอภิปรายประเด็นนี้ ใจครับว่า ท่านที่เคารพครับ เราก็มีระบบที่เราสามารถจะให้โดยที่ออกพระราชบัญญัติให้ก็ได้ หรือว่าพระราชกฤษฎีกาก็ได้ในวรรคแรกนี้ครับ ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนี่นะครับ เราเปิดช่องอยู่แล้วครับผม ไม่ได้ตัดสิทธิอะไรแต่อย่างใดเลยนะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นสมควร เพราะอำนาจอยู่ในมือของท่านอยู่แล้วนะ สถานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ นะครับผม แต่ว่าถ้าท่านที่เคารพยังไม่เห็นสมควรจะหวัดก็ไม่ใช่ไรครับ ก็ขอหวัดก็ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คงเข้าใจกันแล้วมังครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ สสร.

(นายสวิง ต้นอูด ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสวิง ต้นอูด : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธานครับ

นายเสฐรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดียวผมกำลังจะให้ท่านพูดนะครับ

นายสวิง ต้นอุด : ไม่ ๆ ผมไม่ขอพูดครับท่านประธาน แต่ว่าท่านประธาน
 น่าจะกระจายเรื่องนี้ให้กับสมาชิกท่านอื่น ๆ ด้วยครับท่านประธานครับ

นายเสฐรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ได้ครับ

นายสวิง ต้นอุด : เพราะว่าบางคนพูดซ้ำแล้วหลายครั้งครับท่านประธาน
 ครับ ทางบ้านร้องมาครับว่าเปิดทีวีหรือเปิดวิทยุที่ไหน เห็นคนพูดอยู่ไม่กี่คน สภาหายไป
 ไหนหมด ซึ่งผมคิดว่าท่านประธานต้องยุติธรรมเรื่องนี้นะครับ

นายเสฐรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ผมก็เห็นอย่างท่านละครับ พอดีเขาติดพันกันอยู่นะครับ พอดีผมเรียกท่านการุณไปแล้ว
 นะครับ แล้วเดี๋ยวถ้าท่านจะพูด เดียวผมจะเชิญท่านนะครับ เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ
 เสฐรี ผมเห็นกรรมาธิการชี้แจงนะครับ ผมก็นึกไปก็พยายามอยากจะทำความเข้าใจ
 กับท่าน แต่ว่านึกไปก็ ท่านดูสิครับ

นายเสฐรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ขอกระชับ กระชับครับ ท่านการุณครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : พรรคสองนี่นี่นะครับ พระราชกฤษฎีกานี้ี่นะครับ
 ยังเหลือไว้เฉพาะขององคมนตรี นอกนั้นท่านตัดออก แล้วท่านอธิบายบอกว่าไปออกเป็น
 พระราชบัญญัติก็ได้ ถ้าออกเป็นพระราชบัญญัติก็ได้ แล้วขององคมนตรี ถ้าจะออกเป็น
 พระราชบัญญัติได้ใหม่ คือคำอธิบายชี้แจงของท่านนี่นะครับ มัน ๒ มาตราฐาน ข้อที่ ๑
 ข้อที่ ๒ กฎหมายนี้เป็นกฎหมายการเงิน และกฎหมายการเงินนี้เป็นกฎหมาย
 ให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นหลักที่เขียนนี้ นิติบัญญัติจะเสนอ
 กฎหมายเองทางการเงินได้ใหม่ ท่านช่วยตอบหน่อยเถอะ ก็ต้องขออนุญาตไปส่ง
 ไปรัฐบาลก็ต้องรับไปดูแล เพราะคนที่หาเงินมาเพื่อจะจ่ายเงินคือรัฐบาล นี่มันระบบ
 ออกกฎหมายชนิดหนึ่งที่เราเขียนอยู่ที่นี่ เพราะฉะนั้นนี่นะครับนี่คือกฎหมายการเงิน

ที่ต้องรัฐบาลเป็นผู้ดูแล จะจัดสรรให้ ฝ่ายนิติบัญญัติเขียนกฎหมายที่ให้ผลประโยชน์กับตนเอง มันทำไม่ได้ เพราะคนหาเงินคือฝ่ายบริหารเขา ไม่อย่างนั้นก็เหมือน ปปช. ไปเขียนระเบียบเพื่อจะออกกฎหมายให้เงินเดือนกับตัวเอง ผลประโยชน์ตอบแทนกับตัวเอง ที่เข้าคุกไปนั้นนะ ไม่ต่างอะไรกัน แล้วการที่กระทำอย่างนี้ เป็นกฎหมายของฝ่ายบริหารอย่างนี้ ทางการเงินอย่างนี้ เพื่อให้ผลประโยชน์ตอบแทนอย่างนี้ เขาลงมาอยู่ตรงที่ให้ออกพระราชกฤษฎีกาแล้ว ผมก็พูดไปทีวี่นี้ ก็ไม่ได้บอกว่าจะเอาไปให้มหาเศรษฐีหรือไม่มหาเศรษฐี นักการเมืองมีแต่ทรัพย์สิน ไปเปิดบัญชีดูไหมละครับ ไม่ใช่ที่ผมพูดนี้จะมีอะไรเยียวช่วยเหลือกับคนทุกชาติได้ไหมที่เกิดปัญหาอย่างที่ผมว่าผมนี้กว่าท่านฟังเข้าใจ ไฉย ผมนี้กว่าท่านพอจะเข้าใจได้ง่าย ๆ กลับเข้าใจได้ไม่ถนัดจริง ๆ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านศิริครับ

นายศิริ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศิริ แสงมณี สสร. ครับ คือกระผมคิดว่ามาตรานี้เราจะต้องแยกเรื่องขององคมนตรีกับนักการเมืองออกจากกันนะครับ เพราะว่าองคมนตรีนั้นเป็นตำแหน่งที่พระมหากษัตริย์โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามพระราชอัชฌาศัยนะครับ แล้วก็ส่วนตำแหน่งอื่นเป็นตำแหน่งทางการเมือง คือที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า ที่เราเสนอนะครับ กลุ่มผมก็เสนอให้ตัดออกเหมือนกัน เพราะว่าตำแหน่งเหล่านี้ ก็อย่างที่ท่านการุณพูดไว้ตั้งแต่ต้นครับ ก็เป็นเรื่องที่อาสาสมัครมานะครับ พวกเราที่มีใจเมตตาธรรมสูงมาก เราเห็นใจ สส. สว. เพราะฉะนั้นคนที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตัวเองได้นี่ก็ไม่ควรจะมาสมัครครับ เพราะว่าเรามีความเมตตาเป็นห่วงใยเขานะครับ เพราะฉะนั้นคนที่เข้ามาสมัครก็ควรคิดว่าน่าจะช่วยตัวเองได้บ้าง แต่อย่างไรก็ตามเราก็ไม่ได้ว่าไร้ความเมตตา นะครับ สมมุติว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานั้น ท่านไม่สบายหรือว่าตอนออกจากตำแหน่งไปแล้วนี้ ผมคิดว่ารัฐเองก็มีสวัสดิการดูแลอยู่แล้วนะครับ แต่ถ้าเราจะมาให้อย่างนี้ ต่อไปเราต้องนึกถึงองค์กรอื่น ๆ ที่มาจากกาเลือกตั้งนะครับ อย่างเช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล -----

สภาจังหวัด ต่าง ๆ เหล่านี้เราจะต้องมีหมดนะครับ แล้วประเทศจะต้องเสียเงินมหาศาล และที่บอกว่าถ้าไปออกกฎหมายนี้ นิติบัญญัติเราออกไม่ได้ ฝ่ายบริหารเป็นคนออก แต่ว่าฝ่ายบริหารกับนิติบัญญัติในระบบรัฐสภาเราคือระบบเดียวกัน มีความเกี่ยวเนื่องกัน เพราะว่าฝ่ายบริหารก็มาจากสภา ถ้าจะออกก็ต้องออกได้ง่ายครับ เพราะว่าสภาเองก็มีส่วนควบคุมฝ่ายบริหารอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่น่ามีปัญหา ถ้าหากว่าสภานิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะให้ทางฝ่ายบริหารออกกฎหมายก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก เพราะว่าในกลุ่มคนเดียวกันที่ขึ้นไปดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีก็ตาม เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องนี้ผมอยากจะให้แยกแยะเรื่องของ ขณกมนตรี ซึ่งตำแหน่งของท่านนั้นอยู่นอกกว่าที่จะโปรดเกล้าฯ จะให้ออก หรือว่าตาย หรืออะไร หรือลาออกนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าต่างกับตำแหน่งนักการเมือง ผมเกรงว่าเดี่ยวผู้คนที่รับฟังอยู่จะเข้าใจผิดนะครับ ซึ่งที่จริงต้องแยกออกจากกันนะครับ อันนี้ขอกราบขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านวิทยา คชเชื่อน ครับ เชิญครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา คชเชื่อน ขอนิดเดียนะครับว่า ในส่วนนี้กรรมวิธีการอาจจะมองว่า คนที่เป็นนักการเมืองนี่คือคนที่ร่ำรวยนะครับ แต่ก็ขออนุญาตคิดในมุขกลับบ้างว่า ถ้าหากเป็นคนที่ไม่ร่ำรวย ไม่โกง ไม่กินมานี่ ค่าตอบแทนเหล่านี้ สิ่งตอบแทนเหล่านี้มันก็นิดเดียนะครับ และที่สำคัญนะครับ เมื่อพ้นวาระ พ้นตำแหน่งไปแล้วนี่นะครับ ก็ไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นขอให้คำนึงในมุขกลับกันด้วยนะครับ แล้วก็ในการเสนอกฎหมายนี้ ถ้าหากไปเสนอเพื่อตัวเอง มันก็จะเป็นเหมือนอย่างกับที่ผ่านมาแล้วนะครับว่า มันทำไม่ได้นะครับ ถ้าหากเราวางกฎวางเกณฑ์เอาไว้ที่ที่แนวทางที่จะเดินไปได้ มันก็จะเป็นประโยชน์ต่อเขาพวกนั้น ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนทรยังมีติดค้างไหมครับ ท่านสุดท้ายแล้วนะครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี สสร. นม. ความจริงที่ทั้งท่าน ขออนุญาตเอ่ยนะครับ ทั้งท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านการุณ ไสงาม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านไม่ต้องไปเอ่ยชื่อหรอกครับ เดี่ยวพาดพิงครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ไม่ ๆ ผมไม่ได้พูดให้เสียหาย ผมกำลังจะยกย่องครับ ทั้ง ๒ ท่านนี้ถือว่าเป็นเกจิจาจารย์ด้านการเมือง ผมนับถือเป็นอาจารย์ผม แม้ว่าผมจะแก่กว่าก็ตาม แต่ท่านครับ ในประเด็นที่ท่านขี้ใจว่าทำไมถึงให้มาตรฐานองคมนตรีแตกต่างกับนักการเมือง ผมก็จะกราบเรียนเหมือนกับท่านพีศิวัชซึ่งท่านประธานอนุญาตให้พูดก่อนผมนั่นแหละ เพราะว่าท่านองคมนตรีนั่นถือว่าคุณรับใช้เบื้องยุคลบาทนะครับ มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นต้องเป็นคนละมาตรฐานกัน อันนี้ผมเชื่อว่าคนไทยส่วนใหญ่ไม่ติติใจนะครับ แล้วก็คน สส. สว. นักการเมืองต่าง ๆ ที่ท่านยกตัวอย่างมาแต่ละคน ผมไม่เถียงเลยครับ ท่านเป็นคนดีงามจริง ๆ ครับ ผมก็เคารพนับถือท่านเหล่านั้นครับ แต่นั่นแหละครับ เรามี สส. มานับพันคนแล้วนะครับ แต่ว่า สส. ที่คนที่ดีมีนับสิบครับ ที่จะประสพกับเคราะห์กรรมเช่นนั้น เพราะฉะนั้นมันเป็นส่วนน้อยนะครับ ทางที่จะช่วยเหลือผมว่า ก็สามารถที่จะ อาจจะมาแปลงเป็นว่า ในด้านการรักษาพยาบาลนี้ รัฐจะต้องดูแลให้ อันนี้ผมว่าคงจะไม่มีใครติติใจนะครับ และนอกจากนั้นแล้วถ้าเพื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ซึ่งเผชิญที่มี ซึ่งท่านอาจารย์การุณ ผมขอเรียกอย่างนี้แล้วกันนะครับ ได้กล่าวมาแล้วว่า ท่านพูดเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน มันก็จะไม่งดงาม ไม่สวยงาม ท่านจำได้ไหมว่า หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งวันนี้เราได้ข่าวว่าได้รับการยกย่องเป็นบุคคลระดับโลกไปแล้วนี้ ท่านก็ลาออกจาก สส. ในสาเหตุอะไร สาเหตุจากการที่สภาลงมติขึ้นเงินเดือนให้ตัวเอง ท่านคึกฤทธิ์ ปราโมช ก็ลาออกจากตำแหน่ง สส. และผมจึงไม่เห็นด้วยว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ที่จะต้องร่างรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะให้ประโยชน์ซึ่งเผชิญเข้ามาโดยไม่ได้ตั้งใจนะครับ แต่เป็นส่วนน้อย -----

แต่ว่าพูดถึงแล้วการที่ทั้ง ๒ ท่านกล่าวมา เป็นตัวอย่างส่วนน้อยที่ไม่น่าจะนำมากล่าวอ้าง กระผมขอกราบเรียนว่า ในประเทศที่เจริญแล้ว ผู้ที่เข้าสู่การเมืองนะครับ ต้องช่วยเหลือตัวเองได้ก่อน แล้วก็เมื่อทำงานการเมืองไปก็จะมีร่ำรวยขึ้นนะครับ มีก็เสมอตัวหรือยากจนลง แต่ในประเทศที่ด้อยพัฒนา ผู้ที่เข้าสู่วงการเมืองมีแต่ยังช่วยตัวเองไม่ได้หรือ รวยยังไม่รู้จักพอ เมื่อเล่นการเมืองแล้วก็จะรวยขึ้น ๆ จนต้องถูกยึดทรัพย์ไปตาม ๆ กัน ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๙๒ กรรมาธิการแก้ไขนะครับ สมาชิกท่านใดตั้งใจร่างเดิม มีไหมครับ ท่านที่สงวนคำแปรญัตติไว้ มีท่านใดตั้งใจมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ อย่างนั้นผ่านมาตรา ๑๙๒ นะครับ ถือว่าเป็นมติสภาครับ เชิญท่านเลขาธิการ
ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
หมวด ๑๐ ศาล ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๓ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๙๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๖ ไม่มีการ
แก้ไข มีกลุ่มท่านอาจารย์วิชา หงส์ประภัศร ขอเพิ่มมาตรา ๑๙๑ วรรคหนึ่ง ขอสงวน
คำแปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์วิชาตั้งใจอยู่ไหมครับ เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วิชา หงส์ประภัศร ในมาตรานี้คณะของกระผมได้ขอแปรญัตติเอาไว้ครับ แปรญัตติ
โดยเพิ่มเป็นมาตรา ๑๙๖/๑ และยังคงตั้งใจอยู่ เนื่องจากว่าอำนาจอธิปไตยได้แบ่งเป็น
๓ ส่วน คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ อำนาจทั้ง ๒ อำนาจ
แรกนั้น มีผู้ใช้อำนาจได้รับการยก ได้มีประมุขของอำนาจนิติบัญญัติ คือ ประธานสภา

๑๒๗

ศสว ๓๓/๒๕๕๐

บุศยรินทร์ ๕๕/๒

ผู้แทนราษฎร และประมุขของผู้ใช้อำนาจบริหาร คือ นายกรัฐมนตรี แต่ผู้ใช้อำนาจตุลาการ ซึ่งเป็นอีกอำนาจหนึ่ง ซึ่งเป็นอำนาจอธิปไตยอีกอำนาจหนึ่งนั้น ไม่มีการกำหนดไว้ว่าผู้ใดเป็นประมุขของฝ่ายตุลาการ เนื่องจากศาลยุติธรรมเป็นศาลแรกและเป็นศาลหลักที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงจัดตั้งขึ้นในการปรับระบบศาลและเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยมาตั้งแต่ในโบราณกาล และตามนิติราชประเพณี ประกอบกับในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมได้กำหนดลำดับของศาลฎีกาอยู่ในลำดับที่สูงที่สุด เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอให้ได้กำหนดไว้ว่าประธานศาลฎีกาเป็นประธานของผู้พิพากษาตุลาการในศาลทั้งหลายครับ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมการครับ เชิญที่แข็งแรงครับ อาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชา มหาคุณ กรรมการร่างครับ ความจริงต้องขอขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชา ขออนุญาตเอ่ยนาม และกลุ่มที่ได้ให้ความกรุณาต่อศาลยุติธรรม และยกย่องท่านประธานศาลฎีกาให้เป็นประธานของตุลาการในศาลทั้งหลายซึ่งคงจะรวมถึงศาลทหาร ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองสูงสุดด้วยใช่หรือไม่ครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ในระบบของศาลในขณะนี้เรามีได้เป็นระบบศาลเดียวต่อไปแล้วนะครับ มันเป็นระบบศาลคู่ ศาลคู่ก็คือว่า แต่ละศาลนี้ ศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ศาลปกครองสูงสุดก็ดี ศาลทหารก็ดี ก็มีระบบในการบริหารงานเป็นอิสระต่างห่างจากกันครับ แต่ละศาลนี้ก็มีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดี ในกระบวนการนี้นั้นนะครับ หากว่ามีปัญหาข้อขัดแย้งนี้ ก็มีคณะกรรมการชุดหนึ่งอยู่แล้วนะครับ ที่แสดงถึงการร่วมกันทำงาน การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งมอบหมายตามรัฐธรรมนูญที่ท่านประธานศาลฎีกาจะเป็นประธานของคณะกรรมการชุดนี้นะครับ -----

เพราะฉะนั้นโดยศักดิ์ศรีหรือในระบบนี้ ก็ขอเรียนว่าทางประธานศาลฎีกานี้ โดยขนบธรรมเนียมประเพณี ถ้าเผื่อเป็นศาลเดี่ยวนะครับ ตั้งแต่สมัยโบราณกาลมานี้ ก็คงเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์ และกลุ่ม และคณะต้องการ ก็คือว่าเป็นประธานของศาลของผู้พิพากษาทั้งหลายทุกศาล แต่อยู่ในศาลยุติธรรมครับ และในเรื่องของศาลยุติธรรมเองนี่มันก็มีพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาล มีพระราชบัญญัติศาลยุติธรรมที่วางระบบ วางกฎ วางระเบียบอะไรไว้ซึ่งให้ท่านประธานทำหน้าที่เป็นประธานหรือเป็นประมุขที่ไม่มีใครจะขัดแย้งได้นะครับ ก็คือท่านเป็นผู้คุมกฎทั้งหมด แล้วที่ท่านก็ออกข้อบังคับของศาลทั้งหลายได้ด้วยนะครับ แต่ว่าอยู่ในระบบของศาลยุติธรรมครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่า เพื่อให้มันเป็นไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการแยกองค์การศาลนี้ต่างหากจากกัน แล้วก็เป็นอิสระ แต่ว่าร่วมกันทำงานครับ แล้วก็ไม่ได้มีความขัดแย้งอะไรกัน ระบบนี้เท่าที่ท่านทำงานมานี้ ท่านรองประธานศาลปกครองสูงสุดซึ่งนั่งข้าง ๆ ผมนี้ ท่านก็มีความพึงพอใจในการทำงานอยู่แล้วครับผม ก็ขอกราบเรียนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับท่านอาจารย์ เดี่ยวนะครับ ยอมกันใหม่ครับ ตกลงเห็นด้วยใหม่ครับ ถ้าเห็นด้วยแล้วก็ผ่านนะครับ

นายวัชร หงส์ประภัสสร : ยังติดใจครับท่านครับ ขอเชิญท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ปริญญาติดใจครับ

นายปริญญา ศิริสารการ : ท่านประธานที่เคารพและท่านผู้มีเกียรติ ผมปริญญา ศิริสารการ สสร. นะครับ คือที่ท่านวิซากล่าวมานี้เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วประเทศแล้ว แต่ในหลักสากลที่ผมเคยเจอคนต่างประเทศนี่นะครับ เขาก็ศึกษาเรื่องกฎหมายไทย เขาถามผมว่า ประมุขที่แท้จริงสามฝ่ายของเมืองไทยนี้ เท่าที่ทราบว่า มีนายกรัฐมนตรีนะครับ มีประธานศาล มีประธานรัฐสภา แล้วประธานศาลคนไหนกันแน่ช่วยระบุหน่อยระบบสากลนี้ไม่แน่ใจว่าประมุขของอำนาจอธิปไตยอีกอำนาจหนึ่งนี้เป็นใคร แต่ที่ท่านพูดถึงท่านวิซากล่าว ขอเอ่ยนามนะครับว่า มันเป็นภาคปฏิบัติซึ่งรู้กันทั่วประเทศ

๑๒๘

สสร ๓๓/๒๕๕๐

วฒนี้ ๕๖/๒

อาจจะใช่ หรือว่าคนเฉพาะในวงการศาล แต่ถ้าเราสามารถระบุเป็นชัดเจนว่าเราขอให้ท่านผู้นี้เป็นประมุขสูงสุดของอำนาจตุลาการนั้นะครับ หรือเป็นประมุขของตุลาการทั้งหลายที่มีอยู่หลายศาลนั้นะครับ มันเป็นความชัดชัดของประเทศนั้นะครับว่า เรามี ๓ อำนาจอธิปไตยที่แท้จริง ในขณะที่ท่านบอกว่าโดยส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้น ไม่ทราบที่ท่านพูดด้วยความเกรงใจศาลอื่น ๆ หรือเปล่า แต่ในความเป็นจริงนี้เราต้องระบุให้ชัดเจนเลยว่า เรามี ๓ อำนาจอธิปไตย และแต่ละอำนาจอธิปไตยนี้มีใครเป็นประมุขนะครับ ทุกวันนี้ถ้าท่านพูดอย่างนี้ ประธานศาลรัฐธรรมนูญก็อาจจะเป็นประมุขได้ ประธานศาลปกครองสูงสุดก็อาจจะเป็นประมุขได้ ในความรู้สึกของประชาชนทั่วไป หรือในความรู้สึกของนักศึกษา หรือผู้ศึกษา หรือชาวต่างชาติ ฉะนั้นอธิปไตยที่ชัดเจนนี้ต้องระบุประมุขฝ่ายบริหารคือนายกรัฐมนตรี ฝ่ายนิติบัญญัติคือประธานรัฐสภา ฝ่ายตุลาการใครครับ มันไม่ชัดนะครับ ฉะนั้นประเทศเรามีรัฐธรรมนูญ มีเอกราช มีทุกอย่าง ฉะนั้นเราต้องแสดงความเป็นตัวของตัวเองคือระบุประธานหรือประมุขอำนาจตุลาการให้ชัดเจน เมื่อกี้ที่ท่านอภิปรายมาผมก็ยังไม่ชัดเจน ผมว่าสมาชิกทั้งห้องก็ไม่ชัดเจน ประชาชนที่อยู่ที่บ้านก็ไม่ชัดเจนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ยืนยันอีกที่ครับกรรมาธิการครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ กรรมาธิการ ครับเราคงจะเคยชินอยู่กับระบบศาลเดี่ยว ซึ่งเป็นมาเช่นนั้น จนกระทั่งมีรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีศาลอยู่ระบบเดียว คือศาลยุติธรรม เป็นศาลที่มีอำนาจในกรณีทั้งปวง แต่ว่าในโลกเรานั้นเองจะมีระบบอยู่ ๒ ระบบใหญ่ คือระบบที่ใช้ระบบศาลเดี่ยวอย่างที่เราคุ้นเคยกัน กับระบบที่เราเรียกว่าระบบศาลคู่ หรือหลายระบบ แต่ถ้าเป็นระบบศาลคู่หรือศาลหลายระบบนั้น แต่ละระบบจะมีศาลชั้นต้นของตนเอง แล้วก็มีศาลสูงสุดของตนเอง ซึ่งเป็นอิสระจากกันและกัน -----

ในประเทศที่เป็นต้นหลักอันนี้คือประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งมีศาลปกครองมาสองร้อยกว่าปี จะมีประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลฎีกา รัฐธรรมนูญเป็นประมุขของแต่ละศาล แต่ละระบบ ศาลยุติธรรม และศาลปกครอง รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ก็ไม่เคยระบุว่า ประธานของศาลคนไหนเป็นประธานของตุลาการทั้งหมด เพราะรู้ว่ามันไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ เป็นประมุขของแต่ละระบบ นอกจากนั้นเยอรมนีไม่ได้มีแค่ ๒ ระบบนะครับ เยอรมันมีศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลแรงงาน ศาลภาษี ศาลสังคม ๕ ระบบ ก็จะมีศาลชั้นต้น และศาลสูงสุดของแต่ละระบบ มีประธานศาลของแต่ละระบบ แล้วก็ไม่ได้มีการที่จะประธานของศาลใดจะเป็นประธานของทุกศาล ในรัฐธรรมนูญของเยอรมันก็ไม่มีการระบุเช่นนั้น ถ้าจะมีการ อย่างที่ท่านกรรมาธิการวิชาได้พูดถึง คือว่าในกรณีที่มีปัญหาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของศาล ที่มีข้อขัดข้อง อาจจะมีข้อสงสัยว่า เอ๊ะ คดีหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลไหนนี้ ก็มีวิธีการที่จะระงับความสงสัยนั้น โดยระบบของเราเองก็ใช้คณะกรรมการวินิจฉัยครบ คณะกรรมาธิการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ซึ่งอย่างที่ท่านอาจารย์วิชาว่า ในกรณีของเราก็กำหนดให้ประธานศาลฎีกานั้นเป็นประธาน และกรรมการนั้นก็จะมีประธานศาลปกครองสูงสุดกับประธานศาลอื่น แล้วก็ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่ละศาลส่งมา อันนี้เป็นวิธีการที่จะทำ แต่ไม่ได้ระบุเลยว่าใครเป็นประธานของตุลาการ แล้วไม่มีรัฐธรรมนูญไหน ในกรณีที่ประเทศมีศาลหลายระบบกระทำเช่นนั้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ท่านยังยืนยันไหมครับ ไม่ต้องอธิบายแล้วครับ ถ้ายืนยันผมจะถามแล้วครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๙๖/๑

นายวิชา หงส์ประภัศร : ท่านประธานครับ ผมขอถอนครับ ขอถอนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านวัชรินทร์ ท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๙๗ ไม่มีการแก้ไข มีกลุ่มท่านสุรชัยขอแปรญัตติไว้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คงผ่านได้ครับ ท่านสุรชัยครับ ถ้อยคำอันนี้เคยผ่านมาแล้วครับ ผ่านนะครับ
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๙๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙๙

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวครับ ๑๙๘ นี้ที่ผ่านแบบ ๆ นะครับ มันมีกรรมกาสีทธิ มีสภาอะไรทั้งหลาย เกี่ยวกับ
อันนี้ใหม่ครับ ที่เคยผ่านไป ผมติงไว้แล้วกันนะครับ ท่านไปดูเอาเองแล้วกันนะครับ
ผมไม่แน่ใจว่ามี ไม่มี ไม่มีนะครับ ทานโทษครับ เชิญท่านเลขา เเท่าไรครับ ๑๙๐

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
๑๙๘ ไม่มีการแก้ไข ต่อไปมาตรา ๑๙๙ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๐๐ ไม่มีการแก้ไข มีสงวนคำแปรญัตติครับ เป็นสภาเดียว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
สภาเดียวครับ คงผ่านนะครับ ไม่มีใครติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาครับ ส่วนอื่นมีใหม่ครับ
ส่วนอื่น มีกลุ่มท่านอาจารย์วิชัยนะครับ แล้วก็กลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ไม่น่าจะมีปัญหา
แต่ไม่เป็นไร ถ้ามท่านดูนะครับ กลุ่มท่านอาจารย์วิชัยมีติดใจใหม่ครับ แก้ข้อความ (๔)
อาจารย์กิตติครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ครับ กระผม กิตติ ตีระเศรษฐ์ สสร. ครับ ใน (๔) นี้ เป็นเรื่องของคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๓๒

สสร ๓๓/๒๕๕๐

รสรินทร์ ๕๗/๓

นะครับ ซึ่งวัตถุประสงค์ต้องการให้ได้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้าน การบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริงนะครับ มาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ ท่าน นะครับ แต่ว่าได้มีการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิไว้ว่า ให้มาจากสาขารัฐศาสตร์ หรือ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์อื่น ซึ่งทางกลุ่มผู้แปรญัตติของอาจารย์วิชัย รูปขำดี นั้น มีความเห็นว่าจะเป็นการกำหนดที่กว้างเกินไป และอาจจะได้ผู้ที่มีความรู้ ทางด้านการบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริงไม่เป็นไปตามที่ต้องการครับ จึงเสนอ ขอให้พิจารณาทบทวนในคำที่เกี่ยวข้องกับรัฐประศาสนศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์อื่นครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ใน (๔) นะครับ ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่างครับ ก็เป็นความปรารถนาดีของกลุ่ม ท่านอาจารย์วิชัย ท่านอาจารย์กิตติ ที่ได้ชี้แจงว่าขอตัดคำว่า รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์อื่น -----

ความจริงคณะกรรมการยกย่องนี้ได้ตระหนักถึงกระบวนการที่ได้มาซึ่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนะครับ แล้วก็เราได้พิจารณาในรอบแรกนี้เรามีเฉพาะสาขารัฐศาสตร์แล้วก็ปรากฏว่าถูกหักท้วงมาอย่างมากจากสังคมศาสตร์อื่นนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาไม่เห็นด้วยว่า จำกัดครัดเคร่งเฉพาะรัฐศาสตร์นี่ มันเป็นการตัดสิทธิของผู้ที่ได้มาซึ่งปริญญาในทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งก็เป็นการศึกษาถึงการบริหารราชการแผ่นดินเหมือนกันนะครับ ส่วนสังคมศาสตร์อื่นนี้ก็เปิดกว้างสำหรับการสรรหาที่จะได้คนที่มีความรู้ อย่างเราจะเห็นได้ว่าขณะนี้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีที่มาจากสังคมศาสตร์อื่นอีกมากมายนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะให้โอกาสกับพวกท่านเหล่านั้นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสวี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ขอบคุณครับ ท่านวิชัยยังตั้งใจอยู่ไหมครับ ไม่ตั้งใจใช่ไหมครับ

นายวิชัย รูปขำดี : ไม่ตั้งใจแล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ขอขอบคุณครับ ก็ทั้ง ๒ ท่านไม่มีอะไรตั้งใจนะครับ มาตรานี้ก็คงผ่านได้ใช่ไหมครับ ไม่มีสมาชิกผู้ใด ขอเชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
ที่ผมแปรไว้ที่ผมไม่ตั้งใจ แต่เรียนถามท่านอาจารย์วิชา คือความจริงผมมีสิทธิพูดเพราะผมแปรไว้ครับ ถามท่านอาจารย์วิชา คำว่า สังคมศาสตร์อื่น ๆ นี้ หมายความว่า ก็นั่นแหละ ผมเข้าใจว่าสังคมศาสตร์ไม่ใช่สังคมวิทยา แต่เป็นสังคมศาสตร์ที่กินความกว้างกว่านั้น จะเป็นเศรษฐศาสตร์ จะเป็นอะไรต่ออะไร อันนี้ได้ ถูกต้องใช่ไหมครับ ถูกต้อง
นะครับ ผมถามจะได้ชัดในการ เขาเรียกอะไรล่ะ บันทึกลงเจตนาธรรมณ์ เพราะว่าคำว่า สังคมศาสตร์ มีหลายคนมาถามผม แล้วเรียนว่าผมเห็นด้วย เพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญนี้

จะต้องดูแลหลายเรื่อง เดียวนี้มันเรื่องมีระบบการเงินการทองที่มันโอนไปโอนมาอะไรพวกนี้นะครับ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องดูอะไรที่กว้างขวางพอสมควร ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ก็ไม่ตั้งใจแน่นอนแล้วนะครับ ขออนุญาตผ่านไป มาตราต่อไปครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
มาตรา ๒๐๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็นและสมาชิกเสนอคำแปรญัตติครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มาตรานี้ไม่มีการแก้ไขนะครับ ได้มีสมาชิกขอสงวนความเห็นไว้หลายกลุ่มนะครับ กลุ่มท่านวิทยา กลุ่มท่านพิเชียร ในแต่ละวงเล็บเราเอาวงเล็บแรก (๓) ก่อนนะครับ (๓) ทั้งหมดนะครับ ก็ขอเชิญท่านวิทยา

นายวิทยา งานทวี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา งานทวี ไม่ตั้งใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ไม่ตั้งใจนะครับ ขอบคุณมากครับ ท่านพิเชียรครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ คือในตอนแรกกระผมก็ได้แปรไว้ว่าจะให้เพิ่มข้อความใน (๓) และ (๕) นะครับ โดยเพิ่มในส่วนของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญเข้าไป แต่มาบัดนี้กระผมได้พิจารณาดูอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่งแล้ว กระผมขออนุญาตถอนคำแปรญัตติของกระผมครับ ไม่ตั้งใจแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับ ท่านวิชัยครับ กลุ่มอาจารย์วิชัย เชิญครับ

๑๓๕

สสร ๓๓/๒๕๕๐

กมลมาศ ๕๘/๓

นางสาวอภา อรรถบุญวงศ์ : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ในกลุ่มของอาจารย์วิชัยนะคะ ในข้อความใน (๓) นั้น ขอดัด รัฐมนตรี ออกไปนะคะ ส่วนอื่น ๆ คงเดิม เนื่องจากเหตุผลที่ว่าผู้ที่เคยเป็นรัฐมนตรีมาก่อนนั้นย่อมมีความเกี่ยวข้องในทางการเมือง ซึ่งอาจทำให้ขาดความเป็นกลางในการวินิจฉัยหรือพิจารณาคดีได้คะ ก็ขอให้ทางกรรมการยกกว้างพิจารณาตรงนี้ด้วยคะ ขอขอบคุณคะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านกรรมการจะตอบเลย เชิญนะครับท่าน

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมการยกกว้างครับ ความจริงเรื่องนี้กรรมการยกกว้างได้พิจารณาหลายรอบในคำว่า รัฐมนตรี นี่นะครับว่า เคยเป็นรัฐมนตรีแล้วจะตัดออกไปหรือไม่ เพราะว่ามีบางท่านก็เห็นอย่างที่คุณะของท่านอาจารย์วิชัยนะครับ ได้เห็นว่าไม่น่าจะให้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยนะครับ -----

แต่เมื่อเราได้พิจารณาโดยตระหนักโดยกว้างขวางแล้วนี้ เราก็เห็นกันว่าตำแหน่งรัฐมนตรีนี้ก็มีหลายท่าน แล้วก็มีควมรู้ความสามารถจริง ๆ เราต้องยอมรับถึงควมรู้ความสามารถของท่านในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินแล้วก็เป็นประโยชน์ ซึ่งในต่างประเทศนี้เมื่อเราตรวจสอบดูรัฐธรรมนูญของต่างประเทศก็พบว่า คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญหรือศาลรัฐธรรมนูญนี่นะครับ เขาก็ให้โอกาสกับพวกที่เคยเป็นรัฐมนตรีเพราะว่ามีความรู้ ความชำนาญ มีความเชี่ยวชาญ เหมือนอย่างท่านอาจารย์หลาย ๆ ท่านนะครับ เช่น ท่านอาจารย์การุณอย่างนี้นะครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญอย่างยิ่ง ถ้าท่านเป็นรัฐมนตรีท่านก็จะเข้ามาได้ครับ แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าเมื่อเป็นรัฐมนตรีแล้วจะได้เป็นนะครับ คือหมายความว่าเมื่อมีโอกาสที่จะได้รับการเลือกสรรนะครับ ก็คือเป็นการเปิดกว้างไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ยังมีจิตใจ หรือไม่จิตใจแล้วครับ พักหน้า ขอขอบคุณมากครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมได้แปรญัตติในมาตรานี้ไว้แล้วครับ ก่อนอื่นนี้ผมเห็นด้วยที่ท่านอาจารย์วิชาได้อธิบายเรื่องรัฐมนตรีว่า เราเปิดกว้างไว้ แต่ว่าได้มีสิทธิสมัคร แต่ถ้าไม่ดีจริงนี้ก็ไม่ได้รับการคัดเลือก อันนี้ก็เห็นด้วย ที่นี้อยากจะเชิญชวนท่านดูมาตรา ๒๐๑ เทียบกับมาตรา ๒๓๙ เป็นการเทียบเคียงที่เราคงต้องดูภาพรวมตรงนี้นะครับ ผมต้องกราบเรียนตรงนี้ในฐานะที่ผมทำงานด้านนี้โดยเฉพาะเมื่อตอนสมัยอยู่วุฒิสภา ผมเป็นประธานกรรมาธิการตรวจสอบเรื่องคุณสมบัติ แล้วก็เคยมีอะไรทำงถึงผู้คนมากมาย เรื่องคุณสมบัติ โดยเฉพาะเรื่องอธิบดีหรือเทียบเท่า ท่านคงยังจำกันได้ดีนะครับ ผมทำเรื่องชะงู้นไปหมด แต่ผมคิดว่าผมถูก และบัดนี้ท่านก็เต็มเหมือนกับที่ผมเข้าใจทุกประการ ผมก็ขอบคุณ คราวนี้ตรงนี้จะเชิญชวนเพื่อนสมาชิกให้เทียบเคียงดูท่านเทียบเคียงดูแล้วนี้ท่านให้ตำแหน่งในมาตรา ๒๓๙ คือเรื่อง ปปช. นี้ บุคคลที่จะได้รับการสรรหาเข้ามานี้ กว้างกว่าศาลรัฐธรรมนูญ ก็คือท่านลงไปรองอธิบดีหรือเทียบเท่าผมเรียกง่าย ๆ ว่าเทียบเท่า แต่ท่านเขียนไว้ดีแล้ว ท่านเขียนไว้จะไรชัดเจนกว่าสมัยก่อน

๑๓๗

สสร ๓๓/๒๕๕๐

คั่นสนีย์ ๕๗/๒

เทียบเท่า คนไปเอาซีเทียบลูกเดียวเลย ถ้าท่านจะต้องการซีเทียบก็เขียนลงไปเลย ผมว่าดีแล้วอย่างนั้นะครับ คราวนี้ท่านก็ลดต่ำลง ทั้งรองอธิบดี ทั้งรองศาสตราจารย์ อะไรต่อมิอะไร ที่นี้พอมาถึงศาลรัฐธรรมนูญท่านยืนตามเดิม ตรงนี้แหละครับที่ผมยืนแบบศาสตราจารย์ ยืนแบบอธิบดีหรือเทียบเท่า เทียบเทียบนี้ท่านก็เขียนดี ปัญหาที่มีอยู่นิดเดียวก็คือว่า ความรู้สึกของผมนี้ ผมรู้สึกว่าเป็น ปปช. กับศาลรัฐธรรมนูญนี้ ผมพูดอย่างตรงไปตรงมานะ ไม่ต้องเกรงใจ ผมว่า ปปช. นี่สำคัญมาก ไม่ได้บอกว่ามากกว่าศาลรัฐธรรมนูญ แต่ ปปช. นี่สำคัญมาก ถ้าเทียบกันนี้ ถ้าให้ผมให้น้ำหนักนะครับ กับบทบาทนี้ ผมว่า ปปช. อาจจะมากกว่าศาลรัฐธรรมนูญ นี่พูดกันตรง ๆ ในแง่บทบาท ในแง่คุณสมบัติผมก็คิดว่า ปปช. ก็ควรจะต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าศาลรัฐธรรมนูญ ตรงนี้แหละครับท่านจะต้องตัดสินใจแล้ว คือถ้าท่านดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วปีนี้ก็ลื้อกันมาแทบทุกเรื่องเราจะเอาความผิวนักการเมือง ไม่ว่าจะทุจริต ประพฤติไม่ชอบ โกงกินบ้านเมืองข้าราชการชั้นสูง โกงกินบ้านเมือง ทุจริต ประพฤติไม่ชอบ ไปศาลยังไม่ได้เลย ทุกคนต้องพุ่งไปหา ปปช. หหมด ปปช. คือเซนเตอร์ (Center) ที่สำคัญที่สุดเลย เมื่อ ปปช. สอบแล้วจึงจัดการ เดียวนี้ผมไปทางตำรวจ ตำรวจบอกว่าไม่รับ ส่ง ปปช. ลูกเดียว ท่านจำได้ไหม ที่ดิฉันรัชดา วันนี้มีบทความผมอยู่ในหนังสือพิมพ์แนวหน้านั้นแหละครับ เป็นความเจ็บปวดมาก พอผมได้ ปปช. ที่ไม่ดี ผมส่ง ปปช. เขาบอกเขาไม่รับ -----

ผมไปส่งทางตำรวจ ตำรวจบอกคุณไม่ไป ปปช. ตกลงผมไปไหนล่ะครับ ผมตายเลย
 ที่ดินรชดานั้นล่ะครับ บังเอิญมี คตส. เขาก็เลยเอาที่ผมส่งนี่เอาไปจัดการ เดียวนี้กำลังไป
 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่นี้ล่ะครับ ผมดูแล้วเท่าที่ผมมี
 ประสบการณ์ตรงนี่มานี้ล่ะครับ ปปช. กับศาลรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่า ปปช. กับศาล
 รัฐธรรมนูญควรมีคุณสมบัติเหมือนกัน และผมได้รับคำกล่าวขานจากผู้หลักผู้ใหญ่
 เยอะในครั้งที่ผมตรวจสอบคุณสมบัติ ท่านก็บอกว่าไม่ยากที่จะเห็นให้มีคุณสมบัติสูง
 เกินไป ตัวเล็กท่านจะน้อย เพราะว่าอยากที่จะให้มีตัวเล็กเยอะขึ้น แล้วเมื่อมีตัวเล็ก
 เยอะขึ้นแล้วนี่จะได้คนดีมากขึ้น ไม่ได้หมายความว่าคุณสมบัติสูงแล้วนี่คนจะดีตาม
 แล้วท่านทราบไหมครับ เวลาเขาสรรหาคนที่เป็นศาสตราจารย์ อธิบดีหรือเทียบเท่าระดับ
 ศาลรัฐธรรมนูญของท่านนะครับ เขาสรรหาบางที่ ๑๑ รอบ ๑๒ รอบ ไม่ได้ หยุด
 แล้วเปิดรับสมัครใหม่ สรรหาต่อไปอีก ๘ รอบ ไม่ได้ หยุด เปิดรับสมัครใหม่ ก็ผมเป็นคน
 ทำเรื่องนี้เองกับมือ ท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นปัญหาหนัก คือเขาไม่มีตัวเลือกพอ
 แล้วก็ต้องเปิดรับใหม่ เปิดรับใหม่ แล้วตรงนี้ในที่สุดเขาก็เลยตอนหลัง ๆ เอาวะ เหนื่อย
 เต็มที่แล้ว เอามันให้ได้ก็แล้วกัน อัดกันเข้าไป อัดกันเข้าไป เลือกรู้ เลือกรู้ เลือกรู้ เลือกรู้
 จนได้ แล้วก็ส่งมาให้วุฒิสภา ผมก็ตรวจสอบ แล้วผมก็ โอ๊ย กลุ่มใจว่าจะทำยังไง ตรงนี้ฝาก
 กรรมการการตุ้ตรงนี้นะครับ ผมแปรไว้ที่ตอนนั้นมันรีบร้อน เขียนแต่เพียงแค
 รองศาสตราจารย์ในมาตราชั้นนี้ล่ะครับ ใจผมเนี่ยอยากจะให้เหมือนกันกับ ปปช. อยากจะให้
 ศาลรัฐธรรมนูญมีตัวเลือกเพิ่มมากขึ้น แล้วเขาจะได้หรือไม่ได้ไม่เป็นไรครับ เหมือน
 รัฐมนตรีอย่างที่ท่านพูด ให้เขามีสิทธิสมัคร เราจะได้ตัวเลือก เราได้คนดีเพิ่มมากขึ้น
 แต่แน่นอนพอที่คุณสมบัติแล้วคนที่เป็นตำแหน่งสูงกว่า มีประสบการณ์มากกว่า
 แล้วดีด้วย เขาได้ก่อน เขาได้รับการคัดเลือก โอกาสสูงกว่า ผมกลัวไม่มีตัวเลือก นี่พูดจาก
 ประสบการณ์นะครับ ในการที่ผมเป็นฝ่ายตรวจสอบกระบวนการสรรหาทั้งหลาย แล้วก็ได้
 สะท้อนมา ถามว่าผมได้รับคำสะท้อนจากใคร ก็สะท้อนจากผู้ใหญ่ในวงการที่มีการสรรหา
 นั้นล่ะครับ คนหนึ่งคืออาจารย์เสน่ห์ จามริก แล้วก็บรรดาศาลทั้งหลายที่มาทำหน้าที่
 เป็นประธานสรรหานั้นล่ะครับ บ่นกับผม ผมไม่ต้องเอ่ยดีกว่า เพราะว่าศาลนี้ผมเกรงใจ
 เดียวจะไปเอ่ยชื่อ ท่านมาเป็นกรรมการสรรหาแล้วท่านก็บอกว่าตัวเลือกนี้มีปัญหา

๑๓๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

นิวรา ๖๐/๒

แล้วท่านจะทำอย่างไรละครับ มันก็มีเวลาที่ท่านจะต้องเลือก เพราะฉะนั้นท่านพิจารณา
ตรงนี้เถอะครับว่า ถ้าเอาศาลรัฐธรรมนูญ ท่านแก้มาตรานี้ไปเหมือนกับ ปปช. เสียให้มี
ตัวเลือกมากขึ้น แล้ว ปปช. ก็สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าศาลรัฐธรรมนูญ ผมว่าเราอธิบายได้
แล้วรัฐธรรมนูญเก่าก็ใกล้เคียงกันใน ๒ มาตรานี้ละครับ ใน ๒ ตำแหน่งนี้ ขอบพระคุณ
ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เดี่ยว
ของท่านอาจารย์วิชาคนละประเด็นชี้ใหม่ครับ ข้อ ๓ เชิญครับ เชิญก่อน

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม
วิชา หงส์ประภัสร์ กระผมขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๐๑ (๓) โดยกระผมเห็นว่า
ข้อความที่ว่า คุณสมบัติที่จะเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในข้อที่ว่า เคยเป็นทนายความที่
ประกอบอาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการ
เสนอชื่อนั้น ข้อความที่ว่า เคยเป็น และข้อความที่ว่า นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ คุณจะ
ขัดแย้งกันอยู่ในตัวครับ เพราะคำว่า เคยเป็น นั้นแสดงถึงความเป็นตำแหน่งนี้ในอดีต
ส่วนนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น แสดงถึงว่าต้องเป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อขัดแย้งกัน
ดังนี้ กระผมได้ลองตรวจดูต่อไปในมาตรา ๒๐๓ ปรากฏว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระนั้น
สามารถได้รับการคัดเลือกให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ แต่จะต้องเลิกหรือลาออก
จากการประกอบอาชีพนั้นก่อนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก หรือได้รับความ
เห็นชอบครับ -----

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้นั้น กระผมจึงขอเสนอแปรญัตติที่จะตัดคำว่า เคย ออก เพื่อให้เห็นว่าบุคคลที่ประกอบอาชีพทนายความนั้นจนถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อก็ยังคงเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการคัดสรรครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ท่าน พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ เชิญครับ

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร : กราบเรียนท่านประธานครับ
กระผม พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร สมาชิกสภาร่างครับ ตามมาตรา ๒๐๑ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐๐ (๓) และ (๔) นั้น ผมขอเพิ่มนะครับ ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) นะครับ ขอเพิ่มเป็น ผู้บัญชาการทหารบก ขออนุญาตครับ เป็น พลเอก ครับ เป็น พลเรือเอก ครับ เป็น พลอากาศเอก ครับ และเป็น พลตำรวจเอก ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ไม่ได้แปรญัตติไว้ใช่ไหมครับ ถ้าเป็นขอแปรญัตติใหม่ก็ต้องรวบรวมรายชื่อให้ได้ ๖๐ ชื่อ ถึงจะได้ นะครับ นอกจากกรรมาธิการจะพิจารณา จะเสนอให้กรรมาธิการพิจารณา ใช่ไหมครับ

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร : ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
แต่ว่ากฎเกณฑ์เป็นอย่างไรครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ เชิญชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่างครับ ข้อเสนอของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
นะครับ ที่ได้กรุณาแปรญัตติโดยพูดถึงการดำรงตำแหน่งว่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
รองศาสตราจารย์ โดยท่านบอกว่าเพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ตำแหน่งการคัดสรร
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผมขอกราบเรียน
อย่างนี้ครับ คณะกรรมาธิการยกร่างได้พิจารณาโดยตระหนักถึงตำแหน่งทั้ง ๒ ตำแหน่ง
นี้ นะครับ ก็คือกรรมการ ปปช. กับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จะเห็นได้ว่าการเข้าสู่ตำแหน่ง
ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนี้เราได้วางตำแหน่งไว้ค่อนข้างจะสูง แล้วก็ยังต้องประกอบ

ไปด้วยการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนิติศาสตร์ แล้วก็รัฐศาสตร์อย่างแท้จริง ด้วยนะครับผม แล้วนอกจากนี้บุคลากรที่จะเข้ามาสู่ตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ยังคงอยู่ในระดับของผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือมิฉะนั้นก็ผู้พิพากษาศาลปกครองสูงสุดครับ เหตุที่เป็นดังนี้เพราะอะไรครับ ถึงแม้ว่าศาลรัฐธรรมนูญอำนาจดูเหมือนกับว่าภารกิจจะลดลง หรือว่าภารกิจไม่หนักเท่ากับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่ว่าเป็นผู้ที่มีอำนาจตรวจสอบหรือทบทวนกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ อันนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากนะครับ ในระบบของต่างประเทศ จูดิเชียล รีวิว (Judicial review) ถือว่าเป็นอำนาจสูงสุดครับ สูงสุดที่สุดในแผ่นดิน สูงสุดกว่าฝ่ายนิติบัญญัติ เสียอีกนะครับ เหมือนอย่างศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการตุลาการของฝรั่งเศส หรือศาลฎีกาของประเทศญี่ปุ่น กล่าวคือว่าเป็นอำนาจที่ชี้ต้นตายปลายเป็นของการออกกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ แม้งานไม่หนักครับ แต่ว่าเป็นงานที่จะต้องใช้สมอง ใช้ความรู้ ใช้ความคิด ใช้ประสบการณ์อย่างยอดเยี่ยม แต่เท่าที่ผ่านมากะผมขอกราบเรียนว่า เรามองศาลรัฐธรรมนูญเหมือนศาลทั่วไป กระผมขอกราบเรียนอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นจึงมีผู้ที่ไม่ได้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือความรู้ความชำนาญในด้านกฎหมาย หรือในด้านรัฐศาสตร์อย่างแท้จริงนี้ -----

หรือการปกครองการบริหารราชการอย่างแท้จริงเข้ามาอาศัยตำแหน่งนี้ครับผม ในการออกแนววินิจฉัยหรือวางกฎเกณฑ์อะไรในทางที่ทำให้เห็นได้ว่าศักดิ์ศรีหรือกระบวนการในการวินิจฉัยนั้นมันลดต่ำลงเหมือนกับร้านค้าแบกะดิน เพราะฉะนั้นเราจำเป็นอย่างยิ่งในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องยกระดับสถานะของศาลรัฐธรรมนูญให้กลับสู่สถานะเดิม สู่สถานะเดิมไม่ได้หมายความว่าสู่สถานะเดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่สู่สถานะเดิมของศาลรัฐธรรมนูญทั่วโลกครับ ไม่ต้องศาลรัฐธรรมนูญของประเทศไหนหรือครับ ของประเทศที่เพิ่งเกิดใหม่เราจะเห็นได้เลยว่าสุดยอดทั้งนั้นเลยนะครับ นักกฎหมาย นักรัฐศาสตร์ที่นั่งอยู่ในศาลรัฐธรรมนูญไปดูเขาแล้วก็มาดูของเราเศร้าใจครับผม เพราะฉะนั้นไม่ควรจะให้เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น ดังนั้นเราจึงต้องเปรียบเทียบสถานะว่า แม้มาจากสาขาอื่น ฝ่ายอื่นก็ไม่ควรลดต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาศาลปกครองสูงสุดครับ เพราะอะไรครับ เพราะจะต้องนั่งพิจารณาคดีร่วมกันในการวินิจฉัยชี้ขาด ถ้าท่านเป็นลักษณะของข้าราชการที่ต่ำกว่าหรือด้อยกว่านี้มันดูแล้วไม่สง่างามอย่างที่กระผมเคยพูดนะครับ เพราะฉะนั้นอย่างนี้เราจึงพยายามดำรงไว้ซึ่งอธิปไตยหรือระดับศาสตราจารย์ครับผม แต่ว่า ปปช. ก็คงจะต้องพูดกันต่อไปครับ ว่าทำไมเราถึงให้ลดลงได้ เหตุที่ลดลงกระผมขอพูดไว้เสียเลยว่า เราต้องการคนหนุ่มหรือที่กำลังมีไฟที่จะทำงานที่มากกว่าที่ปรากฏ เราถึงขยายลงนะครับผม อันนั้นคงจะต้องพูดในรายละเอียดต่อไปครับเมื่อถึงเวลา ขอขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ของท่านอาจารย์วัชรายังไม่ได้ตอบเลยครับ เคยเป็น

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : สำหรับกรณีเคยเป็นกระผมขอกราบเรียนว่า ไม่มีข้ออะไรที่จะไปตัดสิทธิเลยนะครับ ถึงแม้จะใช้คำว่า เคยก็ตามนะครับ ก็หมายความว่าท่านเป็นอยู่อย่างท่านวัชรานี้ได้นะครับ คือหมายความว่า คำว่า เคย นี้ะครับ ไม่ได้หมายความว่าอดีตที่ล่วงมาแล้วเมื่อก่อนที่ท่านจะมาเป็นถึงขณะนี้ ขณะที่ท่านนั่งอยู่นี้ท่านเคยตลอดเวลาเลยครับผม เพราะว่าอย่างที่พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า สิ่งที่ล่วงมาแล้วก็คือขณะที่นั่งอยู่นี้ะครับทั้งเป็นและล่วง

มาแล้วครับ ตลอดเวลาครับผม เพราะฉะนั้นเรื่องถ้อยคำไม่มีปัญหา ถ้าท่านยังติดใจก็ยังมีบันทึกไว้ในเจตนารมณืได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัชรารับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวัชรา หงส์ประภัศร ครับ เมื่อท่านกรรมาธิการได้ให้ความหมายที่ชัดเจนว่า คำว่า เคยเป็นนี้ไม่แสดงถึงอดีตเป็นนะครับ กระผมก็พอใจและขอบันทึกในเจตนารมณืไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ พอใจไหมครับ คำชี้แจง เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมฟังดูมีเหตุผลครับ ผมรับได้ แล้วก็เห็นด้วยว่า ปปช. อาจจะต้องการคนหนุ่มมากกว่าอย่างที่คุณจะครับ เลยเห็นด้วย ๒ ที่เลย ถาถามนิดเดียวว่าที่ของคุณวัชราที่ว่าเคยเป็นนี้ผมเคยดูกฎหมายเก่าพอดีจะหยิบไม่ทัน รู้สึกจะเขียนว่า เป็น หรือ เคยเป็น ใช้หรือเปล่า อันนี้ถ้อยคำเท่า นั้นแหละครับ เจตนารมณืในที่นี้ที่ท่านอธิบายนี้ผมก็เห็นด้วยครับ คำว่าเคยเป็น แม้ปัจจุบันเป็น มันเคยเป็นมาตั้ง ๓๐ ปีแล้ว ปัจจุบันเป็นนี้จะไปบอกว่า ปัจจุบันต้องลาออกเสียก่อนหรือหยุดไว้ก่อนนี้ มันดูแล้วมันตลก เจตนารมณืไม่น่าจะขัด แต่ว่ารู้สึกกฎหมายเก่าจะเขียนว่า เป็น หรือ เคยเป็น เท่านั้นเองนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : เชิญท่านนุรักษ์ครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต (กรรมาธิการ) : ผม นุรักษ์ มาประณีต ครับ เรียนตอบท่านวัชราว่า คำว่า เคยเป็น นี้จะครับจะกว้างกว่านะครับท่าน ถ้า เป็น และเคยเป็น นี้จะแคบกว่านะครับ -----

ถ้าตามความหมายของท่านว่า เป็น นี้ ต้องเป็นติดต่อกันมาจนถึงวันสมัครนะครับ แต่ถ้าเคยเป็น นี้ เคยเป็นมาแล้ว ๓๐ ปี แม้จะหยุดเว้นวรรคไปจนถึงวันสมัครก็ยิ่งเข้าคุณสมบัติ เพราะฉะนั้นคำนี้จะกว้างกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ตกลงว่ามาตรานี้ผู้แปรรูปดีพอใจ เหลือแต่ (๕) ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ แต่ว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องสมาชิกวุฒิสภา ท่านการุณครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ สสร. นะครับ ขออนุญาตถามครับ และคำถามนี้มันเป็นคำถามที่เป็นปัญหานั้นครับ อยากให้ตอบไว้ซึ่งเคยหาช่องทางนำขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญอยู่เรื่อย คืออธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดีอะไรอย่างนี้นะครับ ผู้ตรวจราชการกระทรวง ชี ๑๐ พลตำรวจเอก หรือ พลเอก พลโท พลตรี อะไรที่ไม่ใช่บริหารนี้ จะได้หรือไม่ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านต้องบันทึกเอาไว้ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วก็จะมีความให้กับดอกเตอร์เจิมศักดิ์เอาไว้ถามอีกอยู่เรื่อยนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ใครจะยืนยันครับ ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ในประเด็นของคุณสมบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหาร ในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี ในเรื่องนี้นะครับ ได้มีการปรับปรุงจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ซึ่งเขียนไว้สั้น ๆ คือ อธิบดีหรือเทียบเท่า แล้วก็นำไปสู่ความสับสนในการยื่นตีความในการสรรหา ถ้าตรงนี้นะครับ ในเจตนารมณ์จริง ๆ คงต้องดูคู่ไปกับมาตรา ๒๐๐ ที่ว่าต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารราชการแผ่นดินนี้ ความรู้ในการบริหารราชการแผ่นดิน ก็คือหัวหน้าส่วนราชการครับ เพราะฉะนั้นในคำถามที่ว่ามันจะรวมไปถึงผู้ตรวจราชการหรือไม่ ตรงนี้นะครับ ไม่รวมครับ เนื่องจากว่าไม่สอดคล้องกับในมาตรา ๒๐๐ อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดีนี้ ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็เขียนไว้แล้วครับ ถ้าส่วนราชการเรียกชื่อ
 อย่างอื่น อาจจะมีตำแหน่งผู้อำนวยการ เลขานุการ ลักษณะอย่างนั้นนะครับ แล้วส่วนนั้น
 เป็นกรมเทียบเท่าอธิบดีนี่ ตรงจุดนั้นก็อยู่ในความหมายนะครับ ในเรื่องของอธิบดีหรือผู้
 ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี ซึ่งตรงจุดนี้
 เรียนยืนยันว่า ทางคณะกรรมการที่ได้ยกวางในส่วนนี้นะครับ ก็ได้คำนึงถึงปัญหาใน
 อดีตที่ผ่านมาแล้วนะครับ แล้วก็พยายามที่จะแก้ไขให้มันตรงตามที่เจตนารมณ์ที่ประสงค์ครับ
 ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 คราวนี้ก็ชัด ชัดกว่าปี ๒๕๔๐ มาก แล้วก็แก้ปัญหาได้เยอะนะครับ ขอบพระคุณมาก
 ขณะนี้ก็ครบทุกวรรคแล้วนะครับ เชิญท่านธรรมนิติย์ เมื่อกี้ยังไม่ได้ตอบ

พลตำรวจโท ธรรมนิติย์ ปิตะนีละบุตร : ยังไม่ได้ตอบครับ พลตำรวจเอก
 พลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก ครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 คืออย่างนี้ครับ ผมเรียนว่าเนื่องจากไม่ได้ขอแปรญัตติเอาไว้ นะครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ
 แล้วก็คงเสนอตรงนี้ได้ นะครับ ตามกฎที่เราวางไว้ มาตรา ๒๔ วรรคสอง นะครับ

พลตำรวจโท ธรรมนิติย์ ปิตะนีละบุตร : ผมอยู่ในคณะ ลงชื่อกับ
 อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ใช่ครับ แต่ว่าต้องแปรมาเป็นญัตติลงมา แล้วตรงนี้เขาห้ามไม่แปรเพิ่มเติมอีกแล้วครับ
 ยกเว้นแต่ว่าท่านกรรมาธิการจะเห็นชอบ ถูกไหมครับ ที่นี้ผมก็ถามท่านกรรมาธิการแล้ว
 ท่านกรรมาธิการก็ไม่ตอบ เมื่อท่านกรรมาธิการไม่ตอบก็แสดงว่าท่านก็ไม่เห็นชอบที่จะให้
 เปลี่ยนแปลง ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมคิดว่าที่คุุณการุณถามไว้เนี่ย จะได้บันทึกไว้ให้ชัด ๆ เพราะเรื่องนี้
 มีปัญหาโดยตลอด คือคำว่า อธิบดีหรือเทียบเท่าแต่เดิมนี่ -----

อย่างที่ท่านกรรมาธิการที่กรุณาตอบนะครับ ผมเสียเวลากับเรื่องนี้หลายเดือน
 เป็นปีเลย แล้วก็มันมาหลายรุ่นเหลือเกินที่จะต้องจัดการกับอธิบดีหรือเทียบเท่า
 ผมอยากจะให้บันทึกไว้ นะครับ ว่าแต่เดิมนี่ปัญหามันมีอยู่ว่า พอเขียนว่า อธิบดีหรือ
 เทียบเท่า พลตรี พลโท บอกว่า เขาซี ๑๐ เขามาเทียบ เขาเอาอธิบดีหรือเทียบเท่า คือเอา
 อธิบดีไปเทียบกับซี ๑๐ ก่อน แล้วอะไรที่เทียบกับซี ๑๐ เอาหมด ซึ่งเราบอกว่า เอ๊ะ ถ้าดู
 ทั้งหลายเขาร้อยเรียงในรัฐธรรมนูญนี่มันพุดถึงตำแหน่งบริหาร มันไม่ได้เอาซีเทียบ
 ก็ไปเอา กพ. มา กพ. ก็บอกว่า ที่เทียบนี้ ไปเอาซี ๑๐ มาเทียบนี้ กพ. กฎของ กพ.
 เขาเทียบเพื่อที่จะให้เครื่องบินได้ขึ้นไหน หรือพักโรงแรมได้เท่าไร คุณเอาอันนั้น
 มาเทียบ กพ. บอกว่า เขาไม่มีเจตนาจะเทียบในทางบริหาร เสร็จแล้วคนก็ไม่ยอมจะเอา
 ให้ได้ พลตรี พลโท พลตำรวจตรี พลตำรวจโท ก็จะมาเทียบ ตกลงผู้ว่าราชการจังหวัดก็เทียบ
 เอาสิ ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ใช่ใหม่อธิบดีหรือเทียบเท่า บางคนก็บอกว่า ใช่ บางคนก็บอก
 ไม่ใช่ มันก็ตีกันมั่วไปหมดเลยตรงนี้ เอกอัครราชทูตใช่ใหม่ และตำแหน่งมันยังมีอื่น ๆ อีก
 มากมายเลย ทีนี้เขาก็จะเอาอะไรที่เทียบได้ก็เทียบหมดนะครับ ซี ผมเคยแสวงในที่ประชุม
 เลยนะครับ คนที่มาเทียบนี้ นะครับ ผมบอกว่า ถ้าคุณเทียบโดยอย่างนี้ ถ้าเขาบอกว่า
 ต้องเป็นชายหรือเทียบเท่า คุณบอกผู้ชายเป็นคน ผู้หญิงก็เป็นคน เพราะฉะนั้นผู้หญิง
 ก็เทียบกับผู้ชายได้ เขียนว่า ผู้ชายหรือเทียบเท่า เพราะฉะนั้นเพศอะไรก็ได้หมด ถ้าคุณ
 ใช้วิธีนี้ เพราะว่าคุณบอกว่าผู้ชายเป็นมนุษย์ ผู้ชายเป็นคน ผู้หญิงก็เป็นคน คนก็เลย
 เทียบกับคน เพราะฉะนั้นผู้ชาย ผู้หญิง ก็ใส่ด้วยกันได้ ผมก็ เออ วิธีเทียบของคุณนี้
 แปลกดี แต่เขาก็เทียบกันไปอย่างนี้จะครับ แล้วก็ปัญหา ผมก็ส่งศาลรัฐธรรมนูญ ดันกัน
 อยู่อย่างนั้น นะครับหลายตลบ ไม่ต้องพูดซ้ำ เชื่อว่าท่านไพบูลย์นี้ท่านก็รู้ดี เพราะฉะนั้น
 เทียบนี้เอาให้มันชัด พลตำรวจโท ธรรมนิศย์ ท่านถามนี้ ท่านอยู่ในกลุ่มผม นะครับ
 ท่านประธานต้องกรุณาให้ท่านตอบ จะได้บันทึกเจตนารมณ์ไว้ชัด ๆ เลยว่า ท่านถามว่า
 พลตำรวจเอกใช่ใหม่นะครับ พลตำรวจโท ธรรมนิศย์ ถ้าตำรวจนี้จะเทียบอย่างไร จะเอา
 เฉพาะอธิบดีตำรวจ ท่านฟังนะครับ ตำรวจนี้จะยุ่งหน่อย ตำรวจนี้ท่านมา ท่านบอกท่าน
 กรมใหญ่ มันมีกรมใหญ่ที่เรียกว่า อธิบดีกรมใหญ่กับอธิบดีกรมเล็กอีก แล้วท่านก็บอกว่า
 เฮ้ย เราเป็นรองอธิบดีกรมใหญ่นี้มันต้องเทียบเท่ากับอธิบดีกรมเล็ก ท่านต้องใส่

เจตนารมณ์ตรงนี้นะครับ ท่านพูดมีความหมายนะครับ ผมทำมากับมือ ผมโดนมาแล้ว
 นะครับ อย่าให้บอกเลยว่าใครบ้าง แล้วก็อ้างตัวนี้ไปเป็นศาลรัฐธรรมนูญเรียบร้อย แล้วก็
 ถูกปลดไปแล้ว ตำรวจนั่นแหละครับที่เป็นรอง และตำรวจ คุณไม่ต้องไปเอ่ยชื่อหรือ
 คุณการุณ ตำรวจที่ต่ำกว่าอธิบดี แล้วก็บอกว่าตัวเองนี้เทียบเท่าอธิบดี เป็นรองอธิบดี
 แต่เขาบอกว่าเขาเป็นอธิบดีหรือเทียบเท่า ถามว่าทำไมละ เขาก็บอกว่าเขากรมใหญ่
 เขาเทียบเท่าอธิบดี คนอื่นนะไม่เทียบเท่าอธิบดีในกรมตัวเองนะ อย่างนี้เป็นต้น อันนี้ท่าน
 ประธานครับ ผมตรวจสอบเรื่องนี้ผมปวดหัวมาก และผมไม่ยอม เขาก็จะมาผม ท่านนี้
 ออกใหม่ คนมันจะได้ตำแหน่งอยู่แล้ว ผมก็จะรู้เท่าเดียว บอกคุณไม่มีคุณสมบัติ ผมก็ส่ง
 ศาลรัฐธรรมนูญ ก็ที่ไปทางคุณอุทัยที่หนึ่ง ไปทางคุณอะไร ที่คุณการุณเล่นงานไปเมื่อเข้า
 นี้นะครับ ที่บอกว่ารุกที่จะชิงเทวอะไรต่ออะไร ผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อนะครับ แบบนี้ แล้วเขา
 ก็ไม่ส่ง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่วนเวียนปวดหัว ไม่ใช่ที่ท่านฟังแค่นี้ท่านบอกว่าปวดหัวแล้ว
 ผมทำกับมือนี้มันจะปวดหัวขนาดไหน ผมว่าประธานตรวจสอบเรื่องนี้โดยเฉพาะ
 แล้วหลายต่อหลายรุ่น เพราะฉะนั้นท่านตอบเถอะครับ จะได้บันทึกไว้ว่าถ้าตำรวจจะ
 เทียบอย่างไร เอาแต่อธิบดีเลยนะ จะได้บันทึกเจตนารมณ์เลย ผมเห็นด้วยนะถ้าจะเอาแต่
 อธิบดีก็เอา แต่เขาก็กัยมาบอกเขากรมใหญ่ คนอื่นมันกรมเล็กนะครับ จะเอาอย่างไรครับ
 ตรงนี้

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ชัดเจนไหมครับ ถ้าชัดเจนก็ช่วยตอบยันอีกทีหนึ่งนะครับว่า พลเอก ถ้าไม่เทียบเป็นอธิบดี
 ก็ไม่ใช่ ใช่ไหมครับ เป็นอย่างนั้นไหม กรมเล็ก กรมใหญ่ ไม่เกี่ยวกับใช่ไหมครับ ท่านเลขา
 เมื่อสักครู่ผมก็เข้าใจผิด นึกว่าเป็นเสนอญัตติขึ้นมาใหม่ แต่ถ้าถามว่า พลเอก
 พลตำรวจเอก นั้นเทียบอธิบดีหรือไม่ นั่นอีกประเด็นหนึ่ง ท่านก็ถามได้ มีสิทธิถาม
 เพราะฉะนั้นกรุณาต้องตอบนะครับท่าน

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ในความหมายที่ดูกันตรงนี้นะครับ อธิบดีไม่มีเป็นอย่างอื่น ก็คือ อธิบดีกรม ปลัดกระทรวง นะครับ ก็อยู่ในฐานะที่ปกครองกระทรวง อธิบดีนี่ ส่วนมากก็จะผ่านจากอธิบดีไปแล้ว ตรงนั้นไม่มีปัญหา ที่นี้คำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหาร ในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี ก็ต้องดูประกอบกัน ก็คือดำรงตำแหน่งบริหารด้วย อย่างผู้ตรวจราชการ ที่ปรึกษา ไม่อยู่ในความหมายนะครับ ตำแหน่งที่ทางบริหารในส่วนราชการนี้มันก็มีอยู่หลายอย่าง อย่างขออนุญาตเอ่ยนามท่านก้านรงค์ ท่านเคยเป็นเลขาธิการ ปปช. นี่ อันนั้นก็อยู่ในความหมายนะครับ ก็คือเคยเป็นข้าราชการที่บริหารในส่วนราชการแล้วก็เทียบเท่าอธิบดี ซึ่งสูงกว่าด้วยซ้ำครับ เป็นระดับ ๑๑ ที่นี้ในผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการนะครับ นอกจากปลัดกระทรวงแล้วนะครับ ก็มีรองปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวงก็ใช้ตำแหน่งบริหารแล้วก็ระดับ ๑๐ เทียบเท่าอธิบดีนะครับ ตรงนั้นนะครับ ที่นี้ในเรื่องของนายทหาร นายตำรวจ ก็ต้องดูว่าตรงนั้นนะครับอยู่ในลักษณะที่มีตำแหน่งทางบริหารหรือไม่นะครับ ก็คงเอาประเด็นหลัก ๆ มาจับนะครับ ไม่ใช่ว่าเป็นตำแหน่งในระดับ พลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก แล้วจะได้ทุกท่านนะครับ ก็คือต้องเอาตำแหน่งในเชิงของบริหารเข้ามาจับ ซึ่งคงต้องไปดูในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ครั้นจะเขียนไปตรงนี้มันสาธยายได้ไม่หมดครับ แล้วมันก็จะผิดเจตนารมณ์ไปนะครับ ตรงนั้นผมก็กราบเรียนอย่างส่วนราชการอื่น ที่เรียกชื่ออย่างอื่นนะครับ แต่อยู่ในฐานะเทียบเท่ากรม ก็คงจะอยู่ในความหมายนี้นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมช่วยท่านอย่างนี้ ท่านจะเห็นด้วยไหม ท่านต้องการผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่ใช่ซี เทียบซีไม่ได้ ต้องบันทึกในเจตนารมณ์ให้ชัดเจนว่า ต้องการผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดีคือหัวหน้าสูงสุดของกรม ถูกไหมครับ ถ้าพยักหน้า ผมพูดแทน จดด้วยนะ ว่าท่านพยักหน้านะ ไม่อย่างนั้นแล้วเดี๋ยวกลายเป็นเจตนารมณ์ กลายเป็นฝ่ายผม เจตนารมณ์

ของเจิมศักดิ์คนเดียว มันต้องเจตนารมณ์ของเราทั้งหมด ถ้ามีใครค้านก็ต้องพูดกันนะครับ เจตนาของเราที่ต้องการผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารระดับกรม หัวหน้าของระดับกรม ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับผมก็ค้านกันไปเลยนะครับ ที่นี้ มันจะง่ายขึ้น ตอนก่อนค้นแทบตาย เจตนารมณ์ไม่พูดกันเลย เขียน อธิปไตยหรือเทียบเท่า คราวนี้ก็มีนิดเดียว จะต้องเอาให้ชัด ที่นี้ไหน ๆ พูดกันขึ้นมาแล้ว เจ้ากรมเลยครับ ผมเจอปัญหาหลายเลย เขาบอก เจ้ากรมนี้ ไม่ใช่ กรม เขาเรียก เจ้ากรมเฉย ๆ แต่ทหารเขาเรียก เจ้ากรม แต่ไม่ใช่กรมหรอก เพราะฉะนั้นเขามาหลอกอาจารย์นี้ เขาบอกว่าเขาเป็นเจ้ากรม เราก็บอกว่า เอ้ย เจ้ากรม คืออธิบดี ปวดหัวอีกเหมือนกันว่าเจ้ากรมไม่ใช่ใหม่ เจ้ากรมบริหารระดับกรมใหม่ มีคนบอก ไม่ใช่ นะครับ เลขาธิการพัฒนา ๕ ไร่ ๕ งานใหญ่ระดับกรม มีคนบอกว่ามัน เหมือนกรมใหญ่ มันเหมือนใหญ่นั่นอีก คือ ซี ๑๑ เพราะฉะนั้นรองเลขาธิการพัฒนาเลย น่าจะเทียบเท่ากับกรมเล็ก ไปโน่นอีก ท่านนี่ก็ออกใหม่ เพราะเลขาธิการพัฒนาไปเทียบเท่ากับอธิบดี อธิบดีไม่ได้ เพราะเขาซี ๑๑ เขาใหญ่กว่า รองอธิบดีมาเลย ผมซี ๑๐ ดิฉันซี ๑๐ กระทรวงศึกษาก็มีมานะครับประเภทนี้ สำนักงานอะไรนั้นผมจำไม่ได้แล้ว สส. อะไรไม่รู้ นะครับ มาเลย ดิฉันกรมใหญ่ นะ ดิฉันเป็นรองอธิบดี ดิฉันต้องได้ นี้ผู้หญิง แล้วผมก็ปวดหัว นะครับ แล้วก็วัน ๆ หนึ่งจะมีคนมาล็อบบี้ (Lobby) อย่างนี้ มันเยอะ แล้วผมเป็นโรคไม่ชอบให้ใครล็อบบี้ด้วยนะครับ -----

นี่พูดจริง ๆ ผมเป็นคนตรวจ และเขาก็วิ่งล๊อบบี้ ขออาจารย์ผ่านเถอะนะ ขอผ่านเถอะนะ
 อย่าไปเอาเรื่องเลย และผมก็เอาหมดละทุกคน ผมไม่สนใจนะ แล้วก็มีส่วนเติมบ้าน
 เต็มเมือง ท่านเขียน ต่อไปนี่ผมไม่ได้เป็น สว. แล้ว ผมไม่ไปยุ่งด้วยนะครับ แต่ว่าคนที่มา
 ที่หลังเขาจะได้ให้มันชัด ๆ ถ้าท่านบอกยังเขียนไม่ได้ เราพูดกันเสีย บันทึกในเจตนารมณ์
 ตรงนี้ท่านประธาน คำว่า บันทึกเจตนารมณ์ จะมีความหมายอย่างไร ถ้าเราตกลงกันเป็น
 เจตนารมณ์อย่างไร ไปเขียนละเอียดเลย จะเอาระดับไหน เจ้ากรมพระธรรมนูญใช้ใหม่
 เจ้ากรมอื่น ๆ มีคนบอกเจ้ากรมของทหารก็ไม่เท่ากันอีก ผมก็เลยปวดหัว ว่า
 ตกลงเจ้ากรมมันเป็นอย่างไร เท่าหรือไม่เท่า ในนี้ก็มียทหารอยู่ใช้ใหม่ครับ ท่านช่วยหน่อย
 ได้ไหมครับ ทหารเรือก็คงมีเจ้ากรมเหมือนกันนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 พอจะช่วยไหม ท่านพีรศักดิ์

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ต่อเนื่องเลยครับ จะได้เอาให้หมด
 ท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ท่านพีรศักดิ์ก่อนครับ

พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล : กราบเรียนท่านประธาน กระผม พลเรือเอก
 พีรศักดิ์ วัชรมูล นะครับ เจ้ากรมนี้มีหลายระดับ ไซ้ครับ อย่างเช่น กรมอุทหารเรือ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 กรมอุทหารเรือ ไซ้

พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล : ในกรมอุทหารเรือก็ยังมีกรมพัฒนาแผนการ
 ช่าง มีกรมอะไรอีก มีทั้งหมด ๓ กรม อยู่ในกรม กรมชั้นนกรมอยู่ เป็นกรมหมด

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 แย่สิครับท่าน

พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล : กรมอุเป็นกรมใหญ่ ระดับพลเรือโท

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 กรมหนึ่งก็ต้องมีอธิบดี มีเจ้ากรมได้คนเดียวเท่านั้นแหละครับ

พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล : ก็กรมอยู่ระดับพลเรือโท และแบ่งเป็น ๓ กรม กรมระดับพลเรือตรี

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : กรมในที่นี้ไม่ได้มีความหมายเท่ากับ กรม กอง ต่าง ๆ ไม่ใช่หรือครับ

พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล : อันนี้เป็นกรมบริหารในกรมอุทหาเรือ เจ้ากรมหนึ่ง

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ก็เป็น ปัญหาละครับถ้าอย่างนั้น กรมซ้อนกรมนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขออนุญาตซักท่าน นิดเดียวนะครับ เพราะว่าผมทราบประเด็น กรมไหนเป็นกรมที่บริหารงานเทียบเท่าบริหาร นะครับ เอาตัวบริหารเป็นหลัก เทียบเท่ากับกรมอื่น ๆ ในข้าราชการพลเรือน ท่านลองบอก หน่อยได้ไหมครับ กรม ๓ กรมของท่านที่แตกอะไรวะ กรมไหนคือใช่ครับ

พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล : กรมคู่คือกรมที่บริหารกรมอีก ๓ กรม ในส่วนของกรมอุทหาเรือนะครับ ในส่วนของสายช่าง แต่เอาทหารนี่มาเทียบกับ พลเรือนนี่ จริง ๆ แล้วมันไม่เหมือนกัน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ครับ ก็เป็นข้อมูลที่จะต้องประกอบ แล้วตอนนี้มีชื่อ ท่านการุณที่หลังครับ ท่านวัชราครับ แล้ว ท่านการุณครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมขอนิดเดียวครับ กระผม วัชรา หงส์ประภัสร์ กระผมขอคำอธิบาย หรือเป็น เจตนารมณ์ของผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่า อธิบดีนี้ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ถือว่าเป็นหรือเปล่าครับ แล้วรองผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ เทียบเท่ารองอธิบดีหรือเปล่าครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ๒ ตำแหน่งนะที่ถามนะครับ รองเลขาธิการสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ที่เป็นเรื่องสงสัย ผู้ว่าราชการจังหวัด และรองผู้ว่าราชการจังหวัด เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. นะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านเสนอมาเมื่อกี่นะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดเทียบเท่าอธิบดีใหม่ เป็นบริหารใหม่ เป็นกรมใหม่ ต่อไปครับ พลดำรวจเอก แต่ไม่ใช่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินะ ระดับพลดำรวจเอก ระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรืออะไรนะ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินี้ ถือเป็นอธิบดีได้ใหม่ มาเยอะเลยครับ อันนี้ มาสมัครเยอะ พลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก อันนี้เยอะอีกเหมือนกัน ซึ่งไม่รู้ กรมอะไรต่อกรมอะไรหรอกที่นี้ครับ ถือใหม่ เสธ. เสธ. เสธ. ทักษิณ เสธ. ทักษิณ เสธ. ทักษิณ ซึ่งเป็น พลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก เหมือนกันเป็นเสนาธิการนะ แล้วก็ตำแหน่งอะไร เจ้ากรมอะไรของเขาอีก ตำแหน่ง พลเอก ทั้งนั้นเลยนะครับ ถือว่า เป็นใหม่ มาสมัครเยอะเหมือนกันครับ ท่านต้องว่ากันเสียให้ละเอียดตรงนี้สักหน่อยหนึ่ง ครับ จะได้เป็นบันทึกเอาไว้ ต่อไปนี่มันจะได้เถียงกันน้อยหน่อยในวันข้างหน้า

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับผม ท่านสุรพล ไม่พูดแล้วใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมเกี่ยวนิดเดียวล่ะครับ และความจริง ก็ไม่ได้คิดว่าจะได้มีโอกาสเป็นอะไรหรอกครับ แต่ว่าจะเกี่ยวตรงความเป็น ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ครับ เพราะว่าบางท่านก็ว่าเป็น บางท่านก็ไม่ได้เป็นนะครับ -----

ตรงนี้ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ถ้ามองในแง่การบริหารงานนี่นะครับ จังหวัดนั้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนนะครับ ถ้าผมจำไม่ผิดก็รู้สึกจะมีคำพิพากษาฎีกาเมื่อปี ๒๕๙๕ นะครับ แล้วก็ถ้ามองในแง่ของการบริหารงานนี่นะครับ จังหวัดก็มีอำนาจในเรื่องของการบริหารงาน ทั้งในเรื่องการบริหารราชการทั่วไป การบริหารงานบุคคล รวมทั้งการบริหารงบประมาณ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นี้ได้นำไปรวมไว้ที่จังหวัด เพราะฉะนั้นก็มีปัญหาในเรื่องนี้อยู่ตลอดมา แต่โดยเจตนารมณ์ โดยการบริหารงานนะครับ โดยลักษณะงานแล้วนี้ จังหวัดก็ควรจะเทียบเท่ากับอธิบดีครับ ขอกราบเรียนครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ความจริง กฟ. มีหน้าที่เรื่องนี้โดยตรงนะครับ เพราะว่าก็มีกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ทางกรรมาธิการ อาจารย์อัชพรดูแล้วครับ ท่านกรุณา เผื่อว่าชัด ๆ จะได้บันทึกเจตนารมณ์ อย่างว่ามีปัญหามาก ๆ ที่เดียวครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สิ่งที่ได้เพิ่มเติมเข้าไปว่า อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี นั้นก็เพื่อให้เห็นว่า มี ๒ เงื่อนไข ๑. ก็คือ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการ ตรงนี้ในส่วนราชการต่าง ๆ ก็จะกำหนดว่า ตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งสายงานบริหาร ตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งสายงานวิชาการ หรือเป็นตำแหน่งสายงานด้านปฏิบัติการ ตรงนี้ในสายของข้าราชการพลเรือนนั้นค่อนข้างไม่มีปัญหา เพราะชัดเจน เพราะตำแหน่งบริหารเขาจะบอกว่า ตำแหน่งนี้คือตำแหน่งบริหาร ๑ ๒ ๓ ๔ ตำแหน่งผู้ตรวจราชการไม่ใช่ตำแหน่งบริหาร เป็นตำแหน่งสายปฏิบัติการ สายวิชาการไป เพราะฉะนั้นท่านตรงนี้นั้นแยกกันชัดเจนครับ เสร็จแล้วดูอันที่ ๒ คือ นอกจากตำแหน่งทางบริหารแล้ว ต้องดูว่า บุคคลนั้นใช้อำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดีได้หรือไม่ อำนาจบริหารนั้นก็ดูจากอำนาจการบังคับบัญชา ว่าสามารถใช้อำนาจบังคับบัญชาในระดับใดได้บ้าง สามารถอนุมัติหรือรับมอบอำนาจจากอธิบดีไป หรือปลัดกระทรวงไปอนุมัติในลักษณะเดียวกับการใช้อำนาจของอธิบดีหรือไม่ ก็จะไปเทียบตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นในสายของพลเรือนนั้น

สิ่งที่เข้าใจกันหรือตั้งใจกันก็คือตัวอธิบดีเองนะครับ ตัวรองปลัดกระทรวง เดี่ยวนี้ยังมีรองปลัดกระทรวงที่เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจอยู่ด้วย ซึ่งเขาใช้อำนาจบริหาร ความจริงแล้วสูงกว่าอธิบดีด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นตำแหน่งรองปลัดกระทรวง และตำแหน่งอธิบดีนั้น คือตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่ใช้อำนาจทางบริหารเทียบเท่าอธิบดี แล้วในอนาคตเข้าใจว่าอนาคตอันใกล้ กฎหมาย ระเบียบบริหารราชการพลเรือนกำลังแก้ไขใหม่ โดยจะแยกลักษณะ หรือประเภทของข้าราชการที่ชัดเจนขึ้น เป็นเข้าใจว่า ๔ แห่ง แห่งบริหารจะกำหนดว่าคือตำแหน่งอะไรบ้าง แห่งสายวิชาการคืออะไรบ้าง สายปฏิบัติการคือ อะไรบ้าง ตรงนั้นผมเข้าใจว่ายังสามารถที่จะเอามาใช้ในการประกอบการตีความนั้นชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ตำแหน่งใดที่ทางสายพลเรือนเรียกว่าตำแหน่งบริหารก็จะเข้าสู่ตำแหน่งนั้น ก็ได้แก่ตำแหน่งที่ผมกราบเรียน ก็คือพวกปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง อธิบดีนะครับ กรณีนี้ก็จะเข้าสู่ตำแหน่งนี้ ส่วนสายงานอื่นอาจจะมีปัญหาะครับ เพราะจะต้องไปดูถึงข้อเท็จจริงในแต่ละเรื่อง แต่โดยภาพรวมหรือโดยหลักการก็หมายความว่า อย่างทหาร ก็หมายถึง ทหารซึ่งดำรงยศ ดำรงตำแหน่งในลักษณะที่ต้องตำแหน่งทางบริหาร ท่านนายพลทั้งหลายที่ทำงานด้านอื่นที่ไม่ใช่เป็นผู้บริหารงานของหน่วยงาน หรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นก็จะไม่เข้าตรงนี้ เสร็จแล้วก็ต้องมาดูด้วย หน่วยงานที่ท่านบริหารนั้นนะ การใช้อำนาจของท่านจะสามารถใช้อำนาจเท่าอธิบดีหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นการอนุมัติงบประมาณ ไม่ว่าจะการบังคับบัญชาข้าราชการภายในนะครับ ซึ่งอันนั้นอาจจะต้องดูข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ เพราะว่าอันนี้ค่อนข้างลำบาก เพราะทั้งกองทัพและของตำรวจนั้น การแบ่งส่วน ส่วนงานภายในนั้นสามารถแบ่งได้เอง พอแบ่งได้เอง การตั้งชื่อก็ลำบาก อย่างเช่น ผู้บัญชาการกองทัพบก ก็ใช้กองเฉย ๆ แต่ความจริงแล้วมันไม่ใช่กอง อันนี้ก็เข้าใจกัน แต่ว่าเวลาเทียบตำแหน่ง ก็ต้องเทียบกับตำแหน่งตรงนี้ว่าเขาจะใช้อำนาจแบบเดียว หรือว่าอำนาจเท่ากับอธิบดีหรือไม่ ซึ่งก็ต้องดูองค์ประกอบหลาย ๆ เรื่อง -----

แต่ว่ามันก็จะแคลงมาครับว่า ไม่ใช่ตำแหน่งท่านนายพลทุกคนที่จะเข้ามาสู่อันนี้ได้
ต้องดู ๑. เขาเป็นหัวหน้างาน หัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจบริหาร แล้วก็ไปดูอำนาจ
บริหารตรงนั้นว่า เขาใช้อำนาจบริหารเท่ากับอธิบดีของพลเรือนหรือไม่ครับ หลักกว้างๆ เลย

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดตอบคำถามที่คาใจ ผู้ว่าราชการจังหวัดใช่ไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ถือว่าเป็น
หัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคนะครับ การใช้อำนาจของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการตั้งแต่ ระดับ ๗ นะครับ แล้วก็
ตอนนี้มีเพิ่มเข้าไปอีกว่า เมื่อได้รับการมอบหมาย มอบอำนาจเข้าไปจากส่วนราชการ
ก็สามารถบริหารราชการได้เช่นเดียวกับอธิบดี เพราะว่าอธิบดีนั้นในกฎหมายระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน อธิบดีนั้นสามารถมอบอำนาจให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดได้
เพราะฉะนั้นอำนาจบริหารของผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเทียบเท่าอธิบดีอยู่ในขณะนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : โอ.เค.
เชิญนะครับ ท่านก้านรงค์ เชิญครับผม

นายก้านรงค์ จันทิก : ท่านประธานครับ ผม ก้านรงค์ จันทิก สสร.
ผมอยากทำความเข้าใจนิดเดียวครับ ท่านกรรมาธิการ ถ้าท่านประสงค์ที่จะให้
ผู้ดำรงตำแหน่งในทางบริหารเทียบเท่ากับอธิบดี ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ ตำแหน่งทางบริหาร
ในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี มันจะเกิดปัญหาอย่างที่ท่านตอบบอกว่า
รองปลัดกระทรวงก็เทียบเท่าอธิบดี มันจะมีปัญหาว่า รองเลขาธิการ ระดับ ๑๑
จะเทียบเท่าอธิบดีอีกหรือไม่ ถ้าท่านต้องการจุดตรงนั้น คือผู้บริหารระดับสูงเทียบเท่า
อธิบดี ทำไมท่านไม่เขียนตรงเลยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดทางบริหารในส่วนราชการ
ที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดทางบริหารในส่วนราชการที่มีฐานะ
เทียบเท่ากรม เท่านั้นก็จบ ส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรม คนที่มีอำนาจในทาง
บริหารสูงสุด ก็เข้าตรงนี้ได้ ถึงแม้ว่าจะไม่มีตำแหน่งเป็นอธิบดี ผมกราบเรียนเสนอ
ท่านกรรมาธิการ มิเช่นนั้นแล้วมันจะตีความกันมากมาย รองปลัดกระทรวง รองอธิบดี
รองเลขาธิการ จะมีปัญหามากมายครับผม ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านกรรมาธิการครับ ท่านอัครพร เชิญครับ ผมว่าคราวนี้ชัดเจนครับ ถ้าเขียนอย่างนี้ เชิญครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กราบเรียนว่า ในเจตนารมณ์ของคณะกรรมาธิการนั้น นอกจากตัวผู้บริหารสูงสุดแล้ว ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงนั้นเห็นว่าควรจะเข้าอยู่ในตำแหน่งนี้ได้ เข้ามาเป็นระดับนี้ได้ เพราะรองปลัดกระทรวงก็เป็นสายงานบริหาร และก็ใช้อำนาจทางบริหาร เมื่อได้รับมอบจากปลัดกระทรวงมาครับ ที่นี้ถ้าเขียนอย่างท่านอาจารย์มันจะจำกัดแคบลงครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : ขอประทานโทษ นิดเดียวท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เชิญครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : คือถ้ารองปลัดกระทรวง มันต้องไปตีความนะครับ ว่า อำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดีคืออะไร เพราะคนที่เป็นอธิบดีนั้นคือคนที่มีอำนาจทางบริหารสูงสุด ฉะนั้นรองปลัดกระทรวงเขาเป็นรองปลัด ตัวปลัดกระทรวงคือผู้บริหารสูงสุด เพราะฉะนั้นรองปลัดกระทรวงเขาไม่มีอำนาจบริหารสูงสุดเทียบเท่ากับปลัดกระทรวงหรืออธิบดี นี่นะครับท่าน ถ้าท่านตีความอย่างนี้ มันก็จะเกิดปัญหาว่า รองเลขาธิการทั้งหลายเหล่านี้ ระดับ ๑๐ นี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าหากว่าท่านตั้งใจเจตนารมณ์จริง ๆ ที่จะให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนที่ผ่านการบริหารในระดับอธิบดี แต่เผชิญประเทศไทยเรามีตำแหน่งที่มันเรียกชื่ออย่างอื่น ไม่ใช่อธิบดี อย่างเช่น เลขาธิการ กพ. อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านก็เขียนให้ชัดเจนตรงนี้ มันก็จะได้ไม่มีปัญหาที่จะตีความครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ถ้ามีเจตนาจะเอารองปลัดกระทรวงก็ระบุลงไปเลย ให้เหมือนกับอัยการสูงสุด แล้วก็ระบุรองอัยการสูงสุดลงไปอีกตำแหน่งหนึ่ง ไร่ครับ จะใช้เวลาครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ครับผม ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ที่จริงเราพยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดจากรัฐธรรมนูญ

๑๕๗

สสร ๓๓/๒๕๕๐

หน้า ๖๘/๓

ปี ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วนะครับ ที่ใช้ถ้อยคำว่า อธิบดีหรือเทียบเท่า เพราะฉะนั้นก็
เลยมีการใช้ ระดับที่ ๑๐ เทียบเท่ามากมายนะครับว่า นี่เทียบเท่าอธิบดีแล้วนะครับ
แล้วก็เกิดกรณีที่ไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้นนะครับ เราก็เลยต้องระบุไว้ให้ชัดเจนว่า
เป็นตำแหน่งทางด้านบริหารนะครับ ในระดับอธิบดีนะครับ หรือเทียบเท่า -----

- ๖๘/๑

คือเรื่องอย่างนี้ผมว่าเป็นเรื่องของข้อเท็จจริง ซึ่งกระบวนการที่เราจะบันทึกไว้ได้นี้ก็คือ หมายความว่า ในส่วนที่จะต้องการคนเข้าสู่ตำแหน่งตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น เราต้องการ ในระดับอธิบดี หรือบริหารราชการแผ่นดินนี่นะครับ ในลักษณะเดียวกับอธิบดีนะครับ ตรงนี้ที่เราต้องการ ก็คือความชำนาญของเขาที่มองภาพอะไรที่สามารถจะใช้ ประโยชน์ได้ เทียบเท่ากับที่เราบอกว่า ต้องมีความรู้ในด้านรัฐศาสตร์ใช่ไหมครับ หรือ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์ ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในด้านการบริหาร ราชการแผ่นดิน ตรงนี้ แล้วก็เอามาประกอบกับการที่มีตำแหน่งต่าง ๆ ก็จะทำให้มันมีความหลากหลาย แล้วก็หาคนที่มีความรู้ พอที่จะมีความชำนาญ เชี่ยวชาญ พอที่จะตีความกฎหมายในลักษณะที่ว่าชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ในแง่ต่าง ๆ แต่ว่ายิ่งถ้าท่านพูดกันมาก แล้วก็จำกัดมากกว่าต้องอย่างนี้ อย่างนี้นะครับ ผมว่า จะกลายเป็นว่า จะทำให้กฎหมายของเราแคบลงไปอีกนะครับ อย่างที่ท่านอาจารย์ กล้านรงค์ได้เสนอนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า เป็นความคิดเห็นที่ถือได้ว่าเป็นประโยชน์ นะครับ แต่ผมกลัวว่าในระยะเวลาอันสั้น มันจะทำให้สั้นหรือแคบไปหรือเปล่านะครับ สำหรับในตำแหน่งนี้ว่าระดับสูง พอเรามารู้ถึงว่าตำแหน่งรองปลัดไม่ใช่ระดับสูง อย่างที่ เราพูดกันนะครับ แต่ไม่ใช่ความหมายของคณะกรรมการยกย่อง คณะกรรมการ ยกย่องต้องการให้คนในระดับรองปลัดเข้ามาอยู่ในการสรรหาด้วยครับ เพราะอะไร เพราะ เขาคู่ในระดับคลัสเตอร์ (Cluster) ที่เราเรียกว่า กรมต่าง ๆ นี้ครับ กลุ่มสายงานต่าง ๆ ของกรม กรมขึ้นตรงต่อเขา แบ่งส่วนราชการแบบใหม่ เท่ากับว่าเขาสูงกว่าอธิบดีเสียอีก นะครับ ในระบบการบริหารราชการแผ่นดินแบบใหม่ แล้วมันจะมีการบริหารราชการ แผ่นดินแบบใหม่ขึ้นมาเรื่อย ๆ ครับ ในระดับที่เทียบเท่าอธิบดี หรือมิฉะนั้นก็ตำแหน่ง ที่เรียกชื่ออย่างอื่น อย่างที่ว่าเลขาธิการก็ตินะครับ ผู้อำนวยการ บางทีก็เป็นระดับเท่า อธิบดีนะครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่า ให้เราบันทึกไว้แล้วก็แล้วกันนะครับ ในส่วนที่เรา ได้พูดกันนี้แหละครับ เวลาเลือกสรร เวลาคัดสรร ท่านจะได้มีข้อที่จะมองว่า ข้อ นี้ นะ ตำแหน่งอธิบดี หรือตำแหน่งที่บริหาร ในระดับอธิบดีนั้นควรจะเป็นอย่างไรบ้าง แต่ว่า ผมว่าไม่ควรจะไปจำกัด ครัดเคร่ง แล้วก็ไปเขียนรายละเอียดมากเกินไปในรัฐธรรมนูญ ถ้าเพื่อเป็นอย่างนี้นี่ก็จะทำให้ทำงานด้วยความยากลำบากครับ ขอพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ก็บันทึก ๒ ชั้นนะครับ ตำแหน่งหนึ่งต้องเป็นสายบริหาร คือ นักบริหาร ๑๐ แล้วอีก ๒ ก็ต้องใช้อำนาจบริหารเทียบเท่ากรมนะครับ ใช้อำนาจบริหารเทียบเท่ากรมนะครับ ก็ชัดเจน แล้วจะยกตัวอย่าง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้เป็นได้ ยกตัวอย่างพวกเหล่านั้นลงไปนะครับ ถูกต้องไหมครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ก็ค่อย ๆ ชัดขึ้นนะครับ ที่นี้เรื่องทหารยังหนักใจ ทหารกับตำรวจนะครับ เพราะว่าผมฟังดูแล้วนี่ คือ เพราะว่ามันถ้าเทียบระหว่างทหารกับพลเรือนจะเทียบลำบาก ขณะเดียวกันจะใส่ในเจตนารมณ์ให้ชัดเจนด้วยใหม่ว่า นอกจากว่าเป็นนักบริหาร ระดับ ๑๐ และเป็นส่วนราชการที่มีงบประมาณบริหาร คือบางที่มันไม่มีงบประมาณในการบริหาร จริง ๆ ไม่ใช่บริหารนะครับ หรือว่าระดับกรมนี้จะต้องเอาว่าเป็นนิติบุคคล จะได้ชัดเจน เพราะกรมเป็นนิติบุคคลนะครับ ที่นี้ถ้าท่านไปเอารองอธิบดีนี่ เอ้ย รองปลัดกระทรวงนี้ ผมก็เคยได้รับการบอกเล่าว่า มีบางคนนี่เขาไม่ให้เป็นอธิบดี แต่เขาเกรงใจ เขาเลยจับใส่เป็นรองปลัดกระทรวง มือไม่ถึงอธิบดีเขาเลยไปเป็นรองปลัด ตะโด่งไป นี่หิวมาเลยตำแหน่งรองปลัดมาสมัครเลย อย่างนี้เป็นต้น อันนี้คือข้อเท็จจริงที่ผมได้รับ ทุกคนก็หัวเราะว่า มันเป็นเรื่องจริงทั้งสิ้นเลย

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ขอประทานโทษนิดเดียว ไม่ได้จะขัดนะครับ ในขณะนี้ก็มีกรรมาธิการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษาสถานการณ์เลขาธิการสันนิบาตมุสลิมโลกมาเยี่ยมสภาครับ สภาขอต้อนรับนะครับ เทียนต่อครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ฉะนั้นตรงนี้นะครับท่าน ผมว่าอย่างนี้นะ ผมว่านะครับ ผมเห็นตรงกับอาจารย์วิชาอันหนึ่งก็คือ ถ้าเราเคร่งครัดมาก เราจะได้คนน้อย แต่ถ้าเราใส่สัมเสียงอะไร แต่เขียนให้มันชัดขึ้น ผมยังนึกไม่ออก ถ้าชัด สมมุติว่าท่านรับ เรารับกันได้เจตนารมณ์เอาแค่นี้ ๑๐ จบปัญหาไปเลย ที่ ๑๐ ทุกประเภท เอ็งจะบริหารไม่บริหารเข้ามา แล้วมีเจตนาบอก ที่ ๑๐ ถ้าอย่างนั้นนะครับ ท่านใส่อย่างนี้ได้ไหมว่า ที่ ๑๐ เป็นนักบริหารระดับ ๑๐ และเป็นส่วนราชการที่มีงบประมาณในการบริหารหรือเป็นนิติบุคคล พอบอกว่า อธิบดีหรือเทียบเท่า หรือว่าเทียบ เทียบกรมเฉย ๆ นี่มันตีความกันหลากหลายอย่างที่ผมพูด อาจารย์วิชาครับ เพราะว่าผมเองก็อยากจะเอากว้าง ๆ ไว้ แต่พอในทางปฏิบัติคนไทยนี้นะครับ เขาจะมาอ้างของเขาตลอด และคราวที่แล้วกรรมการรับสมัครนี้นะครับ ครั้งแรกไม่เอา พลโท มาประท้วงเลย ใส่อีโบบอกจะยกคนมาประท้วงว่า คุณตัดสิทธิเขา เข้า รับก็รับ อีกวันหนึ่งไม่เอา อะไรอย่างนี้นะครับ เขาก็เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา คือกลายเป็นชักเข้าชักออกอยู่นั่นแหละ อันนี้เรื่องจริง ท่านเขียนให้มันกว้างขึ้น แล้วก็ให้กรรมการสรรหาเขาไปคัดเอาคนที่ม่ประสบการณ์ดีไหมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ผมว่าคำถามคงชัดแล้วนะครับ โช้ใหม่ เชิญท่านจตุตินันท์มีชื่อขอขอย้อนกลับนะครับ ท่านอื่นพูดแล้ว เชิญท่านจตุตินันท์ครับ

นายจตุตินันท์ ภิรมย์ภักดี : นิดเดียวครับท่านประธาน จตุตินันท์ ภิรมย์ภักดี ครับ อยากขอความชัดเจนนะครับเรื่อง ที่ ๑๐ นี้อย่างระดับรองเลขาธิการพัฒนาก็ดี รองเลขาธิการ กพ. นะครับ แล้วรองเลขาธิการสำนักงานนี้ครับ ไม่ทราบว่าจะตีความอย่างไรครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ เมื่อกี้ได้พูดกันแล้วในประเด็นนี้นะครับ แต่ว่าจะพูดซ้ำอีกทีก็ได้ มีท่านก้านรวงค์อีกครึ่ง หรือเปล่าครับ หรือไม่มีแล้ว พูดแล้วนะครับ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ถ้าอย่างนั้นก็เชิญกรรมการจะ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ กระผม ยกมือมานานแล้วครับ ขออนุญาตเสริมนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุรพล พงษ์ทัตศิริกุล นะครับ ต้องกราบขอภัยที่ประชุม นะครับ กราบขอภัย ท่านประธาน และขอขอบพระคุณทางท่านกรรมาธิการ ขออนุญาตเอ่ยชื่อ ท่านอัครพร ที่ได้กรุณาพูดถึงจังหวัดเมื่อสักครู่นี้ ก็นิดเดียวครับ ผมเพิ่มนิดเดียวว่า ถ้าตามระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน ตามกฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน นี้ นะครับ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจปกครองบังคับบัญชาตั้งแต่รองผู้ว่า ราชการจังหวัดลงมาครับ ไม่ใช่เฉพาะระดับ ๗ นะครับ แล้วก็หัวหน้าส่วนราชการ ปลัดจังหวัดอะไรต่าง ๆ ส่วนงบประมาณอะไรต่าง ๆ นี้ก็บางคนก็มอบให้เทียบเท่ากรม บางกรมก็อาจจะเทียบเท่าหน่วย แต่โดยลักษณะการบริหารงานนี้ นอกจากจะบริหารงาน ในสำนักงานแล้วนี่ยังมีการบริหารงานเกี่ยวกับเรื่องท้องที่อีกด้วย ผมอยากจะให้บันทึก เอาไว้ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ชัดเจนครับ ท่านสุรพลครับชัดเจน ท่านศิวะครับ เชิญครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานครับ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. มีนิดเดียว ครับ คือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เมื่อกี้พูดพาดพิงไปนิดหนึ่ง ต้องขอภัยท่านอาจารย์ เจิมศักดิ์ คือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูดถึงรองปลัดกระทรวงว่า เป็นพวกที่เขาไม่เอาแล้ว เลยมาเป็นรองปลัด ผมรู้สึกสะท้อนใจมากครับ เพราะว่าผมนี่กว่าจะได้มาเป็นรองปลัดนี้ ใ้อ้อโห เลือดตาแทบกระเด็น นะครับ และเพราะความดีที่ทำ เป็นรองปลัดดีเขาเลยให้ไปเป็น อธิบดีครับ แล้วก็ขออนุญาตแก้ไขความเข้าใจผิด เพราะรองไพโรจน์เองก็อยู่ในข่าย เดียวกันครับ

๑๖๒

สสว ๓๓/๒๕๕๐

วิรุทัย ๗๐/๓

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณมาก ผมก็อยู่ในข่ายเดียวกับท่านนะครับ เคยเป็นรองปลัดเหมือนกันนะครับ
ท่านกรรมาธิการตอนนี้รวบรวมคำตอบ ขอเป็นครั้งสุดท้ายเลยนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ขออนุญาตครับ ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เชิญท่านวัชราก่อนครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ก่อนที่ท่านกรรมาธิการจะตอบครับ กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วัชรา หงส์ประภัสร์ คือกระผมได้รับเมสเสจ
(Message) มาจากข้างนอกนะครับ บอกว่า อยากถาม อยากกราบเรียนถามว่า
ในตำแหน่งบริหารที่ไม่ใช่ส่วนราชการคือองค์กรอิสระ เช่น เลขาธิการนะครับ เลขาธิการ
กรรมการการเลือกตั้งนี่นะครับ จะมีฐานะเทียบเท่าอธิบดีหรือเปล่าครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ครับ
ก็คำถามนี้ก็ต้องการความชัดเจนอีกเช่นกันครับ กราบเรียนครับ

- ๗๑/๑

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชา มหาคุณ อีกครั้งครับ ผมคิดว่าคงจะเป็นครั้งสุดท้ายนะครับผม เพื่อไม่ให้เสียเวลาพวกท่านทั้งหลายนะครับ สำหรับการบันทึกในเจตนารมณ์เพื่อให้ชัดเจนขึ้นนะครับ ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เสนอคือนักบริหาร ระดับ ๑๐ นี้ชัดเจน เพื่อที่จะประกอบนะครับ ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ เทียบเท่าอย่างเลขาธิการทั้งหลาย เช่น ท่านอาจารย์กล้าณรงค์ ที่รักของกระผมนี้ ท่านก็อยู่ในข่ายอยู่แล้ว ท่านอาจารย์ไพบูลย์ที่รักยิ่งด้วย ก็อยู่ในข่ายครับผม เทียบเท่าหมดครับผม ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านครับ แสดงว่าองเลขาไม่ได้ใช้ใหม่ครับ รองเลขา ปปช. รองเลขา กกต. อะไรนี่ไม่ได้ใช้ใหม่ครับ เฉพาะตัวเลขาใช้ใหม่ครับ จะได้บันทึกเจตนารมณ์

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ อีกครั้งหนึ่งครับผม คืออย่างนี้ครับ เป็นตำแหน่งนักบริหารด้วยหรือเปล่า ตรงนี้ต้องตอบนะครับ ระดับเทียบเท่า ๑๐ ใหม่นะครับ แล้วก็อยู่ในข่ายของการสามารถที่จะบริหารงบประมาณ บริหารอะไรแทน อย่างระดับของรองเลขาธิการนะครับ เลขาธิการระดับ ๑๑ ใช้ใหม่ครับ ก็สามารถที่จะมอบหมายงานให้ระดับ ๑๐ ทำหน้าที่บริหารในระดับเทียบเท่าระดับ ๑๐ ซึ่งเป็นระดับอธิบดีได้หรือไม่ ตรงนี้ก็คือ คำตอบชัดเจนว่าเวลาที่สามารถที่จะเอามาแสดงให้เห็นว่าตัวเองนี้มีตำแหน่งอย่างนี้ ๆ ได้หรือไม่ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือท่านประธานครับ อันนี้ปัญหาจริงก็คือ มีรองเลขาขององค์กรอิสระนี้เคยมาสมัคร แล้วก็อ้างว่าตัวเองนี้เทียบเท่าอธิบดี รองเลขา ปปช. รองเลขา กกต. รองเลขา คตง. นี่นะครับ แล้วในที่สุดได้รับการคัดเลือกด้วย และผมก็ไม่ยอมว่าเป็นรองเลขาแล้วไปเทียบเท่าอธิบดีได้อย่างไร อย่างนี้เกิดมาแล้ว ผมยังนึกชื่อเธอออกเลยนะครับ เป็นผู้หญิงด้วย แล้วตรงนี้ได้ไม่ได้ เอาให้มันชัดไปเลย รองเลขาอย่างนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ผมว่าก็ความชัดเจนอยู่ ถ้ารองปลัดกระทรวงชัดเจน เพราะอำนาจบังคับบัญชากรม แต่ว่าถ้ารองเลขาธิการสภาพพัฒนามันมีกรมเดียว เพราะฉะนั้นต้องเข้านิยามที่ท่านกล้าณรงค์พูด

คือสูงสุดนั่นแหละครับ ถึงจะมอบอำนาจอย่างไรก็ตามในระดับกรมด้วยกัน มันไม่เหมือนกับปลัดกระทรวง ซึ่งมีหลายกรมอยู่ข้างล่าง เขามอบคุมระดับกรม เพราะฉะนั้นระดับรองปลัดกระทรวงนี้ชัดเจน แต่รองเลขาธิการไม่ชัดครับ ไม่ได้บริหารระดับกรมครับ ชัดเจน ผมชัดเจนนะครับ ถ้าบันทึกอย่างนี้เราคงพอแล้วนะครับ ผมว่ามาตรานี้ทุกท่านไม่ตั้งใจแล้วนะครับ นอกจากเราจะบันทึกเจตนากรณีให้ชัดเจนอย่างเมื่อสักครู่ ในเรื่องตำแหน่งต่าง ๆ ๒๐๑ ถ้ามามีสมาชิกอีกทีหนึ่งนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ไม่มีใครตั้งใจอะไร ขออนุญาตผ่านนะครับ ไป ๓๐๐ ต่อเลยนะครับท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๒๐๒ ไม่มีการแก้ไข มีกลุ่มสงวนคำแปรญัตติอยู่ ๓ กลุ่ม คือกลุ่มท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ กลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และกลุ่มอาจารย์วัชรา หงส์ประภัศร ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : มาตรา ๒๐๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติแก้ความ เริ่มต้นต้องท่านพิเชียรนะครับ ๒๐๐ (๓) อยู่ใหม่ครับ ท่านการุณแทนครับ เสิญครับ อ้อ จบไปแล้วนี้ใช่ไหม

นายการุณ ไสงาม : ไหนครับ ยังครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ แม้มาตรานี้จะล่อมาจากของสภาเดียวก็ตามนะครับ แล้วก็มาแก้ แล้วก็ปรับไ้มาตรานี้เนี่ยนะครับ เนื่องจากสภาเดี๋ยวนั้นไปแก้อยู่ที่มาตรา ๑๓๐/๑ ที่ผมไปแปรไว้วันะครับ อยู่ที่มาตรา ๑๓๐/๑ เนื่องจากว่า ตอนแรกแปรสภาเดียว จึงตัดมาตรานี้ทิ้งทั้งหมด แล้วก็ไปทำไว้อยู่ที่มาตรา ๑๓๐/๑ ขึ้นมานะครับ อยู่เนี่ยครับ แต่เอาละครับท่านประธานครับ ผมในส่วนนั้นก็ไม่ตั้งใจที่จะไปแปรต่ออีก แต่ขอตั้งคำถามและอยากให้ท่านปรับปรุงตัวเลข เนื่องจากมาตรา ๒๐๒ ของท่าน (๑) ท่านดูนะครับ -----

คณะกรรมการสรรหาของท่านมี ๕ ท่านใช่ไหมครับ คือประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ เลือกกันเองนะครับ อะไรว่าไป กรรมการสรรหาของท่าน ๕ คน ๕ ท่านนี้ ท่านบอกว่าในการสรรหาจะต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่า ท่านดูนะครับ ของท่านบอกว่ามีคะแนนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ขอข้าครับ สามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ แล้วท่านต่อมาบอกว่าถ้าขาดไป เหลืออยู่เท่าใดก็ตาม ถ้าเหลือไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ ๕ คน ก็คือเหลือไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้คณะกรรมการสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ คำถามของผมนะครับ ท่านจะหนักใจนิดหนึ่งตรงนี้นะครับ เกรงว่าจะเกิดปัญหาแล้วทำงานไม่ได้ ถ้าเสียงของท่านสามในสี่นะครับ สามในสี่ของ ๕ คน ก็เท่ากับ ๔ สามในสี่ของ ๔ คน เท่ากับ ๓ สามในสี่ของ ๓ คน ถ้าเกิดเหลืออยู่ ๓ คน เช่น เกิดยุบสภา เกิดอะไรต่าง ๆ ใช่ไหมครับ ประธานสภาฯ ก็ไม่มี ประธานฝ่ายค้าน ผู้นำฝ่ายค้านก็ไม่มี เหลือ ๓ ท่าน พวกท่านละที่นี้ สามในสี่ของ ๓ คน คือต้อง ๓ นะครับ เอกฉันทันะครับ ตรงนี้จะครับ ผมไม่อยากจะเห็นมันล็อกตรงที่ว่าเอกฉันทันโดยที่เพียงเสียงเดียวเป็นผู้ชี้ขาดไม่ให้อะไรเดินทางต่อไปได้ข้างหน้า เรียกว่า เสียงเดียวหยุดยั้งการกระทำทุกอย่าง ถ้าเสียงเดียวนั้นค้านหรือไม่เห็นด้วย เท่านั้นแหละครับการเสนอก็จะลำบากมาก ผมขอเสนอตัวเลขแก้ และท่านไม่กระทบกระเทือนมาก และไม่ต้องการให้ ๑ เสียงชี้ขาดท่านครับ ท่านลองใช้สองในสามสิครับ ท่านลองใช้สองในสามสิครับ ถ้าสองในสาม ถ้า ๕ คนเต็ม ก็เท่าเดิม คือสี่ในห้า ตำราของท่าน ถ้าเหลือ ๔ คนละ ก็ตำราเดิมของท่านคือสามในสี่ สามต่อสี่ แต่ถ้าเหลืออยู่ ๓ คนละท่าน สองในสาม ถ้าเหลือ ๓ คน กรรมการก็สามารถทำงานได้ คือสองต่อสาม ๒ นั้นมากกว่า เหนือกว่าอยู่แล้ว ก็พอที่จะทำได้ว่า ๑ คน ไม่หยุดทุกอย่าง แต่ถ้าตำราของท่านนะครับ สามในสี่นี่นะครับ ๑ คนนี้หยุดทุกอย่างเลย คือต้องเอกฉันทัน ต้องเอกฉันทัน ท่านเห็นไหมครับ เพราะฉะนั้น ๑ คนนี้มันจะหยุดทุกอย่าง มันชี้ขาดทุกอย่าง ท่านให้เสียงข้างน้อยเพียง ๑ คน หยุดงานของท่านได้อย่างไร ต่อไปต้องไม่ทำอย่างนี้ครับ ๑ คน จะหยุดเบรก (Break) ทุกอย่างไม่ได้ แต่อย่าลืม ท่านประธานครับ มาตรฐานในส่วนนี้ ผมก็ไม่ได้แปรญัตติไว้ละ ผมไม่ได้

แปรญัตติเอาไวั้ณะท่านประธาน ท่านกรรมาธิการครับ นี่ผมก็ไม่ได้แปรญัตติไวั้ณะ
ผมแปรญัตติคือตัดทิ้งเกลี้ยงเลย แล้วแต่ท่านจะเอาไปทำนะครับ ถ้าไม่เอาไปทำ
ท่านจะเจอปัญหา เลือกเอาครับ นี่ไม่ได้แปรญัตติครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปก็ท่านเจิมศักดิ์นะครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
ปิ่นทอง ก่อนที่ผมจะพูดถึงประเด็นที่ผมแปรนี้ อยากจะกราบเรียนว่าที่คุณกรรณหิบบยก
ขึ้นมา อยากจะขอให้ท่านกรรมาธิการช่วยพิจารณาอย่างหนักหน่วงนะครับ ผมเอง
นี่เป็น พูดหลายทีแล้วว่าผมเป็นประธานกรรมาธิการตรวจสอบเรื่องนี้ แล้วผมมีตัวอย่าง
จริงครับ ที่บอกว่าต้องสามในสี่นี้ แล้วมีปัญหาคือล็อก คุณก้านรงค์ จันทิก เป็นผู้สมัคร
เป็นกรรมการ ปปช. คะแนนของท่านจะถูกล็อกไม่ถึงตลอดเวลา ผมเอ่ยชื่อได้เลย
ผมเป็นคนเอา-----

ท่านประธานรู้ไหมว่าเวลาผมตรวจ ผมตรวจอย่างไร ผมเอาบัตรลงคะแนนของกรรมการ สรรหาทุกใบมาดูหมด แล้วเอามาดูเลย มาวางว่ารอบที่ ๑ เขาเลือกใคร อย่างไร รอบที่ ๒ เขาเลือกใคร อย่างไร ครั้งที่เรามีกรรมการสรรหา ๑๕ คน จะต้องได้คะแนน สามในสี่ จะต้องได้ ๑๑ คะแนนขึ้นไป คุณกล้านรงค์จะขึ้นมาถึง ๑๐ แล้วไม่มีวันถึง ๑๑ มีหลายคน ที่รัฐบาลที่แล้วไม่ชอบ แล้วก็ไปลือบปีผ่าน ส่งคนมาเป็นกรรมการสรรหา แล้วเมื่อมี กรรมการสรรหา ๑๒ คน จะต้องได้ ๙ ถ้า ๘ ตก คนดี ๆ นี้ไปถึง ๘ แล้วหยุดตลอดเวลา ไม่มีวันถึง ๙ พอกฎเกณฑ์ชุดนี้ต้อง ๑๑ ถึงจะได้ ก็จะไปชนแค่ ๑๐ ไปไม่ถึงดวงดาว ๑๑ ผมกล้าเอ่ยชื่อตรงนี้ เพราะคุณกล้านรงค์ จันทิก นั่งอยู่ตรงนี้ คนอื่นนะเขาไม่เกี่ยว ในสภาแห่งนี้ คุณกล้านรงค์ จันทิก ถูกแก้ง ถูกบล็อก (Block) ถูกกั้นแก้งตลอดเวลา ไม่ถึงเกณฑ์ตลอดเวลาเพราะคนส่วนน้อยไปบล็อก ท่านประธาน ท่านเคยได้ยินใช้ไหม ที่ผมบอกว่าพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมือง ๔ คน อ้ายนั้นละบล็อกเขาหมดเลย เพราะคนอย่างคุณกล้านรงค์ จันทิก นี้ ผมไปสอบถามได้ยินด้วยว่า ท่านผู้นำรัฐบาล สมัยนั้นบอกว่า คนคนนี้อย่างไรก็ให้เป็น ปปช. ไม่ได้ ตกลงคนคนนี้สมควรให้ตายก็ไม่มีวัน ได้เป็น แต่บัดนี้เขาเป็นอยู่ที่นี่ แต่ว่าตอมาจากการสรรหาไม่ได้เป็นเพราะกฎเกณฑ์ สามในสี่ เลยหนึ่งในสี่มันชนะ เพราะหนึ่งในสี่มันไม่ให้ใครเป็น มันไม่มีวัน มันจับมือกัน ไม่ให้คะแนนเขาอะ ตรงนี้ชัดเจนที่สุด ท่านไม่แก้ตรงนี้ผมจะเอาหน้าซुकไว้ที่ไหน เพราะ สสร. แห่งนี้มีคนที่ตรวจสอบอยู่ตรงนี้ แล้วท่านชี้แล้วท่านไม่แก้ นี่คือปัญหาครับ แล้วที่เรา บอกว่าองค์กรอิสระมีปัญหาทั้งหมดก็อัตรนี้แหละ อีตัวหัวใจเลย ทั้งศาลรัฐธรรมนูญ ทั้ง ปปช. ทั้ง กกต. แล้วเราก็ได้สามหน้าห้าห่วง ได้ ๑๕ อรหันต์ ท่านประธานครับ ที่ผมแปรอีกนิดหนึ่งตรงนี้ ใน (๑) นี้ผมแปรว่า ให้มีคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญคณะหนึ่ง ประกอบไปด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าน่าจะเต็มว่า ตัวแทนขององค์กรภาคเอกชนด้วย ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือหนึ่งคนเป็นกรรมการทำหน้าที่สรรหาและคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐๐ (๓) และ (๔) ท่านพิจารณาก็แล้วกันครับ ตรงนี้ ผมพูดสั้น ๆ แค่นี้แหละครับ ขอบพระคุณ ครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ท่านวัชราครับ แก้ไข (๑) นะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม
ได้ขอแปรญัตติใน (๑) ของมาตรานี้ไว้วันะครับ เหตุผลก็เพราะว่าเนื่องจากภารกิจหลักของ
ท่านผู้พิพากษา และประธานศาลฎีกามุ่งเน้นเกี่ยวกับการพิจารณาผู้พิพากษาอรรถคดี
ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงไม่ควรที่จะมีภารกิจในด้านอื่นมาก
เกินไป ซึ่งจะทำให้กระทบต่อภารกิจหลัก ทั้งอาจเสียความเป็นกลางและความเป็นอิสระ
ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีครับ คือเหตุผลที่กระผมได้ขอแปรญัตติเป็นเช่นนี้ครับ
ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เจ้าของญัตติหมดแล้ววันะครับ เนื่องจากมาตรานี้ไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นก็คงไม่มี
เชิญท่านการุณอีกทีครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่ทราบว่ากรรมาธิการ
จะยอมผมไหม ผมอยากไม่ให้ยอมนะ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เขากำลังจะยอมอยู่

นายการุณ ไสงาม : แล้วท่านจะเจอปัญหาชั่วคราวดินสลาย ผมจะบอกให้
อย่ายอมนะ ผมบอกอย่ายอม แล้วคุณเจอปัญหาชั่วคราวดินสลาย ผมจะบอกให้

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ครับ

นายการุณ ไสงาม : และผมไม่ได้แปรญัตตินะ อย่ารับนะถ้าอย่างนั้นนะ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ครับ
เอาละครับ กรรมาธิการพร้อมใหม่ครับที่จะชี้แจง ท่านอัครพร

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือเดิมที่กรรมาธิการคิดคำนวณโดยใช้สูตร
สามในสี่นั้นนะ ก็หวังว่านี่กว่าเขาจะได้พูดคุยแล้วก็เห็นด้วยพร้อมกันเพราะเราบริสุทธิ์ใจ

๑๖๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

นงลักษณ์ ๗๓/๓

แต่หลังจากที่ เพราะว่ากรรมการเป็นคนบริสุทธิ์ใจอยู่เสมอก็เลยคิดว่าคนทุกคนจะ
บริสุทธิ์ใจแบบนั้น แต่ได้ฟังจากท่านอาจารย์การุณ อาจารย์เจิมศักดิ์ แล้วก็เป็นไปได้
ที่มีคนไม่บริสุทธิ์ใจแบบนี้ และเกิดการบดบังขึ้นมาจาก ๑ เสียง แล้วจะทำให้งานเดิน
ต่อไปไม่ได้เลย คณะกรรมการก็เห็นชอบที่จะให้แก้ไขเป็น สองในสาม ครับ ขออนุญาต
เสนอเป็น สองในสาม ครับท่านประธานครับ ตามที่เสนอใช่ไหมครับ

- ๗๔/๑

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ของท่านการุณกับท่านเจิมศักดิ์คง

นายการุณ ไสงาม : ตกลงยอมผมแล้วใช่ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ก็เหลือแต่ของท่านวัชรา

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ คิดให้ดีนะครับ
ท่านสองในสามใช่ไหมครับ ท่านแก้จากสามในสี่ใช่ไหมครับ เหลือสองในสามใช่ไหมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ใช่ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถูกต้องใช่ไหมครับ คิดให้ดีนะครับ
เพราะถ้าสองในสามนี้ หนึ่งในสามก็บล็อก เดอะ โหวต (Block the vote) ได้ครับ
ท่านคิดให้ดีนะครับ ผมยังคิดว่าเกินกึ่งหนึ่งจะดีไหม เพราะว่าถ้าสองในสาม เสี่ยง
ข้างน้อยชนะอีก มันเข้าเรื่องเดียวกันเลยนะครับ เมื่อก่อนนี้ผมดีใจมากต่อรัฐธรรมนูญ
๒๕๔๐ นี้ครับ อย่าง กกต. บอกว่าต้องมีเอกฉันท์ แหม นึกว่าเขาจะดีมาก ๆ คุยกัน
๕ คน เอกฉันท์ถึงจะได้ ในที่สุดเลยกลายเป็นคนเดียวมันบล็อกรวมหมด พอมา ปปช. กกต.
พวกนี้สรรหาสามในสี่ใช่ไหมครับ ก็เลยกลายเป็นหนึ่งในสี่บล็อก เทียบนี้ลดสัดส่วนมา
เหลือสองในสาม หนึ่งในสามก็บล็อกได้อีก แต่ถ้าเกินกึ่งหนึ่งซะเลยนี้ เออมันดูกันแล้ว
บล็อกกันไม่ได้ เพราะคุณจะบล็อกเขาได้นี้ คุณจะต้องมีเสียงกึ่งหนึ่งถึงจะบล็อกเขาได้
มันแฟร์เกม (Fair game) นะครับ ถ้าคิดให้ดีนะครับ สองในสาม ใช้อ้างน้อย หนึ่งในสาม
ก็บล็อกได้ ผมจะไม่ให้คุณกล้าณรงค์ จันทิก เป็น ผมได้หนึ่งในสาม คุณกล้าณรงค์ จันทิก
ไม่มีวันได้เป็น อย่างไรก็ตามไม่เกินสองในสาม จริงหรือเปล่าครับ มีกรรมการสรรหา ๓ คน
คนเดียวใน ๓ คนจะบล็อกได้ตลอด อีก ๒ คนก็ได้แค่ ๒ คน ถูกไหมครับ ทั้งหมดมีอยู่
๓ คน ถ้าสองในสาม ต้องเกินสองในสามจึงได้ แสดงว่าคนเดียวไม่ให้ ก้านรงค์อดเป็น
ตลอดชีวิต ถ้ามีหก ก็ ๒ คนบล็อก ผมหาคน ๒ คนฮู้วกันเสร็จเลย ๔ นั้นให้คะแนนเต็ม
ก็คือ ๔ ใส ๒ คนไม่ให้ตลอด ตกลงกล้าณรงค์ก็จะมีปัญญาได้เกิน ๔ จะติดอยู่ที่ ๔ ๔ ๔

๑๓๑

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ดรุณี ๗๔/๒

ตลอด เพราะมันต้องเกิน ๔ นี่ถ้าท่านพูดอย่างนั้น เสียงข้างน้อยเลยกลายเป็นโดมิเนต (Dominate) เสียงข้างมาก ท่านคิดให้คืนะครับประเด็นนี้

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เอาละครับ ท่านกำลังจะคิดให้ดีแล้วครับ เชิญครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม อัศววิทย์ สุมาวงศ์ กรรมาธิการครับ คือกรรมการสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญ ยอดเต็ม
คือ ๕ ฉะนั้นถ้าหากว่าเราใช้สองในสาม ในกรณี ๕ คนนั้น สองในสามก็คือ ๔ ๕ คุณ ๒
เท่ากับ ๑๐ หารด้วย ๓ เท่ากับ ๓.๗ ก็ต้องถือเป็น ๔ ถ้ามีกรรมการ ๔ คน สองในสาม
ก็คือ ๔ คุณ ๒ หารด้วย ๓ เท่ากับ ๒ เศษก็คือ ๓ นะครับ ส่วนถ้ามีกรรมการเหลือ ๓
เพราะว่ากรรมการจะมาทำอย่างนี้ได้ต้องมีกรรมการเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
หมายความว่าต้อง ๓ คน ถ้าสองในสามของ ๓ ก็คือ ๒ เพราะฉะนั้นถ้าคนหนึ่งไม่ให้
๒ คนเขาให้ก็มาได้แล้วครับ ก็มาได้แล้วครับ นี่คือยอดของกรรมการ ๕ คนนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คมชัดใหม่อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ถ้ากรรมการ
๕ คน ถ้าสองในสามต้องได้เท่าไรนะครับ ต้องได้ ๔ ถูกไหมครับ ต้องได้ ๔ เสียงถึงจะได้
จาก ๕ เสียงต้องได้ ๔ นะครับ ผมไปหาพวก ๒ คนมา ไม่ยากเลย แล้วมันเคยเกิดมาแล้ว
อย่างไรครับ กลายเป็น ๒ จะชนะตลอด ก็ ๒ ไม่ให้ นี่คือปัญหาใหม่

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ลองฟังกรรมาธิการอีกทีนะครับ เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ผม ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย จริง ๆ ผมเป็นหนึ่งในตัวละครของการสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญ
มาโดยตลอดนะครับ ผมเข้าใจว่าจะร่วม ๑๐ คนที่ผมได้มีโอกาสสรรหาในตรงส่วนนั้น ----

ผมเองยอมรับถึงเรื่องของการที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูดถึงการบล็อกโหวตอยู่บ้าง แล้วก็บล็อกโหวตจนกระทั่งถึงครั้งสุดท้ายที่ต้องมีการคลายการบล็อกโหวต เนื่องจากมีการรวมพรรคกัน จึงมีการคลายบล็อกโหวตในครั้งนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผมคิดว่าเราพิจารณาถึงประเด็นในเรื่องของโอกาส ในการที่จะหา ๒ คนมาบล็อกโหวตได้นั้นนี้ บางทีเราอาจจะต้องมองดูถึง ถ้าสมมุติไปใช้กึ่งหนึ่งนั้นนี้ ก็จะมีโอกาสในการที่ไปหา ๒ คนนี้ มาเพื่อที่จะสนับสนุนใครบางคนอีกได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้นั้นนี้ ผมเห็นว่ามันเป็นไปได้ทั้ง ๒ ด้าน คือ เราคลายด้านหนึ่งนั้นนี้ เรากำลังหมายความว่า อีกด้านหนึ่งนั้นนี้เขาไปหาใครสัก ๒ คนมาดำเนินการได้ ยกตัวอย่างเช่น ๔ คน คือถ้า ๔ คนนี้เกินกว่ากึ่งหนึ่งนั้นนี้ กึ่งหนึ่งนั้นก็คือ ๒ คน ๒ คนได้นั้นนี้คือไปหา ๒ คนไหนที่มานี้ ก็สามารถที่จะผลักดันให้ผ่านได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้นั้นนี้ สิ่งที่ท่านการุณ ขออนุญาตเอ่ยชื่อนั้นนี้ น่าจะเป็นวิธีในการที่ได้ดีที่สุดในประเด็นของเรื่องนี้ ในแง่ของท่าน การุณพูดนั้นนี้ ซึ่งผมเองนี้อาจจะไม่ค่อยเห็นด้วยกับกรรมวิธีการ แต่ว่าผมไม่เป็นไรนะ ครับ ประเด็นจะอยู่นิดเดียวเท่านั้นเองว่า เวลาถ้าเรามองดูถึง ๕ คนนั้นนี้ ครั้งหนึ่งนั้นนี้เรากำลังมองดูถึง ๓ คน ในขณะใดขณะหนึ่งนั้นนี้ หายไป ๒ ท่าน เหลือ ๓ คนนั้นนี้ การที่สองในสามนั้นนี้ เรากำลังพูดถึงว่า องค์ประกอบของกรรมการสรรหา ๒ คนนี้ จากคนที่อยู่ในตำแหน่งทั้งหมด ๕ คนนั้นนี้ สามารถเสนอคนเข้าสู่องค์การได้ สามารถเสนอเข้าสู่ในตำแหน่งได้ ซึ่งส่วนตัวผมนั้นนี้ ผมไม่เห็นพ้อง แต่ว่ากรรมวิธีการส่วนใหญ่ นั้นเห็นว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดในขณะนี้ เท่านั้นเองครับ ซึ่งผมขอเรียนครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ขออาจารย์สว่าง ยกมือขึ้นแล้วจะครับ ขอโทษ เถอะครับ เชิญอาจารย์สว่างก่อนครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : อาจารย์สว่างเป็นกรรมการสรรหา เหมือนกันนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญอาจารย์สว่างครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ท่าน สสร. ที่เคารพ กระผม สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ อยู่ในกลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย จริง ๆ แล้วไม่ได้แปรญัตติมาตรานี้ แต่ว่าอยากจะขออนุญาตว่ามันเรื่องเทียบเคียงขออภิปรายได้ไหม คืออย่างนี้ครับ ในการสรรหาองค์กฤษฎีสมันมีอยู่มาตรา ๒๐๒ เรื่องศาลรัฐธรรมนูญ แล้วในมาตรา ๒๒๖ การสรรหา กกต. และขณะเดียวกันมาตราที่ ๒๓๖ สรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา แล้วก็มาตรา ๒๓๙ สรรหา ปปช. ครับท่าน ที่นี้จากจำนวนเดิม จากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จำนวนไม่เท่ากัน แต่ว่าเวลานี้กรรมาธิการยกร่างคราวนี้ มาเหลือเท่ากันทั้งหมด ทั้ง ๔ กลุ่ม ในองค์กฤษฎีสมัน เหลือเพียง ๕ ท่าน ตรงนี้ผมอยากให้ข้อมูลครับ ท่าน ก่อนที่ท่านจะลงมติเสียก่อน เพราะว่าบังเอิญกระผมได้มีประสบการณ์โดยตรง เป็นกรรมการสรรหา ปปช. อยู่ ๒ ครั้งครับท่าน อย่างนั้นจะขออนุญาตว่าจะขอพูดตรงนี้ได้ไหม เรื่องจำนวนครับท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอสั้น ๆ เท่านั้น เนื่องจากไม่ได้แปรไว้จะครับ ขอสั้น ๆ ครับเชิญ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ก็กราบขอบพระคุณครับ คืออย่างนี้ครับ ในกรรมการสรรหารัฐธรรมนูญเก่ามีอยู่ด้วยกัน ๑๓ ท่าน ขณะนี้กรรมาธิการยกร่างแปรเหลืออยู่เพียง ๕ ท่าน แล้วขณะเดียวกันใน กกต. มีอยู่ ๑๐ ท่าน ขณะนี้แปรอยู่เหลือเพียง ๕ ท่าน ในขณะเดียวกันของ ปปช. จากเดิมสรรหามี ๑๕ ท่าน เดียวนี้แปรอยู่ ๕ แล้วให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นอิสระและเป็นกลางมากขึ้น ด้วยเหตุผลส่วนตัว และด้วยเหตุผลของกลุ่มเราเห็นว่า เหตุผลคำว่า อิสระเป็นกลางมากขึ้นนี้ไม่น่าจะถูกต้องครับท่าน เพราะจากเดิม ๑๓ มาเหลือเพียง ๕ ที่นี้ถ้าหากว่า ๕ นี้ อยู่ตรงสัดส่วนที่ท่านจะพูดพอดี ถ้าถือบปีเพียง ๓ คน ใน ๕ มันได้ทันที แม้แต่ที่ท่านว่า สามในสี่ ก็คือเพียง ๔ คน ก็จะได้ทันที ใน ๕ ตรงนี้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าจำนวนนี้น่าจะน้อยไปครับท่าน ขออนุญาตอีกนิดหนึ่ง บังเอิญตอนที่ไปเป็นสรรหา ปปช. ยังมีอยู่ ๑๕ ท่านด้วยกัน กระผมจะไม่เอ่ยให้เสียเวลานะ ๑๕ ท่าน มีอะไรบ้าง ใน ๑๕ ท่าน นั้นมีองค์กฤษฎีสมันและมีอย่างอื่นทั้งหมด

๑๓๔

ศสว ๓๓/๒๕๕๐

สมร ๗๕/๓

โดยตำแหน่ง ๙ ท่าน และมีผู้แทนอธิการบดีเข้าไป ๖ ผมบังเอิญได้ไปเป็น ที่นี้เมื่อไปเป็น
เสร็จนี้ ก็อยากจะให้เหตุผลว่า ตามจำนวน ๕ นี้ ประการที่ ๑ เห็นว่ามันน้อยไปครับท่าน
ไม่น่าจะเป็นอิสระ ไม่น่าจะเป็นกลาง เพราะล๊อบบี้เพียง ๓ จะได้เป็น -----

- ๗๖/๑

และเหตุผลประการที่ ๒ ครับ จากไปที่รับฟังความคิดเห็นมาทั้งหมดรวมทั้งศาลเอง เขาก็ตอบมาว่าฉบับร่างที่เราส่งให้เขา ๕ คนนี้ศาลเขาไม่อยากจะรับท่าน เขาไม่ต้องการเพราะศาลเขาบอกว่าเขาต้องการไปทำหน้าที่ภารกิจมากกว่า และบางมาตราเดี๋ยวนี้เราแก้ คือ ๒๒๖ กับ ๒๓๖ นี้ แก้เพิ่มศาลไปอีก ๒ คน เป็น ๗ คน ในเรื่องอื่นนะครบ ก็ยิ่งจะมากไปอีกใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงมองเห็นว่า จำนวนนี้ผมเห็นว่าน่าจะน้อยไปครบท่านอย่างตรงนั้น อีกนิตหนึ่งตรงที่ว่า

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อยากจะเสนอเพิ่มอย่างนั้นนะครบ ผากใช้ใหม่ครบ เขาไปตัด อธิการบดี ออกนะสิครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ถ้าอยากจะเสนอเพิ่มคืออยู่ตรงนี้ เพราะว่าตัดจากอธิการบดีออกใน ปปช. นะ ขออนุญาตใช้ข้อมูลจากที่ไปทำ มันเป็นเรื่องในธรรมเนียมของไทย ๆ เรา มันเหมือนกับมีใบบอกมาแต่แรก บอกว่า เอ้า อธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขออนุญาตเอ่ยชื่อนะครบ ว่า เป็นคนที่รัฐบาลคราวที่แล้วนี้เหมือนกับคอนโทรล (Control) ไม่ได้ ให้อธิการบดีของเราทั้ง ๗๘ คนไม่เลือก แต่ท่านครบที่ผ่านมา ๒ ครั้งหลังสุดนี้ ท่านอธิการบดีธรรมศาสตร์ได้ที่ ๑ ทั้ง ๒ ครั้ง แสดงว่าอธิการบดีเราในประเทศไทยนี้ก็ยิ่งเชื่อถือได้ เป็นที่พึ่งของประเทศไทยได้ ไม่มีการคอนโทรลได้จากรัฐบาล แล้วเราก็ไม่เลือกตาม และขณะเดียวกันในผู้สมัครหกสิบกว่าคนในนี้มีคนสมัครหลายท่าน ผมเองก็เลือกมา นั่งอยู่ในที่นี้นะ มีทั้งที่ได้และไม่ได้ ปรากฏว่าก็บอกเราอีกว่าให้เลือกคนนั้นคนนี้ ก็ไม่เลือกครบท่าน มีคนสมัครหกสิบกว่าคน เลือกไม่ได้ ต้องถึงกับขั้นให้รับสมัครใหม่ รับสมัครใหม่เราถึงจะเลือก ก็ยังไม่ได้ครบ บังเอิญว่ามีปฏิรูปการปกครองเสียก่อนในครั้งหลังสุดนะครบ ในจำนวนนี้เราจึงอยากเห็นว่า ๕ คนนี้น่าจะน้อยไปครบท่านครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ควรจะเพิ่มจำนวนนะครบ ก็เรียนถามท่านกรรมาธิการหลาย ๆ ประเด็นด้วยนะครบ ที่ยังไม่ได้ตอบค้างหลายประเด็น เชิญเลยครับ เชิญท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิชา มหาคุณ ครับ เพื่อไม่ให้ประเด็นมันหยุดชะงักแล้วทำให้มาตราอื่น ๆ นี้ไป
 ไม่ได้ นะครับ เราวนเวียนกันอยู่เนี่ย เหมือนคิดพายเรือในอ่าง ผมขออย่างนี้นะครับ
 เนื่องจากว่าท่านอาจารย์การุณได้เสนอเรื่องจำนวนขึ้นมา ซึ่งไม่ได้แปรญัตติไว้ กระผมขอ
 กราบเรียนว่า ไม่ได้ซักเข้า ซักออกหรือครับ แต่ว่าเนื่องจากว่าท่านอาจารย์สว่างได้กรุณา
 ให้สตีวยังมีอยู่อีกหลายมาตราที่เกี่ยวกับเรื่องจำนวน เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการยก
 ร่างก็ขอรับตรงนี้ไปพิจารณาให้รอบคอบนะครับ เพื่อที่จะดูทุกมาตรานะครับ แล้วรวมทั้ง
 เรื่องคะแนนด้วย ให้มันชัดเจนขึ้นว่าสามในสี่ สองในสาม หรือกึ่งหนึ่งอะไรที่สุดแล้วแต่ที่
 ท่านนำเสนอมา ซึ่งล้นแล้วแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้นนะครับ ก็เอาต่อไปนี้ก็เข้าประเด็นที่
 แปรญัตติไปแล้วกันครับผม เฉพาะที่แปรญัตติไว้ นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 เรื่องจำนวนนั้นจะเอาไปแขวนรอ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : สำหรับจำนวนที่ว่ามี
 เท่าไรเนี่ยก็ยังยืนยันอยู่ ๕ ครับ ๕ นี้ยังยืนยันอยู่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงครับ กระผมก็แถลง
 เลยก็แล้วกันว่า จำนวนทำไม่ถึง ๕ ท่าน แล้วก็ยืนยันอยู่อย่างนี้นะครับ กล่าวคือว่า
 เราไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนนี้ ปรากฏว่าประชาชนนี้ไม่มีใครคัดค้านเลย
 สำหรับ ๕ ท่านนี้ เห็นด้วยตลอด ถึงแม้ว่าจะมีองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะศาล
 เองนี้ ที่คัดค้านมาก็ตามนี้ แต่ปรากฏว่าเมื่อประชาชนเขาเรียกร้องอย่างนี้ กระผมก็ไม่รู้ว่า
 จะทำอย่างไร เพราะเราต้องถือว่ารัฐธรรมนูญ ร่างรัฐธรรมนูญเป็นของประชาชน แล้วเรา
 จะตอบประชาชนไม่ได้เลยเวลาที่เรากลับไปว่าเรามีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งเรื่องความเชื่อมั่นหรือเชื่อถือในศาลยุติธรรม ศาลฎีกา แล้วก็ศาลปกครองสูงสุด
 ส่วนศาลรัฐธรรมนูญนั้นเราตัดออกไป เนื่องจากว่าจะต้องสรรหาศาลรัฐธรรมนูญ
 ด้วยกันเอง เดียวเหมือนกับว่ามาเลือกตัวพวกเดียวกันเอง เราก็เลยให้เปลี่ยนให้เป็น
 ประธานองค์กรอิสระมาเลือกกันเองให้เหลือ ๑ ท่าน และเราจะเห็นได้ว่าเมื่อครั้งที่ลงมติ
 ไปแล้วนี้ การสรรหาวุฒิสภานี้ -----

เราวางรัฐธรรมนูญมานะครับ เปลี่ยนจากที่ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกผู้พิพากษามาให้มาทำหน้าที่คัดเลือกนี้ หรือที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดนี้ เลือกผู้พิพากษามาคัดเลือก แล้วเราก็เปลี่ยนกลับไปอีกนะครับ ในร่างสุดท้ายนี้ว่าให้เลือกบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ศาลนะครับ ไม่ใช่ผู้พิพากษา ปรากฏว่ามาถูกตีตกในสภาตัวเอง เพราะว่าท่านอาจารย์การุณท่านบอกว่าคนอื่นไม่น่าไว้วางใจเลย ศาลเป็นผู้ที่น่าไว้วางใจที่สุด กระผมก็เลยต้องยอมโดนพวกศาลด้วยกันเองนี้ครับคงจะดำ คงจะว่าต่าง ๆ นานา บอกว่า ฉันไม่ยอมทำงาน แล้วทำไมถึงมาตั้งฉันนะครับ ท่านการุณก็กรุณาแถลงว่า ก็ทำอย่างไรได้ละ ก็ฉันไว้ใจนะ เพราะฉะนั้นก็ต้องทำงาน เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นเหมือนกันว่า สภาเราก็ไว้วางใจในบุคลากรของศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลฎีกากับศาลปกครองสูงสุด แล้วก็ในกระบวนการเหล่านี้ เราก็เห็นกันมาอยู่แล้วนะครับว่า มีองค์กรอื่นเข้ามาร่วมผสมด้วย แล้วก็เกิดปัญหาขึ้น พวกเราเองก็รู้กันอยู่ นะครับว่ากระบวนการสรรหามันเป็นอย่างไร มันมีการแทรกซ้อนอย่างไร แทรกแซงอย่างไร เพราะว่าองค์กรเหล่านี้เนี่ยะครับ โดยเฉพาะศาลรัฐธรรมนูญล้วนแล้วแต่จะต้องไปพิจารณาในเรื่องที่มีความสำคัญ ๆ ทั้งสิ้นนะครับ รวมทั้งองค์กรอิสระอื่น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่าน้อยเท่าไรยิ่งดี แล้วก็ก็เป็นจำนวนที่นอกจากน้อยนี้ แต่ไม่น้อยเกินไปไปกล่าวคือว่า ผู้แทนของทางด้านศาลและองค์กรอิสระจำนวน ๓ ท่านแล้วนี้ เรายังมีตัวแทนของราษฎร ก็คือ ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานรัฐสภาเนี่ยะครับ แล้วก็ผู้นำฝ่ายค้าน ซึ่งก็เป็นของทางฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นก็ถ่วงน้ำหนักกันอยู่แล้วนะครับ ฉะนั้นก็ขอเรียนยืนยันว่าเราคิดรอบคอบที่สุดแล้วครับ คิดวนไปเวียนมานะครับ คิดกับประชาชนประชาชนก็ให้คำตอบมานะครับ ก็ต้องยืนยันครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาวางรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ถ้ายืนยันจริง ๆ ก็คงจะต้องสอบถามเจ้าของ เรียนอีกทีหนึ่งครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมเป็นเจ้าของญัตติตรงเนี่ยะครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ คือผมคิดว่าที่ท่านอาจารย์วิชาพุดกานะครับ ผมเองก็ไปฟังประชาชนมา พบออก ๕ นี้ เขาพอใจ แต่ว่าประชาชนมีบอกมาหลายส่วนในอีสานบอกว่า ๕ นี้ น่าจะน้อยไป แล้วผมก็ถามว่าแล้วจะเอาใครละ เขาก็ตั้งอยู่นาน

เหมือนกันนะครับ แล้วในที่สุดก็มีหลายแห่งบอกมาว่า น่าจะมีองค์กรพัฒนาเอกชน หรือตัวแทนภาคประชาชนสัก ๑ หรือ ๒ ได้ใหม่ ถ้าอยากจะทำให้เป็น ๗ ก็เพิ่ม ๒ แต่เขาก็คิดไม่ค่อยออกนัก นี่ผมพูดตรงไปตรงมานะครับ ว่าเขานี้ก็ยัง หลายแห่งอยากจะเพิ่มว่า ๕ นี่เขากลัวมากเลย ว่าถ้าล๊อบบี้ได้เนี่ยมันจะง่าย เพราะว่ามีแค่ ๕ ท่านนี่ก็ออก นะครับ ล๊อบบี้ ๒ หรือ ๓ นี่สำเร็จเลย ๒ ไปบล๊อคคนอื่น ถ้าเราล๊อบบี้ ๓ ได้เนี่ย ได้เลย จาก ๕ เพราะฉะนั้นเขาก็บอกว่ามีทางใหม่ที่จะเพิ่มเติมตรงเนี่ย นี่สะท้อนมาอย่างตรง ๆ ผมก็เลยลองใส่ดูว่า ตัวแทนองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาชน แต่ถามผมว่ามาอย่างไร ผมก็ยังตอบไม่ได้ นี่ผมเรียนปรึกษาหารือกันตรง ๆ อย่างนี้ แต่ถามว่าที่ท่านอาจารย์สว่าง พุดนี้ ก็เป็นสิ่งที่ได้ยืนยันมาจริง ๆ ว่าน้อยไป ตรงนี้ท่านจะทำอย่างไรครับ ท่านยื่น ผมก็ไม่ถึงกับขัดข้องนะ นี่พูดตรง ๆ นะ แต่ถ้าท่านช่วยผมคิดออกนี่ ผมว่าก็จะสนองคุณ ประชาชนที่ผมไปฟังมา ผมว่า ๕ นี่ดีสำหรับท่าน ผมไม่ติเลยสักคนหนึ่ง ๕ นี่องค์ประกอบ ก็พอใช้ได้ แต่มันน้อยไปนิดเดียว

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ชัดแล้วนะครับ เหลือแต่ว่ายืนยันแน่ชัดนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็คงถามอาจารย์วัชร
 อิกทีหนึ่งนะครับ ของสำหรับอาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านยืนยัน ของอาจารย์วัชรอะครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
 กระผมก็ฟังแล้ว ท่านได้ใคร่ครวญดีแล้ว ก็ไม่ติดใจครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 อย่างนั้นของท่านพอใจนะครับ ก็เหลือแต่ต้องถามของ ถามนะครับ

(นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง)
 มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

๑๓๕

สสร ๓๓/๒๕๕๐

รัศมี ๗๘/๑

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่ต้องออกมติหรือครับ เพราะว่าผมก็บอกว่า ๕ นี้ผมเองก็พอใจ ผมแปรญัตติให้ประชาชน และผมเองก็ยังไม่ออกว่าอีก ๑ จะเอามาอย่างไรตามที่ประชาชนต้องการ เพื่ออาจารย์ปกรณ์จะช่วยให้ได้ ก็กรุณาด้วยครับ ท่านอาจารย์ปกรณ์ กรรมการอยากจะ

นายปกรณ์ ปรียาก (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ขอความกรุณาท่านประธานนิดเดียว

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เชิญครับ

นายปกรณ์ ปรียาก (กรรมการ) : คือเรียนว่าเวลาเราปรึกษากันเรื่องนี้เสร็จแล้วอาจารย์เจิมศักดิ์เสนอเข้ามาด้วยความตั้งใจที่จะรับฟังจากพี่น้องประชาชน และเกรงว่าพอเราตัดออก เอ๊ะ จะไม่รับฟังประชาชนหรืออย่างไร มันก็มีประเด็นอย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกครับ เวลาเราใช้คำว่า องค์กรภาคประชาชน นี้ ความหมายมันอยู่ที่ขอบเขตแค่ไหน เสร็จแล้วพอเราไปกำหนดเฉพาะองค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนเองนี่ก็มีความหมายที่กำกวมมาก ไม่ว่าจะ เป็น เราจะเอาแค่ไหน สมาคม มูลนิธิ องค์กรสาธารณกุศล องค์กรสาธารณประโยชน์ที่ตั้งขึ้นมาตัวเอง องค์กรพัฒนาเอกชนที่ลงทะเบียนในประเทศ ลงทะเบียนในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศนี้ก็ยังไม่มีการลงทะเบียนที่ชัดเจน ทีนี้เราใช้คำว่า องค์กรภาคประชาชน ในภาษาราชการบางแห่งใช้คำว่า ประชาสังคม ประชาคม สารพัดอย่างเลยนะครับ ทีนี้เมื่อเรามองในแง่นี้ ถ้าเรายอมรับความจริงว่าสภาผู้แทนราษฎรเป็นองค์กรที่เป็นทางการในลักษณะที่เป็นตัวแทนของประชาชน และประชาชนเองก็ค่อนข้างจะมีความหวังกับคนกลุ่มนี้ แล้วเราก็เชื่อว่าในอนาคตข้างหน้าคนกลุ่มนี้เป็นคนที่ทำหน้าที่ในทางการเมือง ภายใต้กรอบกติกา ยกเว้นคำว่า มารยาท อันนั้นก็เป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้มันก็อาจจะทำให้อาจารย์เจิมศักดิ์อาจจะเบาใจไปได้ แล้วก็การชี้แจงในกรรมการอย่างนี้ก็ทำให้ประชาชนเข้าใจ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วก็มีคำถามมาอีก แล้วองค์กรภาคเอกชนซึ่งภาคเอกชนมันหมายถึงภาคธุรกิจนะครับ ที่เราเข้าใจโดยทั่วไป แต่เวลาเราไปใช้คำว่า มันก็มีองค์กรวิชาชีพของภาคเอกชนมากมายที่กรรมการได้ใคร่ครวญในเรื่องนี้ แล้วก็

พยายามจะหาว่าจุดลงตัวมันอยู่ตรงไหน แล้วอยากจะเรียนท่านอาจารย์สว่างว่า คือจำนวนนี้เท่าไรจึงจะเหมาะสมนี้ ในการเขียนรัฐธรรมนูญนี่นะครับ ตัวเลขเป็นการที่กำหนดได้ยากมาก แต่ว่าเมื่อเรามองจากองค์กรทั้ง ๕ องค์กรนี้ ที่เราลงไปถามประชาชนโทษที่ ตัวบุคคลทั้งห้า ที่คณะนี้ ที่เราดูแล้วนี้ มันก็แทบจะเรียกว่า เป็นการยอมรับกันอย่างชนิดที่เรียกว่าลงตัวพอดี แต่แน่นอนที่สุด เวลาประชุมมันมีความรู้สึกกว่า ๕ คนมันจะตกลงกันยากหรือง่ายนี่เป็นเรื่องที่บอกไม่ได้แน่ครับ แต่ว่า ๑๕ นี่ผมว่ามหาศาล มันมากเกินไปก็เลยทำให้เกิดภาวะของการที่กลุ่มหนึ่งมันจะไปกดดันอีกกลุ่มหนึ่งได้ค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ผมคิดว่าถ้าไม่ติดขัดอะไรนี่ก็อยากจะยืนยันตามที่กรรมาธิการได้กำหนดนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ สุดท้ายจริง ๆ ต้องถามท่าน กรรมาธิการอีกที ที่ว่าเขavnนี้ คือพูดให้ชัด
สัดส่วน นอกนั้นไว้ก่อน เฉพาะสัดส่วนนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : คือเฉพาะ สามในสี่ หรือ
สองในสาม หรือ กึ่งหนึ่ง นี่นะครับ ที่ในที่ประชุมเสนอขึ้นนะครับ ในการโหวตเสียงนี้ วิธีนับ
คะแนนเราเรียกว่าวิธีนับคะแนนก็แล้วกันนะครับ ทางกรรมาธิการยกร่างจะไปคุยกันดู
นะครับ เพื่อความรอบคอบ เพราะว่ามันอยู่ในอีกหลายมาตราครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ชัดเจนนะครับ สมาชิกไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ สำหรับมาตรานี้

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถ้าอย่างนั้น ผ่านหมดนะครับ ขออนุญาตผ่านไปแล้วครับ ท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
ต่อไปมาตรา ๒๐๓ ครับ ไม่มีการแก้ไข มีสงวนคำแปรญัตติอยู่ ๒ กลุ่ม กลุ่มท่านพิเชียร
กับกลุ่มของอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
 มาตรการนี้ ๒๐๓ ไม่มีการแก้ไข ท่านพิเชียรขอแปรญัตติ พรรคสองไข่ใหม่ครับ ท่านพิเชียร
 ก็ไม่อยู่ในที่ประชุม ก็ผ่านไปนะครับ ต่อไปก็ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขอแปรญัตติ
 ความในวรรคสอง ของอาจารย์เจิมศักดิ์ก็เรื่องสภาเดียว คงไม่มีปัญหาไข่ใหม่ครับ
 เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ท่านก็ไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นก็ถามท่านสมาชิก มีข้อสงสัยอะไรใหม่
 ครับ เนื่องจากว่ามาตรการนี้ก็ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
 ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
 ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
 มาตรา ๒๐๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๕ ไม่มีการแก้ไข มีแปรญัตติครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
 มาตรา ๒๐๕ ไม่มีการแก้ไข แปรญัตติ ท่านพิเชียร

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ทางนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
 ครับผม เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ขอตั่งคำถามนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ การุณ
 ไสงาม สสร. นะครับ มาตรา ๒๐๔ เรื่องการดำรงตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 ที่ยื่นไว้ที่ ๙ ปี เหมือนเดิมนี่นะครับ ท่านพอจะปรับเป็น ๗ ปี ได้บ้างไหม ะไรอย่างนี้
 นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ไม่ได้แปรญัตติไว้ใช่ไหมครับ เพียงแต่ขอถาม ท่านยื่นนะครับ ยื่น ท่านยื่นครับ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาถึงมาตรา ๒๐๕ ไม่มีการแก้ไข มีสงวนคำแปรญัตติอยู่ ๒ กลุ่มครับ เรื่องสภาเดียวครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : เป็นเรื่องสภาเดียว ก็ผ่านได้ครับ ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็เหมือนกันใช่ไหมครับ ครับผม ขอผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ต่อไปมาตรา ๒๐๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๗ ไม่มีการแก้ไข

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : มีปัญหาอะไรครับ เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ เชิญท่านอาจารย์สมคิดครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ระหว่างที่ท่านกำลังหาอะไรอยู่นะครับ ผมขออนุญาตพูดตรงนี้คั่นเวลานิดเดียวได้ไหมครับ เรื่องนี้เรื่องที่กำลังคุยกันนี้ เรื่องมาตราพวกนี้นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คืออยากจะเรียนกรรมาธิการนะครับ ตำแหน่งอะไรก็ตามที่มีอำนาจ ท่านอยู่ ๙ ปีนี้ ท่านใคร่ครวญนิดหนึ่งเถอะครับ ผมเองหนักใจมากคราว ปปช. ผมอภิปรายในห้องนี้ว่า มี ๙ คน อยู่ ๙ ปี ถ้าเราเลือกไปแล้วนี่จะมีปัญหา ๙ ปี ถ้ามีปัญหา แล้วรอกมันงอกด้วย มีอำนาจสูงนะครับ ท่านพิจารณานิดเถอะครับ ศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ปปช. ก็ดี ๙ ปีนะครับ สว. พวกผม ๖ ปีนี้ ผมยังใจจะขาดเพราะมันยาวเหลือเกิน พอเวลามีปัญหาแล้วอยากให้มันจบไว ผมว่า ๙ นี่มาก

ท่านพิจารณาเถอะครับ ผมไม่ได้แปรญัตติไว้ นะครับ เพราะพวกผมเป็นพวกสภาเดียว
ตรงนี้ก็เลยไม่ได้ดู นะครับ ลองนึก นะครับ ๙ ปี นะครับ สส. ๒ สมัยไปแล้วยังไม่ถึงเลย
นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คืออย่างนี้ฝากไว้พิจารณานะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ๖๐ ชื่อ ช่วยคิดด้วยนะครับ ๙ ปีนี้
มันหนักมาก

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ฝากไว้พิจารณานะครับ ก็ขณะนี้เรามาถึง ๒๐๗ นะครับ ที่ผ่านไปด้วยดี ห่าโมงครึ่งพอดี
โทษที ท่านสมคิดครับ เมื่อกี้ติดค้างอยู่หน่อย เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ มาตรา ๒๐๗ เป็นเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ นะครับว่า
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องบทบัญญัติของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
นะครับ ก็มาตรา ๒๐๗ นี้อนุญาตให้ประชาชนสามารถส่งเรื่องไปยังศาลปกครองธรรมดา
ทั่วไปได้ แล้วศาลธรรมดานี้ก็สามารถส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดได้
ในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นครับ ท่านประธานครับ ก็คือว่า หลายเรื่องศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
ไปแล้วนี่นะครับ ก็มีคู่ความคนใหม่มาร้องในประเด็นเดิม เรื่องเดิม แล้วก็เป็นที่รกโรงรก
ศาลจำนวนมาก นะครับ คดีทั้งหลายขึ้นสู่ศาลจำนวนมาก กรรมาธิการได้พิจารณาแล้ว
ครับ เพื่อให้การทำงานของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีอำนาจเพิ่มขึ้นในหลายเรื่องนี้ได้มี
ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จะขออนุญาตเติมในวรรคที่ ๓ ครับ แต่ว่ายังไม่ได้แจกท่าน
สมาชิกทั้งหลายนี้ นะครับ แต่จะขออนุญาตอ่านไว้ก่อน แล้วขออนุญาตว่าเดี๋ยวคงจะแจก
ทีหลัง แล้วพิจารณาทีหลังก็ได้ แต่ขออนุญาตพูดไว้ก่อนนะครับ ท่านประธานครับว่า เพิ่ม
ประโยควรรคสามครับว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าเรื่องใดหรือประเด็นใดที่ได้
มีการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเป็นเรื่องหรือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคย
พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องหรือประเด็นดังกล่าวไว้พิจารณา
ก็ได้ เนื้อหาเป็นอย่างนี้นะครับ ก็คือว่า ถ้าเป็นเรื่องที่เคยเสนอมาแล้ว วินิจฉัยไปแล้ว

แม้ว่าคุณจะเปลี่ยนไปแต่เป็นเรื่องมาตราเดียวกันนี้ นะครับ หรือเรื่องเดียวกันนี้ ก็ขอ
อนุญาตว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจ ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เรื่องเดิม นะครับ เพราะใน
วรรคสองก็เขียนอยู่แล้วนะครับว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคุณ
ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าว
ไว้พิจารณาก็ได้ ความจริงเป็นหลักการเดียวกันครับ จะขออนุญาตที่ประชุมว่า เดี่ยวฝ่าย
เลขาจะแจกอีกทีหนึ่ง แล้วมาดูกันอีกทีก็ได้ครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : ท่านสมคิดครับ ช่วยกรุณาอ่านวรรคที่ท่าน
เพิ่มเติมอีกครั้งครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : เขียนอย่างนี้ครับว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าเรื่องใดหรือประเด็นใดที่ได้มีการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาเป็นเรื่องหรือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องหรือประเด็นดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ นะครับ

นายการุณ ใสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านอาจารย์สมคิดครับ ขออนุญาตนะครับ ถ้าท่านเติมตรงส่วนวรรคสองเสียเลยนะครับ ปรับปรุงที่วรรคสองเลย นะครับ ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคุณความตามวรรคหนึ่ง ก็คือเรื่องใด แล้วท่านจะเติมตรงนี้ปรุงแต่งตรงนี้นะครับ สุดท้ายก็มาต่อความเรื่องไม่เป็นสาระสำคัญ อะไรนี้ ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ ทำเป็นวรรคสองเลยครับ รวมกันทำเป็นวรรคสองเลยจะดีกว่าไหมครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านการุณเห็นด้วย ผมเห็นสมาชิกหลายท่านก็เห็นด้วยนะครับ เดี่ยวกรรมาธิการรับ ไปดูได้ไหมครับว่าจะรวมสองวรรคเข้าด้วยกันได้หรือไม่ แต่เข้าใจว่าหลักการท่านเห็นด้วย แล้วนะครับ ศาลรัฐธรรมนูญจะได้ไปทำเรื่องที่สำคัญ ๆ นะครับ เรื่องรกรงรกรกศาลไม่น่าทำ ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบคุณมาก ผมเห็นว่าขณะนี้เมื่อเห็นด้วยอย่างนี้ ไปพักรับประทานอาหารกัน แล้ว ระหว่างนี้ก็จะได้รับแจกเอกสารกลับมาที่ค่อยทบทวนอีกที่ต่อเรื่องนี้ครับ ขออนุญาต พักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๓๑ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร ประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : พร้อมแล้วนะครับ
หลังจากพัก ขออนุญาตเปิดประชุมต่อหน้าครับ จากที่พักไว้ก่อนรับประธานหน้าครับ เชิญ
เข้าใจว่าถึงมาตรา ๒๐๗ แล้วนะครับ เชิญท่านเลขาคครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๐๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านผู้แปร
สงวนคำแปร เชิญครับท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม วัชรา หงส์ประภัสร์ กระผมได้ขอแปรญัตติมาตรา ๒๐๘ วรรคสอง โดยตัด
ข้อความออกทั้งหมด อันนี้มีความหมายอย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๒๐๘ นั้นได้ระบุ
เกี่ยวกับบุคคลที่จะเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ซึ่งตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น
ได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการที่เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรง ซึ่งเป็นเรื่องใหม่
ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีอย่างยิ่งนะครับ แต่ในวรรคสองได้ระบุไว้ว่า การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง
ต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิได้โดยวิธีการอื่น อันนี้หมายความว่าถ้ามีช่องทางอื่นแล้ว
ก็ไม่อาจจะใช้สิทธิตามมาตรานี้ได้ นั่นคือบุคคลที่ประชาชนที่จะเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยนั้นจะไม่มีโอกาสได้ใช้มาตรานี้เลยครับ เนื่องจากว่าเมื่อพิจารณาตาม
มาตรา ๒๓๔ ซึ่งยังไม่ถึงหน้าครับ แต่จะถึงต่อไป ระบุว่า ผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภา
อาจเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ในกรณีต่อไปนี้ ๑. บทบัญญัติแห่งกฎหมายใด
มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็น
ต่อศาลรัฐธรรมนูญ และให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า ซึ่งเมื่อดูอำนาจ
หน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแล้ว จะเห็นว่ามีส่วนอำนาจในการนี้อยู่ และอีก

๑๘๓

สสว ๓๓/๒๕๕๐

ปทิตตา ๘๑/๒

ช่องทางหนึ่งก็คือทางศาลจะเป็นผู้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ เมื่อเป็นดังนี้ประชาชนก็ย่อมถูกถือว่ามีวิธีการอื่นที่จะเสนอเรื่องให้พิจารณาได้ ซึ่งเมื่อเป็นดังนี้ประชาชนก็ไม่มีสิทธิที่จะเสนอเรื่องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพราะมีช่องทางอื่นอยู่แล้วครับ -----

- ๘๒/๑

กระผมก็ใคร่ขอคำอธิบายจากคณะกรรมการยกกว้างว่า ที่บัญญัติไว้เช่นนี้นั้นสมควร ตัดออกดีหรือไม่ ซึ่งผมขอเสนอให้ตัดออกเพื่อที่จะประชาชนได้มีสิทธิที่จะเสนอเรื่องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญได้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ สำหรับท่าน อื่นละครับ ของกลุ่มอื่น กลุ่มท่านอาจารย์วิชัย เชิญครับชะทีเดียว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน พรณราย แสงวิเชียร สสร. สำหรับในมาตรานี้ทางกลุ่มขอถอนค่ะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านกรรมการ ครับ ที่ท่านวัชรา เชิญครับ ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมการ ในหลักการของ มาตรา ๒๐๘ ที่คณะกรรมการได้ยกกว้างขึ้นนี้ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า หลักการในการใช้สิทธิ ของประชาชนที่จะฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรงนั้น กรณีที่มีการละเมิดสิทธิเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งในเมื่อดูจากบทบาทอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนี้ ก็จะมี บทบาทในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติ แห่งกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ ในระดับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือ พระราชกำหนด ซึ่งเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ก็หมายถึงรัฐสภานะครับ ซึ่งจะไม่รวมไปถึงพระราชกฤษฎีกา กฎ ข้อบังคับ ในลักษณะนั้น ถ้ากฎ ข้อบังคับ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เรื่องก็จะไปที่ศาลปกครอง ที่นี้ในเจตนารมณ์ ในการเยียวยาแก้ไขให้ประชาชนสามารถที่จะใช้สิทธิเสรีภาพ โดยเข้าไปใช้สิทธิ ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรง การที่จะเปิดกว้างเช่นนั้น ก็อาจจะมีปัญหาเล็กน้อย จึงได้ บัญญัติหลักการในวรรคหนึ่งว่า บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้ รับรองไว้ มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่า บทบัญญัติ แห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ผมเรียนอธิบายชี้แจง ไปแล้วนะครับว่า ในระดับพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ที่นี้ในวรรคสองครับ การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้

๑๘๕

สสว ๓๓/๒๕๕๐

ศิริวรรณ ๘๒/๒

สิทธิโดยวิธีการอื่นได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ความหมายตรงจุดนี้ก็หมายความว่า กรณีที่เรื่องจะเข้าสู่
ศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องของบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น กราบเรียนว่ามีช่องทางอื่น ๆ
ก็คือถ้าท่านพลิกไปดูในมาตรา ๒๐๗ กรณีที่ศาลเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น
ที่จะใช้บังคับแก่คดี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันนั้นศาลเห็นเอง หรือกรณี ๒๐๗
ถ้าเป็นคู่ความเห็น และได้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีนั้นครบ
น่าจะชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ก็ได้แย้งต่อศาลนั้น และศาลนั้นก็ส่งมาให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ อันนั้นผ่านไปตาม ๒๐๗ กรณีที่ผ่านผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็อาจจะเห็นได้เอง หรือว่าประชาชนเข้าชื่อ
ไปร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๒๓๘ ว่าบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายที่มีอยู่มันน่าจะชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ถ้าผู้ตรวจการส่งมา
ศาลรัฐธรรมนูญก็วินิจฉัยได้ หรือมาทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามมาตรา
๒๔๘ ก็เหมือนกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา แต่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เป็นเรื่องของบทบัญญัติที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน บทบัญญัตินั้นก็คือบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย ที่นี้ถามว่าเมื่อผ่าน ๓ ช่องทางนี้แล้ว ครั้นคือประชาชนต้องไปผ่าน
สอง สามช่องทางนี้ก่อนในวรรคสอง ถ้าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ส่งเขาจึงจะมาใช้
สิทธิตามวรรคสอง ถ้ากรรมการสิทธิมนุษยชนไม่ส่ง ก็จะมาใช้สิทธิตามวรรคสอง
ซึ่งหลักเกณฑ์การใช้สิทธิดังกล่าวนี้ ในเรื่องนี้ถามว่าในระบบสากลมีที่ใดบ้าง เท่าที่ศึกษา
มาก็จะพบว่าในการเยียวยาแก้ไขของศาลรัฐธรรมนูญในต่างประเทศจะมีในเยอรมัน
ในเบลเยียม โปรตุเกส สเปน ส่วนมากภาคพื้นยุโรปก็จะมีการใช้สิทธิของประชาชน
โดยตรงในส่วนนี้ครับ -----

เพราะฉะนั้นตามความในมาตรา ๒๐๘ ที่ว่าไม่มีที่ใช้ ยังมีนะครับ แล้วในมาตรานี้เราได้ส่งไปรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชน และประชาชนส่วนใหญ่ก็จะเห็นชอบด้วยในส่วนนี้เท่าที่ผมรับฟังมาจากทางเวทีต่าง ๆ นะครับ แล้วก็ทางคณะกรรมการคณะกรรมการก็ยืนยันว่าตรงจุดการใช้สิทธินี้ครับ ต้องไปออกเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่งว่า เขาต้องไปใช้สิทธิในช่องทางไหนก่อน ถ้าไม่สำเร็จถึงกลับมาะครับ ตรงนี้มีที่ใช้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : รับได้ไหมครับ ท่านวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวัชรา หงส์ประภัสสร ถ้าเป็นดังที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงคือว่า มีกฎหมายวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญว่าไว้เช่นนั้นคือว่า เป็นกรณีที่ไม่ดำเนินการทางช่องทางอื่นแล้วแต่ช่องทางอื่นนั้นไม่ดำเนินการให้ ก็อาจจะมาใช้ทางช่องทางศาลรัฐธรรมนูญก็เป็นได้ กระผมก็ขอให้บันทึกอันนี้เป็นเจตนารมณ์ไว้ แล้วก็กระผมไม่ติดใจครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ตกลงมาตรา ๒๐๘ ผ่านตามที่คณะกรรมการเสนอโดยไม่มีกรแก้ไขนะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์แปรรูปในกลุ่มไหนครับอาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่ได้แปรรูป

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ได้แปรรูปอาจารย์ต้องนั้นหน่อยครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอประเด็นนี้ให้ชัดเท่านั้นเองครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือผมเข้าใจว่าอย่างนี้ถูกไหมครับ อย่างเช่น กรณีที่ผมจะยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตัวอย่างจริงที่เคยเกิดขึ้นมาเมื่อสมัยผมเป็นสว. ผมมีช่องทางผ่านประธานรัฐสภา เขาไม่ส่งให้ ผ่านทางผู้ตรวจการแผ่นดินผมก็ไป เขาไม่ส่งให้ ผมไปเองได้ที่นี้ เพราะมีช่องอื่นแล้วแต่ตันหมด แต่ขณะเดียวกัน

ถ้าผมยังไม่ไปนี้ ผมตรงไม่ได้ อย่างนี้หรือเปล่า ถูกต้องนะครับ ถึงแม้ว่ามีทางไป แต่ผมไม่ไปในช่องที่ผมไปได้ ผมอยู่ที่ ๆ ผมส่งพัสดุไปศาลรัฐธรรมนูญเลยนี่ ศาลรัฐธรรมนูญปฏิเสธได้ แต่ถ้าผมเขียนในคำร้องหรือคำฟ้อง ผมเรียกไม่ค้อยถูกนะครับ เรียบร้อยเลยที่ผมไปแล้ว ไปประธานรัฐสภาแล้ว ประธานรัฐสภาตอบมาว่าอย่างนี้ ไปทางนี้เขาก็ตอบมาว่าอย่างนี้ ผมไม่มีทางไป ผมขอเย็น อย่างนี้ได้ ถูกต้องไหมครับ ขอบพระคุณ ต้องใฝ่คิดหนึ่งนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ถูกต้องแล้วนะครับ ขอผ่านนะครับ มาตรา ๒๐๘ นะครับ ท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๐๙ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวก่อน ๒๐๙ เชิญครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ก้านรงค์ สสร. กระผมไม่ได้ขอแปรญัตติเอาไว้นะครับ แต่อยากจะกราบเรียนถามกรรมาธิการ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตราไหน ๒๐๙ หรือเปล่า

นายก้านรงค์ จันทิก : มาตรา ๒๐๙ ครับ เพื่อความเข้าใจครับ ในมาตรา ๒๐๙ นี้ เป็นเรื่องที่ทำให้อำนาจศาลในการที่เรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ กระผมมีประเด็นอยากจะกราบเรียนท่านกรรมาธิการ ถามท่านกรรมาธิการ เพราะมันเคยมีเรื่อง ในสมัยที่กระผมได้ทำคดีที่สำคัญคดีหนึ่ง กระผมได้ขอศาล ขอให้ออกหมายเรียกบุคคลที่ผู้ถูกร้องอ้างเป็นพยานมาให้กระผมซักถาม ศาลได้สั่งให้ทางทนายของผู้ถูกร้องนำบุคคลดังกล่าวมาให้กระผมซักถาม ครั้นถึงวันนัดบุคคลนั้นไม่มา ทนายได้แจ้งกับศาลว่า บุคคลผู้นั้นขอให้กระผมซักถามเป็นหนังสือแล้วก็จะตอบเป็นหนังสือ ซึ่งกระผมทำไม่ได้เพราะมันไม่ใช่หลักของพยาน กรณีนี้เราได้ให้อำนาจตามมาตรา ๒๐๙ ไว้ และถ้าเขาไม่ปฏิบัติตามมันจะมีอัตราโทษตรงไหนหรือไม่ เพราะมีฉะนั้น

๑๕๒

สสว ๓๓/๒๕๕๐

นางลักษณี่ ๘๓/๓

ก็กำหนดเอาไว้ แล้วในที่สุดมันก็บังคับไม่ได้ แต่ศาลยุติธรรมนั้นจะมีการอัตราโทษเอาไว้
ใหม่ครับ กระผมขอกราบเรียนถามประเด็นนี้ครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตฺร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตามแค่นั้นนะครับ
มีตอบหรือเปล่าครับ เชิญครับ ลั่น ๆ ครับ

- ๘๔/๑

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ตามประเด็นคำถามนี้ นะครับ เนื่องจากว่าในระบบของศาลรัฐธรรมนูญ ในเรื่องของวิธีพิจารณานี้ ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญออกข้อกำหนดเอง แทนที่จะเป็นรัฐสภาในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติตราวิธีพิจารณาให้กับศาลอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ของศาลรัฐธรรมนูญออกเป็นข้อกำหนดนี้ นะครับ ในจุดนี้ นะครับ ในวิธีพิจารณาของศาลก็จะกำหนดวิธีพิจารณาเป็นระบบไต่สวน นะครับ แล้วการเรียกพยาน เอกสารต่าง ๆ ตรงจุดนี้ นะครับ มันจะต่างจากศาลอื่น ครับ เราไม่เรียกหมายเรียก ครับ แต่เป็นหนังสือเรียก นะครับ เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด แต่อย่างไรก็ดี ในรัฐธรรมนูญเองก็ได้กำหนดให้ประธานตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย นะครับ เพราะฉะนั้น ในจุดนี้ นะครับ ถ้ามีการขัดหนังสือเรียกหรืออย่างไร ก็อาจจะไปดำเนินการในส่วนนั้นได้ แต่ในร่างปี ๒๕๕๐ นี้ วิธีพิจารณาปรับเปลี่ยนไปแล้วครับ แทนที่ศาลจะออกข้อกำหนดเอง แล้วไปกำหนดอัตราโทษ ก็ยังมีการถกเถียงว่าข้อกำหนดนั้น แล้วไปกำหนดโทษบุคคลมันจะได้หรือไม่ เพราะไม่ได้ ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้น ในจุดนี้ นะครับ วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อร่างฉบับนี้ได้ให้กำหนดเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตรงจุดเหล่านั้น ครับ ก็จะบัญญัติไว้ได้ตามที่ท่านให้ข้อสังเกต ผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ก็อยู่ที่รัฐสภาจะตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่าน นะครับ
มาตรา ๒๐๙ ท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๑๐ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีแก้ไข
ท่านการุณ เชิญครับ สั้น ๆ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ดูเหมือน ๒๑๐ นี้ เมื่อเข้านี้ จะเกี่ยวข้องกับที่คุยกันเอาไว้บ้างอยู่บางส่วนใช่ไหมครับ ท่านประธานครับ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย มีเกี่ยวข้องกับส่วนนี้ด้วยไหมครับ ที่เมื่อเข้า

นายบรรณิติ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เมื่อเข้า มาตรา ๒๐๗ หรือเปล่าครับ

นายการุณ ไสงาม : ๒๐๗ แล้วก็ดูเหมือนจะมาดูกันส่วนนี้ด้วย เกี่ยวข้อง ต่อเนื่องกันมีไหมครับ

นายบรรณิติ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใช้มาตรา ๒๐๗ หรือเปล่า

นายการุณ ไสงาม : เฉพาะ ๒๐๗ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนี้เลยหรือครับ ที่ว่าให้ขึ้นไปเลย ให้ประธานรัฐสภา ผมยังเขียน ๆ เอาไว้เลยว่า ส่งเรื่องไปยังอะไรนี้ ในกรณีที่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กร ตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาลตั้งแต่สององค์กรขึ้นไป ให้ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี หรือองค์กรนั้น เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ดูเหมือนเมื่อเข้านี้จะพูดกันถึงว่า ให้ส่งเรื่องไปเลย โดยไม่ต้องมีความเห็น

นายบรรณิติ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เมื่อเข้านี้อยู่ใน มาตราไหนครับ ใช้มาตรา ๒๐๗ ที่พิมพ์แจก ใช่หรือเปล่า ไม่ใช่ เชิญครับ ท่านอัคร

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ เมื่อเข้านั้นพูดถึงกรณีการขาดคุณสมบัติ ของนายกรัฐมนตรี ของ สส. ของ สว. ซึ่งมีการพูดกันว่า ที่รัฐธรรมนูญเขียนว่า ให้ประธาน เมื่อได้รับเรื่องแล้วให้ส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญนั้น แล้วที่ผ่านมาก็ค่อยส่ง และทั้งที่ใน ด้วบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้นบอกว่า ให้ประธานนั้นส่ง ตรงนั้นก็พูดกันว่าความเข้าใจ ไปเข้าใจสับสนกับมาตรา ๒๑๐ เพราะตอนขาดคุณสมบัตินี้ รัฐธรรมนูญความจริงแล้ว ไม่ได้บอกว่าให้เสนอความเห็นอะไร ก็ควรจะส่งไปได้เลย ซึ่งแตกต่างกัน ตอนนั้นพูดกัน ในลักษณะเชิงเปรียบเทียบนะครับว่าเอามาใช้ผิดที่ ท่านประธานที่ผ่านมาก็สุดแล้วแต่ แต่ส่วนมาตรา ๒๑๐ นั้นนะ เป็นเรื่องที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างตัว ๒ องค์กร เพราะฉะนั้น

๑๕๕

สสว ๓๓/๒๕๕๐

ดรุณี ๘๔/๓

การเสนอศาลรัฐธรรมนูญมันก็ต้องส่งเรื่อง แล้วก็ความเห็นจากองค์กรนั้นว่า องค์กรใด
องค์กรหนึ่งนั้น ทำหน้าที่ถูกหรือไม่ถูกอย่างไร ตรงนี้มันจะต่างกันครับ เมื่อเข้าพุดกัน
ลักษณะเชิงเปรียบเทียบมากกว่าครับ

นายนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านนะครับ

มาตรา ๒๑๐

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ มาตรา
คือมาตรา ๒๖๖ เดิมใช่ไหมครับ กรณีที่มีความขัดแย้ง ไม่ใช่หรือครับ ๒๖๖ เดิมใช่ไหม
ผมจำได้ เพราะว่าส่งประจำ ๒๖๖ นี้ -----

- ๘๕/๑

ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่าง ๒ องค์การนี้ นะครับ แล้วก็ตอนเมื่อเช้านี้เราก็พูดกัน ท่านก็บอกว่า ตอนที่ผมส่งให้ประธานรัฐสภาบ้าง บางที่เขาก็ส่ง บางที่เขาก็ไม่ส่ง เรื่องเหมือนกันปะเลย เขาก็เลือกปฏิบัติ แล้วท่านก็บอกว่า เพราะว่าไปเขียนว่า ให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็น เขาก็เลยมีคำวินิจฉัย เขาก็บอก เขาไม่ใช่บุรุษไปรษณีย์ แล้วท่านก็บอกว่า ท่านแก้แล้วว่าจะให้ส่งเรื่องเฉย ๆ ไม่มีพร้อมความเห็นนี้ ตอนนี้อันนี้ถูกต้องไหมครับ ที่ควรจะมีความเห็นด้วย อย่างนี้ควรจะมีความเห็นด้วยนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็หมายความว่า ถ้าผมเป็นวุฒิกก็ยังคงขลุกขลักเหมือนเดิมนะครับ ส่งไปเขาก็ ประธานรัฐสภาส่งบ้าง ไม่ส่งบ้าง อะไรก็ไปตามเรื่อง ผมก็เลยต้องส่งเอง เพราะเขาไม่ส่ง ทีนี้ก็ไปอาศัยอีกมาตราหนึ่งที่ท่านว่ามาเมื่อกี้ อย่างนี้ถูกไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านนะครับ
มาตรา ๒๑๐ ท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๑๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวัชรารับ
เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชรา หงส์ประภัศร ครับ กระผมมี

(นายการุณ ไสงาม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ เดี่ยวขออนุญาตครับ ท่านประธาน
ท่านวัชรารับ ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ถามเมื่อกี้ ยังไม่ได้คำตอบเลยนะท่าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เขาตอบ
ไปแล้วครับ เขาตอบไปแล้วครับท่านเชิญท่านวัชรารับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชรา หงส์ประภัศร สสร. ในมาตรา ๒๑๑ ซึ่งเดิมมีข้อความว่า คำวินิจฉัยของ
ศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์การอื่น ๆ

ของรัฐ คณะของกระผมขอเพิ่มเติมอีกคำว่า แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่มีผลเปลี่ยนแปลงมติ ข้อวินิจฉัย หรือคำตัดสินที่ได้ยุติไปแล้ว เว้นแต่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ เนื่องจากว่ามติหรือคำวินิจฉัยที่ได้เสร็จเด็ดขาดไปแล้วนั้น ได้มีการปฏิบัติ ถ้ามีผลย้อนหลังไปต่อสิ่งที่ได้ปฏิบัติไปแล้วนั้น ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการครับ เชิญครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ ในเรื่องของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้เป็นเด็ดขาดนี้ มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ อันนี้ก็เป็นหลักในการที่ศาลรัฐธรรมนูญในฐานะที่ใช้อำนาจนี้ ตรงจุดนี้ นะครับว่า เป็นระบบศาลชั้นเดียว นะครับ ไม่มีที่อื่น นะครับ ก็เป็นศาลรัฐธรรมนูญอย่างเดียว เมื่อตัดสินแล้วเป็นเด็ดขาด จะไม่มีอุทธรณ์ฎีกา นะครับ แล้วที่ท่านสมาชิกได้ขอแปรญัตตินะครับ ที่ขอเพิ่มว่า แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่มีผลเปลี่ยนแปลงมติ ข้อวินิจฉัย หรือคำตัดสินที่ได้ยุติไปแล้ว เว้นแต่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในจุดนี้ผมเข้าใจว่าคงจะกังวลว่าจะไปกระทบคำพิพากษาของศาลฎีกาหรือเปล่า ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยที่เสร็จเด็ดขาดเช่นกันครับ ในระบบของศาลครับ กระทบต่อศาลปกครองสูงสุดหรือเปล่า นะครับ ถ้าท่านดูในมาตรา ๒๐๗ ก็เห็นว่า ในวรรคท้าย ๒๐๗ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว นะครับ เพราะฉะนั้นผลของความที่คำวินิจฉัยเป็นเด็ดขาดนี้ มันจะเกิดผูกพันองค์กรในการที่จะเดินหน้านะครับ จะใช้บังคับต่อไปก็คือในการตรากฎหมายก็ต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ใช้บังคับกฎหมายครับ ก็ต้องเป็นไปตามคำวินิจฉัย หรือการตีความกฎหมายทั้งปวง ก็ต้องเป็นไปตามคำวินิจฉัยที่ให้แนวทางไว้ นะครับ เหตุที่ผมเรียนอย่างนี้นะครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๒๗ เองนี่ นะครับ ที่พิจารณาผ่านไป แล้ว นะครับ ในมาตรา ๒๗ ได้บัญญัติว่า สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้

๑๕๗

สสว ๓๓/๒๕๕๐

สมร ๘๕/๓

โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญต้องได้รับความคุ้มครอง
และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของ
รัฐโดยตรง ในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง
นะครับ -----

- ๘๖/๑

แล้วก็จะไปดูในมาตรา ๒๐๗ นะครับว่า ตรงจุดนี้มันไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอื่นที่ถึงที่สุดแล้วนะครับ ไม่ทราบว่าเจตนาเป็นอย่างนั้นหรือเปล่าครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวัชรารับ
รับได้ไหมครับ คำอธิบาย

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผมยังติดใจอยู่ในแง่ที่ว่า ที่แล้วมา เช่น มติเรื่องแต่งตั้งคุณหญิงจรรุวรรณะครับ
ท่านคงจะจำได้ว่ามีผลอย่างไรครับ เกี่ยวกับมาตรานี้ครับ ถ้าถือตามมาตรานี้ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ
ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๒๖๘
ก็บัญญัติไว้ อย่างเช่น วรรคห้าในมาตรานี้ เหมือนกันทุกคำ ที่นี้ในเชิงที่ผ่านมา ถ้ามองว่า
คำวินิจฉัยนั้นเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ การที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยนะครับ ก็ทำได้ครับ
ก็เหมือนกับศาลฎีกาพิจารณาแล้วนะครับ กลับแก่นะครับ แต่ว่าในการที่จะกลับแก่นี้ครับ
ก็ต้องมีองค์ประกอบเปลี่ยนแปลงพอสมควรในเชิงปฏิบัติ ถ้าเป็นองค์คณะเดิมแล้วมันเกิด
ข้อเท็จจริงข้อกฎหมายเดียวกันนี้ ส่วนมากท่านก็จะผูกพันไปแล้วไม่วินิจฉัยซ้ำครับ
แต่ถ้าเป็นประเด็นข้อเท็จจริงมันเปลี่ยนแปลงไปนะครับ แล้วองค์คณะมีการเปลี่ยนแปลง
การวินิจฉัยตรงนั้นอาจจะกลับคำวินิจฉัยได้ นะครับ ซึ่งในเรื่องที่บอก
ว่าไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเลย ถ้าสถานการณ์ องค์คณะก็เห็นไปอีกแบบหนึ่งนะครับ ตรงจุดนั้น
นะครับ มันก็จะผูกพันในการที่วินิจฉัย ซึ่งในเรื่องที่วินิจฉัยส่วนใหญ่
ถ้าเป็นปัญหาข้อกฎหมายก็จะไม่มีข้อยุ่งยากเท่าไร เนื่องจากศาลวินิจฉัยไปแล้วนะครับ
ศาลอื่นเขาก็ไม่ส่งมาอีก เนื่องจากได้วินิจฉัยแล้ว แล้วส่วนใหญ่ถ้าส่งมานะครับ
ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่วินิจฉัยซ้ำให้อีก เนื่องจากวินิจฉัยไปแล้วนะครับ ตรงจุดนั้น
คงอยู่ในความหมายตรงนี้ อยู่ที่ข้อเท็จจริงมันเปลี่ยนแปลงไปนะครับ ที่จะผูกพัน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ กระผม วัชรา หงส์ประภัสสร ท่านยังไม่ได้ตอบถึงกรณีคุณหญิงที่ผมได้เอ่ยถึงเมื่อกี้ี้ครับ ว่า มติของวุฒิสภาใช่ไหมครับ ได้มีมติไปแล้ว มีโปรดเกล้าฯ แล้วด้วย แล้วก็ต่อมามีคำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญเป็นอย่างอื่นนี้มีผลอย่างไรครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ ท่านไพบูลย์

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : คือในจุดกรณีของข้อเท็จจริง ในจุดนั้นนะครับ ศาลรัฐธรรมนูญเพียงแต่วินิจฉัยว่า กระบวนการได้มาไม่ชอบด้วย รัฐธรรมนูญ ไม่ได้ไปบอกอย่างอื่นนะครับ ก็อยู่ที่องค์การที่ปฏิบัติตามนะครับว่า ต้องทำให้ มันชอบด้วยรัฐธรรมนูญเสียก่อน คงวินิจฉัยกว้าง ๆ ในลักษณะนั้น เพราะเป็นเรื่องการ ถ้ามมา เป็นอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับองค์การตามรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ไปวินิจฉัย ให้เป็นที่ระบุมชัดเจนแน่นอนครับ ก็คงจะวินิจฉัยกว้าง ๆ ว่าไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุใดนะครับ ตรงจุดนี้คงไม่มีข้อเท็จจริงที่จะเหมือนกันในแต่ละคดีครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชรา หงส์ประภัสสร อันนี้ละครับคือข้อที่กระผมใคร่ขอเพิ่มเติมลงในมาตรานี้ วรรคห้า ว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่มีผลเปลี่ยนแปลงมติ มติคือมติของรัฐสภา หรืออะไร นี่นะครับ และข้อวินิจฉัยหรือคำตัดสินนี้คือของศาลที่ได้ยุติไปแล้วครับ ขอความกรุณา คณะกรรมาธิการช่วยพิจารณาที่จะเพิ่มเติมหน่อยได้ไหมครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวกรรมาธิการ ว่าอย่างไร ถ้าว่าอย่างไรแล้วก็คงต้องตัดสินใจนะครับ ถ้าตกลงไม่ได้ก็ต้องตัดสินใจ ต้องให้สมาชิกออกเสียง เชิญครับ ท่านกรรมาธิการครับ ท่านว่าอย่างไรครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือความจริงแล้วศาลรัฐธรรมนูญหรือ การจะวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญคงจะขึ้นอยู่กับประเด็นแห่งคดีที่เสนอเข้าไป

แต่ถ้าเขียนข้อความดังที่ได้มีการเสนอขอแปรญัตตินั้น อาจจะมีปัญหาในทางการตัดสิน
ของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะถ้าเกิดเป็นประเด็นแห่งคดีว่า มติหรือการดำเนินการที่ทำ
ไปนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งถ้ามันขัดรัฐธรรมนูญอยู่ ศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องชี้ว่าสิ่งที่
ทำลงไปนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ -----

ส่วนอย่างที่ท่านเลขาธิการรัฐธรรมนูญชี้แจงว่า เมื่อศาลรัฐธรรมนูญชี้ว่าสิ่งที่ทำไปนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ องค์การหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ต้องไปดำเนินการแก้ไข เพื่อให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญต่อไป เพราะศาลรัฐธรรมนูญจะไม่ชี้ลงไปถึงว่าจะต้องทำอะไรหนึ่ง สอง สาม แต่ศาลจะชี้เพียงแต่ว่า สิ่งที่ทำมาหรือกำลังจะทำนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ทีนี้ถ้ามีข้อความอย่างนี้ขึ้นมา จะทำให้ศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถจะวินิจฉัยคดีหรือเรื่องที่ทำมาแล้วได้เลย เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ล่วงมาแล้วทั้งนั้น แล้วบอกว่าไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ล่วงมาแล้วนี้ ศาลรัฐธรรมนูญก็จะไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยเรื่องใดได้อีก

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวัชราครับ ต้องออกเสียงใหม่ครับ ว่าอย่างไรครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : กระผมยังติดใจอยู่ครับ เพราะเหตุที่เรามาพูดถึงผลครับ ผลของคำวินิจฉัย ไม่ใช่อำนาจในการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ผลของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ กรรมาธิการยกกว้าง กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า โดยปกติแล้วคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ว่า ให้เป็นเด็ดขาด ผูกพันอะไรนี้ มันจะไม่มีผลย้อนหลังอยู่แล้วครับ คือมันมีผลสำหรับในขณะนั้นและในอนาคตอย่างในกรณีที่กฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ เราจะเห็นได้ว่า พอท่านวินิจฉัยไว้แล้วนี้ กฎหมายนั้นก็ใช้ไม่ได้ นะครับ สำหรับในการบังคับใช้ต่อไป เพราะฉะนั้นอันนี้ที่ท่านแปรมานี้ มันเป็นเรื่องของคำวินิจฉัย ซึ่งเป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงเลย หากไปเขียนไว้แบบนี้เท่ากับลิดอกอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงเลย เท่ากับว่าถูกใส่โซ่ตรวนเลยครับผม จะไม่สามารถที่จะวินิจฉัยกรณีอะไรก็ได้ เพราะเรื่องทุกอย่างมันมีมติ คำวินิจฉัย มีข้อวินิจฉัย มีอะไรกันมาแล้วทั้งนั้นละครับ ที่จะมาสู่กระบวนการในการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นก็จะเป็นการที่ทำให้เราไม่มีโอกาสที่จะทำ

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยอย่างกว้างไกลนะครับ ส่วนว่าในผลที่ท่านอาจารย์
วิชา ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านเป็นกังวลเรื่องคุณหญิงจรรยาธรณนะครับ ขออนุญาต
เอ่ยนามท่านนี่นะครับ กรณีนั้นผมเห็นว่าเป็นกรณีที่ไม่สามารถจะเข้าสู่กระบวนการได้
เนื่องจากว่าทางฝ่ายผู้ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขนี้ ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขตามระบบของมัน
เท่าที่ควรจะเป็นครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าสมมติว่าต้องมี ผมขออนุญาตเอ่ยไปถึง
องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ไปแล้วอย่างนั้นนะครับ อย่างนั้นศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า กระบวนการสรรหานี้มันไม่ชอบ
มันไม่มีผลย้อนหลังไปบล้างที่พระองค์ท่านทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า
โปรดกระหม่อม จนกว่าจะทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้พ้นจาก
ตำแหน่งครับ ตรงนี้ที่มันคาอยู่ครับ แล้วกลับทำซ้ำ ทำผิดซ้ำกันอีก โดยเสนอบุคคลอื่นให้
ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเข้าไปอีกครับ อย่างนี้ทำไม่ได้ครับ
คือเป็นกระบวนการที่กระผมขอกราบเรียนว่า มีผู้รู้ในสภา แต่ว่าไม่ทำหน้าที่ของผู้รู้
อย่างแท้จริง กรณีก็เกิดเดดล็อก (Deadlock) ขึ้นนะครับ กรณีนี้นี้เป็นปัญหา
ในกระบวนการ เป็นปัญหาในการทำงานนะครับ เรียกได้ว่าผู้ใหญ่ทำเหมือนเด็กครับ
เพราะฉะนั้นก็เลยเกิดกรณีอย่างนี้ขึ้น ก็อาจจะเป็นเพราะว่ารัฐบาลในขณะนั้นนี้ เป็น
รัฐบาลที่ดื้อรั้นนะครับ แล้วก็ประกอบกับทางรัฐสภา ทางวุฒิสภาเองนั้นก็ผสมโรงไปด้วย
กระผมขออนุญาต ขออนุญาตเว้นท่านการุณกับท่านเจิมศักดิ์ไว้ นะครับ แล้วก็บุคคลอื่น
ด้วยก็แล้วกันครับ ที่ไม่ได้ร่วมมือกันนะครับ ก็คงจะท่านเสรีด้วยหรือเปล่าครับ ท่านรอง
เสรีด้วย กรณีเดดล็อกอย่างนี้เกิดขึ้นยากครับ ถ้าไม่มีรัฐบาลที่กุมอำนาจเด็ดขาด ขนาดที่
เรียกได้ว่าสิ้นสะเทือนแผ่นดินแบบที่แล้วมาครับผม ขอกราบเรียนนะครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวิชาครับ
อีกทีแล้วต้องออกเสียงนะครับ ถ้าไม่จบ

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : ที่เดี๋ยวก่อน กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ กระผมยังคาใจอยู่เพราะว่าในข้อแปรญัตติของกระผมมันได้มี เว้นแต่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ดึงท้ายไว้ด้วยครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผลของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่มีผลนั่นคือ ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงมติ หรือข้อวินิจฉัย หรือคำตัดสินที่ได้ยุติไปแล้ว ยุติไปเรียบร้อยแล้ว เว้นแต่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นครับ เพราะฉะนั้นใครขอให้คณะกรรมการพิจารณาได้โปรดพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ด้วยความเคารพนับถือครับ ถ้าเขียนไว้ในลักษณะเช่นนี้ ผมก็เกรงว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันผ่านมติมาหมด ก่อนที่จะถึงศาล ผมยกตัวอย่างว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายก็ผ่านรัฐสภาแล้ว ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ ถ้าบอกว่า ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลง มตินั้นก็ผ่านสภาแล้ว เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยตรงนั้นมันก็ไม่เกิดขึ้น ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวัชรวิทย์ครับ พอใจ ไม่พอใจ คงต้องออกเสียงนะครับ ว่าไงครับ ให้ออกเสียงใช่ไหม ใช่ไหมครับ

(นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกด้วยนะครับ จะได้เป็นจำนวนที่แน่นอนนะครับ ท่านสมาชิกครับ จะออกเสียงในมาตรา ๒๑๑ นะครับ มาตรา ๒๑๑ คณะกรรมการเสนอ ไม่มีการแก้ไขนะครับ ไม่มีการแก้ไข ที่นี้ท่านวัชรวิทย์ขอแปรญัตติไว้ครับ พร้อมแล้วนะครับ ให้ออกเสียงนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ใครที่ยังใช้เครื่อง
ไม่ได้ช่วย ท่านที่อยู่ข้างนอกครับ เขียวครับ นะครับ ยังมีไซ้ไหมครับ มีใครไหมครับ มีใคร
ยังไม่ได้ออกเสียงไหมครับ ท่านไปโรจน์ว่าไงครับ นับคะแนนครับ เห็นด้วย ๔๒ นะครับ
ท่านครับ ไม่เห็นด้วย ๖ นะครับ

ต่อไปครับท่านครับ ท่านสมาชิกครับ ที่อยู่ข้างนอกนะครับ เชิญเข้ามาด้วย
นะครับท่านครับ ท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขอรือนิดเดียวครับ ทางท่าน
กรรมการครับ เกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ส่วนของศาลรัฐธรรมนูญนะครับ

กรณีที่ ๑ ครับ กรณีกรรมการสรรหาองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ
นะครับ ที่ทำไป แม้แต่กรรมการสรรหา กทช. กสช. หรือ กสทช. อะไรที่จะมีในวันข้างหน้า
นะครับ ถ้าเกิดทำไม่ชอบนี้จะส่งไปให้ใครวินิจฉัย

ข้อที่ ๒ ครับ กรณีกรรมการของสภานี้ะครับ จะเป็นกรรมการ
ทั้งสามัญ ทั้งวิสามัญ ที่ทำของสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม หรือวุฒิสภาก็ตาม หรือของ
รัฐสภาก็ตาม ถ้าเกิดทำไม่ชอบ อย่างกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องกรรมการวิสามัญ
งบประมาณแผ่นดินตอนที่ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนะ ท่านจำได้ไหมครับเรื่อง
ตอนนั้น ถ้าเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาจะส่งไปให้ท่านที่ไหนวินิจฉัย เพราะดูตาม ๒๑๐ แล้วนี้
จะไปไม่ได้นะครับ

เรื่องที่ ๓ ครับ คล้ายกันครับ กรณีกระบวนการได้มาที่ไม่ชอบ อย่างการ
ได้มาอย่างกรณีของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินก็ตามนะครับที่ได้มา ถ้าเกิดไม่ชอบหรือ
มีปัญหาอีกนี่ ก่อนจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ หรืออะไรต่าง ๆ ในระหว่างนั้นจะส่งไปที่ใด
วินิจฉัยครับ ซึ่งว่าชอบแล้ว ยังไม่ชอบให้ทำใหม่

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญตอบครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ตอบที่ตรง ๆ ก่อนนะครับ กรรมการสรรหา
กทช. กสช. นะครับ ไม่ใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่อยู่ในความหมายของรัฐธรรมนูญฉบับนี้
นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ใช่ นะครับ ตรงจุด ถ้ามันไม่ชอบนะครับ ก็คงไปที่ศาลที่มีเขต
อำนาจ ซึ่งก็คือทางศาลปกครองนะครับ เพราะว่าคำว่า องค์กรตามรัฐ คืออย่างนี้นะครับ
ในมาตรา ๒๑๐ ในกรณีที่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภา ซึ่งมันรวม
ไปถึงสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี อันนี้ชัดเจน องค์กรตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว ว่ามีองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
กับมีองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอยู่หลายองค์กรด้วยกันนะครับ ก็อยู่ในความหมาย
องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่ใช่ศาล ตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไปถ้ามีปัญหาขัดแย้งนะครับ ก็ให้
เสนอไปที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย คราวนี้ในเรื่องงบประมาณครับ งบประมาณนี้จัดว่าใน
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว ในมาตรา ๑๖๔ ถ้าเป็นเรื่องที่ในการพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการ การเสนอการแปรญัตติ การกระทำ
ด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้ สส. สว. นะครับ หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือ
โดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายนั้นครับ เรื่องนี้นะครับถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
ว่าเป็นไปตามนั้น บทบัญญัติตรงนั้นมันก็จะใช้บังคับไม่ได้นะครับ ทั้งนี้เป็นไปตาม ๑๖๔
ครับ เป็นช่องทางที่ชัดเจนอยู่แล้วนะครับว่า ในการยื่นเรื่องต่อศาลตาม ๑๖๔ นะครับ
ก็บอกว่า สส. หรือ สว. จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ เห็นว่ามีการฝ่าฝืนหรือการแปรญัตติ
งบประมาณในส่วนนั้นที่จะลงพื้นที่โดยตรง แล้ว สส. ท่านนั้นได้รับประโยชน์โดยตรง ก็ยื่น
ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้นะครับ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๖๔ โดยตรงแล้ว ไม่ต้องมาใช้ ๒๖๖
นะครับ ขอบพระคุณครับ ไม่ต้องมาใช้ ๒๑๐ ครับ ประธานโทษครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านนะครับ
เชิญครับ ท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะววย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๑๒ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ ศาลยุติธรรม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๓ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๑๔ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านผู้สงวนคำแปร
ท่านพิเชียรเกี่ยวกับสภา ไม่มีอะไรใหม่ครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ ท่านประธานครับ กระผม พิเชียร
อำนางวรประเสริฐ นะครับ คือในมาตรา ๒๑๔ นี้ ว่าด้วยเรื่องของศาลยุติธรรมมีสามชั้น
นะครับ คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น
ในรัฐธรรมนูญนี้หรือตามกฎหมายอื่น กระผมมีการแก้ไขถ้อยคำเป็นบางคำ แต่ที่สำคัญ
ที่สุดอยู่ในวรรคสุดท้ายครับท่านประธาน วรรคสุดท้ายซึ่งทางเรากลุ่มของเราได้ตัดออก
นะครับ คือว่าด้วยเรื่องของอำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองและวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นไปตามที่
บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้และในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี
อาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตรงนี้กระผมให้ตัดออกครับ ก็ขออนุญาตว่า
ทางผู้รับรองคำแปรญัตติของกระผม ท่านการุณ ไสงาม ท่านจะมีอะไรที่เสนอเพิ่มเติม
ในรายละเอียด ขออนุญาตให้ท่านการุณได้เป็นผู้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณมีหรือเปล่า ไม่มี ก็ไปคนอื่นก่อน ยังก็นึกไม่ออก ไปท่านสุรชัยก่อนครับ ไม่ต้องพูด หรือว่าคุณพิเชียรไม่ต้องส่งไปให้พูด เดียวท่านมีเรื่องอื่นพูดแล้ว ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติมาตรา ๒๑๔ กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ มาตรา ๒๑๔ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยชั้นศาลของประเทศไทยนะครับ โดยวรรคแรกได้กำหนดว่า ศาลยุติธรรมมีสามชั้นคือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกานะครับ ตรงนี้ต้องการเรียนว่า คือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการวางระบบชั้นศาลของกระบวนการยุติธรรมในบ้านเรานะครับ วรรคที่ ๒ ครับ คือวรรคที่กลุ่มของกระผมขอแปรญัตติ โดยคำขอแปรญัตติของผมนั้นได้ขอแปรญัตติโดยตัดวรรคสองออกทั้งหมดครับ เหตุผลที่กลุ่มของกระผมได้ขอแปรญัตติตัดวรรคสองออกทั้งหมดนั้น มีเหตุผลดังนี้ครับ เนื่องจากศาลฎีกาซึ่งถือว่าเป็นศาลชั้นสูงสุดในระบบศาลยุติธรรมของบ้านเรานั้นนะครับ มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้มีบัญญัติไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมอยู่แล้วนะครับ ดังนั้นข้อความในวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๑๔ ที่กำหนดว่า ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง กระผมจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาระบุซ้ำอีกไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะว่าในคดีอื่นใดที่มีบทบัญญัติของกฎหมายให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง อาทิเช่น การดำเนินคดีอาญากับนักการเมือง ซึ่งมีบทบัญญัติของกฎหมายให้ฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญานักการเมืองนั้น ก็มีบทบัญญัติของกฎหมายระบุไว้ชัดเจน นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาคดีที่มีการยื่นฎีกาหรือยื่นอุทธรณ์มาจากศาลอุทธรณ์หรือศาลชั้นต้น กระผมก็เห็นด้วยความเคารพอีกครับว่า ก็เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายอยู่แล้วนะครับ

สุดท้าย ประเด็นสุดท้ายที่อยู่ในวรรคสองของมาตรา ๒๑๔ ก็คือการยกเว้นเรื่องของอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกา ตั้งแต่ข้อความที่ว่า เว้นแต่เป็นกรณีศาลฎีกาเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้น

จะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด ตรงนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า หลักเกณฑ์ในการที่ประชาชนจะมีสิทธิในการที่จะยื่นฎีกาคดีของตนเองไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งก็ดี ไม่ว่าจะเป็คดีอาญาก็ดี ล้วนแต่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในกฎหมาย หรือที่เรียกว่าในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ตรงนี้คือรายละเอียดที่มีระบุอยู่แล้วในกฎหมายวิธีพิจารณาความ จึงไม่น่าที่จำเป็นที่จะต้องมาระบุซ้ำอีกในกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมถือว่าเป็นประเด็นสำคัญก็คือ เรื่องของการอุทธรณ์คดีของคู่ความหรือของประชาชนนั้น ผมต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่า สิทธิในการที่ประชาชนจะยื่นอุทธรณ์หรือยื่นฎีกานั้นนี้ โดยหลักกฎหมายแล้วเป็นสิทธิของประชาชนที่เขาจะใช้สิทธิในการที่จะยื่นอุทธรณ์หรือยื่นฎีกาเพื่อให้ศาลสูงพิจารณาทบทวนคำพิพากษาของศาลล่าง ทั้งนี้ถ้าเราไปเขียนในลักษณะเช่นนี้ ก็คือในลักษณะที่ปรากฏอยู่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่า กติกาในการยื่นฎีกาต่อศาลฎีกานั้นนี้ ให้ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่ยื่นมานั้นถ้าไม่เป็นสาระแก่การพิจารณาแล้วนี้ ศาลฎีกาจะไม่รับคดีไว้ก็ได้ ก็จะมีปัญหาว่าเรากำลังจะเปลี่ยนเรื่องหลักเกณฑ์ในการยื่นฎีกา ซึ่งหลักคือเป็นสิทธิของคู่ความ กลายเป็นการให้เป็นดุลยพินิจของศาลนะครับ อันถือว่าการจำกัดสิทธิของคู่ความ -----

ท่านประธานคงทราบดีว่าศาลฎีกาคือศาลสุดท้าย ถ้าเราเขียนอย่างนี้แล้วคู่ความไม่เห็นด้วยว่า สิ่งที่เขายื่นฎีกานั้นเป็นสาระสำคัญในคดี แต่ศาลฎีกากลับเห็นว่าไม่ใช่สาระสำคัญของคดี ก็จะมีปัญหาไม่รับฎีกาเขาเลยนะครับ เนื้อหาที่เขายื่นฎีกาไปก็จะไม่ได้รับการพิจารณาเลย เราคงทราบข้อเท็จจริงกันคืออยู่หน้าครับว่า ในวงการการเรียนการสอนนิติศาสตร์ของบ้านเรานั้น เราสอนให้นักศึกษาท่องจำหลักกฎหมายจากฎีกานะครับ การที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาออกมานั้นนี้ได้สร้างบรรทัดฐานทางกฎหมายเยอะแยะเต็มไปหมดครับ ที่นี้ที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาออกมาได้ ก็เพราะเหตุที่คู่ความเขาใช้สิทธิโต้แย้งข้อวินิจฉัย ทั้งปัญหาข้อเท็จจริง ทั้งปัญหาข้อกฎหมายของศาลล่าง เราถึงมีคำพิพากษาออกมาเป็นบรรทัดฐานให้นักศึกษากฎหมายได้เรียนกัน ดังนั้นผมจึงเห็นว่าการที่เราไปเขียนจำกัดสิทธิในการที่จะให้คู่ความเขาได้มีโอกาสต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ โดยถือเอาศาลฎีกาเป็นศาลสุดท้าย ซึ่งจะเป็นที่พึ่งของประชาชนนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องเขียนอย่างระมัดระวัง และผมเห็นต่อไปท่านประธานครับว่า กติกาที่เราเขียนอยู่ใน วิแพ่ง วิชาญาขณะนี้ เราได้วางกรอบวางกติกาในการที่จะให้สิทธิคู่ความที่จะยื่นฎีกาไว้รัดกุมเพียงพอแล้วครับ จึงไม่มีเหตุที่จะต้องมาเขียนซ้ำอีกในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นตามที่ผมกราบเรียนมาด้วยความเคารพ จึงเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบของ มาตรา ๒๑๔ อยู่ในรัฐธรรมนูญครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญให้คุณวัชรา อีกรี่หนึ่งครับ คุณวัชราต่อเลย

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วัชรา หงส์ประภัศร สสร. กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรานี้วรรคเดียวกับที่ท่านสุรชัยได้แปรญัตติไว้ แตกต่างกันอยู่เล็กน้อยครับ โดยที่กระผมได้ขอตัดเพียงตอนต้นของวรรคสอง ก็เพียงตอนท้ายของวรรคสอง ตั้งแต่คำว่า เว้นแต่เป็นกรณีศาลฎีกาเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานี้จะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด ท่านประธานสภาที่เคารพครับ โดยปกติศาลยุติธรรมไม่มีการตรวจสอบหรือคานอำนาจ แต่ใช้องค์กรของศาลเองในการตรวจสอบ นั่นคือศาลฎีกาเป็นศาลที่จะกลั่นกรอง

๒๑๒

สสว ๓๓/๒๕๕๐

รสรินทร์ ๙๑/๒

เพราะระบบศาลไทยไม่เหมือนศาลประเทศอื่น เช่น สหรัฐอเมริกาที่มีลูกขุนเป็นผู้พิจารณาข้อเท็จจริง ซึ่งถือว่ามีองค์กรภายนอกมาช่วยกลั่นกรอง แต่ศาลไทยไม่มีการกลั่นกรองเช่นนั้น จึงต้องอาศัยศาลฎีกาเปิดกว้างในการตรวจสอบการพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลชั้นต้น เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาได้บัญญัติจำกัดสิทธิฎีกาไว้แล้ว ทั้งในทางแพ่งและทางอาญา นอกจากนั้นมีการจำกัดการฎีกาน่าจะขัดแย้งต่อมาตรา ๔๐ (๑) ที่ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอได้โปรดเสนอให้ตัดข้อความตอนท้ายของวรรคสองออกครับ ขอขอบคุณครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่าน
กรรมาธิการครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ประเด็นของมาตรา ๒๑๔ วรรคสอง
ความสำคัญก็จะอยู่ตรงการพยายามที่จะแก้ปัญหาคดีความล้นท่วมศาลฎีกาอยู่
แล้วก็เป็นมาโดยตลอด -----

ปริมาณคดีที่ค้างอยู่ในศาลฎีกาเวลานี้ ค้างข้ามปีนี่ก็ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คดี รับใหม่ อีกประมาณ ๒๐,๐๐๐ คดีต่อปี แล้วมีผู้พิพากษาศาลฎีกาอยู่ ๘๕ คนนะครับ ๘๖ คน ใน ๘๖ คนนี้ทำคดีได้อย่างเต็มที่เร่งกันตลอดปีก็คนละ สมมุติว่าได้คนละสักร้อยคดี ก็ได้แปดพันกว่าคดีเท่านั้นเองต่อปี ก็จะมีคดีค้างข้ามปีไป สมทบพอกทางหมู่มากขึ้นเรื่อย ๆ จาก ๒๐,๐๐๐ เป็น ๓๐,๐๐๐ สามหมื่น สี่หมื่น ห้าหมื่น เราก็มองกันว่าถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลยนี้ คดีที่ยื่นฎีกากันวันนี้แล้วทำไปตามลำดับเลข ไม่มีการคดีด่วน ขบวนการพิเศษข้ามหัวกันนี้ ก็ต้องใช้เวลาก็ดีก ๔ ปีถึงจะได้เริ่มต้นพิจารณาในศาลฎีกา แล้วก็ความล่าช้าอย่างนี้มันหมายถึงความสูญเสียอย่างยิ่งใหญ่ต่อระบบเศรษฐกิจ ธุรกิจการค้าของประเทศ แล้วโดยเฉพาะจำเลยในคดีอาญาซึ่งรอผลสุดท้ายของคดีอย่างนี้ เขาจะต้องค้างเติ่งอยู่นานนับ ๕ ปี บางครั้งเราอาจจะเจอคดีที่ ๑๐ ปี เกิน ๑๐ ปีแล้วถึงได้เสร็จจากศาลฎีกา แล้วผลนะครับ ทำให้คดีที่เกี่ยวข้องเนืองคาอยู่ในศาลอื่นอาจจะขาดอายุความไปแล้ว เหมือนคดีที่ปรากฏที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ ที่ชาวต่างประเทศฟ้องอดีต นายกรัฐมนตรีของไทยนี้ แล้วเกี่ยวพันกับคดีแพ่ง ศาลอนุญาตให้รอการไต่สวนมูลฟ้องไว้ตามคำขอของทนายความทั้ง ๒ ฝ่าย เพื่อรอผลคดีแพ่ง กว่าคดีแพ่งจะจบสำเร็จนี้ สิบกว่าปี ศาลในคดีอาญาจำหน่ายคดีเลยครับ ขาดอายุความแล้ว เพราะไม่ได้ตัวจำเลยมาพิจารณาภายในอายุความ ๑๐ ปี นี่ก็เป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่กระบวนการยุติธรรมของประเทศ ระบบงานศาลยุติธรรมของประเทศ แล้วก็ภาพลักษณ์ของประเทศไทยในระดับสากลโลกที่เขาเอาไปโพ่นทะนาวว่า ทำไมระบบกฎหมาย ระบบการศาลของไทยเป็นอย่างนี้ อันนั้นเป็นกรณีเฉพาะเรื่องนะครับ คดีความคั่งค้างอย่างนี้จะยิ่งหนักหนาสาหัสยิ่งขึ้นเมื่อเราผันเอาคดีเลือกตั้ง ทั้งในเลือกตั้ง สส. สว. ต่อไปนี่ก็ต้องหลุดจากการไม่ยุติที่ กกต. ก็จะต้องขึ้นไปศาลฎีกา เพราะฉะนั้นปริมาณคดีก็จะมากขึ้น คดีอาญานักการเมืองก็จะเพิ่มปริมาณมากขึ้น กระบวนการอย่างนี้ครับทำให้จำเป็นที่จะต้องมาหาทางแก้ปัญหา เราอาจจะมองว่าเราอยากจะให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน คู่ความที่จะสู้คดีกันได้สามชั้นศาลเต็มๆทุกคดีเหมือนกัน ไม่ว่าจะคดีเล็ก คดีใหญ่ สำคัญอย่างไร แต่ว่าท่านประธานที่เคารพครับ เราต้องการคุณภาพของงานคดีในศาลฎีกาหรือเราต้องการปริมาณ ถ้าเราไม่คำนึงถึงคุณภาพนะครับ เราก็จะต้องไปเร่งหรือเพิ่มปริมาณหรือจำนวน

ของผู้พิพากษาในศาลฎีกา จากแปดสิบกว่าคนขึ้นไปถึงสองร้อย สามร้อย แล้วทุกคนก็
จะต้องเร่งทำคดีให้เสร็จ แล้วการเร่งทำคดีให้เสร็จ ท่านประธานที่เคารพครับ คุณภาพ
อาจจะไม่ตรง คดีจำนวนมากอาจจะต้องตกอยู่ในสภาวะที่กว่าตัวจะสุก งามก็ไหม้ หลักการ
ที่ทำในต่างประเทศ ต้องเรียกว่าในแทบทุกประเทศเวลานี้ก็ถือหลักว่า จะต้องจำกัดสิทธิ
ในการอุทธรณ์ฎีกาเป็นสามชั้นศาลให้น้อยลง เฉพาะคดีที่สำคัญจริง ๆ เท่านั้น -----

ส่วนคดีปกติทั่วไปนี้ ขอให้มีการกลั่นกรองกันในระบบสองชั้นศาล ซึ่งเราก็พยายามทำกันมาหลายระดับแล้วนะครับ ครั้งนี้ การนำเสนอร่างมาตรา ๒๑๔ วรรคสองนี้ ก็ไม่ได้เป็นการนำเอาระบบสองชั้นศาลมาใช้ซะครับ ยังคงให้สิทธิคู่ความที่จะอุทธรณ์ฎีกา ขึ้นมาศาลฎีกาได้ ตามสิทธิที่มีอยู่ทุกประการ เพียงแต่จะให้อำนาจศาลฎีกาหลังจากที่คดีเข้าสู่ศาลฎีกาแล้วนะครับ ศาลชั้นต้นไม่มีอำนาจไปตัดสิทธิอุทธรณ์ฎีกาของคู่ความนะครับ เพียงแต่ให้อำนาจศาลฎีกาว่า ดูว่าคดีไหนจะไม่ใช่สาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกาก็มีอำนาจสั่งไม่รับพิจารณาพิพากษาคดีนั้นตามระบบปกติได้ มาตรการอย่างนี้เป็นมาตรการที่คดีที่ฎีกาขึ้นไปยังศาลฎีกา ได้รับการพิจารณาจากระบบงานของศาลฎีกาแล้ว แต่เห็นว่าไม่ใช่สาระที่จะต้องมานั่งทำคำพิพากษา ร้อยหน้า ๕๐ หน้า แล้วก็ต้องผ่านกระบวนการตรวจ กลั่นกรองระบบเดียวกันเหมือนกับระบบการตรวจกลั่นกรองคำพิพากษาในคดีที่สำคัญ ๆ แล้วระบบงานพิมพ์ ระบบงานจัดส่ง จัดอ่าน ทุกอย่างนะครับ เข้าระบบเดียวกันหมดนี้ มันทำให้งานของศาลฎีกานี้ต้องทำเหมือนกันหมดทุกคดี ไม่ว่าจะคดีเล็ก คดีใหญ่ คดีสำคัญ ไม่สำคัญ โดยวิธีนี้ก็ทำให้คดีที่สมควรจะได้รับการพิจารณาอย่างพิถีพิถันจากศาลฎีกานี้ ก็อาจจะถูกมองข้ามละเลยไป เพราะมัวแต่ไปห่วงอยู่แต่การที่จะลดปริมาณคดี ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเรามองตรงนี้ว่า ร่างกฎหมายนี้เพียงแต่ให้อำนาจศาลฎีกาที่จะไม่พิจารณาพิพากษาคดี เฉพาะที่จะไม่ใช่สาระอันควรแก่การพิจารณาเท่านั้นนะครับ ก็ไม่ได้เป็นการไปล้มล้างระบบสามชั้นศาล ไม่ได้เป็นการไปตัดสิทธิฎีกาของคู่กรณีแต่อย่างใด ผมคิดว่าอันนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่น้อยที่สุดแล้วที่จะแก้ปัญหาคดีความล้นศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ถ้าไม่แก้ตรงนี้เราจะได้คำพิพากษาศาลฎีกาที่หมดคุณภาพลงไปทุกที ๆ ครับผม ขอขอบคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ สสร. ต้องขออนุญาตท่านประธานจริง ๆ ครับ จะไม่ใช่เวลามากนัก แต่ถ้าไม่ได้พูดเรื่องนี้ กระผมคงจะกลับบ้านไม่เป็นสุขแน่ ในกรณีมาตรานี้ นะครับ บังเอิญว่าคณะของเราไป

๒๑๖

สสร ๓๓/๒๕๕๐

คั่นสนีย์ ๙๓/๒

แปรญัตติคือตัดพรรคทำย คือตัดที่พรรคที่ ๕ ซึ่งก็ไม่ถูกต้องนะครับอันนั้น เอาละ ก็ตัดที่พรรคที่ ๕ ซึ่งผมตอนนี้ก็พรรคที่ ๕ นี้ ผมกลายเป็นไม่ติดใจ แต่จะมาขออภิปรายในส่วนที่พรรคที่ ๒ ที่ว่านี้ครับ เล็กน้อยเท่านั้นละท่านประธาน

ประการที่ ๑ ครับ การที่มีจำนวนคดีขึ้นสู่ศาลฎีกามากจนกระทั่งทำไม่ทันหรือทำต้องใช้เวลาล่าช้ามาก ๓ ปี ๔ ปี อยู่ที่ศาลฎีกา ยังไม่ได้กลับไป แล้วเป็นเหตุแห่งการไม่รับ เป็นหนึ่งในเหตุ คือหลายเหตุนะครับ แต่เป็นหนึ่งในเหตุแห่งการไม่รับได้พิจารณาในชั้นศาลฎีกา ผมรู้สึกว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างมาก การแก้ไข้แก้ปัญหาโดยวิธีการไม่รับหรือปฏิเสธการพิจารณาหรือปฏิเสธการตัดสินนี้เป็นเงื่อนไขที่ผมรับไม่ได้ งานมากไม่ใช่แก้ปัญหาโดยไม่ทำ -----

- ๙๔/๑

หลักการแก้ปัญหาทางานมาก ขั้นที่ ๑ คือเอาคนที่มึประสิทธิภาพสูงเพิ่มขึ้น มาแบกรับงานที่หนักและมาก ขั้นที่ ๒ คือ หาคนเพิ่มให้มากเพียงพอที่จะแบกรับงานมาก เครื่องมือที่มากเพียงพอที่แบกรับงานมาก ขั้นที่ ๓ คือ หากระบวนการหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหางานที่มากหรือที่หนักนั้นให้เราสามารถทำได้ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ เป็นลำดับ ลำดับไป ท่านประธานครับ ทางแก้ตรงนี้นี่นะ ครับเราทำได้หลายอย่างอย่างที่ว่านี้เพิ่มประสิทธิภาพผู้คน แนนอนศาลฎีกามี ๘๐ ท่าน ๘๗ ท่านก็ตาม กำลังไม่ไหว ท่านต้องแสวงหาผู้คนเพิ่มครับ ต้องสร้างคนเพิ่ม สร้างคนเพิ่มท่านต้องสร้างตั้งแต่ศาลชั้นต้นให้มากเพียงพอ เพื่อจะรองรับการขึ้นมาสู่ตำแหน่งของศาลอุทธรณ์ และมากเพียงพอที่จะสร้างผู้คนในศาลอุทธรณ์ขึ้นไปอยู่ศาลฎีกา ให้มีกำลังคนที่มากพอที่จะแบกรับงานที่มากอย่างที่ท่านว่า ประสิทธิภาพของผู้คนคือของท่านศาล ตั้งแต่ท่านชั้นต้น ท่านชั้นอุทธรณ์ และท่านชั้นฎีกาก็ตาม ผมคิดว่าเราเพิ่มกันได้ เราสามารถเพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มคุณภาพของงานได้ เราต้องเชื่อครับ ถ้าเราไม่เชื่อว่าคนสามารถพัฒนาได้ เราไม่เชื่อท่านผู้พิพากษาสามารถพัฒนาคุณภาพที่เข้มแข็งที่มั่นคงได้นี่นะ ครับ เราก็จะละเลยความเชื่อสิ่งเหล่านั้นะ ครับ ซึ่งจะทำให้เราบกพร่องเอง อันที่ ๒ ครับ วิธีการ ผมเคยได้รับคำแนะนำจากท่านผู้พิพากษาอาวุโสหลายท่าน หลายท่านบอกว่า เป็นไปได้ใหม่ ศาลอุทธรณ์ก็ตาม ศาลฎีกาก็ตามนี่นะ ครับ ท่านอาจจะไม่จำเป็นต้องเขียนคำพิพากษาอย่างครบถ้วนทุกรูปแบบตามรูปแบบที่เคยทำ เพราะรูปแบบที่เคยทำ ก็ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยให้การว่า ไปเรื่อย ทางพิจารณาว่า ศาลชั้นต้นว่า ศาลอุทธรณ์ว่า พิจารณาว่า ศาลฎีกาพิจารณาว่า พยานโจทก์ จำเลยแล้ว จึงคำพิพากษาว่า กลับ ยืนตามคำพิพากษาอะไรอย่างนี้เป็นต้น ท่านบอกว่า ถ้าเราลดขั้นตอนตรงนี้นะ ครับ เช่น เมื่อตรวจสำนวนดูแล้วนี่นะ ครับ เห็นว่า ไม่มีอะไรรายละเอียดสลัดซับซ้อน และศาลชั้นต้นก็ตาม ศาลอุทธรณ์ก็ตามได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาที่เขียนสมบูรณ์ ครบถ้วน เพียงพอ และไม่ใช่เรื่องมาก สลักสำคัญที่จนกระทั่งต้องเขียนมากขึ้นหรือเพิ่มมากขึ้น ท่านผู้พิพากษาหลายท่านอาวุโสแนะนำผม ปรึกษากับผมนะ ครับ แลกเปลี่ยนกันนะ ครับ ท่านบอกว่า เป็นไปได้ใหม่ ทำคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อท้ายไปเลย เพราะเราจะประหยัดเรื่องรายละเอียดส่วนนี้ได้เยอะมาก ทำคำสั่งหรือคำพิพากษา หรือคำวินิจฉัยต่อท้ายตรงนั้นไปเลย

โดยกระดาษ ๑ แผ่น ๒ แผ่น หรือต่อท้ายด้านหลังอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นะครับ เขียนตรง
 นั้นเลย เพราะบางเรื่องบางอย่างผมเชื่อว่า ศาลท่านเห็นขึ้นไปศาลฎีกาแล้วก็ตาม
 ศาลอุทธรณ์ก็ตาม ท่านสามารถแทบจะเรียกได้ว่า ไม่ได้ใช้เวลานานมากนัก แต่ถ้าใช้
 กระบวนการและระบบเดิมนั้นจะใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น นี่ก็เป็นวิธีการหนึ่ง เป็นหนึ่งในวิธีการ
 เท่านั้น นะครับท่านครับ ที่จะสามารถทำวิธีนี้ ใช้วิธีนี้ และยื่นขอระยะเวลาต่าง ๆ ได้
 ถ้ามว่า อาจจะมีข้อขัดข้องต่อกฎหมายวิธีพิจารณาความต่าง ๆ ผมคิดว่าท่านนำเสนอแก้ไข
 ปรับปรุงวิธีพิจารณาความอาญา วิธีพิจารณาความแพ่ง หรืออื่น ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้อง
 รวมทั้งระเบียบของศาลต่าง ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับงานที่ทำในสิ่งเหล่านี้ นี่เป็น
 แบบที่ ๑ เท่านั้นเอง นะครับ ยังมีอย่างอื่นที่ ๒ อย่างที่ ๓ อย่างที่ ๔ อย่างที่ ๕ ที่จะช่วยให้งาน
 ของศาลสามารถเดินไปได้เร็วกว่านี้ขึ้น อย่างที่ ๓ ครับ สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเลย
 นะครับ ตรงนี้นะครับ ในตอนท้ายที่บอกว่า ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา
 กำหนด ตรงนี้ท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ตรงนี้นะครับ โดยหลักแล้ว นะครับ
 การบัญญัติกฎหมายนั้นเป็นอำนาจของนิติบัญญัติท่าน ตุลาการคือผู้พิพากษาตัดสิน
 ตามกฎหมาย เอาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้นมาตัดสินโดยเอากฎหมายไปตัดสิน
 ไปวินิจฉัย -----

แต่การที่ตุลาการมาใช้เงื่อนไขเขียนต่อท้ายบทบัญญัติตรงนี้นั้นนะครับ บอกว่า ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด เสมือนหนึ่งว่ารัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจเอาไว้ว่า ให้อำนาจตุลาการที่เรียกชื่อว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เป็นผู้ไปบัญญัติระเบียบหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เสมือนหนึ่งเป็นการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาชนิดหนึ่ง ท่านจะถูกตำหนิครับ ถูกตำหนิอะไรครับ ถูกตำหนิว่า เอ้า นี่มันเป็นระเบียบของศาล นี่มันเป็นกฎเกณฑ์ที่ศาลที่ประชุมใหญ่ตั้งไว้เพื่อใช้ในการวินิจฉัยเรื่องนี้ นี่แสดงว่าศาลหรือยุติธรรมนะครับ ตุลาการได้ออกบทบัญญัติขึ้นมาเพื่อประกอบเป็นวิธีพิจารณาชนิดหนึ่งของกระบวนการพิจารณา อย่างนี้เป็นต้นครับ ท่านจะถูกตำหนิส่วนนี้ว่าตุลาการใช้อำนาจนิติบัญญัติ เอาอำนาจนิติบัญญัติไปทำ แม้ท่านจะบอกว่าไม่ใช่ แต่ ณ วันหนึ่งท่านที่เคารพครับ ทำไปทำมาแล้วสุดท้ายนะครับ คู่ความทั้งหลาย ถ้าได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ก็เอาประโยชน์ไปเจียบ ๆ แต่ถ้าเสียประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ ก็ตำหนิติฉินนินทา กล่าวหาให้ร้าย จนกระทั่งวิพากษ์วิจารณ์ นานเข้า นานเข้า โยกไปโยกมา กัดกร่อนตุลาการว่า นี่ไง ตุลาการทำอย่างนี้แล้ว ต่อไปนี้ตุลาการจะเขียนระเบียบวิธีพิจารณาไปเรื่อย ๆ มากเข้า มากเข้า แทนกระบวนการที่จะตราบทบัญญัติเรียกว่า พระราชบัญญัติหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความเรื่องนั้น วิธีพิจารณาความเรื่องนี้ คำกล่าวหาอันนี้ไม่เป็นผลดีเลยต่อตุลาการที่สถิตยุติธรรมและเราเลื่อมใส ท่านจะเห็นว่าผมพูดนี้เป็นความสัจธรรมนะครับ เพราะผมมองทุกอย่างที่ตุลาการ ท่านเห็นไหมครับว่า ผมมอบอะไรหลายเรื่องให้กับตุลาการ แม้แต่ท่านบอกว่าตุลาการ ไม่เอา ตุลาการไม่เอา ผมก็ยังหาช่องทางจะยึดเยียดให้ท่าน เพราะเชื่อสถาบันที่มีอยู่ในขณะนี้ เราค่อนข้างจะเชื่อและหนักไปทางตุลาการ เพราะอาจจะด้วยประสบการณ์หรืออาจจะด้วยชีวิตที่ผ่านมาคุ้นกับส่วนตรงนี้ เชื่อตรงนั้นจริง ๆ ด้วยเหตุที่เห็นความเป็นมาของอำนาจนิติบัญญัติ ด้วยเหตุที่เห็นอำนาจความเป็นมาของการบริหาร และได้คุ้นอยู่กับอำนาจตุลาการ จึงเชื่ออย่างนั้น หนักไปทางที่เชื่อไว้วางใจที่ตุลาการ เพราะฉะนั้นคำพูดของผมนี้จึงเป็นความเชื่อโดยสุจริตใจอย่างจริง ตรงนี้จะถูกตำหนิท่าน จะถูกตำหนิตรงนี้นะครับ และถ้าถูกตำหนิมาก ๆ จะเสียหาย จะกระทบกระเทือน ท่านประธานครับ ส่วนนี้ผมก็ไม่ได้แปรญัติตินะท่านนะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายธนิต เศรษฐบุต ประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : แต่ขออนุญาตพูด ก็เท่านี้ ผมเชื่อว่าถูกใจ
ท่านประธาน เพราะท่านประธานก็เข้าใจเหมือนผม ฝากนิดเดียวท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : ส่วนนี้นะครับ ผมดูเหมือนจะเคยเห็น
ร่างพระราชบัญญัติ ขออนุญาตท่านเจริญครับ ดูเหมือนจะมีพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง
เกี่ยวกับเรื่องนี้และเขียนเข้ามาเมื่อตอนท้าย ๆ ตอน สว. พวกเรานะ ท่านประธานเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ครับ ถูกใจมากเลยครับ มีสมาชิกท่านอื่นค้างในวรรคไหนไหมครับ ท่านสมาชิกครับ
ต้องเรียนท่านนิดหนึ่งครับว่า ผมขอบคุณทุกท่านนะครับ ที่ท่านใช้เวลาในการประชุม
อย่างเต็มที่นะครับ เพราะว่าจะระยะเวลาหลายวันที่ผ่านมา ท่านที่ประชุมประจำก็จะ
ประจำอยู่จริง ๆ นะครับ จำนวนเราก็อยู่ ๕๐ เศษ ๆ นี้ เมื่อกี้หารือกับท่านประธาน
ท่านอาจารย์ธนิตนะครับ ท่านบอกว่าจะทำอย่างไรให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่
ไม่ค่อยได้ประชุมนี้ครับ ให้ท่านได้ทราบ ผมก็บอก คงจะว่าอะไรท่านไม่ได้หรอกครับ
ก็คงมีอยู่อย่างเดียวว่าขอขอบคุณท่านสมาชิกที่อยู่ประจำนะครับ อย่างไรก็ตาม
ก็คงเหลืออีกไม่กี่วันแล้วครับ ท่านก็อดทนหน่อยนะครับ อดทนหน่อยนะครับ เพราะว่า
ตอนเราจะมาเป็น เราก็อยากเป็นกันนะครับ ก็เลยต้องทนเพื่อชาติบ้านเมืองนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านไม่มอบโล่ให้หน่อยหรือครับ
สำหรับพวกที่มาบ่อย ๆ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ก็อย่าถึงกับมอบโล้เลยครับ ถ้าพูดน้อยหน่อยก็เป็นรางวัลแล้วครับ สำหรับท่านอื่น
 ท่านอื่น ท่านอื่นนะครับ คือพูดน้อยหน่อยในที่ที่ไม่มีประเด็นนะครับ ท่านสมาชิก
 ครับ ที่คั่งค้างอยู่นะครับ เดียวชี้แจงพร้อมกันดีไหมครับ ท่านสุรชัยครับ อาจารย์สุรชัย
 เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย
 เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติมาตรา ๒๑๔
 ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ประเด็นปัญหาเรื่องของการใช้สิทธิยื่นฎีกาคดี
 เพื่อขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกานั้นนี้ ผมต้องกราบเรียนว่ามีปัญหาที่ต้องพิจารณา
 ๒ ปัญหา ที่มองแล้วจะทำให้มีคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาจำนวนมาก ปัญหาข้อที่ ๑ ก็คือ แสดงว่า
 คู่ความเขายังไม่เห็นด้วยหรือไม่พอใจกับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์เป็นจำนวนมาก
 ปัญหาข้อที่ ๒ ก็คือ เนื่องด้วยหลักเกณฑ์ทางกฎหมายเขียนไว้อย่างนั้น ว่าระบบศาล
 ยุติธรรมของประเทศไทยคือระบบ ๓ ชั้นศาล อันประกอบด้วย ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์
 ศาลฎีกา แล้วกติกากในการที่คู่ความจะมีสิทธิยื่นฎีกาได้นั้น ก็ไม่ได้หมายความว่าคู่ความ
 จะมีสิทธิยื่นฎีกาได้ทุกคดีครับ กติกาก็เป็นไปตามบทบัญญัติที่อยู่ในประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความแพ่ง แล้วก็ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรื่องของ วิ.แพ่ง
 หรือคดีแพ่งก็ต้องไปดูเรื่องทุนทรัพย์ครับว่า ถึงเกณฑ์ที่กฎหมายอนุญาตให้ยื่นฎีกาได้
 หรือเปล่า คดีอาญาก็ต้องไปดูว่าโทษที่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษนั้น
 ถึงเกณฑ์ที่เขาจะมีสิทธิที่จะฎีกาได้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นระบบงานศาลฎีกาของ
 ประเทศไทยจึงไม่ได้หมายความว่าคู่ความเอาคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาได้ทุกคดี ทั้งคดีเล็ก ทั้งคดี
 ใหญ่ ทั้งคดีที่ไม่สำคัญ และคดีที่สำคัญ ภายใต้หลักเกณฑ์ของกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 แพ่งและวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากรัฐสภา
 ผมเชื่อว่าต้องถือว่าคดีที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาภายใต้กติกากที่กฎหมายเขียนไว้เป็นคดีที่
 มีความสำคัญแล้ว ผ่านการกลั่นกรองแล้วครับว่าสมควรขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา
 ได้ และท่านเชื่อไหมครับ คดีที่ศาลฎีกาพิพากษาเปลี่ยนแปลง กลับ หรือแก้คำพิพากษา
 ของศาลอุทธรณ์ในแต่ละปีมีจำนวนมาก นั้นหมายความว่าคำพิพากษาของศาลฎีกา

ที่เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาของศาลล่างนั้น ได้ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนได้ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง ถูกต้องตามข้อกฎหมายมากขึ้น ท่านลองมองในมุมมองกลับกันว่า ถ้าไม่มีศาลฎีกาเป็นที่พึ่งสุดท้ายให้กับประชาชนเหล่านั้น ประชาชนกลุ่มไหนครับ กลุ่มที่ศาลฎีกามีคำพิพากษา กลับคำพิพากษาของศาลล่าง หรือแก้ไขคำพิพากษาของศาลล่าง เขาเหล่านั้นจะไปแสวงหาความยุติธรรมที่ไหน เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้อย่างเต็มที่ครับว่า ศาลฎีกาคือที่พึ่งสุดท้ายของประชาชนจริง ๆ ครับท่าน นี่คือประเด็นสำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียน ผมเห็นใจครับว่า ศาลฎีกามีคดีล้นศาล ขณะเดียวกันอัตรากำลังผู้พิพากษามีจำนวนน้อย ก็กราบเรียนด้วยความเห็นใจจริง ๆ ครับ แต่ประเด็นนี้คงใช้เป็นประเด็นมาเป็นสาเหตุในการที่เราจะต้องมาออกรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ วรรคที่ ๒ ไม่ได้ ไม่เช่นนั้นแล้วดูเหมือนประหนึ่งว่า บทบัญญัติในวรรคสองของมาตรา ๒๑๔ นั้น ถูกขีดเขียนขึ้นมาเพื่อสกัดกั้นไม่ให้คดีขึ้นสู่ศาลฎีกา แล้วเราอธิบายความกับสังคมยากครับ โดยเฉพาะผมเองซึ่งมีอาชีพเป็นทนายความ แล้วก็สอนวิชากฎหมายอยู่ด้วย ต้องกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งครับว่า ปัญหาที่คดีขึ้นสู่ศาลฎีกาเป็นจำนวนมากนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เราก็มองเห็นกันอยู่ แล้วก็ได้พยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขด้วยวิธีการเสริมอัตรากำลังผู้พิพากษาในชั้นฎีกาให้แล้ว ดังที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๙๖ ครับ -----

๒๒๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ศิริลักษณ์ ๙๗/๑

ก็คือเรากำลังจะแก้ไขให้ผู้พิพากษาอาวุโส ที่ท่านเกษียณอายุในศาลฎีกา ไม่ต้องลงมาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลล่าง ก็จะเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยเสริมอัตรากำลังของผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาได้ ผมเชื่อว่าตรงนั้นจะเป็นวิธีการหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีวิธีการอีกหลาย ๆ วิธี ซึ่งเป็นวิธีการบริหารจัดการที่ศาลฎีกา ผมเชื่อว่าท่านคงมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ มีบ้างอาจที่จะไปชี้แนะท่านได้ แต่เชื่อว่าด้วยวิธีการบริหารจัดการที่ดี จะสามารถทำให้ลดปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลฎีกา หรือปริมาณคดีที่ค้างค้ำ ๆ อยู่ในศาลฎีกาได้ ตัวอย่างเช่น การนำระบบเอดีอาร์ (ADR – Alternative Dispute Resolution) มาใช้ทุกชั้นศาลครับ อย่าปล่อยให้คดีเข้าตั้งแต่ศาลชั้นต้น แล้วไปสะสมศาลอุทธรณ์ และไปสะสมศาลฎีกา ศาลยุติธรรมคงจะต้องวางระบบบริหารจัดการคดีนะครับ หรือจัดการข้อพิพาทเสียตั้งแต่ศาลชั้นต้น แล้วนั่นจะทำให้ปริมาณที่ขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ลดลงได้เองครับ แม้ว่าเราจะต้องใช้เวลาอีกสักกระยะหนึ่ง ผมว่าดีกว่าการที่เราจะแก้ปัญหด้วยการออกกฎหมายมาสกัดกันไม่ให้คดีขึ้นสู่ศาล นั่นไม่ได้หมายความว่าเรากำลังทำความยุติธรรมให้กับสังคมครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีท่านใดค้างอยู่อีกไหมครับ ท่านวิทยานะครับ ท่านวิทยานี้ญาติติของใครครับ ของท่านอาจารย์พิเชียรหรือเปล่า

นายวิทยา คชเชื่อน : ขอใช้สิทธิที่มีการแก้ไขครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคไหนครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : วรรคสองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคสอง เขาไม่ได้แก้ไขนะครับ ขอถ้อยนะครับ เขาไม่ได้แก้วรรคสองครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : อย่างนั้นขอนิดเดียวได้ไหมครับ ขอนิดเดียวครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เขาไม่ได้แก้ครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ก็ขออนุญาตนิดเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา คชเชื่อน ในส่วนของท่านการุณ ในส่วนของท่านสุรัชย์ ก็เห็นใจท่านนะครับ เพราะท่านอยู่ในภาคของประชาชน แต่ขณะเดียวกันทางศาลก็ต้องขอความกรุณาด้วยนะครับว่า เห็นใจท่านเหมือนกันนะครับว่า ท่านก็ต้องลำบากใจในการขยายงาน ในการจะทำให้ผู้พิพากษานะครับ เพราะว่าคนที่มีคุณภาพที่จะไปสู่ศาลฎีกานี้มันไม่ใช่เรื่องง่ายนะครับ ที่จะเข้าไปสู่ตรงนั้น แต่ขณะเดียวกันนะครับ เราในส่วนของก้านัน ผู้ใหญ่บ้านก็พยายามช่วยเหลือท่านอยู่ในข้างล่างนะครับ พยายามจะไม่ให้คดีขึ้นสู่ศาล โดยที่เราพยายามที่จะไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต่าง ๆ ที่จะไม่ให้ขึ้นสู่ศาล โดยที่ทางกระทรวงยุติธรรมก็ให้การสนับสนุนในเรื่องของการอบรมให้ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านมีส่วนในส่วนนี้ด้วย เราพยายามจะแก้ไขในเบื้องล่าง ขณะเดียวกันท่านก็ต้องปรับปรุงในส่วนของศาลอุทธรณ์ แล้วก็ศาลฎีกา เพื่อให้ตอบสนองต่อข้อเรียกร้องเหล่านี้ได้ ขอกราบขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านทางบ้านนะครับ ประชาชนนี้ เขามีข้อความส่งมานะครับ บอกว่าคือผมไม่ใช่ถ้อยคำเขานะครับ เอาถ้อยคำให้เป็นที่เข้าใจว่า เขาอยากให้เราเห็นนะครับอภิปรายในส่วนที่ได้แปรญัตติไว้แล้วนะครับ แล้วก็ขอให้ปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วยนะครับ เพราะถ่ายถอดหลายช่องนะครับ ช่อง ๑๑ ไม่ได้ถ่ายนะครับ ยูบีซี (UBC) พีทีวี (PTV) ของรัฐสภาเขาถ่ายถอด และมีชาวบ้านเขาดูอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขออนุญาตเคร่งครัดแล้วจะครับ มีท่านไต่ยังไม่ได้อภิปรายในส่วนที่แปรญัตติไว้ มีไหมครับ มาตรา ๒๑๔ นะครับ มีกรรมาธิการแก้ไขนะครับ ในวรรคสามกับวรรคสี่ มีสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิมก่อนมีการแก้ไข มีไหมครับ ไม่มีนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกกว้างครับ ต้องขอขอบคุณทางท่านผู้แปรรูปตตินะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสุรชัย ขออนุญาตเอ่ยนาม แล้วก็ท่านวัชรา ซึ่งเป็นทนายความทั้งคู่ครับ ท่านพิทักษ์ ปกป้อง เพื่อสิทธิประโยชน์ของประชาชน ท่านการุณถึงไม่ได้แปรรูปตติ แต่ว่าท่านก็เป็นทนายความ ท่านก็เป็นห่วงเป็นใยกลัวจะไม่ได้ขึ้นสู่ศาลฎีกา กระผมขอกราบเรียนอย่างนั้นนะครับว่า ทำไมเราถึงได้สร้างระบบใหม่ขึ้นมา ความจริงไม่ใช่ระบบใหม่เลยครับ แต่เป็นระบบที่ทั่วโลกเขาใช้กันอยู่ในขณะนี้ กล่าวคือว่าอะไรครับ ระบบที่เราใช้อยู่นี้เป็นระบบโบราณ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า เดิมนี้มีแค่ระบบศาลอุทธรณ์ แต่ศาลฎีกานี้แปลงสภาพมาจากคณะกรรมการฎีกาขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเมื่อก่อนนี้เราเรียกว่า ฎีกา ครับ คือหมายความว่าพอศาลอุทธรณ์พิจารณาอะไรแล้วนี้ ไม่พอใจครับ ราษฎรบอกว่าต้องไปถึงในหลวง ทุกเรื่องต้องไปถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหมด องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงวินิจฉัยมาก ๆ เข้า ก็เลยทรงมอบให้ทางคณะกรรมการชุดหนึ่ง นะครับ เป็นผู้ดูแล คณะกรรมการชุดนี้ก็เลยแปรสภาพมาเป็นคณะกรรมการฎีกา แล้วก็กลายมาเป็นศาลฎีกา เพราะฉะนั้นในระบบของศาลฎีกาเราก็คือหมายความว่ายังงัยหมายความว่า พิจารณาคดีทั้งสามชั้น ขณะนี้ทั่วโลกนี้ ไม่มีที่ไหนครับ พิจารณาคดีสามชั้น แต่จะเห็นได้เลยว่า เรายังคงไว้ซึ่งการพิจารณาคดีสามชั้น ตามมาตราที่ชัดเจนมากใช้ใหม่ครับ เรายังรักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีของเรา เราไม่เปลี่ยนแปลงครับ คือมีศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา คงไว้ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระพุทธเจ้าหลวงผู้ทรงประเสริฐของเรานี้ นะครับ ว่าทรงพระราชทานศาลฎีกาไว้ให้เรา เราก็รักษาไว้ครับ แต่กระนั้นก็ดี ระบบมันต้องมีการเปลี่ยนแปลงครับ ระบบเปลี่ยนแปลงอย่างไร เราจะเห็นได้ว่าในยุโรปนี้ เขาไม่ได้เรียกศาลฎีกาว่าเป็นศาลสูงสุด แต่เขาเรียกว่า เป็นศาลปลั่งครับ ศาลปลั่ง หมายความว่าอย่างไร หมายความว่า เป็นศาลที่สามารถจะปฏิเสธคดีที่ข้างล่างขึ้นมา ซึ่งเป็นคดีไร้สาระ ท่านจะเห็นได้เลยว่า คดีทุกคดีขึ้นได้หมด ที่ท่านกลัวว่าสกัดกั้นคดีนี้ ไม่มีการสกัดกั้นครับ ทุกคดีขึ้นได้หมด เฉพาะที่ไม่มีสาระเท่านั้นเอง แล้วระบบนี้เราได้ทดลองใช้แล้วนะครับ ก็คือพระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย ฉบับที่ ๓ ปี ๒๕๔๘ ครั้นแล้วก็วางระบบอย่างนี้ครับ ให้ศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาออกระเบียบได้ รัฐสภาแห่งนี้ได้ให้อำนาจ ศาลฎีกาในการออกระเบียบ ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นกรณีที่ออกระเบียบแบบนี้ เป็นประเทศเดียวในโลก ไม่ใช่ครับทั่วโลกเขาให้ศาลเป็นผู้ออกระเบียบกันหมดแล้ว มีประเทศเราประเทศเดียวที่ยังยึดประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญาอยู่ครับ ขณะนี้เราจะเห็นได้เลยว่า ศาลชำนาญพิเศษ อธิบดีมีอำนาจในการออกข้อกำหนดได้ทั้งหมดเลย ถ้าเผื่อท่านไปว่าคดีในศาลชำนาญพิเศษนี้ ไม่ได้ติดขัดกับวิธีพิจารณาความอีกต่อไปแล้วครับ ท่านไปดูได้เลย ถ้าท่านไปว่าความในศาลล้มละลาย ศาลแรงงานนะครับ ศาลแรงงานกลางนะครับ ศาลอื่น ๆ ศาลภาษีอากรนะครับ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศนี้ เขาออกระเบียบของเขาได้เองทั้งนั้น กรณีของศาลฎีกานี้ก็ออกระเบียบ อย่างกรณีของวิธีพิจารณาคดีอาญาสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้ ศาลฎีกานี้ก็ออกระเบียบเพิ่มเติมมา ให้ศาลฎีกามีอำนาจในการพิจารณาคดีในการจะรับ หรือไม่รับอะไรนี้ ที่ได้เถียงกันอยู่ทุกวันนี้ละครับ ว่ารับตอนที่ส่งเรื่องขึ้นมาที่ศาลฎีการับไว้ได้ไหม โดยไม่มีจำเลยอยู่ที่นี่ละครับ เคยอยู่ศาลฎีกานะครับ คร่ำหวอดอยู่กับศาลฎีกา กระผมมองเห็นภาพหมดนะครับว่า ใครบ้างที่ยังกอดอยู่กับตำราเดิม ใครบ้างที่มีการเปลี่ยนแปลง กระผมขอกราบเรียนเลยนะครับว่า ท่านที่เคารพครับ ที่ท่านอาจารย์การุณได้กรุณาชี้แจงมาว่า ให้ศาลทำอย่างไร ทำอย่างไรนี้ ให้บริหารงาน ให้เพิ่มคน ศาลทำหมดแล้วครับ ทำทุกสิ่ง ทุกอย่างแล้ว แล้วกระผมขอกราบเรียนว่า ถ้าเพิ่มคนหรือครับ ก็จะเป็นอย่างอินเดีย คือมีผู้พิพากษาศาลฎีกาสองร้อยกว่าคน แล้วก็เพิ่มไปเรื่อย ๆ ขณะนี้มีผู้บอกว่าถึง ๕๐๐ แล้ว ท่านจะเอาอย่างนั้นหรือครับ

๒๒๓

ฉสธ ๓๓/๒๕๕๐

พรเทพ ๙๙/๑

ประเทศที่เจริญแล้วนี้มีศาลฎีกาเพียงแค่ ๙ คน เท่านั้น ท่านที่เคารพครับ ไม่มีที่ไหนในโลกที่มีผู้พิพากษาศาลฎีกาถึงแปดสิบห้า แปดสิบหกคนนี่ แล้วก็ถึงสองร้อยสามร้อย แล้วก็ต่อไปจะ ๕๐๐ คน แบบอินเดียนี่นะครับท่านที่เคารพ แล้วกระผมขอกราบเรียนว่า ที่เขียนรัฐธรรมนูญแบบนี้ รัฐธรรมนูญของยุโรปเกือบทุกประเทศก็เขียนแบบนี้ทั้งนั้นครับ ที่ให้ศาลฎีกาเป็น กูร์ เดอ กาสาซียง (Cour de cassation) หรือ คอร์ท ออฟ แคชเซชัน (Court of Cassation) คือศาลลบล้างครับ แต่ว่าเราไม่ได้แต่ในระบบดั้งเดิมเลย เราพยายามประคับประคองทุกอย่าง สิ่งที่ไม่เป็นสาระนี่นะครับ ที่ศาลฎีกาเคยออกก็คือ หมายความว่าอย่างไร ที่เคยมีแนวบรรทัดฐานอยู่แล้วอย่างนู้นนี่มาเลย ปรากฏว่าอย่างไร รู้ใหม่ครับ มีแนวบรรทัดฐานอยู่แล้ว แต่คู่ความก็บอกว่า ขอถ่วงเวลาทีไรแล้วกัน เตะถ่วงกัน ท่านทราบไหมครับว่า เจ้าหนี้ยี่นะ โจทก์นี่ กว่าจะได้บังคับคดีนี้ ชนะคดีในศาลชั้นต้น แล้วนี่ กว่าจะได้บังคับคดีเท่าไรครับ ๑๐ ปี ๒๐ ปี โจทก์ตายไปแล้วก็มีมากมายนะครับ นำสงสารที่สุดครับ ท่านที่เคารพครับ ขออยู่ในบ้านนะ ผู้เช่านี่ขออยู่ในบ้านตลอดชีวิตเลย เพราะว่าอะไร ฎีกา ฎีกา ท่านที่เคารพทราบไหมครับ ฎีกาไปแล้วศาลฎีกาสั่งไม่รับ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับ กลายเป็นศาล ๔ ชั้น ๔ ชั้นกลับมาข้างล่างอีก กลายเป็นศาล ๘ ชั้น ครับท่านที่เคารพครับ ขณะนี้ศาลฎีกานี้ ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยนะ ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นก็อยากจะรับคดีไว้นี่นะครับ แต่ว่ากระบวนการมันต้องมีการจัดการ แล้วถ้าเราไม่วางระบบ วางหลักไว้นี่นะครับ มันไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้ อย่างนี้ประชาชนจะเข้าใจ ท่านที่เคารพ ประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านท่านก็จะเข้าใจแล้ว ว่าระบบของเรา เราไม่ได้แต่ต้องกับโครงสร้างหลักเลย เราแต่ต้องแต่เพียงกระบวนการในการบริหารจัดการนะครับ เฉพาะไม่เป็นสาระนะครับ ถ้าเรามอบอำนาจ มอบสิทธิขาดให้กับท่านผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งเป็นที่เคารพของเรานี่นะครับ ให้ท่านมองว่าอะไรคือสาระ ไม่เป็นสาระนี่ เราจะสบายใจนะครับ แล้วคดีความของท่านนี่ก็จะได้รับการพิจารณา แล้วก็จัดวางระบบได้อย่างดี เราจะมีเวลาไปสร้างศาลอุทธรณ์ให้เข้มแข็ง สร้างศาลชั้นต้นให้เข้มแข็ง ทุกวันนี้เรามัวแต่สาละวนทำคดีไม่เป็นสาระนี่นะจนไม่เป็นอันทำอะไรครับ ท่านที่เคารพ ขอให้มีการแก้ไขเถอะครับ บ้านเมืองจะได้เจริญขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

๒๒๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

พรเทพ ๙๙/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ก็เข้าใจกรรมาธิการนะครับ พอสมาชิกอภิปรายไปในประเด็น แม้ว่าไม่มี
การแปรญัตติ กรรมาธิการก็เพื่อความเข้าใจก็ต้องมาอธิบายในสิ่งที่สมาชิกอภิปราย
นะครับ ชาวบ้านเขาก็เลยมีจดหมายมานี้แหละครับ เพราะฉะนั้นเราช่วยกระชับกันหน่อย
นะครับ เอาเฉพาะในประเด็นนี้นะครับ ผมฝากท่านกรรมาธิการวรรคที่ ๓ ที่กรรมาธิการ
แก้ไขครับ อาจารย์จรัญครับ ผมขอฝากนะครับ ที่ท่านเดิมว่า และสมาชิกวุฒิสภา
นี่แหละครับ เฉพาะในส่วนมาจากการเลือกตั้ง แต่ถ้าสรรหานี่แหละครับ ผมก็ยังไม่เห็นว่า ถ้ามี
ปัญหาแล้วจะอยู่ตรงไหนนะครับ ฝากไว้ด้วยก่อนแล้วกันนะครับ คงไม่ต้องการคำตอบ
นะครับ ในมาตรา ๒๑๔ นะครับ ๒๑๔ มีกรรมาธิการแก้ไข เมื่อกี้ผมถามไปแล้วนะครับ
มีท่านตั้งใจข้อความก่อนจะมีการแก้ไขบ้าง ก็ไม่มีสมาชิกตั้งใจนะครับ ผมจะขออนุญาต
ถามทีละวรรคนะครับ วรรคที่ ๑ นะครับ มีท่านใดไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการมีไหมครับ
กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ วรรคที่ ๒ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข มีสมาชิก ผมก็ไม่ทราบ ว่าแปรไว้เยอะ
นะครับ ท่านดูกันเองนะครับ วรรคที่ ๒ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ไม่มีนะครับ วรรคที่ ๓
นะครับ ท่านสุรชัยใช่ไหมครับ ท่านสุรชัยขอตัดทั้งหมด ใช่ไหมครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ใช่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านยังตั้งใจนะครับ ขอตัดวรรคสองทั้งหมดนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ตัดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นผมขออนุญาตท่านก่อนแล้วกันนะครับ

๒๒๕

สสว ๓๓/๒๕๕๐

นัชชา ๑๐๐/๑

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมขอถามท่านสมาชิกนะครับ ในวาระที่ ๒ ของมาตรา ๒๑๔ ที่กรรมการไม่ได้แก้ไข
หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับท่านสุรชัย ให้กด
ไม่เห็นด้วย นะครับ ท่านสุรชัยขอตีออกทั้งหมดนะครับ กรุณาลงคะแนนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ท่านวิชาดูเหมือนจะตัดด้วยไม่ใช่หรือ
ครับ ท่านประธานน่าจะถามเห็นด้วยกับกรรมการ เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ สอง สาม
ท่านนี้ มีของท่านสุรชัยกับท่านวิชา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มันไม่เหมือนกันครับ มันคนละประเด็นกัน นี่เขาขอตัดหมดครับ

นายการุณ ไสงาม : ถามฝั่งกรรมการกับฝั่งผู้แปรญัตติเหมือนกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ครับ ผมจะถามว่ามีใครขอตัดหมดไหม ถ้าขอตัดหมดก็ไม่ต้องถาม แต่ถ้าบอกว่า
ยังไม่ตัดหมด เดี่ยวผมจะถามว่า คนที่แปรญัตติแตกต่างจากกรรมการนี่นะครับ
จะเลือกอะไรนะครับ เดี่ยวผมถามครับ ใจเย็น ๆ ครับ มีท่านใดยังไม่ลงคะแนน มีไหม
ครับ ไม่มีนะครับ ท่านอาจารย์มานิจนะครับ ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวท่านบอกขานเอาแล้วกัน
ครับ ลงครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ ท่านมานิจ เห็นด้วย หรือ ไม่เห็น
ด้วย ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร (กรรมการ) : เห็นด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นด้วยกับกรรมการนะครับ เดี่ยวรวมท่านมานิจอีก ๑ คะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนคะแนนด้วยครับ เห็นด้วย ๔๕ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๒๐ งดออกเสียง ๔
ไม่ลงคะแนน ๑ นะครับ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๗๐ ท่านนะครับ เป็นไปตามกรรมการ
นะครับ

ในวรคที่ ๒ ดังกล่าวนั้นะครับ อาจารย์วิชรามีแก้ไข้ข้อความนะครับ
ท่านอาจารย์วิชายังติดใจไหมครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ยังติดใจ
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ จ้่นผมขอไหวตนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ในวรคที่ ๒ นะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข้ นะครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับสมาชิก คือท่านวิชาที่ขอแก้ไข้ข้อความนะครับ ให้กด
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
มีผู้เข้าร่วมประชุม ๗๑ ท่านนะครับ เห็นด้วย ๔๕ ไม่เห็นด้วย ๑๙ งดออกเสียง ๖
ไม่ลงคะแนน ๑ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

๒๓๑

สสร ๓๓/๒๕๕๐

نشชา ๑๐๐/๓

วรรคที่ ๓ นะครับ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคที่ ๔ นะครับ วรรคที่ ๔ ท่านอาจารย์วัชรายังตั้งใจอยู่หรือเปล่าครับ

นายวัชร หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชร หงส์ประภัศร เนื่องจากตรวจดูแล้วปรากฏว่า กรรมาธิการได้แก้ไขให้ตามที่กระผม
ขอแปรญัตติแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ตั้งใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ วรรคที่ ๕ นะครับ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านหมดนะครับ ไม่มีท่านใดตั้งใจ ถือว่ามาตรา ๒๑๔ ผ่านการพิจารณาโดยมติที่ประชุม
เห็นชอบนะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๑๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ เชิญท่านอุทิศครับ ของท่านวรรคที่ ๓ มั้งครับ ขอเพิ่ม
ข้อความ เชิญครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม อุทิศ ชูช่วย ครับ
มาตรานี้ท่านสวัสดิ์ โชติพานิช จะเป็นผู้แปรในรายละเอียดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ อาจารย์สวัสดิ์ยังติดใจไหมครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ติดใจครับ ท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เชิญครับ อาจารย์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการและ
 ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญที่เคารพทุกท่าน ปัญหาที่ท่านการุณกิติ ที่ท่านสุรัชชัย
 เป็นห่วงเรื่องของมาตรา ๒๑๔ เรื่องเกี่ยวกับคดีความที่ค้างค้ำง รวมตลอดจนท่านก็เป็น
 ห่วงว่าคดีจะได้ไม่ขึ้นสู่ ไม่มีโอกาสขึ้นสู่การพิจารณาถึง ๓ ศาลนั้น กระผมคิดว่าที่กระผม
 ได้ขอแปรญัตติกิติ ที่คณะกรรมการยกกว้างได้ปรับปรุงแก้ไขในเรื่ององค์ประกอบตาม
 มาตรา ๒๑๖ กิติ ก็จะทำให้เหตุการณ์ต่าง ๆ จะคลี่คลายไปในทางที่ดี กระผมเชื่อมั่นอย่าง
 นั้นนะครับ เพราะปัจจัยต่าง ๆ ที่คดีค้างค้ำงมากมันหลายปัจจัย ซึ่งถ้าจะพูดกัน
 ก็เสียเวลานะครับ เอาไว้เมื่อมีโอกาสแล้วค่อยพูด เนื่องจากกระผมได้อยู่ทางฝ่ายบริหาร
 ของศาลมา รวมทั้งฝ่ายตุลาการมาก็เป็นเวลาหลายปี ถึงรู้ปัจจัยว่าสาเหตุอะไรที่ทำให้คดี
 มันค้างค้ำงมากมายนะครับ เมื่อได้มีการปรับปรุงเรื่ององค์ประกอบ กต. กิติ เรื่องของ
 มาตรา ๒๑๕ ที่กระผมขอแก้ไขเพิ่มเติม กระผมเชื่อมั่นว่าต่อไปนี้การทำงานของศาลก็จะ
 ก้าวหน้า แล้วก็จะเป็นที่พึงสุดท้ายของประชาชนได้อย่างดียิ่งครับ

เรื่องของมาตรา ๒๑๕ นี้ะครับ เนื่องจากตามที่ทางกรรมการยกกว้าง
 มานั้น ก็ได้บัญญัติถึงเรื่องการแต่งตั้ง และการให้ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพ้นจาก
 ตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือนนะครับก็ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
 คณะกรรมการตุลาการ กระผมก็ได้ขอเพิ่มเติมขึ้นมาในวรรคท้ายซึ่งดูแล้วจะไม่สำคัญ
 แต่ความจริงกระผมเห็นว่าสำคัญมาก โดยให้เติมเป็นข้อความว่าในการให้ความเห็นชอบ
 ของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงความรู้
 ความสามารถและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวเป็นสำคัญ คำว่า พฤติกรรม
 ทางจริยธรรมนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างที่สุดสำหรับผู้พิพากษา หลายท่านอาจจะไม่ทราบ
 ความเป็นมาเป็นไป กระผมขออนุญาตที่จะกล่าวสักเล็กน้อยว่า ศาลยุติธรรมนั้น

๒๓๓

ศสว ๓๓/๒๕๕๐

สายชล ๑๐๑/๒

โดยพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงให้ปฏิรูประบบราชการ รวมทั้งศาลยุติธรรมด้วย แล้วก็ได้ส่งพระราชโอรสคือเสด็จในกรมหลวงราชบุรีไปศึกษาวิชากฎหมายที่ประเทศอังกฤษ กลับมาก็ทรงปฏิรูประบบศาลพระองค์ท่านได้ทรงเสียสละในการส่งสอนอบรมผู้พิพากษา สอนวิชากฎหมาย และที่พระองค์ท่านเน้นมากที่สุดก็เรื่องจริยธรรมของผู้พิพากษา ผู้พิพากษาตลอดมาเขาได้ถือปฏิบัติมา ถ่ายทอดกันมาตลอด ด้วยเหตุนี้กระผมจึงเห็นว่าควรจะได้บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนและชัดเจนว่า ในการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง แต่งตั้งโยกย้ายอะไรก็สุดแล้วแต่ นะครับ ก็ต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถและจริยธรรมของผู้พิพากษานี้เป็นสำคัญ จริยธรรมของผู้พิพากษานั้นคือความเชื่อถือ ศรัทธาของประชาชนเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ถ้าผู้พิพากษาขาดจริยธรรมเสียแล้ว -----

- ๑๐๒/๑

ยอมกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติงานอย่างแน่นอน กระผมอยากจะยกตัวอย่างสัก ๒ เรื่องว่า ทำไมเรื่องจริยธรรมนี้ทางศาลเหล่านี้ถึงปฏิบัติกันมาอย่างเข้มข้น เรื่องหนึ่งในศาลจังหวัดหนึ่งในสมัยก่อนนะครับ งบประมาณได้มาจำกัดมีการสร้างบ้านพักขึ้นมาใหม่ ก็ไม่มีงบประมาณที่จะต่อเติมหรือเดินท่อประปา เดินน้ำประปา ขอแล้วก็ได้ไม่ได้ เกิดมีคดีความกันในศาลเรื่องหนึ่ง คู่ความเขาก็ตกลงกันตามปกติ และในการทำสัญญา ประนีประนอมยอมความกันในศาลนั้น ศาลก็ยอมคืนค่าธรรมเนียมให้เป็นบางส่วน คู่ความส่วนที่ได้รับความเสียหายนั้นก็เอาเงินนี้ไปต่อท่อน้ำประปาให้ศาล ท่านหัวหน้าศาลถูกลงโทษเสียแยะเลยครับ ไม่เป็นผู้เป็นคนไปเลย อีกเรื่องหนึ่ง หลังปี ๒๕๔๐ ท่านคงจำได้ว่า มีเกิดการรัฐประหาร และช่วงนั้นก็มีการบุกกันหลายครั้งหลายหน ก็ต้องมีการสืบพยาน ก็คือ ตัวนายกรัฐมนตรีนี่เป็นพยานโจทก์ ท่านก็ไม่ยอมไปศาล พยายามประวิงต่าง ๆ นานาจะให้ศาลเดินเผชิญสืบท่านที่ทำเนียบ ทางศาลก็ไม่ยอม ท่านก็ต้องไปศาล ตามหมายของศาล เมื่อท่านไปถึงที่จอดรถที่บันไดศาลอาญา มีผู้พิพากษาท่านหนึ่งก็ลงไปโค้งเปิดประตูรถให้ท่าน ผู้พิพากษาคณะนี้ถ้าทางศาลเราเรียกว่าไม่ได้พูดได้เกิดเลยนะครับ นี่ท่านเห็นได้ว่าจริยธรรมของผู้พิพากษาการวางตนเป็นเรื่องที่สำคัญ กระผมยกตัวอย่างให้เห็นถึงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงแค่นี้ ยังมีเรื่องอื่นอีกเยอะแยะ ด้วยเหตุนี้ กระผมถึงเห็นว่า ควรจะต้องบัญญัติเอาไว้ในเรื่องจริยธรรมของผู้พิพากษานี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด จริงอยู่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหมวดจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเอาไว้แล้วนั้น แล้วก็ไม่ทราบว่าจะเมื่อไรจะออกมาประมวลจริยธรรมอันนี้ เพราะในบทบัญญัตินี้เขียนเอาไว้ แต่อันนี้ผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องเร่งด่วนที่เราจะต้องออกมาทันทีเลย เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในวงการศาล ประกอบกับเรื่ององค์ประกอบที่คณะกรรมการร่างได้ยกเรื่องมาตรา ๒๑๖ มาประกอบด้วย ก็จะทำให้เหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทั้ง ๒ ท่านอภิปรายเป็นห่วงเป็นใยเรื่องคดีความต่าง ๆ นี้ กระผมคิดว่าก็จะทำให้เหตุการณ์มันดีขึ้นครับ ผมขอเรียนแค่นี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านที่แปรญัตติไว้เนี่ยครับ ก็มีของท่านอาจารย์วัชรฯ ซึ่งเป็นญัตติ

เดียวกับท่านอาจารย์สวัสดิ์ที่อภิปรายไปแล้วนะคะ แล้วก็ยังมีกลุ่มอาจารย์สมชัยนะคะ
แปรในทำนองเดียวกันคล้าย ๆ กันนะคะ กลุ่มท่านอาจารย์สมชัยมีท่านใดจิตใจอภิปราย
ใหม่ครับ มีไหมครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ไม่มีครับ ได้นำเรียน
ท่านสวัสดิ์ อภิปรายแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอขอบคุณครับ ไม่มีท่านอื่นอภิปรายแล้วนะคะ ท่านกรรมาธิการช่วยชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธาน กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่างครับ ตามที่คณะท่านอุทิศและ
ท่านวัชรา รวมทั้งท่านอาจารย์สมชัยได้กรุณาแปรญัตติด้วยความเป็นห่วงเป็นใยนะคะ
ซึ่งที่มาคือฐานจากท่านอาจารย์สวัสดิ์ที่เคารพของกระผมนะคะ และของสภาแห่งนี้
นะคะ -----

ท่านก็มองเห็นจุดดีจุดด้อยต่าง ๆ ของศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านเป็นห่วงเรื่องความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมทางด้านจริยธรรมของตุลาการทั้งหลายว่า ในการแต่งตั้ง ตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งท่านแปรรูปตีมานี้ก็แตกต่างกันตรงที่ว่า ของท่านอาจารย์สวัสดิ์ ซึ่งอยู่ในชุดท่านอุทิศและท่านวัชรานันท์นี้ พุคถึงการพ้นตำแหน่งและการลงโทษผู้พิพากษา นะครับว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งและการลงโทษผู้พิพากษาต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ส่วนของท่านอาจารย์สมชัยไม่มีข้อความนี้ แต่ว่าความหมายก็ตรงกัน นะครับ เพียงแต่ว่าของท่านอาจารย์สวัสดิ์จะกรุณาเขียนให้ชัดเจนขึ้น ว่านอกจากการพ้น จากตำแหน่งและการลงโทษผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นกระผมและคณะเห็นชอบด้วย กับคำแปรรูปตีของท่านอาจารย์สวัสดิ์ครับผม ก็จะได้ครอบคลุมมากขึ้นครับ ได้ชัดเจน ขึ้นครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่ารัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเห็นด้วยกับท่านอาจารย์สวัสดิ์ในถ้อยคำทั้งหมดหรือเปล่าครับ มีปรับ มีอะไรไหมครับ หรือทั้งหมดเลยครับ ส่วนของท่านอาจารย์สมชัยแตกต่างกับท่าน อาจารย์สวัสดิ์ ขอเป็นร่างของอาจารย์สวัสดิ์ได้ไหมครับ เพราะอาจารย์สวัสดิ์ จะครอบคลุมมากกว่า

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ไม่ขัดข้องครับ ยินดีครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่ารัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอขอบคุณนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วิชา มหาคุณ ครับ พุคผิดไปครับเมื่อสักครู่นี้ ของท่านอาจารย์สมชัยจะคลุมกว่า ก็คือ ที่คลุมกว่านี้ก็คือหมายความว่า ไม่ยกเว้นการพ้นจากตำแหน่งและการลงโทษ ซึ่งควรจะดู ถึงความรู้ความสามารถและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลคนนั้นด้วย เพราะว่าเวลาที่ เราจะพิจารณาไม่ว่าจะเรื่องการแต่งตั้ง เรื่องการพ้นจากตำแหน่ง เรื่องการลงโทษนี้ ก็ดูถึงความรู้ความสามารถของเขาด้วย ดูถึงจริยธรรมของเขาด้วย ท่านอาจารย์สวัสดิ์ ไม่ทราบจะเห็นชอบไหมครับผม

๒๓๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ปทิตตา ๑๐๓/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :

ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ผมมอบให้ท่านกรรมาธิการไปปรับปรุงก็แล้วกัน
นะครับ เห็นถ้อยคำเหมาะสมอย่างไรก็เชิญเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อยากให้ยุติเลยครับ เอาให้ยุติเลย จะได้ผ่านอันนี้ไปไม่ต้องแขวนนะครับ นอกจาก
การพ้นจากตำแหน่งและการลงโทษ ก็เขาพ้นไปแล้ว ลงโทษไปแล้ว จะไปเลื่อนขั้นอะไรกัน
อีกครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ก็เขียนให้ชัดเจนนะครับ
ว่า การพิจารณาให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง
และวรรคสอง ต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล
ดังกล่าวเป็นสำคัญ ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : พวกผมต้องขอเรียนนิดหนึ่งนะครับ คือเนื่องจาก
ที่กระผมบอกว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งและการลงโทษผู้พิพากษานั้น
คือในวรรคหนึ่งนี่มาบอกว่า การพ้นจากตำแหน่งต้องได้รับความเห็นชอบจาก กต. นะครับ
ที่นี้การลงโทษก็ต้องได้รับความเห็นชอบจาก กต. จากคณะกรรมการ ที่นี้คนที่พ้นจาก
ตำแหน่งไป หรือการลงโทษนี้ ผมว่าไม่ต้องไปพิจารณาเรื่องความรู้ความสามารถอะไร
แล้วนะครับ ควรจะถูกลงโทษหรือเรื่องจริยธรรมก็ควรจะถูกลงโทษก็ไม่มีอะไรจริยธรรม
แล้ว ผมถึงให้เต็มตรงนี้ออกไป แต่ถ้ากรรมการเห็นว่ามันแคบไปนะครับ จะแก้ไขปรับปรุง
ผมไม่ขัดข้องครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เอาของกรรมาธิการแล้วกันครับ ท่านเสนออย่างไรครับ เพราะอาจารย์สวัสดิ์คง
ไม่ขัดข้องแล้วครับ เอาขอร่างสุดท้ายครับ ขอคำยืนยัน ท่านจะเอาตรงไหนที่สุดแล้วแต่
เชิญเลยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ถ้อยคำเป็นอย่างนี้
นะครับผม การพิจารณาให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

๒๓๘

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ปทิตตา ๑๐๓/๓

ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถและพฤติกรรมการ
จริยธรรมของบุคคลดังกล่าวเป็นสำคัญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่าารัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์สวัสดิ์ ถูกต้องไหมครับ ได้ นะครับ ขอบพระคุณนะครับ มีสมาชิกท่านใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ไม่เห็นชอบมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

- ๑๐๔/๑

๒๓๕

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ศิริวรรณ ๑๐๔/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ กับที่กรรมาธิการได้สรุป
แก้ไขสักครั้งนี้นะครับ ถือว่าผ่านมติที่ประชุมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
มาตรา ๒๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติก็มีสภาเดียว นะครับ ของกลุ่มท่านพิเชียร นะครับ อันนี้ก็ชัดเจน
ไปแล้วนะครับ กลุ่มท่านอุทิศยังติดใจใหม่ครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผม อุทิศ ชูช่วย ครับ
สำหรับมาตรา ๒๑๖ นี้ ท่านสวัสดิ์ โชติพานิช จะนำเรียนรายละเอียดในการแปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์สวัสดิ์เชิญครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการ และ
ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ กระผม สวัสดิ์ โชติพานิช นะครับ ในมาตรา ๒๑๖ นั้น
เป็นมาตราที่สำคัญ เป็นหัวใจที่สำคัญของการบริหารงานของผู้พิพากษา นะครับ เพราะ
มาตรานี้ได้พูดถึงคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตุลาการศาล
ยุติธรรมนั้น ก็เป็นองค์กรสูงสุดในการบริหารงานของผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นการเลื่อนชั้น
เลื่อนตำแหน่งการโยกย้ายอะไร ในมาตรา ๒๑๕ ที่เราได้พิจารณากันเมื่อสักครู่ ก็อยู่ใน
อำนาจของบุคคลตามมาตรา ๒๑๖ ตามมาตรา ๒๑๖ นี้ บุคคลที่เป็นองค์ประกอบ ที่เป็น
คณะกรรมการตุลาการ ก็คือประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ และก็มีกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละชั้นศาล ได้แก่ศาลฎีกา ๖ คน ศาลอุทธรณ์ ๔ คน ศาลชั้นต้น ๒ คน
ซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการในแต่ละชั้นศาล ได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการในแต่ละ
ชั้นศาล แล้วก็ (๓) ก็กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ คน ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ
และได้รับเลือกจากวุฒิสภา นอกจาก (๓) แล้ว ผมก็ขอชื่นชมและก็ขอขอบคุณ
ท่านกรรมาธิการยกร่าง ได้ปรับปรุงเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการ เพราะ

ผมเห็นว่า ในความเห็นด้วยความสำเร็จจริง ๆ ว่าเป็นความผิดพลาดที่สำคัญอย่างยิ่ง
ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ที่เปลี่ยนองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการ โดยให้
มีบุคคล หรือให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นมาเป็นคณะกรรมการตุลาการ และมีอำนาจที่จะ
เลือกผู้พิพากษาในชั้นศาลอุทธรณ์และชั้นศาลฎีกาเป็นกรรมการตุลาการด้วย อันนี้ละ
ครับมันก็เป็นจุดที่กระผมได้กราบเรียนในตอนต้นแล้วว่า เมื่อได้แก้ไขปรับปรุง
มาตรา ๒๑๕ ๒๑๖ แล้ว ก็จะทำให้ความเป็นห่วงใยของท่านการุณและท่านสุรชัย
รวมทั้งหลายท่านที่นั่งอยู่ในที่นี้ อาจจะได้พูดออกมาว่าจะได้ดีขึ้น ดีขึ้นอย่างมาก ๆ เลย
ท่านลองคิดเถอะครับ ว่าถ้าเอาผู้พิพากษาศาลชั้นต้นมาเป็นคณะกรรมการตุลาการ และ
ให้คุณ ให้โทษผู้พิพากษานี้ละครับ ใครจะเป็นประธานศาลฎีกา ก็ท่านเหล่านี้จะต้องมาลง
เป็นมติ ผมว่ามันไม่มีที่ไหนในระบบที่เอาเด็กนี้มาปกครองผู้ใหญ่ ไม่มีครับ นี่แหละ
ผมเรียนว่า เป็นความผิดพลาดของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ และผลต่าง ๆ มันก็อาจจะ
ตกทอดมา มีการสะสมกันมาจนกระทั่งมีเรื่องที่น่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง ที่จริงนี้ผมเองก็
ถ้าพูดว่าพอใจร้อยเปอร์เซ็นต์ -----

ก็ยังไม่พอใจร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะท่านยังให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเป็น กต. อยู่อีก ๒ คน นะครับ ความเห็นผมนี้ไม่ควรให้เป็นเลย ในระบบเดิมนะครับที่เรา มี กต. นี้ คือคณะกรรมการตุลาการ ซึ่งเป็นองค์กรบริหารงานบุคคลสูงสุด อย่างที่ผมได้เรียนแล้วว่า ผู้พิพากษาเรามีอยู่ทั้งหมด ๙ ชั้น ประธานศาลฎีกาชั้น ๑ รองประธานศาลฎีกาชั้น ๒ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะชั้น ๓ คนที่จะเป็นคณะกรรมการตุลาการได้ต้องชั้น ๓ นะครับ มันต้องเป็นชั้น ๓ มันต้องได้ชั้น ๓ ไม่ใช่เป็นชั้น ๒ ชั้น ๓ นะถึงจะมาเป็น และมาบังคับ ให้เอาชั้น ๒ ชั้น ๓ นี้ไปเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่ด้วย แล้วพวกผู้พิพากษาชั้น ๒ ชั้น ๓ แม้กระทั่ง หัวหน้าศาลก็ยังไม่ได้เป็น มีจำนวนมากตั้งสองพันกว่าคน ท่านลองคิดดูเถอะ ถ้าเขาแพ็ก (Pack) กันนี้สัก ๒ รุ่นหรือ ๓ รุ่น ก็เสร็จหมดนะครับว่าเขาจะเอาใครเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกา เอาใครเป็นหัวหน้าคณะ เอาใครเป็นประธานศาลอุทธรณ์ เขาก็ทำได้ นี่ละครับ ความเห็นผมว่าสร้างปัญหาให้แก่วงการศาล แต่เมื่อท่านจะยังจะเอาไว้อีก ๒ คน เอาครับ ผมก็คิดว่าเราไม่ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็เอา ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยอม นะครับ ยอม แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมก็ต้องขอแก้ไข (๓) เกี่ยวกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ คน ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ อันนี้ผมจะขอแก้ไขเป็นว่า ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ คือตัดคำว่า หรือเคยเป็น นี่ออกเสีย เพราะอย่างนี้ครับ ผมเข้าใจในการเขียน (๓) นี้ คือคงจะต้องการในขณะนั้น นี่ลอกของเก่ามานะครับ ลอกในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มา ในข้อนี้ ผมเข้าใจว่าคงเจตนาที่จะเอาบุคคลภายนอกเข้ามา แต่ ๒ คนนี้ต้องได้รับเลือกจากวุฒิสภานะครับ เอาบุคคลภายนอก ตรงนั้นก็กันไม่ให้ข้าราชการตุลาการ คนที่เคยเป็นข้าราชการตุลาการนี้ออก แต่ถ้าเรามาพิจารณาดูเถอะครับว่า คนที่เราจะเข้าไปทำงานอยู่หน่วยใดนี้ ถ้าเราไม่รู้ในระบบงานของเขามันเป็นอย่างไร การทำงานนี้ไม่ประสบความสำเร็จครับ ก็ตั้งสี่ห้าท่านที่นั่นอยู่ที่นี่ก็เป็นผู้พิพากษาผู้ใหญ่ในชั้นศาล แล้วก็เคยเป็น กต. มาแล้วทั้งนั้น เคยเป็นคณะกรรมการตุลาการมาแล้วทั้งนั้น ท่านจะตอบได้เลยว่าการที่เอาบุคคลภายนอกซึ่งไม่รู้เรื่องระบบศาลเข้าไปเป็นกรรมการตุลาการนี้ มันได้ประโยชน์มากน้อยแค่ไหน เพราะฉะนั้นผมก็จะขอแก้ไขเป็นเพียงว่า ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการนะครับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ คน ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ

๒๔๒

สสร ๓๓/๒๕๕๐

นงลักษณ์ ๑๐๕/๒

และได้รับเลือกจากวุฒิสภา ขอแก้ตรงนี้ เปิดกว้างแล้วแต่วุฒิท่านจะเลือกใครนะครับ
แล้วแต่ท่านจะเลือกใคร ขอให้เปิดกว้างนะครับ ขอแก้แต่เพียงแค่นี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ พรรคทำท่านไม่ติดใจใช่ไหมครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : พรรคทำยังติดใจครับ พรรคทำ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ติดใจไหมครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ครับ ก็ต้องขอเพิ่มพรรคทำอีกว่า ในกรณีที่
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) นี่นะครับ ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภานี้ ไม่มีหรือไม่ครบ
๒ คน คือมันอาจจะเกิดเป็นปัญหาได้ว่า ปิดสมัยประชุมหรือว่าสภายุบไป หมดวาระ
แล้วก็เกิด ๒ คนนี้ไม่มีเลย หรือเกิดล้มหายตายจากอะไร หรือท่านเกิดลาออกไปอย่างนี้
นะครับ แล้วก็มันมีเรื่อง อาจจะมีเรื่องปัจจุบันทันด่วนต้องประชุม ผมก็เลยต้องเขียนไปว่า
ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ไม่มีหรือไม่ครบ ๒ คน และคณะกรรมการ
ตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน เห็นว่ามีเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความ
เห็นชอบให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนดังกล่าวพิจารณาได้ คือ
คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมนี้ มีหน้าที่อยู่อย่างเดียวคือให้ความเห็นชอบครับ คือ
ให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ จะเลือกคนไหน จะแต่งตั้งบุคคลคนนี้เป็นประธานศาลนั้น
หรือเป็นอธิบดีศาลไหนอะไรนี้ คือให้ความเห็นชอบ หรือจะลงโทษตามที่เสนอมาก็อยู่ตรงนี้
ความเห็นชอบนี้ ก็ให้ทำงานไปได้ คือแก้ปัญหาให้ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์วัชรครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชา หงส์ประภัสร์ กระผมขอเพิ่มเติมจากที่ท่านอาจารย์สวัสดิ์ได้กล่าวไปแล้ว เล็กน้อยครับว่า สำหรับในศาลอุทธรณ์และศาลชั้นต้นนั้นนะครับ ให้เลือกจากข้าราชการ ตุลาการผู้มีอาวุโสสูงสุด ๑๐๐ คนแรกครับ ขอเพิ่มเติมเท่านี้ครับ เพื่อเกี่ยวกับจะได้ ผู้อาวุโสในแต่ละชั้นศาลนั้นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ ท่านวิชาอธิบายไปแล้วครับ ของท่าน ท่านพลตำรวจโท ธรรมนิตย์นะครับ ของท่านอยู่ในกลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์หรือครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ นี่เขาสภาเดียว นะครับ อ้อ ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร ครับ เชิญครับ ครับ เชิญครับ

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ กระผม ได้รับฟังความคิดเห็นจากท่านผู้พิพากษาหลายท่าน และท่านผู้พิพากษาจำนวนหนึ่ง ก็ได้เดินทางมายื่นหนังสือให้กับท่านประธานเกี่ยวกับมาตรา ๒๑๖ นะครับ ในจำนวน สัดส่วนของผู้พิพากษาในคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม วงเล็บ กต. นะครับ แล้วก็ ได้มายื่นคำร้องในเรื่องนี้ต่อท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ด้วยครับ ผมขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานอย่างนี้ครับ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมนั้น มีอำนาจหน้าที่แต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง ลงโทษตุลาการ ครับ ย้อนกลับไปดูรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๔ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ ๑ ท่าน ศาลฎีกา ๔ ท่าน ศาลอุทธรณ์ ๔ ท่าน ศาลชั้นต้น ๔ ท่าน บุคคลภายนอก ๒ ท่าน รวมเป็น ๑๕ ท่าน รับเลือกจากข้าราชการตุลาการในทุกชั้นศาล หมายถึงว่า ผู้พิพากษาทั้ง ๓ ศาล คือศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นนั้น เลือกสลับกันไปได้ครับผม แต่มาดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๖ ซึ่งปรับเปลี่ยนแก้ไขในสัดส่วน ดังนี้ครับ ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ ๑ ท่าน เหมือนเดิมครับ ศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลฎีกา ๖ ท่านครับ ศาลอุทธรณ์ ๔ ท่านครับ ศาลชั้นต้นลดลงมาเหลือ ๒ ท่านครับ บุคคลภายนอก ๒ ท่าน รวม ๑๕ ท่าน การเลือก ได้รับเลือกจากข้าราชการ ตุลาการแต่ละชั้นศาล หมายถึงว่า ผู้พิพากษาแต่ละชั้นศาลเลือกกันเองครับ ก็เป็นที่ไปที่มา

๒๔๔

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ดรุณี ๑๐๖/๒

ที่ผู้พิพากษาได้ยื่นหนังสือขอรับต่อประธาน ขอแก้ไข ขอแก้ไขครับ ขอแก้ไขสัดส่วนดังนี้
ครับผม คือประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ ยังคงไว้ก่อน ยังคงไว้ในฐานะ
ตำแหน่งนะครับ ศาลฎีกาก็ขอเป็น ๔ ท่าน ศาลอุทธรณ์นั้นก็เป็น ๔ ท่าน เหมือนเดิมครับ
แล้วขอศาลชั้นต้นนั้นจาก ๒ เป็น ๔ ครับ บุคคลภายนอกเป็น ๒ รวมเป็น ๑๕ ท่านครับ
เหตุผลที่ยื่นคำร้องขอแก้ไขในสัดส่วนตรงนี้ จะเห็นได้ว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นนั้น
มีจำนวนประมาณ ๓๐๐ ท่าน ๓,๐๐๐ ท่านครับ ขออนุญาต ขอโทษครับ มาศาลอุทธรณ์
มีประมาณ ๓๔๔ ท่าน -----

- ๑๐๗/๑

ศาลฎีกามีประมาณ ๙๗ ท่านครับ ก็จะได้เห็นว่า ตัวเลขจากศาลฎีกาก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี ศาลชั้นต้นมีความแตกต่างในตัวเลขอย่างนี้ ผู้พิพากษาจึงได้ขอปรับศาลชั้นต้นเป็น ๔ ท่านครับ แล้วก็ให้เหตุผลเพิ่มเติมดังนี้ครับ ให้เหตุผลเพิ่มเติมดังนี้ว่า ผู้ที่ได้รับเลือกในศาลชั้นต้นจำกัดเฉพาะผู้พิพากษาที่อาวุโสสูงสุด จำนวนร้อยท่าน และเท่านั้น ไม่ใช่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นทุกคนครับ ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นจำนวนร้อยท่านแรกมีตำแหน่งเป็นผู้บริหารในศาลชั้นต้นรวม ๕๗ ตำแหน่งครับ ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นจำนวนร้อยท่านแรกนั้น ผ่านการเป็นผู้พิพากษาไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี ผู้พิพากษาส่วนใหญ่สอบเข้าเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษาอายุประมาณ ๒๕ ถึง ๓๐ ปี เมื่อดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาจำนวนร้อยท่านแรกนั้น มีอายุประมาณถึง ๒๕ ถึง ๕๐ ปี ซึ่งนับว่าเป็นผู้พิพากษาที่มีประสบการณ์ไม่แตกต่างจากผู้พิพากษาในศาลสูงครับผม ครับ ก็เป็นเรื่องที่ศาลได้ยื่นคำร้องขอปรับแก้ศาลชั้นต้นจากศาลฎีกา ๖ เหลือ ๔ จากศาลชั้นต้นเพิ่มจาก ๒ เป็น ๔ ครับ ในกลุ่มของกระผมมีความเห็นว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละชั้นศาล ได้แก่ ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น ซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการแต่ละชั้นศาล และได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการในแต่ละชั้นศาลครับ ขอแก้กลับไปว่า อันนี้เป็นเรื่องของศาล ก็ขอย้อนกลับไปให้คณะกรรมการตุลาการในชั้นศาลพิจารณาจำนวนสัดส่วนต่าง ๆ ของครับผม ส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๒ ท่านนั้น ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ และได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรครับ ผมกราบเรียนที่ประชุมแห่งนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกกว้างครับ ตามที่มีผู้แปรญัตติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์สวัสดิ์ โชติพานิช ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้อภิปรายสนับสนุนในแง่ที่ว่า เราได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการปกครอง การเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง การให้พ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินการทางด้านวินัยกับข้าราชการตุลาการทั้งหลาย จากที่ให้

ผู้ใหญ่เป็นผู้ปกครอง ก็คือ เดิมนี้ให้คัดเลือกจากหัวหน้าคณะในศาลฎีกาขึ้นไปทั้งหมด
 เลยครับ ซึ่งก็ตรงตามหลักสากล กล่าวคือ เป็นเรื่องของทางศาลฎีกานี้จะเป็นผู้ดูแล แล้วก็
 อาศัยความมีประสบการณ์ อาศัยความรู้ ความสามารถ แล้วก็เคยผ่านงานมามากนี้
 ได้รับเลือกจากตุลาการทั้งหลายนะครับ ก็ด้วยความรู้ ความสามารถของตุลาการท่านนั้น
 โดยไม่ต้องมีการหาเสียงเลย ตั้งแต่กระผมเป็นตุลาการเด็ก ๆ ครับ ที่หน้าไม่ย่นขนาดนี้
 นะครับ เราไม่เคยได้มีการวิ่งหาเสียงจากพวกตุลาการชั้นผู้ใหญ่เลย คือเราเลือก
 ท่านทั้งหลายเหล่านั้นก็ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี เคารพในประสบการณ์ เคารพใน
 ความรู้ความสามารถของท่านอย่างจริงจังนะครับ เพราะว่าแต่ละท่านนี้ก็แสดงถึงว่าท่าน
 มีความรู้ ความสามารถจริง ๆ ซึ่งในระบบของต่างประเทศเขาก็อย่างนี้ครับ เขาเขียนไว้
 ด้วยซ้ำไปว่า ให้บริหารโดยศาลฎีกา ให้ศาลสูงสุดนะครับ ที่ประชุมใหญ่ของศาลสูงสุด
 เป็นผู้บริหรณ์นะครับ ในหลาย ๆ ประเทศก็เขียนอย่างนั้น แต่ปรากฏว่ารัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๔๐ นี้ เป็นรัฐธรรมนูญที่ทำลายระบบของการบริหารบุคคลของศาลโดยสิ้นเชิงครับ
 กล่าวคือว่า ให้มาจากศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ๔ ท่านเท่ากัน ตอนนี
 ้ละครับเป็นเรื่องเลยครับ เพราะอะไรครับ -----

เพราะว่าการคัดเลือกตุลาการนี้บอกทำให้ตุลาการทั้งหลายเป็นผู้คัดเลือก ตุลาการ
 ส่วนใหญ่ก็คือศาลชั้นต้นนะครับ ศาลอุทธรณ์ก็น้อยลงมา ศาลฎีกายิ่งน้อยลงใหญ่เลย
 นะครับ ๘๐ กว่าท่าน เพราะฉะนั้นมันเกิดระบบกลับหัวกลับหาง คืออย่างไรครับ คือ
 ตุลาการศาลชั้นต้นนั้นเองก็ไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอ เพราะอะไรครับ เพราะท่าน
 อยู่ในระบบมายังน้อย ท่านไม่ได้แสดงถึงว่าท่านมีประสบการณ์อะไรเลยนะครับ เขียนคำ
 พิพากษาก็ยังไม่มากพอ ยังไม่เป็นที่รู้จัก ดังนั้นวิธีที่ท่านจะทำได้ก็คือท่านหาเสียงครับ
 ท่านก็ต้องลงมาพบปะ แล้วก็รับฝากไว้ว่าจะให้ดูแลเรื่องนั้นเรื่องนี้ จะเหมือนระบบ
 การเมืองโดยแท้เลยครับ กระผมเข้าสู่ระบบการเป็น กต. ครั้งแรกเมื่อกระผมอยู่ศาลฎีกา
 ได้รับการคัดเลือก กระผมไม่ต้องการหาเสียงอะไรเลย เขาเลือกกระผมเข้ามา
 ท่านอาจารย์จรัญก็เหมือนกันเป็นตัวแทนของศาลอุทธรณ์ แต่ว่าตุลาการเด็กเริ่มแล้ว
 นะครับ ในกระบวนการหาเสียง หาเสียงนี้มันลามไปถึงตุลาการชั้นผู้ใหญ่อด้วย ตุลาการ
 ศาลฎีกา เพราะถ้าไม่หาเสียงนี้เพราะอะไรครับ พอไม่หาเสียงขึ้นมาไม่สัญญาว่าจะให้
 อะไร เขาบอกว่าท่านนั้นหาเสียงกับเขา ท่านนี้บอกว่าจะให้ตำแหน่ง ท่านนี้จะเลือกเขา จะ
 เลือกก็เพราะอย่างนั้นอย่างนั้นนะครับ มีการให้สัญญาไว้ นี่กระผมเปิดเผยอย่างนี้นะครับ
 กระผมเจ็บปวดมาก ท่านที่เคารพครับ ที่นั่งอยู่ข้างบนนี้พวกเราเจ็บปวดทุกคนนะครับ
 ที่เป็นตุลาการ โศกสลดจริง ๆ แต่เราจำเป็นต้องพูดเพื่อให้ปรากฏในแผ่นดิน เพราะอะไร
 ครับ เพราะว่าขณะนี้ผมทราบดีว่ามีการลอบบีจากตุลาการที่ประสงค์จะเป็นกรรมการ
 ตุลาการ หรือ กต. โดยเฉพาะผู้บริหารศาลชั้นต้นนี้มากมาย แล้วก็ไปด่าว่าพวกกระผมนี้
 ว่าเป็นพวกทำลายระบบของเขา เพราะอะไรครับ เพราะเขาจะเป็นแล้วนี่เขาจะไม่ได้เป็น
 คือเอาชิ้นเนื้อออกจากปากเขาเสียแล้ว กระผมไม่เคยไม่หวังดีต่อวงการตุลาการเลย
 ตลอดทั้งชีวิตของกระผมนี้ สามสิบกว่าปี เกือบสี่สิบปีนี่ จนถึงปัจจุบันนี้แม้ออกมาจาก
 วงการตุลาการแล้ว กระผมก็รักวงการตุลาการที่สุดนะครับ ถึงที่สุดก็คือสละทั้งชีวิตได้
 กระผมไม่มีความไม่ปรารถนาดีต่อวงการตุลาการเลย สิ่งที่กำลังกระทำอยู่นี้คือความจริง
 ท่านอาจารย์สวัสดิ์บอกว่าไม่ให้เป็นเลย ตุลาการศาลชั้นต้นนี้ นะครับ ควรจะตัดออกไป
 ด้วยเข้าไป ขออนุญาตท่านนะครับ กระผมบอกแล้วก็ให้เขาเป็นแล้วก็ควรจะยังคงอยู่ แต่ว่า
 ขอตัดลงเหลือ ๒ คน กระนั้นเองก็ยังไม่เพียงพอใจนะครับ จากผู้บริหารศาลชั้นต้นนะครับ

ซึ่งขอเป็นแค่ปีเดียวนะ เพราะอะไร เพราะตำแหน่งมันเลื่อนจากศาลชั้นต้นเร็วมาก
นะครับ พอท่านขึ้นศาลอุทธรณ์ท่านก็พ้นแล้ว ปรากฏว่าอะไรครับ ขณะนี้เป็นสมบัติผลัด
กันชมครับ ตำแหน่งตุลาการ กับตำแหน่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เพราะเป็น
แค่ปีเดียวครับ พอท่านขึ้นศาลอุทธรณ์ท่านก็พ้นแล้ว เพราะว่ามันขึ้นศาลอุทธรณ์ได้เร็ว
มากนะครับ ขณะนี้นี่นะครับอยู่ศาลชั้นต้นนี่น้อยมากครับ สิ่งนี้เองขอให้ระบบที่ดี
ที่ถูกต้องกลับคืนสู่วงการตุลาการเถอะครับ ศาลฎีกาจะเป็นศาลที่ดูแล ศาลอุทธรณ์ก็เข้า
มารับช่วงนะครับช่วยกันดูแล แล้วก็สามารถที่จะวินิจฉัย แล้วดูน้อง ๆ ได้ว่า เรื่องนี้มันถูก
เรื่องนี้มันผิด ตอนที่กระผมนั่งอยู่ในศาล ตอนที่กระผมดูแลศาลฎีกาอยู่ ปรากฏว่าอะไร
ครับ คดีขึ้นมาสู่ศาลฎีกามันมีข้อผิดพลาดจากศาลชั้นต้นมาโดยตลอด แต่ว่าในระบบของ
ศาลนั่นเอง เรายังไม่สามารถที่จะโยกย้ายได้ มันต้องผ่านคณะกรรมการตุลาการฎีกาใหม่
ครับ พอเข้าสู่คณะกรรมการตุลาการคนนั้นล๊อบปีไว้แล้ว -----

หาเสียงไว้แล้ว โยกย้ายไม่ได้ ถึงทำผิดก็ยังไม่โยกย้ายอะไรไม่ได้ ตรงนี้มันติดล็อกครับ ท่านที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นเวลาที่เราพิจารณา เราไม่ควรจะมีผลประโยชน์ ไม่ควรจะมีอะไรเกี่ยวข้องเลย กระผมเองสามารถจะทำตรงนี้ได้ เพราะกระผมพ้นมาแล้ว ไม่ได้ อยู่ในวงการตุลาการแล้ว แต่ทำด้วยความรักและศรัทธาครับ และต้องการให้ศาลเป็นหลักในแผ่นดินจริง ๆ ไม่ต้องการให้มีการวิ่งเต้นอะไร ท่านที่เคารพครับ เห็นไหมครับ คดีตุลาการรัฐธรรมนูญนี้ ท่านที่เคารพ ขนาดท่านเป็นระดับนั้นแล้ว ยังมีการวิ่งเต้นถูกไหมครับ แต่ว่าท่านอยู่ระดับศาลฎีกาแล้ว ท่านมั่นคง ใครโยกคลอนไม่ได้ แต่ถ้าเผื่อคดีเหล่านี้เนี่ยครับ จะเห็นได้ว่ามีหลายคดีที่จะต้องมาสู่ศาลชั้นต้น ท่านที่เคารพครับ ถ้าหากว่าศาลไม่เป็นหลักเสียแล้วเนี่ยครับ ถ้ามันโยกคลอนได้ มีการวิ่งเต้น มีการหาเสียงได้เนี่ย ระบบเสียหายมากครับผม ต้องมั่นคงครับ แล้วต้องให้ศาลฎีกา ศาลสูงนะครับ ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาช่วยกันดูแล และศาลชั้นต้นนี้ต่อไปก็จะเข้าระบบเองครับผม เพราะฉะนั้นก็ในส่วนของท่านอาจารย์ขอแปรญัตติที่ว่า ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ ท่านขอแปรญัตติตรงนี้มาขอเพิ่มเติมและตรงวรรคท้ายเนี่ยครับ ก็ยังมีกรรมวิธีการบางอย่างท่านเนี่ยครับ ยังเห็นว่าน่าจะมาจากคนนอก กระผมก็เลยขอเฉพาะตรงเนี่ยครับ แต่ว่าในวรรคท้ายนี้เห็นด้วยครับ ที่บอกว่า ในกรณีที่มีการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) ไม่มี หรือมีไม่ครบ ๒ คน และคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน เห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม จำนวนดังกล่าวพิจารณาได้ อันนี้เห็นด้วยครับ ขอเพิ่มครับ ส่วนใน (๓) นะครับ ที่บอกว่า กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ คน ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ ได้รับเลือกจากวุฒิสภา อันนี้ยอมให้ท่านแก้ครับ แต่ว่าขอให้มีการโหวตนะครับ เฉพาะประเด็นนี้เท่านั้นนะครับ คือยอมท่านแล้ว ที่จริงยอมท่านแล้ว แต่ว่าเนื่องจากว่ากรรมวิธีการมีบางท่านยังอยากให้ออกของเดิมอยู่ ก็เลยขอความกรุณาว่า ขอโหวตเฉพาะอันนี้เท่านั้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมเรียนนิดหนึ่งนะครับ (๓) เนี่ยครับ จริง ๆ ถ้าตัดออกตามอาจารย์สวัสดิ์เสนอนี้ ไม่จำเป็นต้องมีนะครับ เพราะเจตนาตาม ๒๕๔๐ ที่เขามี เขาต้องการคนนอก เขาอยากให้ออกนอกเนี่ยครับที่ไม่ใช่ศาลไปอยู่ใน กต. เพราะสมัยก่อน กต. มีแต่ศาลล้วน เขาก็เลยใส่

ตรงนี้ไว้ ถ้าตัดตรงนี้ออกก็ไม่จำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิ (๓) เพราะ (๒) มีผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละศาลอยู่แล้วนะครับ เขาต้องการความโปร่งใสในศาล ที่ผ่านมานี้ผมไม่ได้อภิปรายนะครับ ผมให้ข้อมูลครับ ว่าที่ผ่านมามีวุฒิสภาเลือกแล้วได้อาจารย์มหาวิทยาลัยนี่นะครับไปเป็น กต. ผู้ทรงคุณวุฒิ ศาลก็ทำงานได้ดี คนนอกเขาก็สามารถรู้ข้อมูล รู้เหตุการณ์ในศาลเป็นอย่างไร ถ้าท่านไปตัดตรงนี้ออก มันไม่จำเป็นต้องมี อาจารย์สวัสดิ์ครับ เจตนารมณ์เดิมนี้ครับ เขาอยากให้ กต. นี้โปร่งใสครับ ให้มีคนนอกเข้าไปด้วยครับ อาจารย์สวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ ไซติพานิช : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ถ้าคณะกรรมการยกกว้างเขาตัดนะครับ ผมให้ท่านอภิปราย เพราะถือว่ากรรมการเขาแก้ ผมก็เลยตกลงกับอาจารย์สวัสดิ์ก่อนนะครับ ว่าเฉพาะ (๓) นี้เจตนารมณ์คืออะไร

นายการุณ ไสงาม : พอดีเห็นว่าท่านประธานดูเหมือนไม่ได้แปรญัตติเอาไว้ เห็นอภิปราย ถ้าท่านประธานจะอภิปราย ให้ผมอภิปรายแทนก็ได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านนั่งลงได้ครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมอภิปรายได้เหมือนประธาน บางทีอาจจะดีกว่าด้วยซ้ำไปนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ ผมประธาน ผมพูดได้ครับ อาจารย์สวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ ไซติพานิช : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธาน ผมยังฟังท่านพูดอีกสักครั้งเถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ คืออย่างนี้ เจตนารมณ์ตอน ๒๕๔๐ ผมเป็น สสร. นี่นะครับ เขามี (๓) นี้ เพราะเขา
 ต้องการให้เอาคนนอกที่ไม่เป็นศาล ไม่เคยเป็นตุลาการเข้ามาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 นะครับ จะได้สร้างความโปร่งใสในการทำหน้าที่ของ กต. นะครับ จะได้มีคนนอก ถ้าหาก
 ว่าตัดตรงนี้ออกแล้วมันก็ไม่จำเป็นต้องมี (๓) นะครับ มันก็คือเท่ากับเขาก็ส่งคนผู้
 พิพากษา เคยเป็นผู้พิพากษามาหมด มันก็ไม่มีประโยชน์ ก็เลยกราบเรียนว่าน่าจะใช้หลัก
 เดิมนะครับ ก็เลยหารือท่านอาจารย์ จะได้ไม่ต้องโหวต

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ไม่ใช่ครับ ท่านประธาน คือองค์ประกอบของ กต.
 นี้ยังมีอีก ๒ คน ใสใหม่ครับ ต้องเหลืออีก ๒ คน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่เฉพาะ (๓) นะครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : เฉพาะ (๓) ครับ ถ้าตัดออกหมดเท่ากับ
 องค์ประกอบ ๒ คนนี้มันไม่มี ใสใหม่ครับ ที่นี้ ๒ คนนี้มาจากการรับเลือกตั้งจากวุฒิสภา
 ปัญหาว่าถ้าเอาอย่างท่านประธานว่านี้ ผมขอถามว่า แล้วคนที่เคยเป็นข้าราชการตุลาการ
 มาเนี่ย เขาเลวหรือเขาไม่ดียังไงหรือ ถ้าเขาพ้นมาแล้วนะ เขาเป็นคนเลวหรือเขาไม่ดีหรือ
 อย่างไรครับ ถึงต้องมาคิดกันเขา แล้วอย่างที่ผมเรียนแล้วว่า ถ้าเอาคนที่รู้งานเก่ง ๆ นี้
 เอาข้าราชการตุลาการเข้าไป ดีกว่าที่จะเอาบุคคลนอกด้วยซ้ำไป และคนนอกเข้าไป
 อยู่เพียง ๒ ปี ท่านมีเวลาศึกษางานใหม่ครับ มีการแต่งตั้งโยกย้ายใหญ่ปีหนึ่งมี ๒ ครั้ง
 คือพวกที่แทนปลดเกษียณในเดือนตุลา กับเดือนเมษา ๒ ปี ๔ ครั้งเท่านั้นนะ ท่านไม่มี
 เวลาหรอกครับ แล้วระบบของศาลนี้ท่านไม่รู้หรือว่าอะไรมันเป็นอะไร ซึ่งผมไม่ขอพูด
 ในที่นี้ ท่านวิพากษ์พูดอะไรมาเยอะแยะแล้ว ผมก็ไม่อยากจะพูดนะครับ แต่ผมก็เห็นว่า
 จะเป็นประโยชน์มากกว่า จะเป็นประโยชน์มากกว่าถ้าเอาอย่างผมว่านี่ เป็นประโยชน์
 มากกว่า ซึ่งท่านกรรมาธิการบางท่านก็เห็นด้วย แต่ว่าบางท่านก็อยากจะให้คงไว้
 แต่อยากจะให้โหวต อย่างนั้นใสใหม่ครับ ที่พูดเมื่อตะกี้เนี่ย แต่บางท่านก็เห็นด้วยกับผม
 แต่ว่าก็บอกว่าอยากให้โหวต ที่ผมเห็นว่าถ้าแก้อย่างที่ผมว่านี่ จะเป็นประโยชน์แก่วงการ
 ศาลมากกว่า รักษาไว้เถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : อำนาจอธิปไตยนี่นะครับ มันมี ๓ นิติบัญญัติ
บริหาร ก็ล้มลุกคลุกคลานกันอยู่นี่แหละครับ ก็มีศาลนี่แหละ อำนาจตุลาการนี่ยังยืนยงอยู่
ได้ เพราะฉะนั้นเราช่วยกันรักษาตรงนี้อาไว้เถอะครับ นะครับ จะได้ไว้เป็นที่พึ่งของ
ประชาชนได้ บริหารกับตุลาการนะท่าน ประธานโทษเถอะครับ ท่านประธานก็อยู่ใกล้ซิด
ให้เขาล้มลุกคลุกคลานกันมาตลอด ตรงนี้เก็บไว้เถอะครับ ช่วยกันรักษาเอาไว้ให้ดีครับ
ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวจะเข้าใจผิดครับ ท่านอาจารย์สวัสดิ์ครับ เดี่ยวผมเสียหาย ผมไม่ได้เจตนาว่า
ที่กราบเรียนไปนี่เพราะศาลไม่ดี ไม่ใช่ ผมเพียงแต่บอกเจตนาว่าเขาต้องการให้คนนอก
นี่นะครับ ที่ไม่ได้เป็นศาลมาเป็น ทำหน้าที่ตรงนี้นะครับ ผมชี้แจงเฉย ๆ เท่านั้นครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ผมขอประทานอภัยด้วยครับ ขอถอนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวครับ สมาชิก กรรมาธิการยื่นร่างเดิมอยู่หรือเปล่าครับ ยื่นร่างเดิมหรือเปล่าครับ
สมาชิกเขาขอแก้ไขนะครับ ผมเอา (๓) ก่อนนะครับ ของอาจารย์เจิมศักดิ์นี่ยังมีญาติของ
ท่านในส่วนที่แปรไว้ เมื่อกี้ท่านพลตำรวจโท ธรรมนิตย์ อภิปรายแล้ว ท่านจะเสริมหรือครับ

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร : (๓) ไม่เสริมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานครับ ผมได้แปรไว้มี ๒ วงเล็บ (๒) กับ (๓) (๓) นี่ไม่ได้
ตั้งใจ เพราะว่าอันนั้นเป็นเรื่องสภาเดียว กลับมาถึง (๒) ที่แปรไว้ โดยตัด ๖ คน ๔ คน
๒ คน ออก ผมเรียนอย่างนี้นะครับ ผมเองมีความลำบากใจที่จะอภิปรายตรงนี้ ก็ต้อง
ขอความกรุณาท่านตุลาการทั้งหลายที่อยู่ในห้องนี้ กรุณาเข้าใจผมด้วย ท่านกรุณา
เข้าใจผมด้วยนะครับ ท่านตุลาการทั้งหลาย อย่าเพิ่งคุยกันตอนนี้ กรุณานิดหนึ่งเถอะครับ

๒๕๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

รัศมี ๑๑๐/๓

คือไม่อย่างนั้นเดียวจะเข้าใจกันผิด ผมเองนี้ ได้รับหนังสือในฐานะที่เป็นประธาน
กรรมวิธีการประสานการมีส่วนร่วมของประชาชน ผมจำเป็นต้องประสานความเห็นของ
หลาย ๆ ฝ่าย เพื่อที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็น แล้วผมก็ได้รับหนังสือพร้อมกับบรรดา
ตุลาการศาลชั้นต้นได้มาหาที่ห้องทำงาน -----

- ๑๑๑/๑

ผมก็ขอให้ พลตำรวจโท ธรรมนิศย์ ได้นั่งฟังอยู่ด้วย เมื่อผมฟังแล้วนี้ ผมเองอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็แล้วแต่ แต่ก็เช่นเดียวกันกับเรื่อง ท่านจำได้ไหม ผมเคยอภิปรายเรื่องมีองค์กรหนึ่ง หรือองค์กรเฉย ๆ ที่เรื่อง กสช. และ กทช. ท่านจำได้ใช่ไหมครับ นั่นผมอยู่ในวงการสื่อ สมาคมสื่อทั้งหลายทำหน้าที่แล้วก็ยกขบวนมาหาผมเหมือนกันเลย กับศาล ผมก็รับมา แล้ววันนั้นผมก็อภิปรายทั้งความเห็นของเขา เพราะว่าผมก็บอกสัญญากับเขาไว้ว่า ผมจะนำความเห็นของเขามาให้เพื่อน สสร. และกรรมการฯ ได้รับทราบอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วผมก็อภิปรายโต้ตอบกันเองกับตัวผมเอง จำได้ใช่ไหมครับวันนั้น ว่าตัวผมเองนี่ก็มีความเห็นอะไรที่ต่าง อะไรที่เหมือนกัน มือซ้าย มือขวา ผมทะเลาะกันเองตลอด ผมคิดว่าวันนี้ผมก็จำเป็นที่จะต้องทำอะไรคล้าย ๆ อย่างนั้น แต่จะใช้เวลาสั้น ๆ นิดเดียว เมื่อรับมาแล้วผมก็จำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลกับท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญอย่างตรงไปตรงมา

ประการที่ ๑ เท่าที่ผมฟังดูนี้บรรดาตุลาการศาลชั้นต้นนั้นอยากจะเห็นการปกครองคล้าย ๆ กับระบอบประชาธิปไตย ที่จะให้เสียงทุกคนมีสิทธิมีเสียงเท่า ๆ กัน เพราะฉะนั้นศาลชั้นต้นนี้บอกว่ามีอยู่ประมาณ ๓,๐๐๐ ศาลอุทธรณ์มีอยู่ ๓๘๔ และฎีกามีอยู่ ๙๗ คน หรือ ๘๗ คน เพราะฉะนั้นเขาก็อยากจะเห็นว่า จริง ๆ แล้วอยากจะเห็นว่าทุกชั้นนี้ได้มีส่วนร่วม หรือว่าได้มีโอกาสอยู่ในคณะกรรมการตุลาการ เขามองภาพเป็นคล้าย ๆ สภา แต่เขาก็บอกว่าเขาก็ไม่ได้ถึงกับเอาตามสัดส่วนว่า ๓,๐๐๐ จะต้องได้มาก เหมือนกับว่าเวลาพวกเราคำนวณสัดส่วนว่าจังหวัดหนึ่งนี้มีประชากรเท่าไร สว. สส. ก็ต้องมีมากกว่า ถ้าหากว่ามีประชากรมากกว่า แต่เขาก็บอกว่าเขาขอว่าชั้นละ ๒ คน ชั้นละเท่ากันก็แล้วกัน เขาว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะเขาบอกว่าชั้นต้นแม้มีมากกว่ามี ๓,๐๐๐ เขาก็ขอจำนวนเท่ากับอุทธรณ์และเท่ากับฎีกา เท่ากับว่าเขาถือระบบอาวุโสและระบบชั้นทั้งหลาย ในขณะที่เดียวกันเขาก็บอกผมด้วย พยายามบอกว่า อาจารย์อย่าได้เป็นห่วงเลยว่าในระดับชั้นต้นนี้จะเลือกเอาเด็ก ๆ มา เพราะจะเอาแต่คนประมาณร้อยคนแรกที่อาวุโส แล้วก็ระดับอธิบดีศาลซึ่งกำลังจะไปเป็นศาลอุทธรณ์อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นพวกนี้ผู้ใหญ่ ขณะเดียวกันก็ผ่านงานผ่านการมา บางคนก็ประมาณถึง ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นน่าจะพอรู้เรื่องพอสมควร เขาก็บอกว่าระบบเดิมนี่ ที่เป็นระบบที่ศาล

ศาลฎีกาเป็นหลักนี้มันเลยมีการระบบอุปถัมภ์วิ่งเต้น เพื่อที่จะให้บรรดา กต. ที่มาจาก ศาลฎีกานี้อุปถัมภ์คำฐเป็นพรรคพวก เป็นสาย เป็นกลุ่ม เพราะฉะนั้นเขาก็บอกว่า อันนั้นก็ มีข้อเสียนะครับ ส่วนระบบนี้ผมก็ถามเขาว่า ระบบนี้มันเป็นระบบที่เด็กปกครองผู้ใหญ่ หรือเปล่า เพราะว่า กต. นี้มันเป็นระบบ ไม่ใช่ระบบเลือกตั้งเหมือนประชาธิปไตย แต่มันเป็นระบบการบริหารงานซึ่งมันจะมีปัญหาใหม่ เพราะการบริหารงานเราใช้ระบบเลือกตั้ง ที่กลายเป็นว่าผู้น้อย ผู้ใหญ่เท่ากัน แล้วเลือกกันนี้ ขึ้นไปมันจะมีปัญหาใหม่ แล้วในที่สุด ผมก็ถามว่า กลายเป็นผู้พิพากษาผู้ใหญ่จะต้องหาเสียงและเอาใจกับผู้พิพากษาเด็กใหม่ เพราะว่าทุกท่านมีสิทธิในการไปเลือกหมด ไม่ใช่ศาลฎีกาเลือก ผู้พิพากษาศาลฎีกาเลือก ตัวแทนศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เลือก ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แต่เขาให้ทั้งหมด นั้นมีสิทธิลงคะแนนเสียงเหมือน ๆ กัน ผมก็ถามว่าอย่างนี้จะมีปัญหาใหม่ในเรื่องของการ บริหารงาน ขณะเดียวกันผมก็ถามว่า แล้วการหาเสียงนี้จะสร้างความแตกแยกใหม่ ผมก็ ใช้วิธีชักค้ำไปตลอดเวลา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าผมเองเคยผ่านงานในมหาวิทยาลัย แล้วก็มีอยู่สมัยหนึ่งที่การบริหารงานในมหาวิทยาลัยเรากลับไปนิยมในเรื่องของการ เลือกตั้งอธิการบดี -----

ผมว่าคล้ายกันครับ ในมหาวิทยาลัยมีข้าราชการอยู่ ๓ ประเภท มี ๒ ประเภทใหญ่ ๆ แล้วก็มีนักศึกษาด้วย ก็คือว่ามีอาจารย์เป็นข้าราชการ สาย ก แล้วก็มีข้าราชการสาย ข คือข้าราชการธุรการ แล้วก็มีนักศึกษา เราเจอปัญหาเหมือนกันว่าเราจะเลือกอธิการบดีกันอย่างไร แล้วสมัยหนึ่งนี่ระบอบประชาธิปไตยที่เราคิดกันว่าประชาธิปไตยคือการเลือกตั้ง มันเข้าเผยแพร่ไปในมหาวิทยาลัย ในที่สุดก็มีปัญหาหนัก อาจารย์มานิจเคยเป็นท่านอาจารย์มานิจที่นั่นเป็นกรรมาธิการ กรรมาธิการนั่งอยู่ตรงนี้ผมนี่ชื่อ นามสกุลท่านไม่ออก ท่านเคยเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมเป็นประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยต้องไปสรรหาผู้ที่จะมาเป็นอธิการบดี ท่านยังจำได้ใช่ไหม เราเคยทำงานร่วมกันจำได้ไหมครับ เราเจอปัญหาเหมือนกันเลย เพราะว่าเราเคยใช้ระบอบทั้งหลายนี้มันมาแบบประเภทต้องมาจากการเลือกตั้ง ต้องสัดส่วนใกล้เคียงกัน เราก็มีปัญหา แล้วถ้าดูเพื่อนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ การเลือกตั้งมันเลยแตกเป็น ๒ ฝ่ายอีกก็เลยมีปัญหาอีก รามคำแหงหนักเลย พูดกันว่ามีการจ่ายเงินจ่ายทองกันหนักเข้าไปอีก ไหนจะเสียงนักศึกษา คุณมานิจจำได้ใช่ไหมครับ เสียงนักศึกษามาแบบหนึ่ง เสียงอาจารย์มาแบบหนึ่ง เสียงข้าราชการมาอีกแบบหนึ่ง มันจะทำกันอย่างไร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับรบกวนขอเข้ามาที่ศาลได้ไหมครับ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมเรียนแล้วว่าผมพูดด้วยความยากลำบาก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจครับ เข้าใจ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กรุณาฟังตรงนี้ ท่านฟังผมออกนะ ว่าทำไมผมถึงต้องไปพูดถึงมหาวิทยาลัย ท่านกรุณาฟังเถอะครับ ผมเปลี่ยนคำว่ามหาวิทยาลัย คือ ศาล มันก็เหมือนกันใช่ไหม ผมเรียนแล้วว่าท่านนี่มอบหมายให้ผมไปเป็นประธานประสานการมีส่วนร่วม ผมก็ต้องทำหน้าที่ผมอย่างสมบูรณ์ แล้วผมก็ต้องให้ความเห็นหลายฝ่าย เอาละครับ ถ้าอย่างนั้นผมเอาแค่นี้ก็แล้วกันพูดมากก็ไม่ค่อยดี ตกลง

๒๕๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

วันนี้ ๑๑๒/๒

การบริหารงานกับเรื่องของประชาธิปไตยระบบตัวแทนมันจะผสมผสานกันอย่างไร
อย่างไรจึงเหมาะสม เพราะฉะนั้นคุณธรรมนิตยกับผมก็เลยแปรญัตติว่าอย่าไปยุ่งกับ
เขาเลย คือบอกแต่ว่ามีศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ แล้วก็ศาลชั้นต้น ขอให้ท่านทั้งหลายใน
ห้องนี้ตัดสินใจเอาเองก็แล้วกันว่าจะมีกี่คน หรือจะไม่เอาเลย ญัตติของผมกับคุณ
ธรรมนิตย หรือว่าจะเอาด้วยกับญัตติของผมกับคุณธรรมนิตย ก็ขอให้ที่ประชุมนี้เป็น
ผู้ตัดสินใจก็แล้วกัน ท่านประธานเบรกผม ผมก็หยุดแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ ครับท่านกรรมาธิการจะตอบไหมครับ แปรญัตติแบบนี้ให้สภา
มาเลือกไม่ได้ นะครับ ก็เอาเท่าที่มีละครับ อย่างนั้นผมขออนุญาตโหวตนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ในมาตรา ๒๑๖ นะครับ กรรมาธิการมีการแก้ไข มีใหม่ครับ มีการแก้ไขนะครับ
ตามที่กรรมาธิการยอมแก้ไขในวรรคที่ ๓ นะครับ ท่านขอแก้อย่างไรครับ ขอเพิ่มวรรคสาม
จากอาจารย์สวัสดิ์ไม่ใช่หรือครับ ใช่ใหม่ครับ นะครับ กรรมาธิการเห็นด้วยกับอาจารย์
สวัสดิ์ที่ขอเพิ่มวรรคที่ ๓ นะครับ เป็นวรรคท้ายนี้ นะครับคือวรรคที่ ๓ นี้ ผมก็จะถามว่า
มีสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยมีไหมครับ ก็คือเห็นไปตามร่างเดิมทั้งหมดนะครับ
ที่กรรมาธิการเสนอแนะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ เห็นชอบให้มีการเพิ่มวรรคสามเข้ามา นะครับ ตามที่อาจารย์สวัสดิ์เสนอ
นะครับ ดังนั้นนะครับในส่วนที่มีสมาชิกขอแปรญัตติไว้ นะครับ ผมขอถาม (๒) ก่อน
นะครับ (๒) ของอาจารย์เจิมศักดิ์นี้เมื่อเสนอไปแล้วสมาชิกคงตัดสินใจไม่ได้ นะครับ
ว่าจะให้เพิ่มกี่คนนะครับ ขออนุญาตไม่นำมาลงมติ นะครับ -----

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ท่านกรุณาคุณ
 นะครับ สิ่งที่ผมเสนอนี้ สิ่งที่คุณเสนอ เสนอให้ตัดจำนวนออกทั้งหมด หมายความว่า
 รัฐธรรมนูญไม่ต้องระบุจำนวน มันเคยมีรัฐธรรมนูญสมัยหนึ่งไม่เคยกำหนดจำนวนนะครับ
 แล้ว ๒๕๔๐ นี้ไปกำหนด ผมได้ดูของเก่าว่าไม่เคยมีการกำหนด แล้วให้ตุลาการเขาไป
 ตกลง เขาไปออกกฎระเบียบอะไร เขาเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่ ไปออกกันเอาเอง จะมีก็ชั้น
 ชั้นละก็คน เรื่องของท่าน แต่แล้วบอกว่ามี ๓ โดยไม่บอกจำนวน อันนั้นเป็นสิ่งที่
 คุณธรรมนิตย์กับผมได้ปรึกษาหารือแล้ว ก็เลยเสนอนี้เข้าไป ไม่ใช่ทำให้ท่านไปเติมเอาเอง
 นะครับ ไม่ระบุเลย เป็นกฎหมายที่ไม่ระบุจำนวนและให้ กต. ไปตกลงกันเอาเอง คราวนี้
 เมื่อกี้ก็ถามคุณธรรมนิตย์ว่า ของคุณวัชรานี้ได้แปรญัตติไว้ก็คือ ๔ อะ เขาถอนไปแล้วหรือ
 ๖๔๔ นั้น ถอนไปแล้วหรือ อ้าว ผมกำลังจะถอนไปหาคุณธรรมนิตย์ คุณธรรมนิตย์กำลัง
 จะถอน บอกว่าให้ไปเอาของคุณวัชรานะ เลยกตตกลงต่างคนต่างถอนหรือไง

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ยืนยันอันนี้ก็แล้วกันนะ

นายวัชราน หงส์ประภัสสร : ผมยังไม่ได้ถอนนะครับ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวตอบอาจารย์เจิมศักดิ์ก่อนนะครับ เดี่ยวจะเข้าใจผิด ที่ไม่ระบุจำนวนนี้ นะครับ
 ส่วนใหญ่เขาก็จะไประบุในวรรคอื่น อย่างเช่น คุณสมบัติ ลักษณะ จำนวน วิธีการ
 นี้ นะครับ เขาถึงจะไปกำหนดจำนวนที่หลังได้ นะครับ ไม่ใช่ปล่อยไปลอย ๆ แบบนี้ นะครับ
 อย่างนั้นผมขออนุญาตถามแล้วกันนะครับ ในวรรคที่ ๒ นะครับ มีท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
 กับท่านวัชรานขอแปรญัตติไว้ นะครับ วรรคสองกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข

(นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
 มีสัตญาณมาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ในวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๑๖ นะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข หากสมาชิกเห็นด้วยกับ

๒๕๘

สสร ๓๓/๒๕๕๐

วสรินทร์ ๑๑๓/๒

กรรมวิธีการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้ขอคำแปรญัตตินะครับ ทั้งของอาจารย์
เจิมศักดิ์และท่านวัชรา ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ พรรคหนึ่ง (๒)
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พรรคหนึ่ง (๒) เมื่อก็ผมบอกพรรคสองหรือครับ อย่างนั้นขออภัยนะครับ พอดีพูดผิดไป
นะครับ ในพรรคที่ ๑ (๒) นะครับ หากเห็นด้วยกับกรรมวิธีการให้กด เห็นด้วย
หากเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติดังกล่าว ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ
เห็นด้วย ๖๐ ไม่เห็นด้วย ๖งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ๑ นะครับ เป็นไปตาม
กรรมวิธีการนะครับ พรรคที่ ๒

ส่วนวรรคที่ ๓ นะครับ กรรมการไม่ได้แก้ไข มีท่านอาจารย์สวัสดิ์นะครับ
ขอตัดคำว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ ออกนะครับ ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับ
ท่านวัชรานะครับ ข้อความเดียวกันนะครับ ผมขอลาท่านสมาชิกครับ (๓) ครับ

นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ไม่ใช่ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคที่ ๓ นะครับ (๓) นะครับ

นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ในวรรคหนึ่ง (๓) ของท่านอาจารย์สวัสดิ์ โชติพานิช นี้ ท่านขอปรับถ้อยคำ และคณะ
กรรมการเห็นชอบด้วยให้ปรับถ้อยคำว่า ตัดคำว่า หรือเคยเป็น นี้ออกจากของ
กรรมการนะครับ ก็จะอ่านของท่านได้ความว่า (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน
๒ คน ซึ่งไม่เป็นข้าราชการตุลาการ และได้รับเลือกจากวุฒิสภา นี้ของท่านสวัสดิ์
โชติพานิช แต่ของกรรมการนั้นอยู่อย่างเดิมครับ ห้ามทั้ง เคยเป็นตุลาการก็ได้เลือก
ไม่ได้ครับ

๒๖๑

สสว ๓๓/๒๕๕๐

กมลมาศ ๑๑๔/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของกรรมาธิการคือไม่เป็นหรือเคยเป็นนี้ห้ามหมดนะครับ แต่ของอาจารย์สวัสดิ์นี่ ห้าม
ไม่เป็นนี่นะครับ แต่เคยเป็นนี้ให้เป็นที่ใหม่ครับ และของอาจารย์วิชาละครับ
ท่านยังคงร่างเดิมของท่านอยู่หรือเปล่าครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : เอาอย่างอาจารย์สวัสดิ์ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกเข้าใจใหม่ครับ เข้าใจนะครับ อย่างนั้นผม ถ้าท่านสมาชิกเข้าใจแล้ว
นะครับ ผมขอถามท่านสมาชิกนะครับ มาตรา ๒๑๖ (๓) นะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข
หากสมาชิกเห็นด้วย ให้กดคำว่า เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้ขอคำแปรญัตติ ให้กด
ไม่เห็นด้วย นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิชา หงส์ประภัศร : โทษครับ ไม่ต้องลงมติมิใช่หรือครับ
ประนีประนอมกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงมติ กรรมาธิการเขายังยื่นร่างเดิมเขาอยู่ครับ เข้าใจหรือยังครับ มีท่านใดสงสัยใหม่ครับ
ไม่มีนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ผมยังงงนิดหนึ่งครับ ตกลงว่าทาง
กรรมาธิการตอนนี้ ร่างล่าสุดของกรรมาธิการเป็นยังไงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เหมือนในหนังสือครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เหมือนในหนังสือเลยนะครับ แล้วของ
ผู้แปรญัตติเป็นยังไงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผู้แปรญัตตินี้ะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ให้ตัดวรรคหลังหรือเปล่าครับ

๒๖๒

สัทธิ ๓๓/๒๕๕๐

กมลมาศ ๑๑๔/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ให้ตัดคำว่า เคยเป็น ออกนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ตัดคำว่า เคยเป็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
หรือเคยเป็น ออก

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : หรือเคยเป็น ออก แค่นั้นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจหรือยังครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ เข้าใจแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนหรือยังครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้วปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ผมเพียงสงสัยนิดหนึ่งว่า ถ้าเห็นด้วยกับผมนี้
นะครับ ลงว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่เป็นไรครับ เห็นด้วย ๒๙ ไม่เห็นด้วย ๔๑ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๑ ครับ
ก็เป็นไปตามอาจารย์สวัสดิ์นะครับ หายงหรือยังครับ

๒๖๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

กมลมาศ ๑๑๔/๓

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ความจริงผมลงไว้แล้ว ผมย้ำให้แน่นอนเท่านั้นนะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตกลงหายงแล้วนะครับ ครับ อาจารย์จรูญครับ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผมขออนุญาตปรับถ้อยคำในวรรคสามที่วรรคท้ายนะครับ ที่ท่านสมาชิกได้ขอ
แปรญัติตีเพิ่มเข้ามา และคณะกรรมการเห็นชอบด้วยนะครับ เพราะว่าถ้อยคำนี้
ยังไม่ชัดทีเดียวนะครับ ผมขออนุญาตปรับนิดหนึ่งนะครับ เป็นอย่างนี้ครับ ในกรณีที่
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) ไม่มี หรือมีไม่ครบสองคน และคณะกรรมการ
ตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน เห็นว่ามีเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความ
เห็นชอบให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนดังกล่าว เป็นองค์ประกอบและ
องค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้ อย่างนี้ก็จะครบ หลักการเหมือนเดิมครับ แต่ทำ
ให้ชัดขึ้นว่า จะไปพิจารณาเรื่องอื่นนี้ไม่ได้นะครับ ได้เฉพาะเรื่องเร่งด่วนนั้น แล้วก็ต้องเป็น
องค์ประกอบครบ องค์ประชุมครบ ๗ คนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านสมาชิกไม่เห็นด้วยมีไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ถามครับ การุณ ไสงาม สสร. ขอถามครับ ถ้าอย่างนี้
มันจะกลายเป็นขาดองค์ประกอบหรือเปล่า เช่นสมมุติ สว. นี่นะครับ มีทั้งเลือกตั้งกับ
สรรหา ถ้าเกิดสรรหายังไม่มานี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คนละเรื่องกันครับ

นายการุณ ไสงาม : เดี่ยวมันจะไม่ครบองค์ประกอบ เกรงว่าไม่ครบองค์
นะ อันนี้มันจะขาดองค์ไปนะ ตรง (๓) นะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวให้อาจารย์จรูญตอบครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
จรัญ ภักดีธนากุล กรรมาธิการครับ ด้วยเหตุผลที่ท่านสมาชิกทั้งนี้ นะครับ ก็จึงจำเป็น
จะต้องปรับถ้อยคำ เป็นว่า ให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนดังกล่าวเป็น
องค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้ เพราะว่าอย่างนี้เราจึงต้องเขียน
ยกเว้นไว้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไปได้ไหมครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ระดับท่านจรัญปรับอย่างนี้ แล้วไปไม่ได้ก็ไม่รู้ใครจะ
ปรับได้แล้วละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่ขัดข้องนะครับ เปล่า กลัวท่านแย้งนี้ครับ เดี่ยวไม่จบครับ ในมาตรา ๒๑๖
มีท่านใดติดค้างวรรคใด ส่วนใดใหม่ครับ ไม่มีนะครับ มีอะไรติดค้างครับอาจารย์พิเชียร

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขออนุญาตสั้น ๆ นิดเดียวครับ ตกลง
ใน (๒) นี้ เป็นไปตามที่กรรมาธิการได้เขียนไว้ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ตามนั้นเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : หก สี่ สอง นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็ตามนั้นละครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ ขอบคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นถือว่าเป็นมติที่ประชุมในมาตรา ๒๑๖ นะครับ ผ่านนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๑๗ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๔ ศาลปกครอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๘ มีการ
แก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และมีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงส่วนที่เพิ่มเติมด้วยครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ท่านประธานครับ ผม นายสมยศ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวล่ะครับ ท่านสมยศครับ ให้กรรมาธิการชี้แจงส่วนที่เพิ่มเติม ท่านจะได้เข้าใจครับ เชิญท่าน
กรรมาธิการครับ ๒๑๘ นะครับ ที่ท่านเพิ่มมา อธิบายส่วนที่เพิ่มก่อนครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ในวรรคสองที่เพิ่มมานะครับ เป็น
เรื่องที่กำหนดให้ชัดเจนว่า อำนาจศาลปกครองที่กำหนดไว้ให้วินิจฉัยเรื่องคดีพิพาท
ระหว่างหน่วยราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอะไรนี้ครับ กับเอกชน หรือระหว่างหน่วย
ราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งรวมไปถึงองค์การตามรัฐธรรมนูญนั้น เนื่องจากการใช้อำนาจ
ทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วย
ราชการหรือเจ้าหน้าที่ หรือองค์การตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง
นั้น เขตอำนาจของศาลปกครองดังกล่าวนี้ ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์การตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ ขององค์การตามรัฐธรรมนูญนั้น
อันนี้เป็นการกำหนดว่า ถ้าการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์การตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้
เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์การตามรัฐธรรมนูญนั้น เช่น เรื่องของ
กต. นะครับ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามที่รัฐธรรมนูญระบุให้อำนาจไว้ชัดเจน แล้วก็จะ
ไม่ใช่เรื่องที่ศาลปกครองจะมีอำนาจในคดีนั้นได้ เขียนไว้ให้ชัดเจนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกที่แปรญัตติไว้ นะครับ มีกลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย นะครับ
กับอาจารย์วัชรา นะครับ อาจารย์วัชราเพิ่มวรรคนะครับ เชิญกลุ่มอาจารย์วิชัยก่อนครับ

๒๖๖

สสร ๓๓/๒๕๕๐

คั่นสนีัย ๑๑๕/๓

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย สสร. นะครับ ผมได้รับมอบหมายจากกลุ่มให้
มาแปรญัตติในมาตรานี้ นะครับ ด้วยเนื่องจากว่า เราได้รับคำเสนอมาจาก ๒ หน่วยงาน
ด้วยกันนะครับ คือจาก สนช. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และ ปปช. นะครับ คือในส่วนที่เรา
เสนอมานี้ นะครับ ก็ได้รับการเพิ่มเติมในวรรคสอง นะครับ ก็ช่วยทำให้ความเข้าใจของ
ปปช. นี้ได้หมดไป นะครับ -----

- ๑๑๖/๑

แต่ในส่วนของ สนช. นะครับ ก็อยากจะเพิ่มนะครับ คงเหลือแต่ในส่วนที่ว่า ในบรรทัดที่ ๓ นะครับ คือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วก็เพิ่มเติมเข้าไปว่า ที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแล ของรัฐบาลนะครับ อันนี้คือส่วนที่ขอเพิ่มนะครับ กับเอกชน อันนี้ผมอ่านต่อไปเลยนะครับ หรือระหว่างหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็กลับมาเหมือนเดิมครับ ราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันนี้เติมเข้าไปอีกนะครับ ที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วยกัน ซึ่งเป็นข้อพิพาท อันนี้ขอเติมครับ อันนี้เนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครอง ตรงนี้ที่ขอเอาออกนี่ขอเอาออก นะครับ กระทำหรือละเว้นการกระทำของหน่วยงานราชการ เท่านั้นครับ ขอเพิ่มเติมตรงนี้ ครับ ส่วนอื่น อันนั้นก็ขอเอาออกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ของท่านเฉพาะในวรรคหนึ่งนี่นะครับ ของท่านกรรมาธิการจะชี้แจงใหม่ครับ เชิญครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อัศววิทย์ สุมาวงศ์ กรรมาธิการ ขอความที่ท่านกรรมาธิการสมยศได้ขอแปรญัตตินั้นนะครับ เป็นข้อความเดิมของเรื่องศาลปกครอง อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ซึ่งปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ทุกประการ ในเรื่องทีพูดถึงว่าหน่วยงานหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลนี่นะครับ เป็นจุดใหญ่ ที่ทำให้เกิดปัญหา ปัญหาก็คือว่า หน่วยงานหลายอัน หลายหน่วยงานนี้ไม่ได้อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล สิ่งที่จะอยู่ในอำนาจของศาลปกครองนี่คือเรื่องไม่ใช่ทุกเรื่องอยู่นะครับ ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครองอะไรต่าง ๆ แต่มีหน่วยงาน ซึ่งจุดมุ่งหมายก็คือต้องการให้ศาลปกครองดูแลสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นไปโดยชอบหรือไม่ แต่ถ้อยคำที่ใช้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลนี่ ข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานนั้นกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยงานนั้นกับเจ้าหน้าที่กันเองนี่ทำให้เกิดมีปัญหามาก ว่าการกระทำทางปกครอง คำสั่งทางปกครองของหน่วยงานบางหน่วยงาน ซึ่งไม่อยู่ในกำกับดูแลของ

รัฐบาลนี้ ไปอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองหรือไม่ ยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ กกต. สำนักงาน กกต. สำนักงาน ปปช. นี่ลงโทษเจ้าหน้าที่ของตนเอง ฐานผิดวินัยหรืออะไรก็ตามทีนี่ แล้วเจ้าหน้าที่เห็นว่าคำสั่งนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จะฟ้องต่อศาลปกครองให้พิจารณาว่าคำสั่งนั้นชอบหรือไม่ชอบ มีปัญหาทันทีว่าอยู่ในอำนาจของศาลปกครองหรือเปล่า ซึ่งเดิมในปี ๒๕๔๓ มีเรื่องเกี่ยวกับทำนองนี้ แต่ไม่ใช่เรื่องของคำสั่งนะครับ ไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยทำนองที่ว่า เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่อยู่ในบังคับบัญชาในกำกับดูแลของรัฐบาล ในเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับระเบียบ การพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมาอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง แต่ว่าศาลรัฐธรรมนูญเองก็มาดูทีหลังว่า ก็มาวินิจฉัยในปี ๒๕๔๙ ว่า การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีทั้งการใช้อำนาจตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและการใช้อำนาจทางปกครอง การใช้อำนาจของ กกต. ในการแต่งตั้ง กกต. ประจำจังหวัด และให้ กกต. ประจำจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นเรื่องของการบริหารจัดการภายในองค์กรของ กกต. ไม่ใช่เรื่องกรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ -----

ถ้าหากเป็นเรื่องของการใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ก็มีคำวินิจฉัยในปี ๒๕๔๖ ว่า ถือเป็นยุดิ ไม่เป็นการใช้อำนาจทางบริหารหรือทางปกครอง ฉะนั้นกรณีนั้นจะไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ฉะนั้นในเรื่องนี้ที่เราจะมาแก้ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้แก้ไขให้ชัดเจนในเรื่องนี้ ซึ่งก็เป็นไปตามแนววินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า อำนาจของศาลปกครองนั้นจะเป็นเรื่องที่พิจารณาพิพากษาคดีพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็จะมี ความหมายที่เราจะเห็นต่อไปว่าหมายถึงอะไรนะครับ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน ซึ่งเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาพิพากษา เรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง และวรรคสอง ก็บัญญัติให้ชัดเจนอย่างที่เรียนแล้วว่า เราบัญญัติต่อไปว่า เขตอำนาจศาลปกครอง ตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกรใช้ อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น เราไม่ได้ขยายอำนาจ ออกไป แต่เป็นเรื่องที่ทำให้ชัดเจนว่ามีอำนาจในคดีอะไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ วรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑๘ กรรมวิธีการชี้แจงแล้ว ท่านสมยศยังตั้งใจใหม่ครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ขอบพระคุณท่านกรรมาธิการนะครับ คงจะเป็นการช่วยอธิบายแทนให้กับ ปปช. ได้ฟังนะครับ เพราะว่าในข้อนี้ ปปช. เป็นคนเสนอเข้ามา ว่าอำนาจการตรวจสอบ การใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยชี้ขาดของ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ กับศาลปกครองนะครับ ว่ามีอำนาจตรวจสอบหรือไม่ นะครับ เป็นอันว่าชัดเจนนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสวี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านติดใจไหมครับ ไม่ติดใจแล้วนะครับ พรรคที่ ๒ นะครับ พรรคที่ ๒ มีของอาจารย์
คมสันนะครับ ขอสงวนความเห็นไว้ นะครับ เชิญอาจารย์คมสันครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม คมสัน โพธิ์คง ครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย และสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญครับ
ในประเด็นของพรรคสองที่ขอสงวนไว้ ไม่ใช่ประเด็นที่เห็นขัดแย้งหรือแตกต่างกับ
กรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ แต่ผมเห็นว่าในแง่ของถ้อยคำเป็นกรณีที่มีปัญหา
นะครับ เกรงว่าจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ นะครับ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ
ท่านประธานครับ ในพรรคสองที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามานั้น วางหลักการว่า
เขตอำนาจศาลปกครองในการวินิจฉัยในเรื่องขององค์การตามรัฐธรรมนุญนี้ ไม่รวมถึงการ
วินิจฉัยชี้ขาดขององค์การตามรัฐธรรมนุญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนุญ
ขององค์การตามรัฐธรรมนุญนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า คำว่า
การวินิจฉัยชี้ขาดขององค์การตามรัฐธรรมนุญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตาม
รัฐธรรมนุญขององค์การตามรัฐธรรมนุญนั้น หมายถึงเรื่องของการตัดสินในเรื่องต่าง ๆ
ปัญหามันอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับว่า การตัดสินในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตาม
รัฐธรรมนุญ ที่กำหนดให้เป็นไปตามรัฐธรรมนุญ บางครั้งต้องอาศัยกฎเกณฑ์ซึ่งออกตาม
กฎหมายที่เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนุญ หรือเป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
ก็จะกลายเป็นว่าในเรื่องของการวินิจฉัยชี้ขาดนั้นจะมีการถูกชี้ขาดในเรื่องของตัวกฎ
ที่มาใช้ในการวินิจฉัยโดยองค์การหนึ่ง แล้วก็ในเรื่องของการชี้ขาดนั้นเป็นการวินิจฉัยโดย
อีกองค์การหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ศาลปกครอง ผมเกรงว่าเรื่องนี้จะกลายเป็นเรื่องที่มีปัญหา เรื่อง
ของความขัดแย้งกันในเรื่องของการใช้อำนาจหน้าที่ แล้วก็จะมาเกิดความสับสน ในเรื่อง
ของกระบวนการในการใช้อำนาจของศาลปกครองที่จะวินิจฉัยเรื่องนี้ โดยหลักการผมเห็น
ด้วยครับที่ศาลปกครองจะเข้ามาชี้ขาดในบางกรณีที่เป็นการใช้อำนาจทางปกครองของ
องค์การตามรัฐธรรมนุญ อย่างเช่น ในเรื่องของการบริหารงานบุคคลภายในองค์กร
ตามรัฐธรรมนุญ ในเรื่องของการดำเนินการบางเรื่อง ซึ่งไม่ใช่การดำเนินการในเรื่องของ

๒๓๑

สสว ๓๓/๒๕๕๐

ณัฐชนก ๑๑๗/๓

ตามรัฐธรรมนูญโดยตรง แต่ว่าถ้าข้อความดังเป็นที่กล่าวอย่างนี้ นะครับ ผมเกรงว่าจะเกิด
ปัญหาในทางปฏิบัติ ผมจึงได้เสนอด้วยคำครับ ในมาตรา ๒๑๘ วรรคสอง โดยแก้ไข
ให้เป็น ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทอันเกิดจากการใช้อำนาจของ
องค์กรตามรัฐธรรมนูญในคดีใดได้ตามเขตอำนาจที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรอิสระบัญญัติ คือแทนที่จะกำหนดไว้ในลักษณะตายตัว
เช่นนี้ ผมคิดว่าการที่ศาลปกครองจะพิจารณาเรื่องใด ผมคิดว่าให้ไปบัญญัติ
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ -----

- ๑๑๘/๑

หรือว่าในกฎหมายที่จัดตั้งองค์กรอิสระนั้น ผมคิดว่าเรื่องนี้จะเป็นความชัดเจนกว่า เพราะมีเช่นนั้นแล้วผมคิดว่า ตามวรรคสองที่เป็นร่างของกรรมาธิการนั้นอาจจะเกิด ปัญหาที่จะต้องตีความกันในเรื่องเขตอำนาจพอสมควรเลยครับสำหรับในเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ในวรรคสองนี้ นะครับ ที่อาจารย์คมสันสงวนความเห็นนี้นะครับ ขออนุญาตถาม นะครับ คือหลักการเดียวกับวรรคสองที่กรรมาธิการเพิ่มเข้ามาถูกไหมครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : หลักการเดียวกันครับ แต่เพียงแต่ ถ้อยคำนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ถ้อยคำที่ต่างกัน เปล่า เดียวผมจะได้ให้ลงมติเลือกนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจง ครับ

นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน กาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ กรรมาธิการนะคะ สำหรับบทบัญญัติในวรรคสอง ของมาตรา ๒๑๘ นี้ นะคะ เหตุที่จำเป็นต้องมีบัญญัติขึ้นไว้เนื่องจากรว่า ดิฉันจะขออนุญาต สรุปลงให้ท่านฟังเพียงสั้นๆ นะคะว่า การใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรของรัฐ ต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้วางหลักการเอาไว้ จะมีการใช้อำนาจหรือการดำเนินการ แบ่งเป็น ๓ ลักษณะใหญ่ ๆ ด้วยกันนะคะ ลักษณะที่ ๑ คือการใช้อำนาจโดยแท้ตาม รัฐธรรมนูญ เช่น อำนาจในการกำหนดการเลือกตั้ง หรือเพิกถอนการเลือกตั้งต่าง ๆ อำนาจในกรณีที่สอง คือการใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครอง ซึ่งเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรของรัฐ หรือส่วนงานต่าง ๆ ที่ใช้อำนาจของรัฐ เป็นผู้ดำเนินการ หรือดำเนินกิจการดังกล่าว และในส่วนที่ ๓ เป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรของรัฐกระทำการหรือใช้อำนาจทำนองเดียวกับเอกชนหรือนิติบุคคลทั่วไป ซึ่งในทั้ง ๓ อำนาจนี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้วางกลไกหรือหลักเกณฑ์ไว้ว่า ถ้าเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมีปัญหาเกิดขึ้นให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย ถ้าเป็นการใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครองมีปัญหาในการใช้อำนาจ

๒๓๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

สวริศา ๑๑๘/๒

ให้ศาลปกครองเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย และถ้าเป็นการใช้อำนาจดังเช่นเอกชน หรือนิติบุคคลทั่วไป เช่น การทำสัญญาทางแพ่ง เป็นต้น เกิดปัญหาขึ้น ให้ศาลยุติธรรม เป็นผู้วินิจฉัย บทบัญญัตินี้เดิมในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้บัญญัติครอบคลุมเอาไว้ ไม่ครบถ้วน คือยังตกหล่นเรื่องการใช้อำนาจขององค์กรอื่น หรือองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญที่พวกเราคุ้นเคยกัน ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้ครอบคลุมเอาไว้ เฉพาะเพียง ๒ ส่วน คือการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ และการใช้อำนาจเหมือนเอกชน ทั่วไป ยังขาดเรื่องการใช้อำนาจทางปกครอง การดำเนินกิจการทางปกครอง เช่น เรื่องการบริหารงานบุคคลขององค์กรเหล่านี้ เป็นต้น ดังนั้นบทบัญญัติมาตรา ๒๑๘ ใหม่จึงพยายามแก้ไขปัญหาหรืออุดช่องว่างที่เกิดขึ้น ซึ่งปรากฏตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาหลายฉบับด้วยกัน แต่เมื่อการพยายามจะอุดช่องว่าง หรือแก้ไข ปัญหาในส่วนนี้อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงตามหลัก หรือเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการบัญญัติให้มีศาลใน ๓ ส่วนที่จะต้องใช้อำนาจในการ วินิจฉัยชี้ขาด ด้วยเหตุนี้จึงเพิ่มบทบัญญัติในวรรคสองของมาตรา ๒๑๘ นี้ขึ้นมาเพื่อให้ เห็นชัดเจนว่า การใช้อำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นการใช้อำนาจวินิจฉัย ชี้ขาดโดยแท้ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้อำนาจไว้ เรื่องนั้นไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง จึงได้กำหนดไว้ให้ชัดเจนในลักษณะนี้ แต่ถ้าหากว่าเราใช้ข้อความหรือถ้อยคำในลักษณะ ที่ว่า เขตอำนาจของศาลให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติทั่วไปก็ตาม ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนก็คือ จะทำให้เขตอำนาจของศาลที่ถูกจัดตั้งขึ้นนี้มีความไม่แน่นอน เพราะจะต้องไปออก พระราชบัญญัติใหม่ในภายหลัง มีความไม่ชัดเจนในเรื่องเขตอำนาจของศาลค่อนข้าง สูงมากนะคะ เพราะว่าจะทำให้กลายเป็นว่าเขตอำนาจของศาลที่เราวางหลักการเอาไว้ ทั้ง ๓ ส่วนนี้

จะมีหรือไม่มี หรือจะมีแค่ไหนเพียงไรนี่ ต้องไปขึ้นอยู่กับ หรือต้องเป็นไปตามความผันแปร ในทางการเมืองในแต่ละยุคแต่ละสมัย เพราะว่าถ้าเรามอบอำนาจนี้ไปอยู่ที่ พระราชบัญญัติหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว ฝ่ายการเมืองซึ่งเรา ไม่ทราบว่ายุคไหนสมัยไหนจะเป็นอย่างไร เป็นผู้มีอำนาจที่จะตรากฎหมายหรือออก กฎหมายขึ้นมาว่า ณ ยุคนี้ สมัยนี้ ศาสนนี้ให้มีเขตอำนาจแค่นี้พอ อีกยุคหนึ่ง อีกสมัยหนึ่ง อาจจะทำให้เขตอำนาจออกไปก็ได้ อีกยุคหนึ่ง อีกสมัยหนึ่ง อาจจะทำให้เขตอำนาจ ของศาลลงไปก็ได้ หรือที่ร้ายที่สุด อีกยุคหนึ่ง สมัยหนึ่ง ไม่ตราพระราชบัญญัติเรื่องนี้ ขึ้นมาเลย ปล่อยให้ยังเป็นช่องว่างของกฎหมายต่อไปอีก ซึ่งเป็นปัญหาที่เราเคยประสบ มาแล้วในรอบ ๑๐ ปี ที่ผ่านมา แล้วเรากำลังพยายามจะแก้ปัญหาเช่นนี้อยู่ คณะกรรมการจึงเห็นว่า ในเมื่อเราเห็นแล้วว่าเรื่องนี้มีปัญหาเกิดขึ้น เราเองเห็นแล้วว่า เราสามารถที่จะหาช่องทางแก้ไขหรืออุดช่องว่างของปัญหาดังกล่าวนี้ได้ ให้เกิดความ แน่นนอนและชัดเจนขึ้นได้ เราไม่ควรจะให้เขตอำนาจของศาลอยู่บนความว่างเปล่า อยู่บน ความไม่ชัดเจนไม่แน่นอน หรืออยู่บนความต้องการของทางการเมือง ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการจึงเห็นว่า บทบัญญัติของมาตรา ๒๑๘ วรรคสองที่บัญญัตินี้ ได้เน้นย้ำ ให้เห็นถึงความชัดเจนของเขตอำนาจศาลในทั้ง ๓ กรณีที่กล่าวข้างต้นแล้วจะ ขอบพระคุณค่ะ

นายเสฐรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์คมสันยังติดใจไหมครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ติดใจครับ คือถ้าเป็นข้อความนี้ นะครับ ตามที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงนี้ ผมคิดว่า ไม่ชัดเจนครับท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นรายเรื่องเลยครับ ถ้าเช่นนั้น นะครับ ให้ดู ให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาเป็นรายเรื่องไปเลยนะครับว่าจะให้ศาลปกครอง พิจารณาหรือไม่ นะครับ ในการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐ นี้ ปราบกฏปัญหาในเรื่องของการ พุดง่าย ๆ นะครับว่า ไม่รู้ว่าศาลใดเป็นศาล ที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาในเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งกันแน่ ผมกราบเรียน ตรงนี้ครับ เพราะว่า เวลา กกต. วินิจฉัยเรื่องอะไรนี้ นะครับ สั่งการเลือกตั้งแล้วมีศาลแย่ง

กันทำครับว่าตนมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยในเรื่องนั้นนะครับ ผมมีความเห็นอย่างนี้
 ท่านประธานครับ ผมขอยกตัวอย่าง เช่น มาตรา ๒๓๑ อำนาจของคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งนะครับ ที่มีอำนาจหน้าที่ (๑) ออกประกาศ ระเบียบ กำหนดการทั้งหลาย
 เกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้งและการดำเนินการเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้เป็นไป
 โดยสุจริตและเที่ยงธรรม ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าการวางหลักเกณฑ์การหาเสียง
 การเลือกตั้งนี้ ซึ่งจะส่งผลต่อการชี้ขาดว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม
 หรือไม่นั้น ถ้าวางหลักการอย่างนี้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองในเรื่องระเบียบ แต่การ
 หาเสียงไม่ชอบธรรมซึ่งจะต้องวินิจฉัยไปอยู่เขตอำนาจของศาลฎีกา ประเด็นต่อมา
 วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติเกี่ยวกับข้อห้ามในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือ
 รัฐมนตรีขณะปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗๗ กรณีนี้เป็นการวางระเบียบโดยอาศัยกลไก
 ตามมาตรา ๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญ แต่ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ แต่มาอยู่
 ในเขตอำนาจของศาลปกครอง คำถามคือสมควรหรือไม่ คำถามหนึ่ง ต่อมาครับ
 ท่านประธานครับ กำหนดมาตรการควบคุมการบริจจาค่าเงินแก่พรรคการเมือง
 สนับสนุนเรื่องการเงินของพรรคการเมือง ซึ่งโดยหลักการโดยทั่วไปในหลักการที่ผ่านมา
 อยู่ในเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าเขียนเช่นนี้ก็มาอยู่ในเขตอำนาจของศาล
 ปกครองใช่หรือไม่ อันนี้คือคำถาม ต่อมาครับ เรื่องของกระบวนการในเรื่องของการ
 ประกาศผลการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติอยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง
 ใช่หรือไม่ครับ หรือควรจะอยู่ในเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ผลของการ
 เลือกตั้งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นที่เป็นปัญหา
 ท่านประธานครับ ว่าจะให้เรื่องของการชี้ขาดของ กกต. กิติ หรือองค์กรชี้ขาดตาม
 รัฐธรรมนูญก็ดี ซึ่งจริง ๆ แล้วมีอำนาจเฉพาะอยู่ตามองค์กรต่าง ๆ อยู่แล้วนี่นะครับ
 ถูกยกเว้น ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองนั้นถูกต้องครับ แต่มันมีอีกหลายประเด็น
 นะครับท่านประธานครับ -----

ถ้าวางอย่างนี้ เรื่องที่เคยอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นต้องมาอยู่ศาลปกครองทั้งหมด รวมทั้งถึงเรื่องของพรรคการเมืองด้วย ผมคิดว่าประเด็นนี้ การชี้แจงเมื่อสักครู่ไม่ได้ทำให้เกิดความแน่ชัดขึ้นมาเลยครับ ท่านประธานครับ การกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างนี้มีข้อความลอยครับ พรรคสองนี้ วินิจฉัยชี้ขาด แล้วกวาดอำนาจทุกประเภทที่ใช้ตามรัฐธรรมนูญไปอยู่ที่ศาลปกครองทั้งหมดนี้ โดยที่บางเรื่องนั้นเชื่อมโยงกับการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรอื่นอยู่ด้วย เช่น การออกกฎต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการชี้ขาดขององค์กรต่าง ๆ หรือศาลอื่นตามรัฐธรรมนูญนี้ กลับกลายมาอยู่อำนาจศาลปกครอง กลายเป็นว่าเรื่องหนึ่งอยู่ที่ศาลหนึ่ง ทั้งที่เป็นเรื่องเดียวกัน ชี้กฎอันหนึ่ง ชี้การกระทำอันหนึ่งไปอยู่อีกศาลหนึ่ง ผมว่ามีความสับสนเกิดขึ้นแน่ในกระบวนการพิจารณาของศาลทั้งหลายที่จะชี้ขาดในเรื่องนี้ การชี้ขาดการเลือกตั้งบางอย่างต้องอาศัยการวินิจฉัยเพิกถอนกฎบางเรื่อง ยกตัวอย่างนะครับ ท่านประธานครับ เช่น กรณีของ กกต. นี้ ชุดที่แล้วได้สั่งให้หั่นคุหาออกนะครับ ซึ่งเป็นการเลือกตั้งไม่ชอบ ถ้าเกิดจะต้องชี้ขาดว่าการเลือกตั้งไม่ชอบ ต้องรอให้ศาลปกครองวินิจฉัยกฎนั้นก่อนหรือเปล่า ผมคิดว่าประเด็นนี้กลายเป็นว่ากระบวนการต้องไปถึง ๒ ศาล เพราะความไม่ชัดเจนของการเขียนล่อยว่า วินิจฉัยชี้ขาดอย่างนี้ กระผมจึงเห็นว่าในแง่ของการกำหนดโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งกรมการได้วางกลไกไว้แล้วครับท่านประธานครับ ว่ากระบวนการออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นไม่ใช่ว่าจะทำได้โดยง่าย แล้วก็ไม่ใช่อยู่ที่ ๆ จะไม่ออกไม่ได้ แล้วก็พระราชบัญญัติที่จัดตั้งองค์กรตามที่ผมเสนอนี้ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญต้องเกิดครับ ภายใต้บทเฉพาะกาล ไม่มีการยกเว้นว่า ไม่มีการเกิดหรือไม่ยอมออกกฎหมาย เพราะว่าเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เพียงแต่มีพระราชบัญญัติจัดตั้งออกมารับรองให้ชัดเจน กระผมจึงเสนอวางหลักการตรงนี้ให้ท่านประธานครับ ไม่อยากให้มีการวินิจฉัยมาตราบานะครับ ในพรรคสองนี้ จนตีความออกไปเกินเลยกว่าหลักการที่สมควร และมีการปัญหาในเรื่องของการขัดแย้งเรื่องเขตอำนาจศาล หรือเป็น คอนฟликт (Conflict) กันอีก เหมือนกรณีศาลปกครองกับศาลรัฐธรรมนูญ และก็ศาลยุติธรรมเคยชี้ขาดในเรื่องของคุณะกรรมการการเลือกตั้งมาแล้ว ผมจึงเห็นว่าในเรื่องตรงนี้ควรจะไปอยู่ในกฎหมาย

๒๓๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

เสวลักษณะ ๑๒๐/๒

ประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีการออกอย่างแน่นอน แล้วพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรอิสระ นั้น ซึ่งมีการออกอย่างแน่นอนนะครับ แล้วก็มีการกำหนดไว้ด้วยหลักการที่สำคัญเหล่านี้ไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรเหล่านั้นไว้อย่างชัดเจนแล้ว ฝ่ายบริหารไม่สามารถไปยุ่งเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายขององค์กรอิสระในกรณีที่สำคัญเช่นนี้ได้ครับ นอกจากปัญหาที่เกี่ยวข้องนะครับ ที่จะทำให้การดำเนินการเป็นไปไม่ได้เท่านั้น ผมเห็นว่าข้อชี้แจงดังกล่าวข้างต้นนี้ ผมไม่เห็นพ้องด้วยครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวครับ ท่านสมาชิกจะอภิปรายมีไหมครับ ในวาระคส่วนนี้นะครับ อันนี้
กรรมวิธีการเขาเพิ่มวาระ เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คงจะต่อเนื่องจากที่
เคยถามเอาไว้แล้วแหละครับ แล้วก็เคยได้รับคำตอบบางส่วนแล้ว แต่ก็ยังสงสัยอยู่เช่นเคย
ในกรณีเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ รูปธรรมก็คือว่า กรรมการสรรหาองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญ อย่างที่ผ่านมาก็คือกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเมื่อนี้ก็ทำตาม
ที่เป็น ๕ คน ถือเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยแล้วว่า
ว่ากรรมการสรรหา กต. ตอนที่พวกเขาขึ้น พลเอก ศิริรินทร์ ฐปกล้า ศาลรัฐธรรมนูญเขียน
ไว้ว่าเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ กระบวนการสรรหาไม่ชอบ แล้วสุดท้ายก็คือ
ท่านพลเอก ศิริรินทร์ ก็พ้นไป แต่ตอนนี้ผมกำลังจะถามใหม่ ถ้าเขียนกันแบบนี้
ให้ถือกรรมการสรรหาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ แม้แต่กรรมการสรรหา สว.
๗๔ คนก็ตาม ถือเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะว่ากรรมการสรรหาที่ว่านี้
ที่เรียกว่า กรรมการสรรหา สว. นี้ ก็ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ และก็ไม่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย
อะไรอื่นมาประกอบอีกเลย ต่อจากนั้นไปก็จะไปมีกฎหมายประกอบว่าด้วยเรื่องของ พรบ.
ประกอบว่าด้วยเรื่องการเลือกตั้ง สส. และการสรรหา การเลือกตั้ง สว. และการสรรหา
สว. แต่กรรมการสรรหาที่ว่านั้น เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญด้วย
ใช่หรือไม่ -----

ถ้าใช่ สมมุติ ถ้าใช่แล้วนะ ถ้าหากกระบวนการสรรหาไม่ชอบ เหมือนกับกรณีที่เราเคยร้อง กกต. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า ที่ว่านี่ ไปขึ้นศาลไหน เพราะตามอันนี้บอกว่า ถ้าเป็นการ วินิจฉัยอำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นการวินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ อันแน่ ก็คือตามรัฐธรรมนูญ ก็ไปที่ศาลปกครอง ก็ไม่ได้ ไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง แล้วบอกว่าที่นี่ไม่ไปศาลรัฐธรรมนูญ ให้ไปศาลไหนที่นี่ ให้ไปฟ้องความไม่ชอบของ กระบวนการสรรหาที่ศาลยุติธรรมใช่หรือไม่ ถ้าอย่างนั้น ถ้าถือว่าไม่ใช่องค์กรตาม รัฐธรรมนูญ ถ้าถือว่าไม่ใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเปลี่ยนแนวคำวินิจฉัยใหม่จะ ถ้าอย่างนั้นการกระทำของกรรมการสรรหาทั้งหลายทั้งปวงนั้นถ้าไม่ชอบให้ไปที่ไหน แสดงว่าถ้าไม่ใช่ก็ต้องไปที่ศาลยุติธรรมสิถ้าอย่างนั้น กลับแนวเดิมนะครับท่านอย่างนี้ แต่จากการกลับแนวเดิมก็ไม่เห็นมีการเขียนอะไรชัดเจน ที่บอกว่าจะต้องให้ไปที่ ศาลยุติธรรมเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นการเขียนนี้จึงค่อนข้างจะลอย ๆ ไปหรือเปล่า ถ้าจะให้ชัดเจน ควรจะเขียนอะไรเพิ่มเติมไปนี้ พรรคสองของท่านที่เพิ่มเติมนี้ ควรจะเขียนอะไรลงไปอีก สักหน่อยหรืออย่างไรนี้ ให้มันได้ความชัดเจนว่า ถ้ากรรมการสรรหาอย่างนี้กระทำการ หรือกระบวนการไม่ชอบให้ไปที่ไหน ให้มันรู้ไป คนจะได้ไม่สงสัย ไม่ใช่ขึ้นไปศาลนี้แล้ว สุดทางแล้วปรากฏว่า มีคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยบอกว่าไม่ใช่ ผิดศาล แล้วก็ไม่ได้บอก อีกนะ คำพิพากษาส่วนใหญ่ก็ไม่เคยบอกเลยนะ ผิดศาล ให้ไปศาลไหน ไม่บอกอีก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่าน วน ๓ รอบแล้วครับ

นายการุณ ไสงาม : เอา คำนี้ผมยังไม่ได้พูดนะ พอผิดศาลแล้วนี่ นี่เพิ่งพูด
รอบ ๒ นี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผิดศาลนี่วน ๓ รอบแล้วครับ เข้าใจแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ผิดศาล ผิดศาล

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

๒๓๕

สสว ๓๓/๒๕๕๐

พรเทพ ๑๒๑/๒

นายการุณ ไสงาม : และคำพิพากษาก็ไม่เคยบอกนะว่าให้ไปศาลไหน เขียนลอย ๆ ว่า ผิดศาล แล้วก็ให้แสวงหาเอง ไปอีก ผิดศาลอีก สมมุตินะ อย่างกรณีไป ศาลปกครองที่เราเคยทำ นี่ ๆ ที่เป็นปึกเมื่อนี้ ไปศาลปกครอง สุดท้ายไปศาลปกครอง สูงสุด บอกว่า ผิดศาล เราก็ยื่นไปศาลรัฐธรรมนูญ ผิดศาล ไปศาลยุติธรรม ท่านพอดีแหละครับ โน่น แก่กันหัวหงอกเลย ไปที่ไหนนะครับ เอาให้ชัดเจนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านการุณครับ ของอาจารย์วิชาเดี๋ยวนะครับ อีกวรรคหนึ่งของท่าน วรรคสองเหมือนกัน แต่คนละประเด็นกัน

นายวิชา หงส์ประภัศร : ประเด็นนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ที่ท่านแปรไว้จะครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : ครับ ประเด็นนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมเห็นท่านเขียนคนละอย่างเลย

นายวิชา หงส์ประภัศร : ผมขอประเด็นนี้ก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมตั้งใจประเด็นที่ท่านกรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมาในวรรคสองนี้ครับ ขอใช้เวลา เพียงเล็กน้อยนะครับ คือเนื่องจากผมมีประสบการณ์ในการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กร ตามรัฐธรรมนูญนี้ครับ จะเป็นการที่ทำให้เป็นคำวินิจฉัยที่ทำให้เรื่องนั้น ๆ น่ะยุติไป โดยองค์กรนั้น ๆ ชี้ขาดหรือไม่ครับ ซึ่งถือว่าเป็นคำสั่ง หรือคำวินิจฉัยทางปกครอง หรือเป็นคำวินิจฉัยขององค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัย คือใช้อำนาจในทางตุลาการวินิจฉัยชี้ขาด แล้วเป็นอันยุติสิ้นสุดลงไป ซึ่งไม่สามารถที่จะไปศาลใด ๆ ได้เลย เพราะในนี้ยกเว้น เอาไว้ว่ามาศาลปกครองไม่ได้ แล้วอ่านต่อไปก็หมายความว่า ไปศาลอื่นก็ไม่ได้ เพราะยุติ

ตามที่องค์กรนั้น ๆ ได้วินิจฉัยชี้ขาด เท่า ๆ กับองค์กรนั้นได้ใช้อำนาจตุลาการ ใช่หรือไม่
ครับ และในประการที่ ๒ กระผมติดใจคำว่า เขต เขตอำนาจศาล คือคำว่า เขต นี้มันทำให้
เข้าใจถึงพื้นที่มากกว่าที่จะเป็นอำนาจ ถ้าจะไม่มีคำว่า เขต เพื่อความชัดเจนจะได้ไหม
ครับ ขอข้อสงสัยเพียงเท่านี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรรมาธิการตอบครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ขออนุญาตชี้แจงในเรื่อง
กรณีกรรมการสรรหาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมกราบเรียนว่าที่ผ่านมา
ของการใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น มีปัญหาจริงอย่างที่มีการพูดกันที่อาจารย์ได้กรุณา
ยกขึ้น -----

ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นได้หาทางแก้ไข เนื่องจากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นั้นได้บัญญัติถึงองค์กรต่าง ๆ กระจายกระจายกันไว้อยู่ในหลาย ๆ ส่วน ทำให้ค่อนข้างยากที่จะชี้ลงไปว่า กรณีไหนเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นได้แก้ปัญหาโดยการตั้งเป็นหมวดขึ้นมาโดยเฉพาะ เรียกว่า หมวดองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็จะเจาะจงถึงว่า องค์กรใดที่จะเรียกว่าเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ นั่นก็หมายถึงองค์กรที่ใช้อำนาจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็น กต. ปปช. ตรวจเงินแผ่นดิน เหล่านี้คือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้แยกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และอีกส่วนหนึ่งคือองค์กรตามรัฐธรรมนูญเฉย ๆ พวกอัยการ พวกอะไรพวกนั้นที่เพิ่มเข้ามาใหม่ ฉะนั้นความชัดเจนของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ชัดเจนขึ้นว่า เมื่อใดก็ตามที่พูดถึงองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ก็คือพูดถึงองค์กรต่าง ๆ ในหมวดนั้นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการสรรหาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญนี้จึงไม่ใช่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญอีกต่อไปนะครับในความเข้าใจ ถ้ามองว่า แล้วถ้าคณะกรรมการชุดนี้กระทำผิด กระทำทุจริตประพฤติมิชอบ กรณีนั้นก็ต้องไปดูว่าการกระทำของเขานั้นอยู่ในขอบเขตของศาลใดตามรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งก็มีศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม และศาลปกครอง ในกรณีของศาลรัฐธรรมนูญนั้น เขตอำนาจจะเจาะจงอยู่ในตัวบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้เองแล้วว่า เรื่องใดที่จะขึ้นต่อศาลรัฐธรรมนูญบ้างนะครับ ศาลปกครองก็เช่นเดียวกัน ได้ระบุขอบเขตอำนาจของศาลปกครองไว้โดยเฉพาะแล้วว่ามีอำนาจพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับการกระทำทางปกครองทั้งหลาย ก็เหลืออยู่ศาลเดียวคือศาลยุติธรรม ซึ่งไม่ได้ระบุอำนาจหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญ ก็ต้องหมายความว่าทุกคดีที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจเฉพาะของศาลอื่น ๆ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ อยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมทั้งสิ้นครับ เพราะฉะนั้นจากการที่คณะกรรมการสรรหาได้กระทำการในสิ่งใดซึ่งเป็นเรื่องมิชอบนั้น ก็จะอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมครับ ส่วนตัวบทกฎหมายที่จะรองรับ ว่าการกระทำเขาอย่างใดถึงจะผิด หรือไม่ผิด นั้นก็ต้องไปพิจารณากัน หรือไปสร้างกันต่อไปทีหลัง แต่ในขณะนี้หรือในสิ่งที่ผ่านมานั้น คำพิพากษาศาลฎีกาได้ตีความขยายออกไปของคำว่า เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญานั้นค่อนข้างกว้างขึ้น แม้แต่เอกชนในบางเรื่องที่ใช้อำนาจรัฐแล้วกระทำผิด

๒๘๒

สสร ๓๓/๒๕๕๐

หน้า ๑๒๓/๒

ศาลยุติธรรมก็ตีความว่า กรณีนั้นก็เจ้าพนักงานเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเช่นเดียวกัน ในโอกาสที่ของคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งนี้ ถ้ากระทำผิด ก็อาจจะมีการถูกตีความว่าเป็น เจ้าพนักงานกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญาได้ นะครับ เพราะฉะนั้นคดีจะขึ้นศาล ยุติธรรม อันนี้คือสิ่งที่ได้กรุณาถามในข้อแรก ส่วนในประเด็นที่ ๒ เรื่องการเขียนข้อความ นะครับ เขียนข้อความเรื่องวรรคสองของเขตอำนาจ ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดของ องค์การตามรัฐธรรมนูญ และก็มีการเสนอคำแปรญัติตีด้วยข้อความเป็นอย่างอื่นนั้น กราบเรียนว่าหลักการต่างกันครับ ในอดีตที่ผ่านมา คดีขององค์การตามรัฐธรรมนูญ นั้นค่อนข้างสับสน ว่าเรื่องใดขึ้นศาลใดครับ ในครั้งนี้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้พยายามดำเนินการเพื่อให้คดีต่าง ๆ นั้นเป็นไปตามระบบมากขึ้น ถ้าเรื่องใดที่เป็นเรื่อง เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางปกครองทั้งหลายก็จะมาอยู่ศาลปกครองทั้งหมด เพราะฉะนั้น ในกรณีขององค์การตามรัฐธรรมนูญนั้น ซึ่งการใช้อำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่งเป็นการใช้อำนาจ หน้าที่ทางปกครองปกติ เรื่องนี้หลักการของร่างรัฐธรรมนูญก็จะนำการใช้อำนาจทาง ปกครองขององค์การตามรัฐธรรมนูญนั้นมาอยู่ในอำนาจศาลปกครอง เว้นแต่กรณีใด ก็ตามที่รัฐธรรมนูญนี้ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วว่า การใช้อำนาจนั้นไปอยู่ในเขตของ อำนาจของศาลอื่น อย่างไรก็ตาม มันจะมีข้อสงสัยว่าการใช้อำนาจทางปกครองของ องค์การตามรัฐธรรมนูญนั้นจะขยายไปถึงการวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งเป็นอำนาจอิสระที่ รัฐธรรมนูญกำหนดโดยเฉพาะเจาะจงให้เป็นอำนาจขององค์กรนั้นหรือไม่ ในวรรคสองนี้ จึงได้เพิ่มเติมขึ้นมา เพื่อไม่ให้คดีเหล่านั้นมาขึ้นสู่ศาลปกครอง -----

เพื่อไม่ให้กระทบกับอำนาจอิสระขององค์กรตามรัฐธรรมนูญเหล่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องใดก็ตามที่รัฐธรรมนูญนี้เขียนไว้ว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใด ๆ การวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องนั้น ๆ ก็จะไปอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ส่วนจะอยู่ในเขตอำนาจของศาลใด ก็จะเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เช่น กรณีของ กกต. ที่กรณีสิ่งเรื่องเกี่ยวกับการเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้งก็จะไปอยู่ในศาลฎีกา ของ ปปช. ก็ไปอยู่ในศาลฎีกาของนักการเมือง เหล่านั้นก็จะเป็นเรื่องโดยเฉพาะไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำขึ้นก็เพื่อที่จะทำให้ความชัดเจน ซึ่งในอดีตที่ผ่านมายังมีข้อสงสัยอยู่เนอะครับ แล้วก็ขอยกเว้นนั้นก็เขียนที่ชัดเจนเรื่องการวินิจฉัยชี้ขาด ก็หมายถึงการวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญนี้ให้ไว้เนอะครับ จึงกราบเรียนว่าข้อความที่เขียนไว้เนั้นเป็นข้อความซึ่งตรงตามหลักการที่ต้องการเสนอขึ้นมาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ แล้วที่ท่านการุณถามละครับ ตอบให้ครบเลยครับ ท่านการุณถามเรื่องกรรมการสรรหาอะไรเนอะครับ ขึ้นศาลไหน สรรหา สว. สรรหา ตอบหรือยังครับ ตอบแล้วเนอะครับ
ตอบแล้วท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ลองดูนะคำถามนี้เนอะครับยังไม่ได้ตอบส่วนนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ กรรมการสรรหาไม่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีบทบัญญัติเขียนตรงไหนไว้เลยนะ ที่เปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่เคยวินิจฉัยว่ากรรมการสรรหาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ท่านเขียนทั้งหมดนี้เนอะครับ ไม่มีที่ใดเลยครับ ท่านช่วยบอกเลยครับตรงไหนว่า กรรมการสรรหาไม่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเขียนเปลี่ยนจากคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญชุดที่แล้ว ข้อที่ ๑ นะครับ แล้วถ้าต้องการให้ชัดอย่างนั้นทำไมจึงไม่เขียนเสียให้ชัดว่า กรรมการสรรหา ไม่ว่าจะสรรหา สว. สรรหาองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เรียกว่าตุลาการรัฐธรรมนูญก็ตาม กกต. ก็ตาม ปปช. ก็ตาม กรรมการสรรหาชุดนี้ถ้ากระทำความผิดหรืออะไรต่าง ๆ จะไปอย่างไรนี้ ทำไมไม่เขียนตรงไหนให้ชัดบอกว่าให้ไปที่ศาลไหน แล้วถ้าไปศาลยุติธรรมเนอะครับท่าน ๓ ศาลนะท่านนะ ยาวเลยท่าน

นี้ผมว่าต้องหาช่องทางแก้หรือปรับปรุงอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งว่าจะให้ไปที่ศาลไหน
กันแน่ ว่ากรรมการสรรหาถ้าปฏิบัติมิชอบหรืออะไรต่าง ๆ

ต่อไปครับ ข้อที่ ๒ กรณีเรื่องกรรมการสรรหาทั้งหลายนี้ครับ ผู้ตรวจการ
แผ่นดินเคยวินิจฉัยและไม่ส่งเรื่องไปให้ศาลปกครอง โดยกล่าวอ้างว่าไม่เป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐและไม่ใช่เจ้าพนักงาน นี่ท่านกล้าณรงค์ทำด้วยกัน นั่งด้วยกันมา คำวินิจฉัย
ของผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเบรก (Break) เรื่องไปทั้งหมด แล้วท่านเป็นอย่างนี้จะไป
ตรงไหนที่จะวินิจฉัยได้ว่า กรรมการสรรหาคือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ และถ้าไม่ใช่
เจ้าหน้าที่ของรัฐ มันจะเป็นอะไร เห็นไหมคำวินิจฉัย ที่พูดทั้งหมดเรื่องเกิดขึ้นจริงทั้งหมด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ คืออย่างนี้ เรียบด้วยความเคารพนะครับ เป็นอย่างท่านการุณ
ใหม่ ถ้าเป็น ท่านจะไปปรับก็ได้ ถ้าไม่เป็น ท่านก็ช่วยยืนยันนะครับ เดี่ยวก่อนท่านจะตอบ
อาจารย์คมสันครับ ของอาจารย์ ๒ รอบแล้วนะครับ แล้วก็รายละเอียดเยอะมาก

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : เป็นประเด็นที่กรรมาธิการได้ตอบ
เมื่อสักครู่ครับ ผมจะขยายตัวปัญหาให้ฟังครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่เข้า
นะครับ ไม่ใช่เอาคำตอบเก่ามาอธิบายนะครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : ครับ ไม่เข้าครับ ขออนุญาต
ท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผม คมสัน โพธิ์คง กรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยและสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญครับ กระผมจะชี้ให้เห็นอย่างนี้ครับว่า
ในรัฐธรรมนูญนี้วางหลักการเรื่องเขตอำนาจศาลไว้ ๒ ประเภท

ประเภทที่ ๑ นี้เรียกว่า ศาลที่มีเขตอำนาจเฉพาะคดี ศาลที่มีเขตอำนาจ
เฉพาะคดีก็คือวางหลักการว่า ให้ศาลนั้นมีอำนาจเฉพาะคดีประเภทใดและเรื่องใด
เช่น ศาลปกครอง เป็นศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาคดีปกครอง ศาลที่มีเขตอำนาจ
เฉพาะคดี อีกศาลหนึ่งก็คือศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งวางหลักการในเรื่องการวินิจฉัยชี้ขาด
ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

๒๘๕

สสว ๓๓/๒๕๕๐

สายชล ๑๒๓/๓

ส่วนศาลประเภทที่ ๒ ก็คือศาลที่มีเขตอำนาจทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ
ซึ่งวางหลักการไว้ว่า คดีที่มีอยู่ในเขตอำนาจของศาลใดให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลที่มี
เขตอำนาจทั่วไป ในที่นี้ก็คือศาลยุติธรรมนะครับ ท่านประธานครับ ผมจะชี้ให้เห็นตรงนี้
ครับท่านประธานครับว่า -----

- ๑๒๔/๑

ประเด็นเรื่องนี้ที่ขยายไปเรื่องขององค์กระถิน โดยที่อะไรล็อกไว้เลยอย่างที่เขียนนี้ ศาลไหนล่ะครับ ถึงแม้จะเป็นศาลเฉพาะก็ตาม อย่างเช่น ศาลปกครอง ผมยังไม่จบ ท่านประธานครับ ยังไม่ได้ออกนอกประเด็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมเห็นว่ามันซ้ำแล้ว

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : ยังไม่ซ้ำครับ ท่านประธานครับ ท่านฟังต่ออีกนิดนะครับ ท่านจะไปศาลชั้นต้นหรือศาลสูง การกระทำขององค์กระถินที่เรียกว่า ปช.นี้ ท่านจะให้ไปศาลชั้นต้นหมดทุกเรื่องหรือ นอกจากเรื่องกฎที่ไปศาลสูง หรือการกระทำของ กกต. นี้ไปศาลชั้นต้นทุกกรณีใช่ไหม นอกจากเรื่องกฎ แล้วเรื่องที่ไม่ศาลฎีกา ผมคิดว่าคิดให้ดีนะครับท่านประธานครับ ศาลชั้นต้นจะพิจารณาการดำเนินการของ องค์กระถินตามรัฐธรรมนูญในกรณีที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญที่ไม่ใช่การวินิจฉัย อย่างนั้นหรือ นั่นคือคำถาม ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญนะครับท่านประธาน ว่าถ้าเขียนลอย ๆ อย่างนี้ สุดท้ายนี้ท่านก็ต้องไปเขียนอีกล่ะครับว่า กฎหมายว่าด้วยจัดตั้งศาลปกครอง จะบัญญัติอีกครั้งว่า อันไหนจะขึ้นศาลไหนอีก ซึ่งไปเดินตามลักษณะวิธีพิจารณาเดิม ไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ เพราะลักษณะของการใช้อำนาจมีความต่างกัน เพราะฉะนั้น ในประเด็นตรงนี้ที่เขียนไว้เนี่ยลอยอย่างยิงครับท่านประธานครับ คดีอีกหลายคดีที่ท่าน การุณได้กล่าวถึง อย่างเช่น สรรหา สว. ที่ไม่ได้เขียนไว้เนี่ยไปศาลไหนครับ เขียนอย่างนี้ หมายความว่าไปศาลปกครองใช่ไหม และศาลปกครองจะมาวินิจฉัยเรื่องของการสรรหา สว. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างนั้นหรือ ทำไมจึงไม่ใช่ศาลฎีกาซึ่งพิจารณาคดีเลือกตั้ง สว. เหมือนกัน หรือทำไมจึงไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยในเรื่องขบวนการตาม รัฐธรรมนูญ ผมเห็นว่าประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญครับท่านประธาน และ จะก่อให้เกิดความสับสนของเขตอำนาจศาลในอนาคตที่จะเกิดขึ้นนี้ ผมจึงได้ขอให้ วางล็อกเสียครับ เพื่อไปออกกฎหมายเสียครับ วางกำหนดเขตอำนาจเสียให้ชัด เพราะไม่อย่างนั้นจะต้องตีความอย่างที่ว่านี้ล่ะครับอีกหลายรอบครับ ท่านประธานครับ

๒๘๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

วรุทัย ๑๒๔/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการจะตอบไหมครับ หรือตอบก็แบบเก่า

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : เมื่อก็เรียนหารือกับท่านอาจารย์
นิดหนึ่งครับว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวเอาของอาจารย์คมสันให้จบก่อนดีไหมครับ ท่านจะตอบหรือไม่ตอบ หรือจะยืนยัน
อย่างไรครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ก็คงยืนยันนะครับ เพราะไม่มีที่ไหน
ที่จะเขียนเขตอำนาจศาลกระจายไปตามกฎหมายที่เขาอยากจะเป็น ถ้าอย่างนี้ถ้าเขียน
ตามที่แปรญัตติ หมายความว่า ปปช. อยากขึ้นศาลไหนก็จะไปเขียนอยู่ในกฎหมายของ
ตัวเองขึ้นศาลนี้ กกต. อยากจะคดีนี้ขึ้นศาลไหนก็จะเขียนในกฎหมาย กกต. เขาอย่างนั้น
รวมทั้งกระจายไปกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งมันจะทำให้เป็นไปไม่ได้ที่เขตอำนาจศาลไปขึ้นอยู่
ตามใจของแต่ละกฎหมายครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นเดี๋ยวทีละประเด็นนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัตญาณมาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ประเด็นที่ท่านจะปรับถ้อยคำอะไร อย่างไร เดี่ยวค่อยว่าอีกทีนะครับ ในมาตรา ๒๑๘
กรรมาธิการขอเพิ่มเป็นวรรคใหม่ขึ้นมา ท่านอาจารย์คมสันนะครับ ขอแปรญัตติเป็น
ถ้อยคำอย่างอื่นนะครับ ถ้าหากว่า ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย
หากเห็นด้วยกับผู้ขอสงวนความเห็นไว้ ให้กด ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงคะแนนได้ครับ
ผมทวนคำถามให้ นะครับ มาตรา ๒๑๘ กรรมาธิการเพิ่มวรรคสองขึ้นมาใหม่ นะครับ
หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่เพิ่มขึ้นมา ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนคำแปรญัตติไว้ นะครับ หรือสงวนความเห็นไว้ ให้กด
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

๒๘๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

วิรุทัย ๑๒๔/๓

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตนัดเดี่ยวท่านประธาน ทางกรรมการ
รับไปปรับใหม่ได้ไหม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี่ยวครับ เดี่ยวปรับกันอีกทีครับ ขอให้ปรับเป็นของใครก่อนนะครับ ลงคะแนนครบถ้วน
นะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วย ๓๒ ไม่เห็นด้วย
๒๔ งดออกเสียง ๖ ไม่ลงคะแนน ๑ นะครับ เป็นไปตามกรรมการนะครับ

๒๘๘

สสว ๓๓/๒๕๕๐

วิรุทัย ๑๒๔/๔

ส่วนกรรมาธิการจะปรับถ้อยคำอย่างไร เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : อันนี้ไม่รวมของผมใช่ไหมครับ ที่ถามไปนี่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่รวมครับ ของอาจารย์อีกวรรคหนึ่งครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ในประเด็นที่กรรมาธิการได้แปรญัตตินี้
ของกระผมก็มีการทักท้วงอยู่ด้วยครับ

- ๑๒๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวของท่านมีอีกวรรคหนึ่งครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : พูดถึงวรรคนี้ครับ วรรคนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญอาจารย์วัชรครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชร หงส์ประภัสร์ ครับ สสร. กระผมได้ทักท้วงเอาไว้ในเรื่องเขตอำนาจศาล ในเรื่องคำว่า
เขต แล้วก็กระผมขอคำชี้แจงว่า การวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนี้
เมื่อวินิจฉัยไปแล้วก็สิ้นสุดยุติใช่ไหมครับ ท่านยังไม่ได้ตอบในประเด็นนี้เลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวตอบเสียทีเลยนะครับ พร้อมกับแก้ถ้อยคำเลยนะครับ เมื่อที่ผมเห็นว่าตอบไป
รอบแล้ว เชิญครับ

นายไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ สำหรับต่อ
ข้อซักถามนะครับว่า การวินิจฉัยขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเขียนอย่างนี้แล้วยุติ
หรือไม่ครับ กราบเรียนว่าในประเด็นนี้ครับ ในวรรคสองก็เขียนไว้ชัดเจนว่า เขต
อำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ
ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น ในคดีที่เคย
ผ่านมานะครับ ตามที่ศาลได้เคยวินิจฉัยไป คือศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไป จะพบว่า
มันมีคดีที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจ เช่น คณะรัฐมนตรีใช้อำนาจในเชิงนโยบายก็จะไม่ขึ้น
ต่อศาลปกครอง ก็จะมารับผิดชอบต่อรัฐสภา ถ้าองค์กรนั้นใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ การ
วินิจฉัยชี้ขาด เฉพาะการวินิจฉัยชี้ขาด และการวินิจฉัยชี้ขาดนั้นเป็นอำนาจที่รัฐธรรมนูญ
ให้โดยตรง ก็จะยุติ เช่น กกต. สั่งการเลือกตั้งนะครับ ในระบบเดิมนะครับ หรือวินิจฉัย
ชี้ขาดปัญหาข้อโต้แย้งที่มันเกิดขึ้น แล้วรัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้ ก็จะยุติ ปปช. ครับ เคย
วินิจฉัยชี้มูลผู้กระทำผิดวินัยนะครับ ซึ่งขึ้นกับ ปปช. เมื่อชี้มูลไปอย่างไร ส่งให้
ผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาก็จะต้องดำเนินการลงโทษไปตามฐานความผิดนั้น

๒๖๑

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ปทิตตา ๑๒๕/๒

เพียงแต่ว่าการอุทธรณ์นั้นให้อุทธรณ์เฉพาะระดับโทษ ไม่ใช่ให้เปลี่ยนฐานความผิดตามที่ ปปช. ชี้มูล ซึ่งในเรื่องนี้นะครับ ถ้าจะดูในมาตราที่ปรากฏ ๒๓๑ เช่น (๕) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้ง ซึ่งเป็นอำนาจของ กกต. ตรงจุดนี้ถ้า กกต. ดำเนินการไปตามรัฐธรรมนูญก็จะยุติ ส่วนในเรื่องของ ปปช. ก็จะมีปรากฏใน ๒๔๓ ว่า ใต้สวนวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องของเจ้าหน้าที่ของรัฐตรงจุดนี้นะครับ เมื่อวินิจฉัยไปอย่างไรก็จะยุติ ถ้ามันไม่ดำเนินการไปตามไหนแล้วนะครับ ก็ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวถ้าผ่านวรรคนี้นะครับ มันจะหลุดไปอีก ๑๐ มาตราเลยนะครับ ขอให้ท่านอีกนิดหนึ่งนะครับ อาจารย์วัชรราครับ พอจะเข้าใจนะครับ

นายวัชรรา หงส์ประภัสร์ : พอใจแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ ส่วนที่กรรมการแก้ไขถ้อยคำอย่างที่ท่านการุณอภิปรายครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ร่างนี้ขออนุญาตผ่านตรงนี้ไปก่อน แล้วผมจะไปดูในเรื่องคณะกรรมการสรรหาให้ชัดเจนอีกทีหนึ่งว่าจะให้อยู่ศาลไหน หรือจะดำเนินการอย่างไร ขออนุญาตรับไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
รับไปนะครับ ขอแขวนในส่วนที่อภิปรายค้างของท่านการุณอยู่นะครับ ของท่านวัชรราวรรคสองนี้ท่านตติใจใหม่ครับ เพิ่มข้อความเป็นวรรคสองใหม่ของท่านนะครับ

นายวัชรรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วัชรรา หงส์ประภัสร์ ในข้อที่กระผมขอแปรญัตตินั้น ท่านรองประธานกรรมการได้กรุณาชี้แจงให้ทราบแล้ว กระผมไม่ตติใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณนะครับ ดังนั้นมาตรา ๒๑๘ แขนงไว้บางส่วนนะครับ แล้วนำมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

๒๕๒

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ปทิตตา ๑๒๕/๓

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๑๙ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คงผ่านได้ครับ สภาเดียวเชิญครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๒๐ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เหตุผลเดียวกันนะครับ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

๒๕๓

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ศิริวรรณ ๑๒๖/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีท่านใดติดใจไหมครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เมื่อ
ในมาตรา ๒๑๖ ของศาลยุติธรรมนะครับ ในเรื่ององค์ประกอบ กต. นี้ กต. คณะกรรมการ
ตุลาการ ได้มีการเพิ่มข้อความในวรรคสามนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ เอาไว้ทีหลังได้ไหมครับ กำลังไล่ตรงนี่ก่อน

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : จะขอเพิ่มครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวก่อนเพิ่มครับ เดี๋ยวก่อนนะครับ ไล่ให้จบก่อนครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
มาตรา ๒๒๒ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๕ ศาลทหาร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี๋ยวก่อน ก่อนเข้าส่วนที่ ๕ นะครับ ค้างอยู่นิดหน่อยครับ เชิญท่านอาจารย์อัศววิทย์
ครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
อัศววิทย์ สุมาวงศ์ ครับ เมื่อที่อยู่ที่มาตรา ๒๒๑ นี่นะครับ ผมได้ขอกราบเรียนว่า
ในตอนที่ยุคที่มาตรา ๒๑๖ ในเรื่องเดียวกันของศาลยุติธรรมนะครับ คือคณะกรรมการ
ตุลาการศาลยุติธรรม ขณะนี้ ๒๒๑ คือคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งมีข้อความ
๒ วรรค เหมือนกับของเดิมของศาลยุติธรรมนะครับ ทางคณะกรรมการได้เห็นชอบ
ให้เพิ่มข้อความวรรคสามตามที่มีผู้แปรญัตตินะครับ ซึ่งในหลักการแล้วคณะกรรมการ
ตุลาการศาลปกครองก็ใคร่ขอเสนอ ในเรื่องของศาลปกครองนั้นคณะกรรมการ
ก็ใคร่เสนอขอเพิ่มข้อความในวรรคสามในทำนองเดียวกันครับ เป็นว่า ในกรณีที่กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) ไม่มีหรือมีไม่ครบสามคน และคณะกรรมการตุลาการ
ศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคน เห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ

ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าว เป็นองค์ประกอบและองค์ประชุม
พิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เพิ่มในมาตราไหนครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : มาตรา ๒๒๑ ครับ เพิ่มเป็น
วรรคสามครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คือให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๑๖ นะครับ ให้เป็นหลักการเดียวกันนะครับ มีท่าน
สมาชิกไม่เห็นชอบ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ถือว่าเห็นชอบตามที่กรรมาธิการเสนอแนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๒๒ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๕ ศาลทหาร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒๓ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เพิ่มแค่คำว่า ทั้งนี้ เท่านั้น คงไม่มีปัญหาครับ สมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญผ่านครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
หมวด ๑๑ องค์การตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายการุณ ไสงาม : ผมจะถามท่านประธานนะครับ ท่านประธานรู้สึก
เหนื่อยบ้างหรือยังครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เห็น้อยใหม่ครับ ไม่เห็น้อยหรือครับ เห็นท่านการุณนั่งอยู่ด้วยก็เลยไม่เห็น้อยครับ
 อีกนิดเดียวนะครับ นี่ครับ ท่านตั้งใจใหม่ครับ มันผ่านแล้วครับ มันผ่านแล้วนะครับ
 ถ้าสมาชิกตั้งใจป็นี้นะครับผมเลิกเลย นะครับ ส่วนที่ท่านเลขาธิการอ่าน อีกทีครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
 ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
 หมวด ๑๑ องค์การตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ มีท่านอรรถรัตน์ตั้งใจหรือครับ แก่ถ้อยคำนี้ะครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : มาตรา ๒๒๔ ถ้อยคำยังครับ ขอภัยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
 ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
 ส่วนที่ ๑ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒๔ ไม่มีการแก้ไข
 มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ตั้งใจใหม่ครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : ครับ ตั้งใจครับ แต่เมื่อกี้ท่านประธานบอกว่า
 ถ้ามีผู้ตั้งใจแล้ว ผมก็เลยไม่มั่นใจครับ ตกลงท่านประธานจะวินิจฉัยอย่างไรครับ
 ผมจะอภิปรายอยู่ครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 มาตรา ๒๒๔ ไขใหม่ครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : ถูกต้องครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เมื่อสมาชิกตั้งใจนะครับ ผมขอหารือท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ เราก็น่าจะหยุด

๒๕๖

สสร ๓๓/๒๕๕๐

ศิริวรรณ ๑๒๖/๔

การพิจารณาในวันนี้ นะครับ แล้วมาพิจารณาต่อในวันพรุ่งนี้นะครับ มีท่านใดขัดข้องไหมครับ ท่านอาจารย์ไพโรจน์ยังขัดข้องหรือครับ จะประชุมต่อหรือครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมธิการ) : ผม ไพโรจน์ ไม่ขัดข้องครับ แต่ว่าเมื่อสักครู่จากการหารือรอบนอก นอกห้อง นะครับ บอกว่าพรุ่งนี้เราใส่เกียร์ (Gear) เต็มที่เลยนะครับ ถึงเกียร์ ๕ เลย เสร็จแล้ววันพรุ่งนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติเขาต้องประชุมแทนที่เราจะประชุมครึ่งวัน สมาชิกส่วนใหญ่เราบอกอยากจะทำหยุดสักวันหนึ่งครับ แล้วมาต่อพฤหัสบดี ศุกร์เลย

- ๑๒๗/๑

๒๕๓

ศสว ๓๓/๒๕๕๐

นงลักษณ์ ๑๒๗/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ดูพ่วงนี้ก่อนครับ ดูพ่วงนี้ก่อน ถ้าพ่วงนี้ไปได้เร็ว นะครับ ค่อยพิจารณากันอีกที นะครับ
วันนี้ก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิก ท่านกรรมาธิการร่าง นะครับ คงพิจารณาเพียงเท่านี้
วันนี้ครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๓๐ นาฬิกา

การประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๓
วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักgrayงานการประชุม
และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางสุจิตรา อรุโณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางบังอร วิบูลโกศล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางพัชรี ไชคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสติมา จันทร์ไพจิตร	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางรพีพร ดิยามา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดโสดศรี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางสาวอุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวสุพิชชาย์ เนื่องพิมพ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวประไพพิศ ดีสุน	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
.....

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร	นางสาววีรุทัย ผาสุกเวชพร
นางสาวปติตตา ธีรนนท์	นางศิริวรรณ สากลวารี
นางนงลักษณ์ คุ้ม	นางดรุณี จันทพันธ์

นางสาวสมร เกตุศรี	นางสาวรัตนา ภูระหงษ์	
นางสาวเกศราภรณ์ จันทน์บำรุง	นางสาวรัศมี บานเย็น	
นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย	นางวัฒนี อุดมภักดี	
นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม	นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์	
นางศันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี	นางนิวรา คำงาม	นาง
ณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวสาริศา สิงห์เมธา	นางศิริ
ลักษณ์ สุวัตถ์	นางเสาวลักษณ์ เพชรา	
นายพรเทพ ไชยสงวนสุข	นางสาวนัชชา ไนโงสง	

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๓ / ๒๕๕๐
(วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๙๗ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๑	๑๙	ไปทำมาดุก่อนใหม่	ไปทำมาดุก่อนใหม่
๑๖	๒	ได้ต่อกลับมาต่อมาตราที่ค้างไว้	กลับมาต่อมาตราที่ค้างไว้
๒๖	๕	พระบรมสาทิสลักษณ์	พระบรมสาทิสลักษณ์
๓๔	๑๐	ไปไหนมา สามวา สองศอกเลย	ไปไหนมาสามวาสองศอกเลย
๔๖	๗	ไปไหนมา สามวา สองศอกเลย	ไปไหนมาสามวาสองศอกเลย
๘๖	๑๒	แลกกับอุตสาหกรรม บางตัว	แลกกับอุตสาหกรรมบางตัว
๒๕๗	๑๙	(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)	(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)
๒๗๖	๓	ขึ้นมาเลยครับ	ขึ้นมาเลยครับ

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาจังหวัดธรรมนุญ

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐

(วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๙๗ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๔๙	๖	สามสิบมาตรา	๓๐ มาตรา
๑๐๒	๑๕	สี่สิบห้าเปอร์เซ็นต์	๔๕ เปอร์เซ็นต์
๑๐๘	๒๔	สามสิบคน	๓๐ คน
๑๐๙	๒๕	สามสิบคน	๓๐ คน
๑๒๔	หัว กระดาษ	สสร ๒๓/๒๕๕๐	สสร ๓๓/๒๕๕๐
๑๒๕	หัว กระดาษ	สสร ๒๓/๒๕๕๐	สสร ๓๓/๒๕๕๐
๑๗๓	๑๙	แปรร้อยห้า	แปรร้อย ๕
๑๗๕	๑๖	๖๐ กว่าคน	หกสิบกว่าคน
๑๗๖	๑๔	ยืนยันอยู่ห้าครึ่ง ห้านี้ยังยืนยันอยู่	ยืนยันอยู่ ๕ ครึ่ง ๕ นี้ยังยืนยันอยู่
๑๘๐	๖	สิบห้านี้ผมว่ามหาศาล	๑๕ นี้ผมว่ามหาศาล
๒๑๓	๗	สี่ปี	๔ ปี
๒๒๖	๒๐	๒๐๐ กว่าคน	สองร้อยกว่าคน
๒๔๙	๑๖	จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน	จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน
๒๕๔	๑๔	สามพัน	๓,๐๐๐
	๑๗	สามพัน	๓,๐๐๐

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐

(วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๕๗ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๔	๒๐	แคนดิเดต (Candidate)	แคนดิเดต (Candidate)
๘๑	๔	แทกติก (Tactic)	แทคติก (Tactics)
๘๒	๑๕	เอฟทีเอ (FTA)	เอฟทีเอ (FTA – Free Trade Agreement)
๘๕	๙	ดับเบิลยูทีโอ (WTO)	ดับเบิลยูทีโอ (WTO - World Trade Organization)
๘๗	๗	แอกเมกส์ (ACMECS)	แอกเมกส์ (ACMECS - Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy)
	๙	เกรตเตอร์ แม็โขง ซับรีเจียน (Greater Makong Sub - Region)	เกรตเตอร์ แม็โขง ซับรีเจียน (Greater Mekong Subregion)
๑๔๙	๑๕	ล็อบบี้ (Lobby)	ล็อบบี้ (Lobby)
	๑๖	ลอบบี้	ล็อบบี้
๒๒๓	๗	ระบบเอดีอาร์ (ADR)	ระบบเอดีอาร์ (ADR – Alternative Dispute Resolution)
๒๒๗	๕	กู เดอร์กา ซาซียอง	กูร์ เดอ กาสาซียอง (Cour de cassation)
	๕	คอร์ท ออฟ แคชเซชั่น	คอร์ท ออฟ แคชเซชั่น (Court of Cassation)

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐
(วันจันทร์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๙๗ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๔๔	๑๓	ดร. เจิมศักดิ์	ดอกเตอร์เจิมศักดิ์
๑๙๖	๒๑	ดร. เจิมศักดิ์	ดอกเตอร์เจิมศักดิ์